قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّيْ لَوْلَا دُعَآؤُكُمْ

وُوایه | پرواه نهٔ کوی | ستاسو | زمارب | کهٔ چرے نهٔ وی عبادت ستاسو

(اے پیغمبره!) تهٔ ورته ووایه چه زمارب به ستاسو یوه ذره قدرله پرواه هم ونهٔ کړی کهٔ تاسو عبادت نهٔ کوئ

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُوْنُ لِزَامًا ﴿٧٧﴾ ع

پس بیشکه دروغ وګڼړل تاسو | پس زر دے چه وی به | (سزا) لازمه

پس تاسو دَ هغهٔ حکمونه دروغ وګڼړل نواوس به دَدِے سزا لازمی وی

سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَسَبْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورة شعراء په مکه کښے نازل شو په | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۲۲۷ آیتونه او ۱۱ رکوع ګانړی

شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

طٰسٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ

طٰسٓمّٓ | دا | آیتونه دی | دَ کتاب | روښانه | شاید تهٔ | هلاکوونکے یے | خپل ځان

ط، سین، میم - دا دَ یو واضح کتاب آیتونه دی، دا سے ښکاری چه تهٔ به دَدِے خلقو په

اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾ اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً

چه دوی ایمان نهٔ راوړی | کهٔ چرے وغواړو مونږ | نو نازل به کړو | په دوی باندِ | له آسمان نه | څهٔ نخښه

نهٔ مسلمانیدو پسے خپل ژوند بائیلے - کهٔ مونږ وغواړو نو په دوئ به دَ آسمان نه یوه لویه نخښه راکوزه کړو

فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ﴿٤﴾ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ

پس شی به | څټونه دَ دوی | هغې ته | ټیټ | او نهٔ | راځی دوی ته | څهٔ نصیحت

نو دَ دوئ څټونه به ورته ټیټ شی، او دوئ ته دَ رحمٰن خدائے له غاړے

مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ﴿٥﴾ فَقَدْ كَذَّبُوْا

دَ (الله) رحمٰن دَ طرف نه | نوے | مګر | وی دوی | له هغې نه | مخ کرځونکی | پس بیشکه دوی دروغ وګڼړل

نه هیچرے دا سے یو نوے نصیحت نهٔ دے راغلے چه دوئ ترے نه مخونه نهٔ وی اړولی - نو دوئ خو (قرآن)

فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٦﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا

نو زر به راشی دوی ته | خبرونه | دَ هغې خبرے | کومے پورے چه دوی | خندا ملکانے کولے | آیا نهٔ دی کتلی دوی

دروغ وګڼړلو خو ډیر زر به ورته دَ هغې خبرو اصلیت مخے ته راشی چه دوی به ورپورے خندا ملکانے کولے، آیا دوئ

اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ﴿٧﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

زمکے طرف ته | چه څومره مونږ توکولی دی | په دے کښے | هر قسم څیزونه | ښهٔ | بیشکه په دے کښے

زمکے ته نهٔ ګوری چه مونږ په کښے څومره ښهٔ ښهٔ بوټی راز راز غونډ کړی دی؟ یقیناً په دِے کښے (خلقو د

لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٩﴾ ع

نخښه ده | او نهٔ دی | اکثر په دوی کښے | ایمان راوړونکی | او بیشکه | ستا رب | هغه ډیر غالب | مهربان دے

پاره) نخښه ده او په دے خلقو کښے اکثر کسان ایمان نهٔ راوړی او بیشکه چه ستا رب غالب مهربان دے

المنزل الخامس ٥

وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰۤى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠﴾

اوهركله چه | آواز وكړو | ستارب | موسٰی ته | چه راشه | د ے | ظالمے ته

او هغه وخت (را یاد كړه چه) ستارب موسٰیؑ ته آواز وركړو چه ته د دغے ظالمانو خلقو ته يعنی د فرعون قوم ته

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ﴿١١﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّیْۤ اَخَافُ

قوم | د فرعون ته | آيا دوی پرهيزګاری نه کوی | ده وويل | اے زمار به ! | بيشكه زه | ويريږم

ورشه ! آيا هغوی ځان د عذاب نه بچ نه ساتی ؟ موسیٰؑ ووئيل اے زمار به ! زه د دے خبرے نه ويريږم

اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿١٢﴾ؕ وَيَضِيْقُ صَدْرِیْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِیْ فَاَرْسِلْ

له دے نه چه دوی به ما دروغژن وګڼړی | او تنګيږی | زما سينه (زړه) | او نه چليږی | زما ژبه | پس (وحی) ولیږه

چه هغوی به م دروغژن وګڼړی او زما زړه به تنګيږی ، او زما ژبه به نه چليږی ، نو هارونؑ ته هم

اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿١٤﴾ۚ قَالَ كَلَّا ۚ

د هارون طرف ته (هم) | او د هغوی | زما په ذمه | يو ګناه ده | پس زه ويريږم | چه هغوی به ما ووژنی | وے فرمائيل | هيڅكله نه

وحی ولیږه ! او زما په ذمه د هغوی يو الزام دے نو زه ويريږم چه قتل م نه كړی ؟ الله وفرمائيل چه هيڅكله نه

فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَاۤ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ

پس لاړشئ تاسو دواړه | زمونږ د نخښو سره | بيشكه مونږ تاسو سره يو | آوريدونكی | پس لاړ شئ | فرعون ته

تاسو دواړه زما حكمونه يوسئ مونږ تاسو سره يو ، هر څه آورو ، نو تاسو دواړه فرعون ته ورشئ او ورته

فَقُوْلَاۤ اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦﴾ۙ اَنْ اَرْسِلْ

بيا ووايئ | چه بيشكه مونږ | رسولان يو | د ټولو جهانونو د رب | چه | ته ولیږه

ووايئ چه مونږ د رب العالمين رالیږلی شوی پيغمبران يو ، چه ته بنی اسرائيل مونږ سره

مَعَنَا بَنِیْۤ اِسْرَآءِيْلَ ﴿١٧﴾ؕ قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا

مونږ سره | بنی اسرائيل | ده ووئيل | آيا ته مونږ نه يئے پاللے | په خپل مينځ كښے | په وړوكوالی كښے

وليږه (چه خپل وطن فلسطين ته لاړ شی) (فرعون) ووئيل چه آيا مونږ په وړوكوالی كښے ستا پالنه دلته نه ده كړے او ته

وَلَبِثْتَ فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ﴿١٨﴾ۙ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ

او پلتے شوے ته | په مونږ كښے | له عمر خپل نه | ډير كلونه | او وكړو تا | خپل (هغه) كار

د خپل عمر په څو څو كلونو كښے مونږ سره يو ځائے اوسيدلے يئے . او هغه حركت هم تا كړے وو (په كوم كښے چه زمونږ

الَّتِیْ فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾ قَالَ فَعَلْتُهَاۤ اِذًا

كوم چه | تا وكړو | او ته | له ناشكر ګزارو نه يئے | ده ووئيل | ما هغه كار كړے وو | هغه وخت

سړے وژلے شوے وو) او ته ډير ناشكره يئے . (موسیٰؑ) ووئيل بيشكه ما هغه وخت دا حركت كړے

وَّاَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿٢٠﴾ؕ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ

او زه ؤم | له ناخبرو نه | نو زه وتښتيدم | له تاسو نه | هر كله چه زه ووېريدم له تاسو نه

وو او ما نه غلطی شوے وه . نو زه تاسو نه ويريدم او وتښتيدم ،

فَوَهَبَ لِىْ رَبِّىْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِىْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۱﴾

بیاعطاکړو ماته | زمارب | حکم (نبوت) | او زه ئے جوړکړم | له رسولانو نه

بیا زما رب ماته دانائی وبخښله ، او زه ئے په پیغمبرانو کښے شامل کړم۔

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۲۲﴾

او دا | نعمت دے | چه احسان کوے ته ئے د هغے | په ما باندې | چه غلامان دې کړل | بنی اسرائیل

او دا (زما د پرورش) احسان چه ته ئے په ما کوے (د دے وجه دا ده) چه تا بنی اسرائیل غلامان جوړکړی دی۔

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۳﴾ قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

ووئیل | فرعون | او څه دے | (هغه) د ټولو جهانونو رب؟ | ده ووئیل | رب دے | د آسمانونو

فرعون ووئیل چه پرور دګار عالم څوک دے ؟ موسیٰ جواب ورکړو چه هغه د آسمانونو او د زمکے

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ﴿۲۴﴾ قَالَ لِمَنْ

او د زمکے | او څه چه | د دے په مینځ کښے دی | که چرے تاسو یئ | یقین کوونکی | (فرعون) ووئیل | هغه چاته چه

او د مینځ تر مینځ ټولو څیزونو پالونکے دے که ستاسو یقین وی۔ فرعون خپل ګیر چاپیر (ناستو دلبارېانو)

حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿۲۵﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۶﴾

د ده نه چارچاپیره وو | آیا تاسو آورئ | ده فرمائیل | رب دے ستاسو | او رب دے ستاسو د مخکنو پلارانو۔

ته ووئیل چه تاسو واورېدل ؟ موسیٰ ورته ووئیل چه هغه ستاسو هم رب دے او ستاسو د پلارنیکه هم رب دے

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِىْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۲۷﴾

(فرعون) ووئیل | بیشکه | ستاسو پیغمبر | کوم چه | رالیږلے شوے دے | ستاسو طرف ته | لیونے دے۔

فرعون ووئیل چه ستاسو دا رسول چه تاسو ته راغلے دے ، دا خو لیونے دے۔

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ اِنْ كُنْتُمْ

(موسیٰ) ووئیل | رب دے | د مشرق | او مغرب | او څه چه | د دے په مینځ کښے دی | که چرے تاسو

موسیٰ ووئیل چه هغه (الله) د مشرق او مغرب او څه چه د دے په مینځ کښے دی د ټولو رب دے که تاسو د عقل

تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۸﴾ قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِىْ لَاَجْعَلَنَّكَ

عقل لرئ | (فرعون) ووئیل | که چرے ونیولو تا | څوک (بل) معبود | بے له ما نه | نو خامخا به کړم زه تا

نه کارا خلئ۔ فرعون ووئیل که چرے تا زما نه سیوا بل څوک معبود جوړ کړو ، نو زه به تا قید

مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿۲۹﴾ قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾ج

له قیدیانو نه | دے فرمائیل | آیا اګرکه زه راوړم تاته | یو څیز | ښکاره

کړم۔ موسیٰ ووئیل چه اګرکه زه درته ښکاره خبره وړاندې کېږدم (نو بیا به م هم بندی کوے ؟)

قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۱﴾ فَاَلْقٰى

ده ووئیل | نو ته راوړه | هغه څیز | که چرے | ته یئے | له رښتیا ویونکو نه | پس وغورزوله ده

فرعون ووئیل چه (ښه ده) ته خپل دلیل راوړاندې کړه که ته رښتینے یئے ؟ نو موسیٰ خپله امسا

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ

خپله امسا | نو فوراً هغه شوه | اژدها | ښکاره | او راوے ویستلو | لاس خپل | نو ناګهانه هغه وو

وغورځوله نو دَ هغے یوه غټه اژدها جوړه شوه - او لاس ئے (د ترخ نه) بهر راوویستلو نو تولو کتونکو

بَيْضَاءُ لِلنَّظِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا

ځلنده سپین | د لیدونکو دَ پاره | (فرعون) ووئیل | سردارانو ته | چه دَ ده نه چارچاپیره وو | چه بیشکه دا

ته ځلنده سپین ښکاره شو - فرعون خپل کیر چاپیره دلبار یانو ته ووئیل چه دا سړے خو ډیر

لَسَحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ

جادوګر دے | پوهه | دے غواړی چه | چه وباسی تاسو | ستاسو له زمکے نه | په خپل جادو سره -

پوهه جادوګر دے - دے خو دا غواړی چه تاسو دَ خپل جادو په زور دَ ملک نه بهر وباسی نو (دَ ده په حقله)

فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٣٥﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ

پس دَ څهٔ څیز حکم کوئ | دوی ووئیل | مهلت ورکړه دهٔ ته | او دَ دهٔ ورور ته | او ولیږه | په ښارونو کښے

تاسو ماته څهٔ مشوره راکوئ؟ دوئ ووئیل چه دهٔ ته او دَ دهٔ ورور ته (څهٔ قدرے) مهلت ورکړه او تولو ښارونو ته

حَشِرِينَ ﴿٣٦﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ

نقیبان | چه دوی راولی تاته | هر | جادوګر | پوهه | پس راجمع کړے شول | جادوګران

سپاهیان ولیږه چه ټول پوهه جادوګر در ته راحاضر کړی - نو ټول جادوګران دَ یوے مقررے ورځے

لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٣٨﴾ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

په یو مقرر وخت | دَ یوے مقررے ورځے | او ووئیلے شول | خلقو ته | آیا | تاسو جمع کیدونکی یئ؟

په یو ټاکلی وخت راجمع کړے شول ، او خلقو ته ووئیلے شول چه آیا تاسو هم جمع کیږئ (یعنی جمع شئ)

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَلِبِينَ ﴿٤٠﴾ فَلَمَّا

شاید چه مونږ | پیروی وکړو | دَ جادوګرو | که چرے شول | هم دوی | غالب | پس هر کله چه

دَ پاره دَ دے چه که جادوګران غالب شول نو چه مونږ دَ هغوئ په لاره روان پاتے شو - نو څهٔ وخت چه

جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ

راغلل | جادوګران | نو ئے ووئیل | فرعون ته | آیا وی به مونږ دَ پاره | څه بدله | که چرے شو مونږ

جادوګران راغلل نو فرعون ته ئے ووئیل چه که چرے مونږ غالب شو نو آیا مونږ ته به څهٔ انعام هم

الْغَلِبِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

غالب | وے وئیل | هو! | او بیشکه تاسو به | په دغه وخت | (زما) له مقربانو نه (یئ)

ملاویږی - فرعون ووئیل چه هو! او په دے صورت کښے به تاسو زما دَ دربار په نزدیکانو کښے شامل شئ

قَالَ لَهُمْ مُّوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾ فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ

ووئیل | دوی ته | موسیٰ ؑ | چه وغورځوئ | څهٔ چه تاسو | غورځونکی یئ | پس دوی وغورځولے | خپلے رسئ

موسیٰ ؑ ورته ووئیل چه تاسو چه څهٔ غورځول غواړئ هغه (میدان ته) راوغورځوئ ، نو هغوئ خپل پړی او کوتکونه

وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۴﴾

او امساګانے خپلے | او دوی ووئیل | قسم دے په عزت | دَ فرعون | بیشکه هم مونږ به | غالب یُو

وُغورځول او دائے ووئیل دَ فرعون دَ عزت او جلال قسم دے چه مونږ به هرو مرو کامیاب شُو۔

فَأَلْقٰى مُوسٰى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ﴿۴۵﴾ فَأُلْقِيَ

پس وغورځوله | موسیٰ | خپله امسا | نو ناګهانه هغے | تیرول شروع کړل | څه چه | دوی جوړ کړی وو | پس پریوتل

بیا موسیٰ (هم) خپله امسا وغورځوله نو فوراً امسا دَ هغوئی جوړه کړے نظربندی تیرول شروع کړه ، نو ټول جادوګران

السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿۴۶﴾ قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۷﴾ رَبِّ

جادوګران | په سجده کښے | دوی ووئیل | مونږ ایمان راؤړو | په رب دَ ټولو جهانونو | (چه) رب دے

پړمخ په سجده پریوتل۔ دائے ووئیل چه مونږ په رب العٰلمین ایمان راؤړو ، چه دَ موسیٰ ؑ

مُوسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۴۸﴾ قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ اٰذَنَ

دَ موسیٰ ؑ | او دَ هارون ؑ | (فرعون) ووئیل | تاسو ایمان راؤړو | په ده ؑ | وړاندې له دے نه چه | زهٔ اجازت درکړم

او دَ هارون ؑ رب دے ۔ فرعون ووئیل چه تاسو زما دَ اجازت نه وړاندې په موسیٰ ؑ باندې ایمان

لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ

تاسو ته | بیشکه دے | ستاسو مشر دے | کوم چه | وښودو تاسو ته | جادو | پس زر به

راوړو ، بیشکه دا (موسیٰ) ستاسو مشر دے چا چه تاسو ته جادو ښودلے دے ۔ ډیر زر به تاسو ته

تَعْلَمُوْنَ ۬ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ

تاسو ته معلومه شی | خامخا به پریکړم زهٔ | ستاسو لاسونه | او ستاسو ښپے | دَ مخالفو طرفونو نه

(دَ دے انجام) معلوم شی - زهٔ به ستاسو دَ یوے غاړے لاس او دَ بلے غاړے ښپه پریکړم

وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِيْنَ ﴿۴۹﴾ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلٰى رَبِّنَا

او خامخا به په سولئ کړم تاسو | ټول | دوی ووئیل | هیڅ تاوان نهٔ دے | بیشکه مونږ | خپل رب طرف ته

او تاسو ټول به په سولئ زوړند کړم ، هغوئ ووئیل چه هیڅ خبره نهٔ ده مونږ یقیناً خپل رب

مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۵۰﴾ إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَا

واپس تلونکی یُو | بیشکه مونږ اُمید لرو | چه وُبه بخښی | مونږ ته | زمونږ رب | زمونږ ګناهونه

ته واپس تلونکی یُو۔ مونږ اُمید لرو چه زمونږ رب به زمونږ ګناهونه معاف کړی

أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۱﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلٰى مُوسٰى أَنْ أَسْرِ ع ۳ ۱۸

(ځکه) چه مونږ یُو | اول | ایمان راوړونکی | او مونږ وحی وکړه | موسیٰ ؑ طرف ته | چه شپه په شپه روان کړه

ځکه چه مونږ دَ ټولو نه وړومبے ایمان راوړے دے۔ او مونږ موسیٰ ؑ ته حکم وکړو چه زما بندګان شپه په شپه

بِعِبَادِيْ إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿۵۲﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَآئِنِ

زما بندګان | بیشکه ستاسو | تعاقب به کولے شی | پس وُلیږل | فرعون | په ښارونو کښے

(دَ مصر نه) بهر وُباسه (ځو) دَ پسے به تکل کیږی ، نو فرعون په ټولو ښارونو کښے سپاهیان

حٰشِرِيْنَ ۝٥٣ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ۝٥٤ وَاِنَّهُمْ لَنَا

جمع کوونکی | بیشکه دا خلق | یوه ډله ده | لږه شان | او بیشکه دوی | مونږ له

ډلې ډلې . (او وې ویل چه) دا یو وړکوټے شان ټولی دے ، او دوئ مونږ ډیر زیات

لَغَآئِظُوْنَ ۝٥٥ وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ۝٥٦ فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ

غصه راولی | او بیشکه مونږ | ټول | با وسله یو | بیشکه مونږ وویستل دوی | له باغونو

تهردلی یو ، او مونږ ټول په وسله پوره خلق یو . غرض دا چه مونږ دغه فرعونیان د باغونو

وَّعُيُوْنٍ ۝٥٧ وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۝٥٨ كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا

او چینونه | او له خزانو | او له ښهٔ مکانونو نه | دغه شان | او مونږ وارثان جوړ کړل د دے

او د چینونه ، او د خزانو او د ښائسته کورونو نه بهر وویستل ، دا مو وکړل او مونږ بنی اسرائیل د

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝٥٩ فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ۝٦٠ فَلَمَّا تَرَآءَ

بنی اسرائیل | پس دوئ هغوی پسے شول | د نور ختلو په وخت | پس هر کله چه | وُ لیدل یو بل

دوئ وارثان جوړ کړل ، هغوئ د نور ختلو په وخت بنی اسرائیلو پسے شول . هر کله چه دواړو ډلو یو بل

الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ۝٦١ قَالَ كَلَّا اِنَّ

دواړو ډلو | (نو) وویل | ملګرو د موسیٰؑ | بیشکه مونږ خو راګیر شو . | وے فرمایل | هیڅکله نه | بیشکه

وکتل نو د موسیٰؑ ملګرو وویل چه مونږه خو بس سم راګیر شو موسیٰؑ وفرمایل چه هیڅکله نه، بیشکه

مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ۝٦٢ فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ

ماسره دے | زما رب | ذر به ما ته لاره وښائی | پس مونږ وحی وکړه | موسیٰؑ طرف ته | چه ووهه ته

زما رب ماسره دے هغه به را ته لاره وښائی ، هغه وخت مونږ موسیٰؑ ته حکم وکړو چه په خپله امسا

بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

خپله امسا | په دریاب کښے | پس هغه وُشلیدلو | او شوه | هر یوه ټکړه | په شان د غر

دریاب ووهه . نو دریاب وشلیدو او (د اوبو) هره یوه ټکړه د لوئے غر په شان

الْعَظِيْمِ ۝٦٣ وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ۝٦٤ وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى

لوئے | او نزدے کړل مونږ | دغه ځائے ته | نور | او مونږ خلاصے ورکړو | موسیٰؑ ته

شوه ، او مونږ بل فریق (کفار) هم نزدے ورسولو . او مونږه موسیٰؑ او د هغهٔ

وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ۝٦٥ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ۝٦٦ اِنَّ

او څوک چه | د ده سره وُو | ټول | بیا | مونږ غرق کړل | نور | بیشکه

ملګری ټول بچ کړل . بیا دویم فریق (فرعونیان) مو ډوب کړو . یقیناً

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٦٧

په دے کښے | یوه نخښه ده (د قدرت) | او نهٔ وُو | اکثر له دوی نه | مؤمنان

په دے واقعه کښے د پرلوئے سبق (پټ) پروت دے او په دوئ کښے اکثر خلق ایمان راوړونکی نهٔ دی

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۶۸﴾ ع وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ

او بیشکه | ربّ ستا | خامخا هم دے | غالب | مهربان | او ولوله | په دوی باندِ | خبر

او ستا رب یقیناً غالب او مهربان دے. او (اے نبیؐ!) دوی ته دَ ابراهیمؑ قصه

اِبْرٰهِيْمَ ﴿۶۹﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۰﴾ قَالُوْا

دَ ابراهیم | هرکله چه ده ووئیل | خپل پلار ته | او خپل قوم ته | چه دَ څهٔ څیز تاسو عبادت کوئ؟ | دوی ووئیل

(هم) واوروه. هرکله چه هغهٔ خپل پلار او خپل قوم ته ووئیل چه دا تاسو دَ څهٔ څیز عبادت کوی؟ هغوئ ووئیل

وقف لازم

نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿۷۱﴾ قَالَ هَلْ

مونږ عبادت کوو | دَ بُتانو | پس مونږ یُو | هغوئ ته | پا څهٔ ناست | ده ووئیل | ایا

چه مونږ دَ بتانو عبادت کوو او هم دَ هغوئ په عبادت قائم یُو. ابراهیمؑ ورته ووئیل چه ایا دوئ

يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿۷۲﴾ لا اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿۷۳﴾

دوئ ستاسو (خبره) آوری | هرکله چه | تاسوئے بلئ | یا دوئ تاسو ته نفع دررسوی؟ | یا دوئ زیان درکوی؟

ستاسو خبره آوریدے شی کله چه تاسو دوئ ته بلنه کوئ؟ یا تاسو ته څهٔ فائده یا ضرر درکولے شی؟

قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۴﴾ قَالَ

دوی ووئیل | (نا) بلکه | موندلی دی مونږ | پلاران خپل | چه داسے به ئے کول. | ده ووئیل

هغوئ ووئیل چه نا خو بس مونږ خپل پلار نیکهٔ به دِے کار دَ غسے موندلی دی. ابراهیمؑ ووئیل

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۵﴾ لا اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿۷۶﴾ ز

آیا تاسو لیدلی دی | هغه څهٔ ته چه عبادت ئے کوئ تاسو | تاسو | او پلرونو ستاسو | پخوانو

چه آیا تاسو دَ دغے معبودانو حالت لیدلے هم دے، تاسو یا ستاسو پخوانو پلارانو نیکونو؟

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۷﴾ لا الَّذِيْ خَلَقَنِيْ

پس بیشکه دوی | زما دښمنان دی | سیوا دَ ربّ | دَ عالمونو | کوم چه | زهٔ پیدا کړم

هغه ټول زما دُښمنان دی سیوا دَ هغه رب العالمین نه کوم چه زهٔ پیدا کرم (او)

فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿۷۸﴾ لا وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿۷۹﴾ لا وَاِذَا مَرِضْتُ

پس هم دے | لار ه ښائی ماته | او هغه ذات چه | طعام راکوی ماته | او څښاک راکوی ماته | او هرکله چه زهٔ بیمار شم

هم دے ماته سمه لار ښائی او هغه رب چه په ما باندِ خوروی او څښوی

فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿۸۰﴾ لا ص وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿۸۱﴾ لا وَالَّذِيْٓ

او څهٔ وخت چه زهٔ بیمار شم

نو هم دے | شفا راکوی ماته | او هغه ذات چه | مړ کوی به ما | بیا به | ژوندے کوی ما | او هغه دَ کوم نه

نو هم دے راته شفا راکوی او دے به را ته (په وخت) مرګ راکوی او بیا به مِ ژوندے کوی او هغه (الله چه)

اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْٓـَٔتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۸۲﴾ ط رَبِّ هَبْ لِيْ

چه زهٔ امید لرم | چه وُبه بخښی ماته | ګناه زما | په ورځ | دَ قیامت | اے زما ربه! | عطا کړه ماته

دَ کوم نه زهٔ امید لرم چه زما ګناهونه به دَ قیامت په ورځ وُ بخښی، اے زما ربه! ما ته (د) حکمت

حُكْمًا وَّ اَلْحِقْنِیْ بِالصّٰلِحِیْنَ ﴿٨٣﴾ وَاجْعَلْ لِّیْ لِسَانَ صِدْقٍ

حکمت | اوشامل کړه ما | په نیکو بندګانو کښې | او کړه | ما دَپاره | ذکر | د رښتیني

(لازوال دولت) ورښښه اوما په خپلو نیکانو خلقو کښې شامل کړه۔ او زما دَ نیکنامۍ ذکر په راتلونکو نسلونو کښې

فِی الْاٰخِرِیْنَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِیْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیْمِ ﴿٨٥﴾ وَاغْفِرْ

په وروستو راتلونکو خلقو کښې | او جوړه کړه ما | له وارثانو نه | دَ جنت | دَ نعمتونو والا | او معاف کړه

جاري وساته، او ما دَ نعمتونو نه دَ ډک جنت وارث کړه۔ او زما پلار (هم)

لِاَبِیْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّیْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا تُخْزِنِیْ یَوْمَ

زما پلار | بیشکه | دے | له ګمراهانو نه | او مه رسوا کوه ما | په کومه ورځ

ورښښه، بیشکه چه هغه په ګمراهانو کښې شامل دے۔ او په هغه لویه ورځ ما مه شرموه چه خلق

یُبْعَثُوْنَ ﴿٨٧﴾ یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿٨٨﴾ اِلَّا مَنْ

چه به ژوندی راپاڅولے شي | په کومه ورځ چه | به نفع نه ورکوي | مال | او نه اولاد | مګر څوک چه

به بیا راژوندی کیږي، په کومه ورځ چه نه به مال په کار راځي او نه اولاد، خو بس څوک چه الله تعالیٰ ته

اَتَی اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِیْمٍ ﴿٨٩﴾ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِیْنَ ﴿٩٠﴾ وَبُرِّزَتِ

راشي | الله ته | په زړهٔ | پاک سره | او نژدے به کړے شي | جنت | پرهیزګارانو دَپاره | او ښکاره به کړے شي

(دَ شرک او دَ ګناه نه) پاک زړهٔ یوسي، او په کومه ورځ چه نیکانو ته به جنت نژدے کړے شي او ګمراهانو ته

الْجَحِیْمُ لِلْغٰوِیْنَ ﴿٩١﴾ وَقِیْلَ لَهُمْ اَیْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿٩٢﴾

دوزخ | ګمراهانو ته | او وبه ویلے شي | دوی ته | چرته دي | هغه دَ کومو چه تاسو عبادت کولو؟

به دوزخ ښکاره کړے شي او ورته به وویلے شي چه هغه معبودان مو څهٔ شول چه تاسو به دَ هغوئی عبادت کولو؟

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ هَلْ یَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ یَنْتَصِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ فَكُبْكِبُوْا

سیوا | دَ الله نه | آیا | دوی ستاسو مدد کولے شي | یا بدل له اخستے شي؟ | پس پړمخے به واچولے شي

دَ الله تعالیٰ نه بغیر آیا هغوئی نن ستاسو مدد کولے شي یا بدل له اخستے شي؟ نو بیا به دغه معبودان او

فِیْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُوْدُ اِبْلِیْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿٩٥﴾ قَالُوْا

په هغې کښې | هغه (بتان) | او ګمراهان | او لښکرے | دَ شیطان | ټول یو ځائے | دوی به ووائي

دغه ګمراهان ټول په دوزخ کښې پړمخے وغورزولے شي او دَ شیطان ټولے لښکرے ورسره هم۔ نو کافران به

وَهُمْ فِیْهَا یَخْتَصِمُوْنَ ﴿٩٦﴾ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿٩٧﴾

او دوی به | په هغې کښې | دَ یو بل سره جګړے کوي | قسم په الله | بیشکه وُو مونږ | په ګمراهئ کښې | ښکاره

په دوزخ کښې یو بل سره جګړے کوي او دا به وائي قسم په الله چه مونږ په ښکاره ګمراهئ کښې پراته وو چه

اِذْ نُسَوِّیْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٩٨﴾ وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩٩﴾

کله چه مونږ برابر ګڼړلئ تاسو | دَ پروردګار دَ عالمونو سره | او نه وُو ګمراه کړي مونږ | مګر (دے) مجرمانو

تاسو مو دَ رب العٰلمین سره برابر ګڼړلئ ۔ او مونږ ده خو بل چا نه، بلکه دے (مشرانو) مجرمانو ګمراه کړو۔

فَمَا لَنَا مِنْ شٰفِعِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَوْ اَنَّ لَنَا

پس نشته دے زمونږ | څوک سفارش کوونکے | او نه څوک دوست | غم خوار | پس کاش! | چه وی مونږ دَ پاره

نو اوس هيڅوک زمونږ سفارشی نشته او نه مو څوک اخلاصی دوست شته، نو څنګه به ښه وے که (دنيا)

كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٢﴾ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً

يوه موقع | نو شو به مونږ | له مومنانو نه | بيشکه | په دے کښے | نخښه ده (دَ قدرت)

ته) يو ځل دَ واپس تلو موقع راکولے شوے نو مونږ به مسلمانان شوی وو. بيشکه چه په دے واقعه کښے لوئے سبق پروت دے

وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٣﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ

او نه دی | اکثر له دوی نه | مؤمنان | او بيشکه | ستا رب | هم دے دے | غالب

او دَ دوی اکثر خلق ايمان نه راوړی. او بيشکه ستا رب ډير زبردست مهربان

الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ

مهربان | دروغ وګڼل | قوم د نوح | پيغمبران | هر کله چه ووئيل | دوی ته

دے، دَ نوح عليه السلام قوم پيغمبران دروغژن وګڼل، څه وخت چه دَ هغوی (براد

اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٦﴾ اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٠٧﴾

دَ دوی ورور | نوح | آيا نه ويريږئ تاسو | بيشکه زه | تاسو دَ پاره | پيغمبر | امانت دار يم

ورور نوح ورته ووئيل چه آيا تاسو دَ الله تعالیٰ نه نه ويريږئ؟ بيشکه زه ستاسو امانت دار پيغمبر يم.

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٨﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ

پس ويريږئ | دَ الله نه | او حکم منئ زما | او زه نه غواړم له تاسو نه | په دے (تبليغ) | څه اجر

نو دَ الله تعالیٰ نه ويريږئ او زما خبره منئ. او زه تاسو نه څه بدله خوښه نه غواړم.

اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠٩﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١١٠﴾

نه دے | اجر زما | مګر | په پروردګار | دَ عالمونو | پس ويريږئ | دَ الله نه | او حکم منئ زما

زما بدله خو دَ رب العالمين په ذمه ده. نو تاسو دَ الله تعالیٰ نه ويريږئ او زما خبره منئ.

قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١١﴾ قَالَ وَمَا عِلْمِىْ

دوی ووئيل | آيا مونږ ايمان راوړو | په تا | حالانکه پيروی کړه ستا | ذليلو خلقو | نوح ووئيل | او ما ته څه خبر دے

هغوی جواب ورکړو چه آيا مونږ به تا باندے ايمان راوړو حالانکه ستا پيروی حقير خلق کوی، نوح جواب ورکړو چه ما ته څه معلو

بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٢﴾ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّىْ

چه دوی څه کول | نه دے | حساب دَ دوی | مکر | زما په رب دے

ده چه هغوی څه کوی. دَ هغوی حساب زما دَ رب په ذمه دے، کاش! چه

لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٤﴾ اِنْ اَنَا اِلَّا

که چرے تاسو پوهيږئ | او | نه يم زه | شړونکے | دَ مؤمنانو | نه يم زه | مګر

تاسو (په سمه خبره) پوهيدلے او زه مؤمنان دَ ځان نه شړلے نه شم. زه خو نور څه نه يم

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ

ویرونکے | ښکاره | دوی ووئیل | که چرے منع نهٔ شوے ته | اے نوحؑ! | نو خامخا به شے ته

یو ښکاره ویرونکے یم۔ هغوئی ووئیل چه اے نوحؑ! که ته (د دے خبرو نه) منع نهٔ شوے نو خامخا به سنګسار

مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾ فَافْتَحْ

له سنګسار شوو نه | دهٔ ووئیل | اے ربه زما! | بیشکه زما قوم | دروغ وګڼلم زهٔ | پس فیصله وکړه

کړے شے۔ نوحؑ دعا وکړه چه اے زما ربه! زما قوم زهٔ دروغژن وګڼلم۔ نو ته زما او د دوی

النصف

بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَن مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

په مینځ زما | او په مینځ د دوی کښے | فیصله (قطعی) | او نجات راکړه ماته | او هغه چا ته | چه ما سره دی | له مؤمنانو نه

ترمینځه یوه فیصله وکړه ، او ماله او زما ایماندارو ملګرو له نجات راکړه

فَأَنجَيْنَاهُ وَمَن مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا

پس مونږ نجات ورکړو دهٔ ته | او هغوک چه | دهٔ سره وو | په کشتئ کښے | چه ډکه کړے شوے وه | بیا غرق کړل مونږ

نو بیا مونږ هغه هم او د هغهٔ سره په ډکه کشتئ کښے ناست ملګری هم خلاص کړل - بیا مو باقی پاتے

بَعْدُ الْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم

پس له دے نه باقی پاتے شوی | بیشکه | په دے کښے | خامخا نخښه ده | او نهٔ وو | اکثر له دوی نه

خلق ډوب کړل ، بیشکه چه په دے واقعه کښے لوئے سبق پروت دے ، او په دوی کښے اکثر خلق ایمان

۱۰ ع ۶

مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾ كَذَّبَتْ

ایمان راوړونکی | او بیشکه ستا رب | هم دے دے | غالب | مهربان | دروغژن وګڼل

نهٔ راوړی۔ او بیشکه ستا رب زبردست دے ، مهربان دے ، د عاد خلقو هم پیغمبران

عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

(قوم د) عاد | پیغمبران | هر کله چه | ووئیل | دوی ته | ورور د دوی | هود | آیا نهٔ ویرېږئ تاسو

دروغژن وګڼل - هر کله چه د هغوئی ورور هودؑ ووئیل چه آیا تاسو (د خدائے د ګرفت نه) نهٔ ویرېږئ

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾

بیشکه زهٔ | تاسو د پاره | پیغمبر | امانتدار یم | پس ویرېږئ | د الله نه | او حکم منئ زما

وادرئ! زهٔ تاسو د پاره امانت دار پیغمبر یم۔ نو د الله تعالیٰ نه ویرېږئ او زما خبره منئ

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ

او زهٔ نهٔ غواړم له تاسو نه | په دے (تبلیغ) | څهٔ اجر | نهٔ دے | اجر زما | مګر | په رب

او زهٔ له تاسو نه په دے کار باندے هیڅ بدله نهٔ غواړم۔ زما بدله خو د رب العالمین په

الْعَالَمِينَ ﴿١٢٧﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَتَّخِذُونَ

د ټولو جهانونو | آیا آبادوئ تاسو | په هره اوچته زمکه | یوه نخښه (عمارت) | بے فائدے؟ | او جوړوئ تاسو

ذمه ده۔ آیا تاسو په هر اوچت ځائے باندے فضول یادګارونه جوړوئ او ډیرې ښکلے ماڼرئ

مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿١٢٩﴾ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ

دنګې ښې ماڼۍ | شاید چه تاسو به | همیشه پاتے کیږئ | او هرکله چه | تاسو رانیسئ | نو رانیسئ

ابادوئ لکه چه همیشه به دلته استوګن یئ. او چه څوک رانیسئ نو ډیر په جبر سره

جَبَّارِيْنَ ﴿١٣٠﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٣١﴾ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ

د ظالمانو په شان | پس ویریږئ | د الله نه | او حکم منئ زما | او ویریږئ | له هغه ذات چه | امداد ئے کړے ستاسو

ئے رانیسئ. نو د الله تعالیٰ نه ویریږئ او زما خبره ومنئ، او د هغه ذات نه وویریږئ چا چه ستاسو

بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾ اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ﴿١٣٣﴾ وَجَنّٰتٍ

له هغه څه نه | چه تاسو پرے پوهیږئ | امداد ئے کړے د ستاسو | په چارپایانو | او په ځامنو | او په باغونو

په هغه څیزونو سره مدد وکړو کوم چه تاسو ته معلوم دی یعنی هغه د څاروو او د اولاد په شکل کښے ستاسو مدد وکړو او په

وَّعُيُوْنٍ ﴿١٣٤﴾ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣٥﴾ قَالُوْا

او په چینو سره | بیشکه زه | ویریږم | په تاسو | له عذاب | د ورځے | لوئے | دوی وویل

باغونو او چینو سره. ما ته ستاسو په معامله کښے د لوئے ورځے د عذاب اندیښنه ده. هغوئ جواب ورکړو

سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ﴿١٣٦﴾ اِنْ هٰذَآ اِلَّا

برابره ده | په مونږ ه | چه نه نصیحت وکړے | یا نه یئ ته | له نصیحت کوونکو نه | نه دے دا مګر

مونږ د پاره برابره ده که ته راته نصیحت وکړے یا ونه کړے. دا خو بس د پخوانو

خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣٧﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿١٣٨﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ

عادت دے د پخوانو خلقو | او نه یو مونږ ه | عذاب کړی شوی | پس دوی دروغ وګڼلو هغه | پس هلاک کړل مونږ هغوی

خلقو عادت تو نه دی. او مونږ ته به هیچرے عذاب راکولے نه شی پس هغوئ هود دروغ وګڼلو نو مونږ هغوئ

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾

بیشکه | په دے کښے | نخښه ده (د قدرت) | او نه ؤ | اکثر له دوی نه | ایمان راوړونکی

هلاک کړل، بیشکه په دے کښے نخښه د عبرت ده. او په دوئ کښے اکثر خلق ایمان نه راوړی.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٤٠﴾ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤١﴾

او بیشکه | ستا ربّ | هم هغه دے | غالب | مهربان | دروغ وګڼل | قوم د ثمود | پیغمبران

او ستا ربّ یقیناً زبردست دے مهربان دے. (دغه شان) قوم د ثمود پیغمبران دروغژن وګڼل.

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٢﴾ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ

هرکله چه وویل | دوی ته | د دوئ ورور | صالح | آیا تاسو نه ویریږئ | بیشکه زه | ستاسو د پاره | پیغمبر

څه وخت چه د دوئ ورور صالح دوئ ته وویل، آیا تاسو (د الله تعالیٰ د نافرمانئ نه) نه ویریږئ؟ زه تاسو د پاره یو امانتدار

اَمِيْنٌ ﴿١٤٣﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ

امانت داریم | پس ویریږئ | د الله نه | او حکم ومنئ زما | او زه نه غواړم له تاسو نه | په دے (تبلیغ)

پیغمبریم. پس تاسو د الله تعالیٰ نه ویریږئ او زما حکم منئ. او زه تاسو نه د دے خبرے هیڅ

مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتُتْرَكُونَ

څهٔ بدله | نهٔ ده | زما بدله | مګر | په ربّ | دَ عالمونو | آیا تاسو به پرېښودے شئ

معاوضه نهٔ اخلم ، زما معاوضه خو دَ پروردګار عالم په ذمه ده ـ آیا کوم څیزونه چه په دُنیا کښې دي

فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ

په هغه څهٔ کښې | چه دلته دي | په امن سره | په باغونو کښې | او په چینو کښې | او په فصلونو کښې

تاسو به په دِے کښې په امن سره پرېښودے شئ ؟ (یعني) په باغونو او چینو کښې ، او په فصلونو کښې

وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

او په کجورو کښې | چه خوشه دَ هغې | نازکه ده | او تاسو تراشئ | له غرونو نه | کورونه

او په کجورو کښې دَ کومو خوشې چه نرمے او نازکے وی ، او تاسو غرونه تراشئ او دَ فخر دَ پاره په کښې ماڼړئ

فَارِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

په فخر سره | پس ویرېږئ | دَ الله نه | او زما حکم منئ | او مهٔ منئ | حکم | له حد نه دَ تېرېدونکو

جوړوئ ، نو تاسو دَ الله تعالیٰ نه ویرېږئ او زما خبره منئ او دَ حد نه دَ تېرېدونکو خبره مهٔ منئ

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ

کوم چه | فساد کوی | په زمکه کښې | او اصلاح نهٔ کوی | دوی ووئیل | بیشکه ته یې

چه په ملک کښې فساد خوروی او سَم کارونه دَ لاسه نهٔ کېږی ـ هغوئ ورته ووئیل چه په تا خو چرته

مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٣﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأْتِ بِآيَةٍ

له جادو زپلو خلقو نه | نهٔ یې ته | مګر | انسان | په شان زمونږ | پس راؤړه | څهٔ نخښه

غټ جادو شوے دے ـ ته خو زمونږ په شان یو انسان یې ـ نو څهٔ معجزه راؤړه که ته

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٤﴾ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ

که چرے ته یې | له رښتینیا ویونکو نه | ده ووئیل | دا | اُوښه ده | دَ دِے | دَ اوبو څښلو (وار دے)

(په دے دعوی کښې) رښتینے یې ؟ (صالح ؑ) وفرمائیل دا یوه اُوښه ده چه یوه ورځ دَ اوبو څښلو وار دَ دے

وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

او تاسو دَ پاره (هم) | دَ اوبو څښلو وار دے | دَ ورځے | مقرهے | او مهٔ رسوئ دِے ته | څهٔ تکلیف | پس ونه نیسی تاسو

او دَ یوے ناکلے ورځے یو وار تاسو دَ پاره مقرر دے او دے اُوښے ته تکلیف مهٔ ورکوئ ګنی تاسو به دَ یوے

عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٧﴾

عذاب | دَ ورځے | لوئے | پس په پښو ووهله دوی هغه | پس شول دوی | پښیمانه

درنے ورځے عذاب ونیسی ـ خو هغوئ دَ اُوښے پښے پرے کړے نو بیا په خپلو کړو پښیمانه شول

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

بیا ونیول دوی | عذاب | بیشکه | په دے کښې | نخښه ده (دَ قدرت) | او نهٔ وُو | اکثر له دوی نه

بیا دوی عذاب راونیول ـ یقیناً په دِے واقعه کښې نخښه دَ عبرت ده ـ او په دوئ کښې اکثر خلق ایمان نهٔ

مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ

ایمان راوړونکی | او بیشکه | ستارب | هم دے | غالب | مهربان | دروغژن وګڼړل | قوم | د لوط

راوړی - او بیشکه چه ستارب زبردست دے مهربان دے . د لوط ؑ قوم هم خپل پیغمبران دروغژن

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي

پیغمبران | هرکله چه ووئیل | دوی ته | ورور د دوی | لوط ؑ | آیا نه ویریږئ تاسو | بیشکه زه

وګڼړل . څه وخت چه د دوی ورور لوط ؑ دوی ته ووئیل چه آیا تاسو (د الله تعالیٰ نه) نه ویریږئ ؟ زه ستاسو

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ

تاسو د پاره | پیغمبر | امانتداریم | پس ویریږئ | د الله نه | اوحکم منئ زما | او زه نه غواړم له تاسو

په حقله امانت ګر پیغمبر یم - نو تاسو د الله تعالیٰ نه ویریږئ او زما خبره منئ او زه له تاسو نه په دے

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ أَتَأْتُونَ

په دے (تبلیغ) | څه اجر | نه دے | زما اجر | مګر | په پروردګار | د عالمونو | آیا تاسو راځئ

(تبلیغ) څه بدله خونه غواړم - زما بدله خو د رب العالمین په ذمه ده . آیا په ټوله دُنیا کښے یواځے

الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٥﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ

سړو ته | له اهل عالمو نه | او پریږدئ | هغه څه | چه پیدا کړل | تاسو د پاره | ستاسو رب

تاسو (دا خلق یئ چه) د هلکانو سره بدفعلی کوئ ؟ او ستاسو رب چه تاسو له کومے ښځے پیدا کړی دی ، هغه

مِّنْ أَزْوَاجِكُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ

له ښځو ستاسو نه | بلکه تاسو یئ | خلق | له حد نه تیریدونکی | دوی ووئیل | که چرته منع نه شوے | اے لوطه !

تاسو پریږدئ ، تاسو خو د حد نه تیر شوی خلق یئ . هغوی ورته ووئیل چه اے لوطه ! که نه د ځپلو خبرو

لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

نو خامخا به شے نه | له ویستلے شوو نه | ده ووئیل | بیشکه زه | ستاسو د عمل نه | ویزاره یم

نه منع نه شوے نو د وطن نه به بهر ووېستلے شے . (لوط ؑ) وفرمائیل بیشکه زه ستاسو د عملونو نه نفرت کوم -

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ فَنَجَّيْنَاهُ

اے زما ربه ! | نجات راکړه ماته | او زما کوروالو ته | له هغه څه نه | چه دوی ئے کوی | پس مونږ نجات ورکړو ده ته

اے زما ربه ! ما او زما خاندان د دے خلقو د عملونو (د وبال) نه وُساته ، پس مونږ دے او د ده ټول

وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ﴿١٧١﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا

او د ده د کور ټولو خلقو ته | سیوا د یوے بوډئ ښځے نه | چه وه له باقی پاتے کیدونکو نه | بیا | هلاک کړل مونږ

خاندان بچ کړو - خو یوه بوډئ چه په ورو ستو پاتے کیدونکو کښے پاتے شوه ، بیا مونږ نور ټول تباه

الْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

هغه نور | او مونږ ووروله | په دوی باندے | (یو قسم) باران | پس بد دے | باران | د ویرول شوو -

کړل - او په هغوی مو یو خاص قسم باران وورولو نو څومره خراب باران وو په هغه خلقو چه د عذاب نه ویرول شوی وو

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ

بیشکه | په دے کښے | نخښه ده | او نهٔ | وو | اکثر له دوی نه | ایمان راوړونکی | او بیشکه هم ستا رب | غالب

بیشکه په دے واقعه کښے نشان (دَعبرت) دے او په دوئ کښے اکثر خلق ایمان نهٔ راوړی ۔ او بیشکه چه ستا رب دے مهربان

الرَّحِیْمُ ﴿١٧٥﴾ كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـَٔیْكَةِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿١٧٦﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَیْبٌ

ع ١٢ مهربان دے | دروغ وګڼړل | دَ بنړ وُسیدونکو | پیغمبران | هر کله چه ووئیل | دوی ته | شعیبؑ

دے دَ بنړ خاوندانو خپل پیغمبران دروغژن وګڼړل ، خهٔ وخت چه شعیبؑ دوی ته ووئیل چه

اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٧٧﴾ اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللّٰهَ

آیا نهٔ ویریږئ تاسو | بیشکه زهٔ | تاسو دَ پاره | پیغمبر | امانت داریم | پس ویریږئ | دَ الله نه

آیا تاسو (دَ الله تعالیٰ نه) نهٔ ویریږئ ، زهٔ تاسو دَ پاره امانت دار پیغمبریم ۔ نو دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ

وَاَطِیْعُوْنِ ﴿١٧٩﴾ وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا

او زما حکم منئ | او زهٔ نهٔ غواړم له تاسو نه | په دے (تبلیغ) | څهٔ بدله | نهٔ ده زما بدله | مګر

او زما خبره منئ ۔ او زهٔ تاسو نه په دے کار هیڅ بدله نهٔ غواړم ، زما بدله خو بس بوازے دَ رب العالمین

عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٨٠﴾ اَوْفُوا الْكَیْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِیْنَ ﴿١٨١﴾

په رب | دَ عالمونو | پوره کوئ | ناپ | او مهٔ کیږئ | له نقصان ورکوونکو نه

په ذمه ده ۔ تاسو پیمانه پوره پوره ورکوئ او خلقو ته نقصان مهٔ ورکوئ ۔

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِیْمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْیَآءَهُمْ

او تول کوئ | په تلے | سیے سره | او کم مهٔ ورکوئ | خلقو ته | څیزونه دَ هغوئ

او په سمه دوغه تله باندِ تول کوئ ۔ او خلقو ته دَ هغوئ په څیزونو کښے تاوانونه مهٔ ورکوئ

وَلَا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَكُمْ

او مهٔ ګرځئ | په زمکه کښے | فساد کوونکی | او وویریږئ | دَ هغه چانه چه | پیدا ئے کړئ تاسو

او په ملک کښے فسادونه مهٔ خوروئ ۔ او دَ هغه ذات نه وویریږئ چه تاسو او تاسو نه

وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿١٨٤﴾ قَالُوْۤا اِنَّمَاۤ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِیْنَ ﴿١٨٥﴾ وَمَاۤ اَنْتَ

او مخلوقات | مخوانی | دوی ووئیل | بیشکه ته یئے | له جادو زپلو خلقونه | او نهٔ یئے تهٔ

مخوانی مخلوقات ئے پیدا کړی دی ، هغوئ ورته ووئیل چه په تا خو چوړے چا جادو کړے دے او تهٔ خو بس

اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِیْنَ ﴿١٨٦﴾ فَاَسْقِطْ

مګر | انسان | په شان زمونږ | او بیشکه | مونږ خیال کوو په تا | له دروغژنو نه | پس راوغورځوه

زمونږ په شان انسان یئے ۔ او زمونږ دا خیال دے چه تهٔ دروغژن یئے ۔ نو که تهٔ ر ښتینے

عَلَیْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿١٨٧﴾

په مونږ باندِ | یوه ټکړه | له آسمان نه | که چرے تهٔ یئے | له رښتینو نه

یئے نو په مونږ باندِ دَ آسمان نه یوه ټوټه راوغورځوه ۔

قَالَ رَبِّيٓ اَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ ﴿١٨٨﴾ فَكَذَّبُوۡهُ فَاَخَذَهُمۡ

دهٔ ووئيل | زمارب | ښهٔ پوهه دے | په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ | نو دوی دروغژن وګڼلو هغه | پس ونيول دوی

شعيب وفرمائيل چه زمارب ته ستا سو عملونه په ښهٔ شان معلوم دی، خو هغوئ شعيبؑ دروغژن وګڼلو نو دَ سايوان

عَذَابُ يَوۡمِ الظُّلَّةِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيۡمٍ ﴿١٨٩﴾

عذاب | دَ ورځے | دَ سورى | بيشکه هغه | وو | عذاب | دَ ورځے | لويے

دَ ورځے عذاب راګير کړل. بيشکه چه دغه دَ عذاب ډيره سخته ورځ ده.

اِنَّ فِيۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكۡثَرُهُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٩٠﴾

بيشکه | په دِے کښے | نخښه (دَ قدرت) ده | او نهٔ وُو | اکثرله دوی نه | ايمان راوړونکی.

بيشکه په دِے واقعه کښے هم (خلقو دَ پاره) نخښه دَ عبرت ده، مګر په دوئ کښے اکثر خلق ايمان راوړونکی نهٔ دی

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الرَّحِيۡمُ ﴿١٩١﴾ وَاِنَّهٗ لَتَنۡزِيۡلُ

اوبيشکه | ستا رب | هم دے دے | غالب | مهربان | او بيشکه دا (قرآن) | نازل کړے شوے دے

او بيشکه هم ستا رب غالب (او) مهربان دے. او دا قرآن دَ رب العلمين رالیږلے

رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ؕ﴿١٩٢﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوۡحُ الۡاَمِيۡنُ ۙ﴿١٩٣﴾ عَلٰى قَلۡبِكَ

دَ ټولو جهانونو دَ رب | نازل کړے دے | دا | روح الامين (جبرائيل) | ستا په زړهٔ باندِ

پيغام دے. دا روح الامين (جبرائيل) راوړے نازل کړے دے. ستا په زړهٔ (ئے نازل کړے دے)

لِتَكُوۡنَ مِنَ الۡمُنۡذِرِيۡنَ ۙ﴿١٩٤﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِيۡنٍ ؕ﴿١٩٥﴾ وَاِنَّهٗ

دَ پاره دَ دِے چه شے تهٔ | له ويرونکونه | په ژبه | دَ عربئ | چه واضحه ده | او بيشکه دا

چه تهٔ (دَ دے په ذريعه) خلق دَ (الله دَ) عذابهٔ وويروے، دا په واضحه عربئ ژبه کښے دے. او دَ دِے ذکر دَ

لَفِيۡ زُبُرِ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿١٩٦﴾ اَوَلَمۡ يَكُنۡ لَّهُمۡ اٰيَةً اَنۡ يَّعۡلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا

په ړومبنو کتابونو کښے دے | آيا نشته دے | دوی دَ پاره | نخښه | چه پيژنی دا | عالمان

پخوانو امتونو په کتابونو کښے راغلے دے. آيا دِے خلقوله دا خبره (کافی) دليل نهٔ دے چه (دَ دِے کتاب حقيقت) دَ

بَنِيۡٓ اِسۡرَآءِيۡلَ ؕ﴿١٩٧﴾ وَلَوۡ نَزَّلۡنٰهُ عَلٰى بَعۡضِ الۡاَعۡجَمِيۡنَ ۙ﴿١٩٨﴾

دَ بنی اسرائيلو | او که چيرے مونږ نازل کړے وے دا | په څنو | عجميانو

بنی اسرائيلو عالمانو ته معلوم دے؟ او کهٔ دا (کتاب) مونږ په چا عجمی باندِ را نازل کړے وے، او بيا

فَقَرَاَهٗ عَلَيۡهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ مُؤۡمِنِيۡنَ ؕ﴿١٩٩﴾ كَذٰلِكَ سَلَكۡنٰهُ

بيا هغهٔ لوستلے دا | په دوی باندِ | نو (هم) به نهٔ وُو دوی | په دے | ايمان راوړونکی | دغه شان | اچولے ده مونږ دا خبره

هغهٔ دَ دوئ په وړاندِ لوستلے هم وے نو دوئ به منلے نهٔ وو. دغه شان مونږ دا (عناد او انکار)

فِيۡ قُلُوۡبِ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ؕ﴿٢٠٠﴾ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الۡعَذَابَ

په زړونو کښے | دَ مجرمانو | دوی ايمان نهٔ راوړی | په دے (قرآن) | تر دے چه | دوی ووينی | عذاب

دَ مجرمانو په زړونو کښے اچولے دے. دوی به په دِے ايمان نهٔ راوړی تر دے چه دردناک عذاب په خپلو

الْاَلِيْمَ ﴿٢٠١﴾ فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَايَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٢﴾ فَيَقُوْلُوْا هَلْ

دردناک | هغه به راشي دوی ته | ناګهانه | او دوی به | بې خبره وي | بیا به دوی ووائي | آیا

سترګو ونه ويني، خو هغه (عذاب) به په پوره ناګهانه راشي او دوئ به تورے نه خبر هم نه وي، نو هغه ساعت به ووائي

نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٤﴾ اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ

مونږ ته به مهلت راکړے شي | پس آیا دوی زمونږ عذاب | زر غواړي | آیا تا نه دی لیدلی؟ | که چرے مونږ دوئ ته فائده ورسوو

چه آیا مونږ له به مهلت راکړے شي؟ نو آیا دوی زمونږ عذاب زر غواړي؟ هله ته دوابه چه که مونږ یو څو کاله دوئ په

سِنِيْنَ ﴿٢٠٥﴾ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٢٠٦﴾ مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا

ډیر کلونه | بیا راشي په دوی باندِ | هغه (عذاب) | د کوم چه دوی سره وعده کولے شي | نو په کار به رانه شي | د دوی | هغه

عیش معاش کښې وُساتو، او بیا پرے هغه عذاب راشي چه د کوم وعده ورسره شوی دی، نو د دوئ هغه عیش معاش د

كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٧﴾ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٨﴾

د کوم نه چه دوی فائدے اخستلے | او نه دے هلاک کړے مونږ | هیڅ کلے | مګر | د هغے د پاره | ویرونکی (پیغمبران مولیږلی) دو

څهٔ کار شو؟ او مونږ چه کوم کلی تباه کړی دی نو په هغے ټولو کښے (اول) ویرونکی راغلی وو۔

ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢٠٩﴾ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١٠﴾

مع ٩

نصیحت د پاره | او مونږ ظالمان نه وُو | او نه دے | بنکته راوړے | دا (قرآن) | شیطانانو۔

د نصیحت د پاره او مونږ په چا ظلم نه کوو او دا قرآن شیطانانو نه دے راوړے۔

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١١﴾ اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ

او نه دی مناسب | دوی د پاره | او نه | دوی کولے شو | بیشکه دوی | د آورېدو نه

او دا د هغوئ د پاره مناسب هم نه دی او نه دا د هغوئ د وس کار دے۔ هغوئ د دے (پاکیزه کلام) د اورېدو (قدرت

لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٢﴾ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ

لرے ساتلی شوی دی | پس مهٔ | بله | د الله سره | معبود بل | پس شے به ته

هم محروم دی۔ نو ته د الله تعالیٰ سره د بل معبود بلنه مهٔ کوه کنی تاله به عذاب

مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٣﴾ وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٤﴾ وَاخْفِضْ

له عذاب ورکړی شوو نه | او ووېروه | خپل رشته دار | نزدے | او بنکته کړه

درکړے شي، او نزدے خپل خپلوان د (د عذاب نه) ووېروه، او هغے مؤمنانو ته

جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٥﴾ فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ

وزر خپل | د پاره د هغه چا چه | پېروی کوی ستا | له مؤمنانو نه | پس که چرے | دوی نافرمانی وکړی ستا | نو ووایه

خپل وزر بنکته ساته چه ستا په قدم پسے روان وی۔ او که دا خلق ستا خبره نه مني نو ورته ووایه

اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٢١٧﴾

بیشکه زهٔ ویزار یم | له هغه څهٔ نه | چه تاسو کوئ | او توکل وکړه | په غالب | مهربان

چه زهٔ ستاسو د کارونو نه لاس په سر یم۔ او په قادر او مهربان الله باندِ باور ساته۔

الَّذِیْ یَرٰىكَ حِیْنَ تَقُوْمُ (۲۱۸) وَتَقَلُّبَكَ فِی السّٰجِدِیْنَ (۲۱۹) اِنَّهٗ

هغه ذات چه | وینی تا | هر کله چه | ته پاسے | او گرځیدل ستا | په سجده کوونکو کښے | بیشکه

چه تا گوری هر کله چه ته (مونځ د پاره) ودریږے او په مونځ گزاروکښے ستا ښکته پورته کیدل هم (وینی)، هغه

هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ (۲۲۰) هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰی مَنْ تَنَزَّلُ الشَّیٰطِیْنُ (۲۲۱)

هغه | آوریدونکے | پوهه دے | آیا | زهٔ تاسو ته وښایم | چه په چا باندِ | نازلیږی | شیطانان

ډیر ښهٔ آوریدونکے په هر څهٔ پوهه دے۔ آیا زهٔ تاسو ته وښایم چه شیطانان په چا باندِ راکوزیږی

تَنَزَّلُ عَلٰی كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِیْمٍ (۲۲۲) یُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ

نازلیږی | په هر یو | دروغژن | گناهگار | دوی غوږ ږدی | آوریدو ته | او اکثر له دوی نه

هغوئ په هر دروغژن بدکار باند راکوزیږی، چه هر ے خبرے ته غوږ ږدی او دا سے خلق اکثر

كٰذِبُوْنَ (۲۲۳) وَالشُّعَرَآءُ یَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ (۲۲۴) اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِیْ كُلِّ وَادٍ

دروغژن دی | او شاعران چه دی | پیروی کوی د دوی | گمراهان | ایا تا نهٔ دی کتلی | چه دوی | په هر یو میدان کښے

دروغژن وی، او پاتے شول شاعران نو د هغوئ په لاره خو گمراه خلق روان وی۔ ایا تا ته معلومه نهٔ ده چه هغوئ

یَّهِیْمُوْنَ (۲۲۵) وَاَنَّهُمْ یَقُوْلُوْنَ مَا لَا یَفْعَلُوْنَ (۲۲۶) اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

سرگردانه گرځی | او دا چه دوی | وائی | هغه څهٔ چه | کوی ئے نهٔ | مگر هغه خلق | چه ایمان ئے راوړو

په هر میدان کښے سرو هلی بروهلی گرځی، او هغه څهٔ وائی چه په خپله پرے عمل نهٔ کوی، سیوا د هغو خلقو نه چه ایمان ئے

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا

او عمل ئے وکړو | نیک | او یاد ئے کړو | الله | ډیر | او انتقام ئے واخستو | پس له دے نه چه ظلم وُشو په دوی

راوړے دے او ښهٔ ښهٔ کارونه کوی او الله ډیر یادوی او هر کله چه په هغوئ ظلم وکړے شی نو پس له هغے نه خپله بدله

وَسَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ (۲۲۷)

او زر به پوهه شی | هغه خلق | کوم چه ظلم وُکړو | چه کوم ځائے ته به | بیرته وکرځی دوی

واخلی، ظالمانو ته به ډیر زر معلومه شی چه هغوئ د عذاب کوم (خراب) ځائے ته واپس تلونکی دی

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ ثَلٰثٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | تِسْعُوْنَ اٰیَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نمل په مکه کښے نازل شوا و په | (شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۹۳ آیتونه او ۷ رکوع گانے دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

طٰسٓ قف تِلْكَ اٰیٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِیْنٍ (۱) هُدًی

طٰسٓ | دا | آیتونه دی | د قرآن | او د کتاب | واضحه | هدایت

طٰسٓ دا د قرآن او روښانه کتاب آیتونه دی۔ مؤمنانو د پاره

وَّبُشْرٰی لِلْمُؤْمِنِیْنَ (۲) الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ

او زیرے دے | د پاره د مؤمنانو | کوم خلق چه | قائم ساتی | مونځ | او ورکوی

هدایت او زیرے دے، هغه کوم چه د مونځ پابندی کوی، او زکوٰة

الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

زکٰوة | او دوی | په آخرت | يقين لری | بيشکه | کوم خلق چه

ورکوی ، او په آخرت باندې پوخ يقين ساتي ۔ کوم خلق چه په

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿٤﴾

يقين نهٔ لری | په آخرت | ښائسته کړل مونږ | دوی ته | دَدوی عملونه | پس دوی | سرګردانه ګرځی

آخرت ايمان نهٔ لری ـــ نو مونږ دې خلقو ته خپل (بد) عملونه ښائسته ښکاره کړی دی نو هغوی سرو هلی بروهلی

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ

داولهٔ | هغه کسان دی چه | دوی ځپاره | خراب | عذاب دے | او دوی | په آخرت کښے

ګرځی، هم دا خلق دی چه دوی دَ پاره سخت عذاب مقرر دے او هم دوئ به په آخرت کښے دَ ټولو نه

هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿٥﴾ وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ

ډیر زيات نقصان موندونکی دی | او بيشکه تهٔ | درکولے شی تا ته | دا قرآن | له طرفه

زيات تاوانيان دی ۔ او تا ته قرآن ـــ دَ حکيم او عليم ذات دَ طرف نه

حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ﴿٦﴾ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّىْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۚ

دَ حکيم | دانا | هرکله چه ووئيل | موسیٰ ؑ | خپل کورواله ته | بيشکه ما | ليدلے دے | يو اور

درکولے شی ـــ ۔ هرکله چه موسیٰ ؑ دَ خپل کور خلقو ته ووئيل چه ما يو اور ليدلے دے

سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ

زهٔ اوس راوړم تاسو ته | له هغے نه | څهٔ خبر | يا راوړم تاسو ته | سکروټه | بَلَه | دَ پاره دَ چه تاسو

زهٔ به زر تاسو ته دَ هغه ځائے نه څهٔ خبر راوړم يا به يوهٔ بَلَه سکروټه راوړم چه تاسو ترے نه ګرمی حاصله

تَصْطَلُوْنَ ﴿٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِىَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ

ګرمی حاصله کړئ | پس هرکله چه | راغے هغے ته | نو دهٔ ته آواز وکړے شو | چه مبارک دے | هغه څوک چه

کړئ ـــ ۔ نو څهٔ وخت چه موسیٰ ؑ هلته ورسيد و نو آواز ورته وُشو چه کوم (فرښتے) اور کښے دننه دی هغه هم

فِى النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨﴾

په اور کښے دے | او څوک چه | ګېرچاپيره دَ دهٔ دے | او پاک دے | الله | پروردګار دَ عالمونو

برکتی دی او کوم چه دَ دے نه ګېرچاپيره دی هغه هم مبارک دی . او الله تعالیٰ پاک دے چه دَ ټولو مخلوقاتو پالونکے دے

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٩﴾ وَاَلْقِ

اے موسیٰ ؑ ! | بيشکه | زهٔ | الله | غالب | خاوند دَ حکمت يم | او وغورزوه

اے موسیٰ ! يقيناً هم زهٔ حقيقی معبود يم غالب او دَ حکمتونو خاوند ۔ او ته خپله امسا

عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا

خپله امسا | پس هرکله چه | وُليد له دهٔ هغه | چه هغه حرکت کوی | لکه چه هغه | مار دے | نو مخ واړولو دهٔ | شاګرځونکے

وغورزوه نو څهٔ وخت چه موسیٰ ؑ وکتل چه هغه داسے خوځی لکه چه ماروی نو مخ په شا ئے منډه کړه

الثلثة

وَلَمۡ يُعَقِّبۡ ؕ يٰمُوۡسٰى لَا تَخَفۡ ۖ اِنِّىۡ لَا يَخَافُ لَدَىَّ الۡمُرۡسَلُوۡنَ ﴿١٠﴾

او بیرته را ونهٔ گرځیدو | اے موسیٰؑ | مهٔ ویریږه | بیشکه | نهٔ ویریږی | په نزد زما | پیغمبران

او ورو ستو ئے ونهٔ کتل (مونږ اواز ورکړو چه) اے موسیٰؑ! ته مهٔ ویریږه، زما په نزد پیغمبران نهٔ ویریږی.

اِلَّا مَنۡ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسۡنًاۢ بَعۡدَ سُوۡٓءٍ فَاِنِّىۡ غَفُوۡرٌ

مګر | چا چه ظلم وکړو | بیائے هغه بدل کړو | په نیکئ سره | پس | له بدئ نه | پس بیشکه زهٔ | بخښونکے

البته چا چه څهٔ ظلم کړے وی، بیا د بدئ په ځائے نیک کارونه وکړی نو زهٔ بخښونکے مهربان

رَّحِيۡمٌ ﴿١١﴾ وَاَدۡخِلۡ يَدَكَ فِىۡ جَيۡبِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ

مهربان یم | او ننه یوسه | خپل لاس | په خپل ګریوان کښے | هغه به راوځی | سپین شوے

یم - او ته خپل لاس ګریوان ته ورننباسه تک سپین به راوځی

مِنۡ غَيۡرِ سُوۡٓءٍ ۖ فِىۡ تِسۡعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرۡعَوۡنَ وَقَوۡمِهٖ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا

بے له عیب نه | په نهو نخښو کښے | طرف د فرعون | او د دهٔ قوم ته | بیشکه دوی | وو

بغیر د څهٔ عیب نه، دا په هغه نهو معجزو کښے دی چه فرعون او د دهٔ د قوم د پاره دی ځکه چه هغوئ د حد نه

قَوۡمًا فٰسِقِيۡنَ ﴿١٢﴾ فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ اٰيٰتُنَا مُبۡصِرَةً قَالُوۡا هٰذَا سِحۡرٌ

خلق نافرمانه | پس هرکله چه | راغلے دوی ته | زمونږ نخښے | روښانه | دوی ووئیل | دا | جادو دے

وړاندې تیریدونکی خلق دی، نو څهٔ وخت چه فرعونیانو ته زمونږ روښانه معجزے راورسیدے نو هغوئ ووئیل چه دا خوښکاره

مُّبِيۡنٌ ﴿١٣﴾ وَجَحَدُوۡا بِهَا وَاسۡتَيۡقَنَتۡهَاۤ اَنۡفُسُهُمۡ ظُلۡمًا وَّعُلُوًّا ؕ

ښکاره | او دوی انکار وکړو | له هغے نه | او یقین کړے وو په هغے | زړونو د دوی | په ظلم | او تکبر سره

جادو دے، او د ظلم او د کبر په وجه د هغے نه منکر شول سره د دے چه په زړونو کښے ئے پرے یقین راغلے وو

فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدۡ اٰتَيۡنَا دَاوٗدَ

پس وګوره | چه څنګه | شو | انجام | د فساد کوونکو | او بیشکه | ورکړے ؤ مونږ | داؤد

نو ته وګوره چه د دغے مفسدانو انجام څهٔ شو؟ او مونږ داؤد او سلیمان علیهما السلام

وَسُلَيۡمٰنَ عِلۡمًا ۚ وَقَالَا الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ فَضَّلَنَا

او سلیمان ته | علم | او هغو دواړو ووئیل | ټول تعریفونه | الله د پاره دی | هغه کوم چه | فضیلت راکړو مونږ ته

ته ډیر لوئے، علم ورکړو. او هغو دواړو ووئیل چه ټول تعریفونه الله تعالیٰ لره دی چه مونږه ئے د خپلو ډیرو

عَلٰى كَثِيۡرٍ مِّنۡ عِبَادِهِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿١٥﴾ وَوَرِثَ سُلَيۡمٰنُ دَاوٗدَ

په ډیرو باندې | له خپلو مؤمنانو بندګانو نه | او وارث شو | سلیمان | د داؤد

مؤمنانو بندګانو نه افضل کړی یو او سلیمانؑ د داؤدؑ وارث شو،

وَقَالَ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمۡنَا مَنۡطِقَ الطَّيۡرِ وَاُوۡتِيۡنَا

او دهٔ ووئیل | اے خلقو! | ښودلے شوه مونږ ته | ویینا | د مارغانو | او راکړے شو مونږ ته

او دائے ووئیل چه اے خلقو! مونږ ته د مارغانو ژبه ښودلے شوے ده، او مونږ ته هرقسم

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۖ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ (١٦) وَحُشِرَ

له هر یو خیزنه | بیشکه دا | فضل دے | ښکاره | او جمع کړے شوے

خیزونه راکړے شوی دی ، واقعی چه هم دا هغه ښکاره فضل دے . او سلیمان ؑ د پاره د

لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ (١٧)

سلیمان ؑ د پاره | د ده لښکرے | له پیریانو | او بنیادمو | او مارغانو نه | پس دوی به | ودرولے شول .

پیریانو ، بنیادمو او مارغانو لښکرے راجمع کړے شوے او دوی به (د انتظام د پاره) ځائے په ځائے ودرولے

حَتّٰۤى اِذَاۤ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰۤاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا

تردے چه | هرکله دوی راغلل | یو میدان ته | د میږو | نو ووئیل یو میږی | اے میږو! | تاسو ننه شئ

راودرولے شوے تردے چه هغوی د میږو یو میدان ته ورسیدل نو یو میږی ووئیل چه اے میږو ! خپلو خپلو ځایونو ته

مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ (١٨) فَتَبَسَّمَ

خپلو کورونو ته | چخنړی نه کړی تاسو | سلیمان ؑ | او د ده لښکرے | او دوی | خبر هم نه وی | نو ده موسکے شو

ورننوځئ ، هسے نه چه سلیمان ؑ او د هغه لښکرے مو په بے خبرئ کښے چخنړی کړی ، نو سلیمان ؑ د هغے په

ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْۤ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْۤ

خندیدونکے | په خبره د هغے | او وے وئیل | اے زما ربه! | ما له توفیق راکړه | چه زه شکر وکړم | ستا د نعمت | کوم چه

خبره په موسکا وخندل ، او دائے ووئیل چه اے زما ربه! ما همیشه په داسے حال کښے وساتے چه ستا د هغے انعامونو

اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ

تا انعام کړے دے | په ما | او زما په پلار او مور باندِ | او چه زه عمل وکړم | نیک | چه ته خوشحالیږے په هغے | او داخل کړه ما

شکر ادا کړم چه تا ما ته او زما پلار او مور ته ورکړی دی او چه داسے نیکئ وکړم چه ته پرے خوشحالیږے او ما په خپل

بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ (١٩) وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ

په خپل رحمت سره | په خپلو بندګانو کښے | چه نیکان دی | او ده حاضری واخسته | د مارغانو | نو دے وئیل

رحمت سره په خپلو نیکانو بندګانو کښے شامل کړے ! او سلیمان ؑ د مارغانو حاضری واخسته نو دے وئیل

مَا لِيَ لَاۤ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ (٢٠) لَاُعَذِّبَنَّهٗ

څه (خبره) ده | چه زه نه وینم | هد هد | یا هغه دے | غائب | زه به خامخا ده ته عذاب ورکړم

چه دا څه خبره ده چه زه هد هد نه وینم یا هغه چرته غائب شوے دے ؟ زه به ورله ډیره سخته

عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗۤ اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ (٢١)

عذاب | سخت | یا به ذبح کړم دے | یا به دے راوړی ما ته | څه دلیل | ښکاره

سزا ورکړم ، یا به ئے حلال کړم او یا به ما ته (د خپلے غیرحاضرئ) کلک دلیل پیش کړی

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ

نو ده درنګ تیر کړو | لږ شان | پس دے وئیل | ما احاطه کړے ده | په هغه څه | چه احاطه نه ده کړے تا په هغے | او ما راوړے دے تا ته

نو لږ ساعت تیر نه وو چه هغه راغلو نو دائے ووئیل چه ما یوه داسے خبره معلومه کړے ده چه تا سو ته هلے معلومه نه ده او ما درته د

مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اِنِّىْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ

دَ سبا نه | خبر | يقيني | بيشكه ما | بيا موند له | يوه ښځه | چه بادشاهي كوي په دوى

سبا (دَ قبيلې) نه يو يقيني خبر راوړې دے ، ما يوه ښځه وُليده چه په هغوئ بانډې حكومت كوي

وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا

او وركړے شوے دے ورته | هر يو څيز | او دَ دے | تخت دے | ډير لوئے | ما بيا موند له دا | او دَ دے قوم

او هغې ته هر قسم اسباب وركړے شوے دے او دَ هغې (دَ ناستې) تخت ډير لوئے دے . ما هغه او دَ هغې قوم وُليد لو چه

يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

چه سجده كوي | نُور ته | سيوا دَ الله نه | او ښائسته كړى دى | دوى دَ پاره | شيطان

دَ الله تعالىٰ نه بغير نُور ته سجدے كوى ، او شيطان دَ هغوئ دا عملونه دَ هغوئ په نظر ونو كښے

اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾ اَلَّا يَسْجُدُوْا

عملونه دَ دوى | پس هغهٔ منع كړى دى دوى | دَ (حقې) لارے نه | پس دوى | لاره نهٔ مومى | چه دوى سجده نهٔ كوى

ښائسته ښكاره كړى دى ، نو دَ سمے لارے نه ئے منع كړى دى نو اوس په حقه لار نهٔ ځى ، هغه دا چه الله تعالىٰ ته

لِلّٰهِ الَّذِىْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ

هغه الله ته | كوم چه | ښكاره كوى | هره پټه خبره | دَ آسمانونو | او دَ زمكے | او پوهيږى | په هغه څه چه پټوئ ئے تاسو

سجدے نهٔ كوى چه دَ آسمان او دَ زمكے پټ څيزونه بهر ته راوُباسى او څهٔ چه تاسو پټوئ او څهٔ چه

وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿٢٥﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٦﴾ السجدة

او په هغه څهٔ چه ښكاره كوئ ئے تاسو | الله | نشته دے هيڅ معبود | بے له دهٔ نه | چه رب دے | دَ عرش | لوئے

ښكاره كوئ په هغے ټولو خبر دے (داورئ!) هم الله تعالىٰ هغه ذات دے دَ كوم نه سيوا چه بل معبود نشته هم دے دَ عرش عظيم رب دے.

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٧﴾ اِذْهَبْ

وُئے فرمائيل | ډير زر به وُ گورو | چه آيا رښتيا ووئيل تا | يا ته يې | له دروغ ويونكو نه | ته لاړ شه

سليمانؑ ووئيل چه مونږ به دَ دے خبرے تحقيق كوو چه تهٔ رښتيا ولے كه دروغژن يې . تهٔ لاړ شه او زما دا

بِّكِتٰبِىْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا

زما دے خط سره | بيا وُ غورزوه دا | دَ هغوئ طرف ته | بيا مخ راوگرځوه | له هغوئ نه | بيا وگوره | چه څهٔ

خط يوسه نو هغوئ ته ئے وُغورزوه بيا ترے نه يو اړخ ته شه نو گوره چه هغوئ څهٔ جواب

يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّىْٓ اُلْقِىَ اِلَىَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿٢٩﴾

جواب دركوى هغوئ | ووئيل دے | اے ډلے دَ سردارانو ! | بيشكه راوُغورزولے شو | ما ته | يو خط | عزت والا

دركوى . (چه خط ورته ملاؤ شو نو ملكه سبا) ووئيل چه اے زما دلبار يانو ! ما ته خوبود روند خط راغورزولے شوے دے

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣٠﴾

بيشكه دا | له طرفه دَ سليمانؑ نه دے | او بيشكه دا خط | شروع په نامه | دَ الله دے | چه بخښونكے | مهربان دے.

دا دَ سليمانؑ دَ طرف نه دے او دا ئے ليكلى دى چه بسم الله الرحمٰن الرحيم .

أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي

چه تاسو سرکشي مه کوئ | زما خلاف | او راشئ ماته | مسلمانان شوي | وې وئیل | اے دلبار یانو! | ماته رائے راکړئ

تاسو زما په مقابله کښې سرکشي مه کوئ او تابع رانه راحاضر شئ، هغې ووئیل چه اے زما دلبار یانو! ماله په دے معامله

فِي أَمْرِي ج مَا كُنتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا

زما په دے کار کښې | نه یم زه | فیصله کوونکے | د هیڅ کار | تر دے چه | تاسو موجود یئ | دوی ووئیل

کښې رائے راکړئ، زه د هیڅ خبرے خلاصه فیصله تر هغې پورې نه کوم چه تاسو په کښې موجود نه یئ. هغوی ووئیل

نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي

مونږ | ډیر طاقتور یو | او خاوندان د جنګ یو | سخت | او ټول اختیار | ستا دے | پس ته غور وکړه

چه مونږ ډیر زور آور او توره ن خلق یو، او ټول اختیار ستا دے نو ته په خپله وګوره چه

مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

د څه خیز | حکم ته فرمائے؟ | هغې ووئیل | بیشکه بادشاهان | چه هرکله داخلیږي | یو کلي ته | نو خرابوي د هغه کلے

مونږ ته څه حکم راکول غواړے؟ هغې ووئیل چه بادشاهان چه څه وخت یو کلي ته ورننوځي نو هغه تباه کوي

وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً ج وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ

او کوي | د دے معزز خلق | زیات رسوا | او همدغه شان | دوی کوي | او بیشکه زه درلیږونکې یم

او د هغه ځائے په استوګنو کښې عزتمند خلق سپک کړي او دغه شان به هغوئ هم کوي او زه ورته څه سوغات

إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا

طرف د هغوئ ته | څه تحفه | بیا به ګورم | چه په څه خیز | بیرته راواپس کیږي | قاصدان | بیا هرکله چه

لیږم نو ګورم چه زما سفیران څه (خبر) راوړي ؟ نو څه وخت چه (د سبا)

جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ

راغے (قاصد) | سلیمان ته | نو دے فرمائیل | آیا تاسو زما مدد کوئ | په مال سره | پس څه چه | راکړي دي ماته | الله | ډیر بنه دي

سفیر سلیمانؑ ته ورغے نو هغه ورته ووئیل چه آیا تاسو په مال باندې زما امداد کول غواړئ؟ وا اورئ الله چه مال څه راکړي دي

مِمَّا آتَاكُم ج بَلْ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ ارْجِعْ

له هغه څه نه | چه هغه درکړي دي تاسو ته | بلکه تاسو | په خپله تحفه | خوشحالیږئ | واپس لاړ شه

هغه د هغې نه ډیر بنه دی کوم چه هغه تاسو له درکړي دي بلکه هم تاسو په خپلو تحفو خوشحاله اوسئ، نه خپلو خلقو ته واپس

إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم

هغوئ ته | پس مونږ به ضرور راولو په دوي | داسے لښکرے | چه طاقت به نه وي | د دوي | د هغې | او مونږ به ضرور وباسو دوي له

لاړ شه، مونږ به ورپسے داسے فوځونه درولیږو چه هغوئ به د هیڅ مقابله و نه کړے شي او مونږ به ئے د هغه ځائے نه

مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ

له هغه ځائے نه | ذلیله شوي | او دوي به | سخت رسوا شي | (سلیمانؑ) ووئیل | اے سردارانو! | څوک له تاسو نه

په ذلت وباسو او هغوئ به رسوا شي. (سلیمانؑ) وفرمائیل اے سردارانو! څوک به ماله د هغې

يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿۳۸﴾ قَالَ عِفْرِيْتٌ

به راؤړی ماته | تخت دَدے | وړاندې دَدے نه چه | دوئ راشی ماته | مسلمانان شوی | وویئیل | یو دیو

(ملکې) تخت دَدے نه وړاندې راؤړسوی چه هغوئ راله تابع راشی ؟ یو مضبوط پیری (ورته) وویئیل

مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ

له پیریانو نه | زۀ به راؤړم تاته | هغه | وړاندې له دے نه | چه ته پاسے | له خپل ځائے نه | او بیشکه زۀ

چه زۀ به ئے درته دَدربار دَ برخاست کیدو نه وړاندې راحاضر کړم ، او زۀ دَدے

عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿۳۹﴾ قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ

په دے باندې | ډیر طاقتور | امانتدار یم | وویئیل | هغه کس چه هغهٔ سره | علم وو | دَ کتاب | (چه) زۀ به راؤړم تاته

کار طاقت لرم او امانتدار یم یو بل سړی چه دَ کتاب په علم پوهه وو وویئیل چه زۀ ئے دَ

بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ

هغه | وړاندې له دے نه | چه وُرپیرېږی | ستا طرف ته | ستا سترګے | پس هرکله چه | وُئے لیدلو هغه | ایښودے شوے | خپل ځان سره

سترګو دَ رپولو نه وړاندې راحاضرولے شم ۔ نو چه سلیمان؈ هغه تخت خپل ځان سره پروت ولیدو

قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۣ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ۭ

نو وویئیل دۀ | دا دے | فضل | زما دَ رب | چه امتحان وکړی په ما | چه آیا شکر کوم زۀ | یا ناشکری کوم

نو وُئے وویئیل چه دا زما دَ رب دَ فضل نتیجه ده چه ؤ م آزمائی چه زۀ شکر کوم که ناشکری کوم .

وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ

او څوک چه شکر کوی | پس بیشکه چه شکر کوی | خپل ځان دَپاره | او څوک چه ناشکری وکړی | نو بیشکه | زما رب | ډیر بے نیازه

او څوک چه شکر کوی نو دَ خپل ځان ګټے له شکر کوی او څوک چه ناشکری کوی نو زما رب غنی دے

كَرِيْمٌ ﴿۴۰﴾ قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ

کریم دے | وُئے فرمایئیل | شکل بدل کړئ | دِے دَپاره | دَدے دَ تخت | چه وګورو مونږ | آیا دا لار بیاموی | یا کیږی دا

کریم دے ، سلیمان؈ وویئیل چه دَدِے دَ تخت شکل بدل کړئ چه وګورو چه هغه ئے پیژندے شی که په هغه (نا پوهه)

مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۴۱﴾ فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا

دَهغو خلقو نه چه | لار نهٔ بیاموی | پس هرکله چه | دا راغله | نو وویلے شو | آیا دغه شان دے

خلقو کښے ده چه څیز پیژندے نهٔ شی ۔ نو څهٔ وخت چه هغه (ملکه) راؤرسیده نو ورته وویلے شو چه آیا ستا تخت

عَرْشُكِ ۭ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا

تخت ستا | دِے وویئیل | لکه چه دا هم هغه وی | او مونږ ته راکړے شوے دے | علم | وړاندې له دے نه | او مونږ یو

دَدِے په شان دے هغے وویئیل ، لکه چه دا هم هغه وی او له دے نه وړاندې مونږ ته (ستا دَ صداقت) علم شوے وو او ستا تابع

مُسْلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهَا كَانَتْ

مسلمانان | او منع کړے وه دا | هغه څیز | دَ کوم چه دِے عبادت کولو | سیوا | دَ الله نه | بیشکه دا | ده

شوی یُو ۔ او هغه بُتحُو دَ الله نه سیوا دَ نورو معبودانو عبادت دَ اسلام نه منع کړے وه ، هغه دَ یو کافر قوم

مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿٤٣﴾ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ

له قوم | دَ كافرانو نه | دِے ته وو ويلے شو | چه داخله شه | په دے محل کښے | پس کله چه | دِے وکتل محل ته | نو گمان وکړو دِے په هغے

دے ته وو ويلے شو چه دِے محل ته داخله شه، څه وخت چه دِے (فرش) ته وکتل نو هغه ئے بنځه ده۔

لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۗ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ۬

ډَډورو اوبو | او څرګندے کړے | خپلے دواړه پنډۍ | ووئيل سليمانؑ | بيشکه دا يو محل دے | ځليدونکے | جوړ شوے دَ شيشو نه

ژورے اوبه وګڼلے (پانڅے ئے اوچتے کړے) او خپلے پنډۍ ئے څرګندے کړے سليمانؑ ووئيل چه دا خو يو محل دے چه دَ شيشو نه جوړ کړے شوے

قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ

ووئيل (ملکے) | اے زما ربه! | بيشکه ما | ظلم وکړو | په خپل ځان | او اِسلام مِ راوړو | دَ سليمان سره | دَ پاره دَ الله

دے، هغے ووئيل چه اے زما ربه! ما تر اوسه په ځان ظلم کړے دے او نن مِ دَ سليمانؑ سره په الله رب العٰلمين باندِ

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٤﴾ۧ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا

ع٣ ١٨

چه ربّ دے | دَ ټول جهان | او بيشکه | مونږ ليږلے وو | (قوم دَ) ثمود طرف ته | دَ دوی ورور | صالحؑ | چه تاسو عبادت کوئ

ايمان راوړو۔ او مونږ ثمود نومِ قوم ته دَ هغوئ (قومی) ورور صالحؑ ليږلے وو چه تاسو دَ الله عبادت

اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٥﴾ قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ

دَ الله | پس ناګهانه | دوی دوه ډلے (شوے) | چه يو بل سره ئے جګړه کوله | ده ووئيل | اے زما قومه! | ولے تلوار کوئ تاسو

کوئ، نو هغوئ دوه ټولی شول چه په خپل مينځ کښے ئے جګړے کولے (صالحؑ) ووئيل اے زما قومه! تاسو ولے دَ نيکئ نه

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٦﴾

دَ بدئ دَ پاره | وړاندِ له نيکئ نه | ولے بخښنه نه غواړئ | دَ الله نه | چه په تاسو | رحم وکړے شي۔

نه وړاندِ په عذاب راوستو باندِ تلوار کوئ؟ تاسو دَ الله تعالیٰ نه معافی ولے نه غواړئ؟ چه الله تعالیٰ در باندِ رحم وکړي

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ۭ قَالَ طٰۗىِٕرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ

دوی ووئيل | مونږ سپيره وګڼلے | ته | او هغه څوک چه | تا سره دی | ده ووئيل | ستا سپيره توب | الله سره دے | بلکه تاسو

هغوئ جواب ورکړو چه مونږ ته ته او ستا ملګری سپيره ښکاری، صالحؑ ووئيل ستاسو سپيره توب دَ الله دَ طرف نه دے بلکه تاسو

قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ

داسے قوم يئ | چه آزميښت در باندِ کولے شي | او وو | په دے ښار کښے | نهه ٩ سړی | چه فساد به ئے کولو

هغه خلق يئ چه په آزميښت کښے اخته شوی يئ۔ او په دِے ښار کښے نهه ٩ سړی وُو چه په ملک کښے ئے فساد

فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿٤٨﴾ قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ

په زمکه کښے | او اصلاح به ئے نه کوله | دوی ووئيل | تاسو يو بل ته قسمونه وخورئ | په الله | چه مونږ به دَ شپے حمله وکړو په ده

خورولو او سمون به ئے نه راوستلو، هغوئ ووئيل چه په خپل مينځ کښے په الله قسمونه وخورئ چه شپه په شپه به

وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ

او دَ ده دَ کور په خلقو | بيا به خامخا مونږ ووايو | دَ ده وارث ته | چه مونږ موجود نه وو | په وخت دَ وژلو | دَ ده دَ خاندان

صالحؑ او دَ هغه بال بچ مړه کړو تو بيا به دَ هغه وارث ته ووايو چه مونږ دَ هغه دَ بال بچ دَ وژلو په وخت کښے موجود نه وُو

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٥٠﴾

او بیشکه مونږ | رښتینی یو | او دوی یو بوپټ تدبیر وکړو | او مونږ هم یو پټ تدبیر وکړو | او دوی | نه پوهیدل

او بیشکه مونږ رښتیا وایو. او ئنو دیانو یو پټ تدبیر وکړو او مونږ هم یو پټ تدبیر وکړو چه هغوئ پرے نه پوهیدل

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٥١﴾

پس وګوره | چه څنګه | وو | انجام | د دوی د فریب | چه مونږ هلاک کړل دوی | او قوم د دوی | ټول

نو وګوره چه د دغے خلقو د فریب انجام څهٔ شو؟ چه مونږ هغوئ هم او د هغوئ ټول قوم هم تباه کړو.

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٥٢﴾

پس دا | د دوی کورونه دی | غورزیدلی | په وجه د دوی د ظلم | بیشکه | په دے کښے | نخښه ده | هغو خلقو د پاره | چه پوهیږی

نو (اوس) دغه ئے کورونه دی چه د دوی د کفر په وجه وران ویجاړ پراتهٔ دی. بیشکه په دے کښے پوهه خلقو د پاره نشان د عبرت دے

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ

او مونږ نجات ورکړو | هغو خلقو ته | چه ایمان ئے راوړو | او پرهیزګاری ئے کوله | او لوط | هرکله چه ده ووئیل | خپل قوم ته

او څوک چه ایماندار او پرهیزګار وو هغوئ مو خلاص کړل. او مونږ لوط لیږلے وو څهٔ وخت چه هغهٔ خپل قوم ته ووئیل

اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿٥٤﴾ اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً

ایا تاسو کوئ | کار د بے حیایئ | او تاسو | وینئ | ایا تاسو | راځئ | سړو ته | په اراده د شهوت

چه دا تاسو څهٔ د بے حیایئ کار کوئ سره د دے چه وینئ ګورئ - ایا تاسو سړو سره خپل شهوت سړه وئ

مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿٥٥﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ

بغیر | د ښځونه | بلکه | تاسو | قوم یئ | ډیر جاهل | پس نهٔ وو | جواب | د دهٔ د قوم

چه ښځے مو پریښودی دی حقیقت دا دے چه تاسو ډیر جاهل قوم یئ. نو د هغے قوم نه بل هیڅ جواب جوړ نهٔ شو

اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿٥٦﴾

مګر دا چه | دوی ووئیل | چه وباسئ | ال د لوط | له خپل کلی نه | بیشکه دوی | دا سے خلق دی | چه پاکی خوښوی

خو دائے ووئیل چه د لوط خپلوان د خپل کلی نه بهر وباسئ دوی خپل ځانونه پاک پاکیزه ښکاره کوی.

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿٥٧﴾ وَاَمْطَرْنَا

پس مونږ نجات ورکړو دهٔ ته | او د دهٔ اهل ته | سیوا | د دهٔ د ښځے نه | مونږ مقرر کړے وه دا | له وروستو پاتے کیدونکو نه | او ووروله مونږ

نو مونږ هغه هم او د هغهٔ خپلوان هم بچ کړل سیوا د دهٔ د ښځے نه د کومے په حقله چه مونږ مقرر کړے وه چه وروستو پاتے کیدونکو نه

عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٥٨﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ

په دوی باندِ | یو باران | پس بد دے | باران | د ویرولو شوو | ووایه | ټول تعریفونه | الله لره دی

په دوی او په هغوئ مو یو بل قسم باران راووَرولو ځومره خراب باران وو د ویرولے شوو خلقو په حقله. ووایه! ټول تعریفونه الله لره دی

وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ؕ آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٥٩﴾

او سلام دے | د دهٔ په بندګانو | کوم چه | دهٔ غوره کړل | آیا الله | غوره دے | یا کوم چه دوی شریک مقرر وی

او د هغهٔ په چونړ کړو بندګانو دِ سلام وی، آیا الله تعالیٰ غوره دے که هغه څیزونه چه دوی ئے ورسره د ځان نه شریکوی؟

الجزء ٢٠

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ

آیا چا پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | او رانښکته ئے کړے | تاسو دَ پاره | له آسمان نه

که هغه ذات چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی ؟ او چا له آسمان نه تاسو دَ پاره باران

مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ

اوبه | پس ؤتوکول مونږ | په دے سره | باغونه | ښائسته | نهٔ وو (ممکن) | تاسو دَ پاره

ؤورولو ، نو بیا مونږ دَ هغے (اوبو) په ذریعه ښائسته ښائسته باغونه راتوکولی دی ، داستاسو دَ وس خبره

اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

چه راټوکولے تاسو | اُونے دَ هغے | ایا بل څوک معبود شته | الله سره ؟ | (نا) بلکه | دوی | یو داسے قوم دے

نهٔ وه چه دَ هغے باغونو اُونے مو راززرغونولے ایا دَ الله سره څوک بل معبود هم شته ؟ (نا) بلکه دا هغه خلق دی چه (په شوک

يَّعْدِلُوْنَ ۝٦٠ اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ

چه کاږه ځي روان دی | آیا چا | جوړه کړله | زمکه | ځائے دَ قرارئ | او جوړے ئے کړل | په مینځ دَ دے کښے

کولو) دَ لارے نه لرے شوی دی بلکه هغه ذات چه زمکه ئے دَ قرارئ ځائے کړو او په دے کښے ددننه ئے نهرونه

اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ

نهرونه | او پیدا ئے کړل | په دے کښے | غرونه | او پیدا ئے کړله | په مینځ دَ دوؤ دریابونو کښے | پرده

جاری کړل او دے دَ پاره ئے غرونه جوړ کړل او دَ دوؤ دریابونو تر مینځه ئے دیوال ؤدرولو ، آیا

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦١ اَمَّنْ

آیا بل معبود شته | دَ الله سره ؟ | بلکه | اکثر په دوی کښے | نهٔ پوهیږی ۔ | آیا څوک دے

دَ الله سره بل څوک معبود شریک شته ؟ بالکل نشته خو په دوی کښے اکثر خلق نهٔ پوهیږی ۔ که هغه ذات

يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ

چه جواب ورکوی | نا قلاره ته | هرکله چه دے ؤبلی هغه | او لرے کوی | تکلیف | او جوړوی تاسو

چه دَ ناقلاره بنده دُعا اورٔی هرکله چه هغه ورته بلنه کوی او مصیبت ترے نه لرے کوی او تاسو ئے په زمکه

خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝٦٢

نائبان | (په) زمکه (کښے) | آیا بل معبود شته | دَ الله سره | ډیر لږ | تاسو نصیحت حاصلوئ

بانډِ اختیار مند کړی یئی ، آیا دَ الله سره بل څوک معبود شریک شته (نشته) خو تاسو ډیر کم نصیحت قبلوئ ۔

اَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ

ایا څوک دے | چه لاره ښائی تاسو ته | په تیارو کښے | دَ بیابانونو | او دَ دریاب | او څوک | رالیږی

که هغه ذات چه تاسو ته دَ اُوچے او دَ سمندر په تورو تیارو کښے لارے ښائی ، او هغه ذات چه دَ خپل

الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ

هواګانے | زیرے ورکوونکی | وړاندِ | له رحمت (باران) خپل نه | ایا بل معبود شته | دَ الله سره ؟

(باران دَ) رحمت نه وړاندِ زیرے ورکوونکی بادونه رالیږی ۔ ایا دَ الله سره بل څوک معبود هم شته ؟

تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ

ډیروچت دے | الله | له هغه څه نه | چه دوی ئے شریک نیسی | ایا څوک دے | چه په اول ځل پیدا کوی | مخلوق

الله تعالیٰ دَدوئ دَ جوړ وکړو شریکانو نه ډیر اوچت دے، بلکه هغه ذات چه مخلوقات ئے په اول ځل پیدا کړل

ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ

بیا به | دوباره پیدا کوی هغه | او څوک | رزق درکوی تاسو ته | له آسمان | او دَ زمکے نه

او بیا به ئے سر دوباره پیدا کوی او که هغه ذات چه تاسو له دَ آسمان نه او دَ زمکے نه روزی درکوی.

ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

آیا بل معبود شته | دَ الله سره | ووایه | راوړئ | خپل دلیل | که چرے یئ تاسو

آیا الله تعالیٰ سره څوک بل معبود هم شته؟ (اے نبی!) ته ورته ووایه چه خپل دلیل را وړاندے کړئ که تاسو

صٰدِقِيْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

رښتینی | ووایه | نه پوهیږی | هغه څوک چه | په آسمانونو | او زمکه کښے دی

رښتینی یئ. ورته ووایه چه په آسمانونو کښے او دَ زمکے په مخ بغیر دَ الله تعالیٰ نه بل هیڅوک په غیبو

الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ

په غیبو | سیوا | دَ الله نه | او نه پوهیږی | چه کله به | دوی راپاڅولے شی | بلکه

نه پوهیږی، او دوئ خو دومره قدر خبر نه دی چه کله به (سر دوباره) راژوندی کیږی. بلکه

ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ قف بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۫

ختم شوے دے | علم دَ دوی | دَ آخرت په حقله | بلکه | دوی | په شک کښے دی | له دے نه

دَ آخرت په حقله خو دَ دوئ خپل علم هیڅ نه دے. بلکه دا خلق خو په خپله دَ آخرت په حقله هم په شک کښے پراته

بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٦﴾ ع وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا ع٥

بلکه | دوی | له دے نه | ړانده دی | او وائی | هغه خلق چه | کافران دی | آیا هر کله چه شو مونږ

دی، نا. بلکه دوئ دَ هغے دَ طرف نه ځانونه ړانده کړی دی. او دا کافران وائی چه آیا هر کله مونږ او زمونږ مشران

تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٧﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا

خاوره | او زمونږ پلاران (هم) | (نو) آیا مونږ به | بهر ته را وویستلے شو؟ | بیشکه | وعده شوے ده | دَ دے

خاوره شو نو آیا مونږ به دوباره ژوندی کولے شو؟ دا وعدے وړاندے هم مونږ سره

نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ

مونږ سره | او زمونږ پلار نیکه سره | له دے نه وړاندے | نه دی | دا | مکر | قیصئ

او زمونږ پلار نیکه سره شوی دی، دا هسے دَ پخوانو خلقو (جوړے کړے) قیصئ

الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٨﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ

دَ پخوانو خلقو | ووایه | وګرځئ | په زمکه کښے | بیا وګورئ | څنګه | شو

دی. ورته ووایه چه په زمکه کښے وګرځئ او وګورئ چه دَ مجرمانو

عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ

انجام | دَ گناهگارو | او نه غم مه کوه | په دوی باندې | او مه کیږه نه | زړه تنګے

انجام څه شو؟ او ته دَ دوئ په حال غم مه کوه ، او دَ دوئ په فریبونو خپل

مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

له هغه څه نه چه دوی ئې فریب کوی | او دوی وائی | کله به وی | دا | وعده | که چرے یئ تاسو

زړه کے مه تنګوه ، او دوی وائی چه دا وعده به کله پوره کیږی که چرے تاسو

صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي

رښتینی | ووایه | شاید | چه شوے وی | نزدے تاسو ته | څنے | هغه څه چه

رښتینی یئ؟ اے پیغمبره! ته ورته ووایه چه کیدے شی چه تاسو کوم عذاب دومره په تلوار غواړئ دَ هغے

تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ

په تلوار ئې غواړئ تاسو | او بیشکه | ستا رب | لوئے فضل والا دے | په خلقو باندې | او لیکن

یو سر په تاسو باندې لګیدلے وی . او بیشکه ستا رب په خلقو ډیر مهربان دے خو اکثر

أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ

اکثر په دوی کښے | شکر نه کوی | او بیشکه | ستا رب | منه پوهیږی | څه چه پټوی

خلق شکر نه کوی . او بیشکه ستا رب ته هر څه معلوم دی څه چه دوئ په

صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٤﴾ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ

دَ دوی سینے | او څه چه | دوی ښکاره کوی | او نه دے | هیڅ غائب | په آسمان کښے

زړونو کښے پټوی او څه کار ونه چه په ښکاره کوی . او په آسمان کښے یا په زمکه کښے داسے هیڅ څیز

وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿٧٥﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ

او زمکه (کښے) | مګر | هغه دے په کتاب | واضحه کښے | بیشکه | دا | قرآن | بیانوی

پټ نشته چه هغه په واضح کتاب (لوح محفوظ) کښے درج نه وی . بیشکه چه دا قرآن بنی اسرائیلو ته هغه

عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٧٦﴾ وَإِنَّهُ

په بنی اسرائیلو باندې | اکثر هغه خبرے چه | دوی په هغے کښے | اختلاف کوی | او بیشکه دا

اکثرے خبرے څرګندوی چه دوی په کښے (تراوسه) اختلافونه کوی ، او دا کتاب دَ

لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٧﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم

هدایت | او رحمت دے | دَ مؤمنانو دَ پاره | بیشکه | ستا رب به | فیصله وکړی | دَ دوی ترمینځه

ایماندارو په حقله دَ هدایت ذریعه او عین رحمت دے . بیشکه چه ستا رب به دَ دوئ ترمینځه په خپل حکم

بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿٧٨﴾ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

په خپل حکم سره | او دے | زبردست دے | پوهه دے | پس توکل کوه | په الله

فیصله وکړی او هغه دَ قدرتونو خاوند دے په هر څه پوهه دے . نو ته په الله تعالیٰ باندې باور ساته

إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿٧٩﴾ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ

بیشکه ته يې | په حق (دين) | واضحه | بیشکه ته | نه شې آورولے | مړو ته | او نه شې آورولے

بیشکه ته جارې باری په حقه روان يې ۔ بیشکه ته مړو ته خپلے خبرے نه شې آورولے ، او نه کڼو ته

الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنتَ بِهَادِي الْعُمْيِ

کڼو ته | آواز د بلنے | هرکله چه | دوی مخ وگرځوی | شا کوونکی | او نه يې ته لاره ښودونکے | ړندو ته

خپل آواز آورولے شې څه وخت چه هغوئ شاکړی او روان شی۔ او نه ړندو ته چه په ګمراهئ کښے پراته

عَن ضَلَالَتِهِمْ ۖ إِن تُسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُم

د دوئ د ګمراهئ نه | نه شې آورولے ته | مګر | هغه چا ته چه ایمان لری | زمونږ په آیتونو | پس هم دوی

وی لاره ښودلے نه شې نه خو صرف هغو خلقو ته آورولے شې چه زمونږ په آیتونو ایمان راوړی او هغه

مُّسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُم

فرمانبرداردی | او هرکله چه | پوره شی | وعده (د عذاب) | په دوی | (نو) مونږ به راوباسو | دوی د پاره

فرمانبرداردی، او هرکله چه (د الله تعالیٰ) وعده د دوی په حق کښے پوره شی نو مونږ به ورله د زمکے

دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا

یو ځناور | له زمکے نه | چه خبرے به کوی دوی سره | چه | خلقو به | زمونږ په آیتونو

نه یو ځناور راوباسو چه خبرے به ورسره کوی ، چه دے خلقو زمونږ په آیتونو یقین

لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ ع وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّن

يقين نه لرو | او په کومه ورځ | چه مونږ جمع کړو | له هر یو اُمت نه | یوه ډله | د هغو خلقو چه

نه لرلو ۔ او په کومه ورځ چه مونږ د هر یو اُمت نه د هغے خلقو یو ټولے راغونډ کړو چه زمونږ آیتونه

يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا

دروغ به ئے ګڼړل | زمونږ آیتونه | بیا دوی به | تقسیم کړے شی (په ډلو کښے) | تردے چه | هرکله دوی راشی

ئے دروغ ګڼړل نو هغوئ به په ډلو کښے تقسیم کړے شی۔ تردے چه هرکله هغوئ راشی

قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا

و به فرمائی (الله) | آیا دروغ ګڼړلی ؤ تاسو | زما آیتونه | او احاطه نه وه کړے تاسو | په هغے | په علم سره | یا نو رڅه

نو الله به ورته فرمائی چه آیا تاسو زما آیتونه دروغ ګڼړل ؟ حال دا چه تاسو پرے ګمان پوهه کړے قدرله هم نه وو، یا د

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِم بِمَا ظَلَمُوا

به تاسو کول ۔ | او واقع شو | حکم (د عذاب) | په دوی باندې | څکه چه | دوی ظلم وکړ

نه علاوه) نور موڅه څه (خراب) کارونه کول۔ او د هغوئ د ظلم په وجه د هغوئ په حق کښے به د عذاب وعده پوره

فَهُمْ لَا يَنطِقُونَ ﴿٨٥﴾ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا

پس دوی به | خبرے نه کوی | آیا دوی نه دی کتلی | چه مونږ | جوړه کړه | شپه | چه دوی آرام وکړی

شی او هغوئ به خبره هم نه شی کولے آیا دوی ونه لیدل چه مونږ شپه جوړه کړه چه دوئ په کښے آرام

فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾

په هغې کښې | او ورځ | روښانه شوې | بیشکه | په دې کښې | نخښې دي | هغه قوم دَپاره | چه ایمان لري

کوي او ورځ مو روښانه جوړه کړې ده، بیشکه په دې کښې هغو خلقو دَپاره نخښې دي چه ایمان راوړي

وَيَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ

او په کومه ورځ | چه پوک وهلے شي | په شپیلۍ کښې | نو وُبه ویریږي | هغه څوک چه | په آسمانونو کښې دي

او په کومه ورځ چه شپیلۍ پوک وهلے شي، نو څوک چه په آسمانونو او په زمکه کښې موجود دي

وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ۚ وَكُلٌّ أَتَوْهُ

او هغه څوک چه | په زمکه کښې دي | سیوا دَ هغه چانه چه | وغواړي الله | او | ټول به | دَ ده په مخکښې راځي

هغه ټول به و ویریږي خو څوک چه الله وُغواړي او ټول به ورته (دَ فکرنه) ذوړند

دَاخِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ

عاجزه شوي | او ته به وُوینې | غرونه | چه گمان کوې ته په هغې باندې | په ځائے ولاړ | او هغه به | روان وي

راروان وي۔ او ته چه دِے غرونو ته گورې نو دا خیال به کوې چه پاخهٔ په ځائے ولاړ دي حال دا چه دا

مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ

په شان دَ تللو | دَ ورېځے | کاریګري | دَ الله | چا چه | مضبوط جوړ کړو | هر یو څیز | بیشکه دے

غرونه به لکه دَ وریځو غونډِ الوزي، دا دَ الله تعالیٰ کاریګري ده چه هر څیز ئے ډیر مضبوط جوړ کړے دے، هغه

خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾ مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا

خبردار دے | په هغه څهٔ چه | تاسو ئے کوئ | څوک چه راشي | دَ نیکۍ سره | نو هغهٔ دَپاره | بهتري ده | له هغې نه

ستاسو په کارونو ښهٔ خبر دے۔ څوک چه نیکي راوړاندِ کړي نو هغهٔ له به (ډیر) غوره اجر ورکړے شي

وَهُم مِّن فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٨٩﴾ وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

او دوي | له ویرے نه | دَ دغې ورځے | به په امن وي | او څوک چه راشي | دَ بدۍ سره

او دا سے خلق به دَ دغې ورځے دَ ویرے نه په امن کښې وي، او څوک چه بدي را مخکښې کړي نو

فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا

پس اړولي به اچولے شي | مخونه دَ دوي | په دوزخ کښې | تاسو ته به سزا نهٔ شي درکولے | مګر (دَ هغه عملونو) چه

پړمخې به په دوزخ کښې ارتاؤ کړے شي (او وئیلے به شي) چه تاسو ته صرف دَ هغو عملونو سزا درکولے

كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَٰذِهِ الْبَلْدَةِ

تاسو به کول | بیشکه چه | حکم شوے دے ماته | چه زهٔ عبادت وکړم | دَ رب | دَ دِے ښار

شي چه تاسو به دنیا کښې کول۔ ماته خو صرف دا حکم شوے دے چه زهٔ دَ دِے ښار (مکے) دَ مالک عبادت وکړم

الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

کوم چه | دهٔ عزتمند کړے دے | او هم دَ دهٔ دے | هر یو څیز | او ماته حکم شوے دے | چه یم زهٔ

چا چه دِے ښار ته عزت بخښلے دے او هر څهٔ دَ هغهٔ دي او ماته دا حکم شوے دے چه (دَ هغهٔ)

مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾ وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى

له مسلمانانو نه | او چه | تلاوت دِ کوم زهٔ | دَ قرآن | پس څوک چه | لاره بیا مومی

فرمانبردارِ دِ اوسیږم ، او دا چه قرآن مجید دِ اَوْروم ، نو څوک چه سمه لاره وُنیسی

فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا

نو بیشکه | هغهٔ لاره بیا مونده | خپل ځان دَ پاره | او څوک چه | بے لارے شو | پس وُوایه | بیشکه زهٔ

نو دَ ځان دَ پاره به ئے نیسی ، او څوک چه گمراه پاتے شی نو ته ووایه چه زهٔ خو صرف

مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ﴿٩٢﴾ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ

له ویرَوُنکو نه یم | او وُوایه | ټول تعریفونه | الله دَ پاره دی | دے به دیر زر وښائی تاسو ته | خپلے نخښے

(دَ الله دَ نافرمانئ دَ انجام نه) ویرَوُنکے یم ۔ او دا ووایه چه ټول تعریفونه الله لره دی او هغه به درته ډیر زر خپلے نخښے

فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾ ع ۱۱ / ۴

بیا به تاسو وپیژنئ هغه | او نهٔ دے | ستا رب | بے خبره | له هغه څهٔ نه | چه تاسوئے کوئ ۔

وُښائی نو تاسو به ئے بنے وُپیژنئ ، او ستا رب ستاسو دَ کارونو نه بے خبره نهٔ دے ۔

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٍ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ
سورة قصص په مکه کښے نازل شوا وپه	(شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے	دے کښے ۸۸ آیتونه او ۹ رکوع گانے دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

طٰسٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾ نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ

طٰسٓمّٓ | دا | آیتونه | دَ کتاب | روښانه دی | لوَلو مونږ | په تا | څهٔ حال

طٰسٓمّٓ ، دا دَ یو داسے کتاب آیتونه دی چه ښکاره بیان کوی ، مونږ دَ موسیٰؑ او دَ فرعون

مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ فِرْعَوْنَ

دَ موسیٰ | او دَ فرعون | په رښتیا | هغو خلقو دَ پاره | چه ایمان لری | بیشکه | فرعون

رښتینی حالات تا ته دَ هغو خلقو په خاطر اَوروو چه ایمان والا دی ۔ بیشکه چه فرعون (دَ مصر)

عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ

سرکشی وکړه | په زمکه کښے | او جوړ کړی ئے وُو | خلق دهغے | ټولی ټولی | هغهٔ کمزورے کړے وو

په زمکه کښے ډیر اُوچت شوے وو او دَ هغے ملک خلق ئے ټولی ټولی کړی وو چه دَ یو ټولی (بنی اسرائیل) زور

طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ

یو ټولے | له هغوئ نه | ذبح کول به ئے | ځامن دَ هغوئ | او ژوندئ به ئے پریښودے | ټونږه دَ هغوئ | بیشکه دے

به ئے کمولو دَ هغوئ ځامن به ئے حلالول او جینکئ به ئے ژوندئ پریښودلے (چه وینځے توبئ کوی) هغه ډیر

كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٤﴾ وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ

وو | له فساد کوونکو نه | او مونږ غوښتل | چه مونږ احسان وکړو | په هغو خلقو چه

لوئے فسادی سړے وُو ۔ او مونږ ته دا منظوره وه چه دَ کوم ټولی زورَه کموے شی په

اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ⑤

چه کمزوري کړے شوي وو | په زمکه کښے | او مونږ جوړکړو دوي | پیشوایان | او مونږ جوړکړو دوي | وارثان

هغوئ باندې احسان وکړو او دوئ (دَ ملک) سرداران جوړکړو او هم دوئ (دَ دے) وارثان جوړکړو.

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

او مونږ طاقتور کړو | دوي | په زمکه کښے | او مونږ وښایو | فرعون | او هامان

او په ملک کښے ورله بنیټے مضبوطے کړو ، او فرعون او هامان او دَ دوي لښکرو ته دَ دے (کمزورو)

وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ⑥ وَاَوْحَيْنَآ

او لښکرو دَ دوي ته | دَ دے (کمزورو دَ لاس) ته | هغه څیز | دَ کوم نه چه دوي ویریدل | او مونږ الهام راولیږلو

دَ لاسه هم هغه (انجام) وښایو دَ کوم نه چه دوي ویریدل ، او مونږ دَ موسیٰ مور

اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ

دَ موسیٰ دَ مور طرف ته | چه ته پئ ورکوه دهٔ ته | پس هر کله چه | ته ووېرېږے | په دهٔ | نو وغورزوه دے

ته الهام وکړو چه ته دهٔ له تئ ورکوه نو هر کله چه پرے ته ووېرېږے ، نو په دریاب کښے

فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ

په دریاب کښے | او مهٔ ویریږه | او مهٔ غم کوه | بیشکه مونږ یو | دے واپس کړو | ستا طرف ته

ئے واچوه او هیڅ اندیښنه مهٔ کوه او هیڅ غم مهٔ کوه مونږ به دا بچے تاته پسته درکړو

وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑦ فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ

او جوړ به کړو دے | له پیغمبرانو نه | بیا را وچت کړلو دے | دَ فرعون دَ کور خلقو | چه شي

او دے به دَ خپلو پیغمبرانو نه یو پیغمبر جوړ کړو نو دَ فرعون خلقو موسیٰ (دَ دریاب نه) راوچت کړو چه دَ

لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ۭ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا

دوي دَ پاره | دښمن | او سبب دَ غم | بیشکه | فرعون | او هامان | او لښکرے دَ دوي

هغوئ دَ دښمنئ او دَ غم باعث شي ، په دے کښے شک نشته چه فرعون ، هامان او دَ دوي لښکرے

كَانُوْا خٰطِئِيْنَ ⑧ وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ

وو | خطا کوونکي | او ووئیل | ښځے | دَ فرعون | یخوالے | دَ سترګو دے

ټول په غلطئ وو او دَ فرعون ښځے ووئیل چه دا (هلک) زما او ستا دَ دواړو دَ پاره

لِّيْ وَلَكَ ۭ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ

ما دَ پاره | او تا دَ پاره | دے مهٔ وژنئ | شاید | چه دے مونږ له نفع راکړي | یا مونږ وُنیسو دے

دَ سترګو یخوالے دے ، دے مهٔ وژنئ ، کیدے شي چه مونږ ته فائده راکړي یا ئے ځان له

وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ⑨ وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ۭ

ځوئے | او دوي | نهٔ پوهیدل | او شو | زړهٔ | دَ موسیٰ دَ مور | خالي (دَ قرار نه)

ځوئے کړو او هغوئ (په اصل حال) نهٔ پوهیدل ، او دَ موسیٰ دَ مور زړهٔ ناقلاره شو ،

اِنۡ كَادَتۡ لَتُبۡدِیۡ بِهٖ لَوۡلَاۤ اَنۡ رَّبَطۡنَا عَلٰى قَلۡبِهَا لِتَكُوۡنَ

بیشکہ نزدے وہ | دا چہ ښکارہ کړی | ھغہ | کہ چرے نہ وے | محکم کړے مونږ | زړہ دَدے | چہ وی دا

نزدے وہ چہ دَ موسیٰؑ حال (دَ فرعون خلقو تہ) ښکارہ کړی کہ مونږ دَ ھغے زړہ دا ټینګ کړے نہ وے چہ ھغہ دِ پہ

مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ۞١٠ وَقَالَتۡ لِاُخۡتِهٖ قُصِّيۡهِ فَبَصُرَتۡ

لہ یقین کوونکو نہ | او (دَ موسیٰؑ مور) ووئیل | دَ دۂ خور تہ | دوانہ شہ دۂ پسے | بیا وُلیدلو دے

مونږ کلک یقین وُساتی ۔ او ھغے دَ موسیٰؑ خور تہ وُوئیل چہ تۂ ور پسے درک وھہ ، نو ھغے موسیٰؑ تہ دَ لرے

بِهٖ عَنۡ جُنُبٍ وَّهُمۡ لَا يَشۡعُرُوۡنَ ۞١١ وَحَرَّمۡنَا عَلَيۡهِ الۡمَرَاضِعَ

ھغہ | دَ لرے نہ | او دوی | نۂ پوھیدل | اوحرام کړے مونږ | پہ دۂ بانِدِ | دائی ګانے

نہ (پټ پټ) کتل او دَ فرعون خلق پرے نۂ خبریدل ، او مونږ دَ اول نہ پہ ھغۂ بانِدِ دائی ګانے منع

مِنۡ قَبۡلُ فَقَالَتۡ هَلۡ اَدُلُّكُمۡ عَلٰٓى اَهۡلِ بَيۡتٍ يَّكۡفُلُوۡنَهٗ

لہ وړاندِ نہ | پس (دَ موسیٰؑ خور) ووئیل | ایا زۂ وُښایم تاسو تہ | یو کور والا | چہ دَ دۂ پرورش وکړی

کړے وے (چہ دَ ھیچا تۓ نہ اَخستو) نو دَ موسیٰؑ خور ووئیل چہ ایا زۂ درتہ دَ یو داسے کور پتہ وُښایم چہ دَدے ماشوم

لَكُمۡ وَهُمۡ لَهٗ نٰصِحُوۡنَ ۞١٢ فَرَدَدۡنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَىۡ

تاسو دَ پارہ | او ھغوی بہ | دَ دۂ | خیرخواہ هم وی | نو مونږ پستنہ کړو دے | دَ دۂ دَ مور طرف تہ | دَ پارہ دَدے چہ

پالنہ بہ درلہ کوی او دَ دۂ خیر بہ هم غواړی ۔ نو مونږ ھغہ خپلے مور تہ پستنہ وُرسولو چہ دَ ھغے

تَقَرَّ عَيۡنُهَا وَلَا تَحۡزَنَ وَلِتَعۡلَمَ اَنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰـكِنَّ

یخے وی | سترګے دَدے | او غمژنہ نۂ شی | او چہ پوھہ شی | چہ بیشکہ | وعدہ | دَ اللہ | رښتیا دہ | اولیکن

سترګے پرے یخیږی او چہ غمژنہ نۂ وی او چہ پہ دے پوھہ شی چہ دَ اللہ تعالیٰ وعدہ حقہ دہ خو

اَكۡثَرَهُمۡ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۞١٣ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسۡتَوٰٓى اٰتَيۡنٰهُ ع ١٣

اکثر لہ دوی نہ | نۂ پوھیږی | او ھرکلہ چہ | دے وُرسیدلو | خپلے ځوانئ تہ | او پوره (توانا) شو | نو مونږ ورکړو دۂ تہ

اکثر خلق پہ دے (خبرو) نۂ پوھیږی او څۂ وخت چہ موسیٰؑ خپلے ځوانئ تہ وُرسیدو او ښہ تکړہ ورشو

حُكۡمًا وَّعِلۡمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۞١٤ وَدَخَلَ

حکمت | او علم | او دغہ شان | مونږ بدلہ ورکوو | نیکانو تہ | او دے داخل شو

نو مونږ ورتہ حکمت او علم ورکړو او مونږ نیکانو خلقو تہ هم دغسے بدلہ ورکوو ۔ او (یوه ورځ) موسیٰؑ پہ

الۡمَدِيۡنَةَ عَلٰى حِيۡنِ غَفۡلَةٍ مِّنۡ اَهۡلِهَا فَوَجَدَ فِيۡهَا رَجُلَيۡنِ

پہ ښار کښے | پہ وخت | دَ غفلت کښے | دَ اوسیدونکو دَ ھغے | پس بیا موندل دۂ | پہ دغہ ځائے کښے | دوه سړی

پہ داسے وخت کښے ښار تہ ورننوتو چہ دَ ھغہ ځائے خلق غافل وو ، نو ھلتہ ئے دوه تنہ سړی پہ

يَقۡتَتِلٰنِ ۖ هٰذَا مِنۡ شِيۡعَتِهٖ وَهٰذَا مِنۡ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسۡتَغَاثَهُ

چہ جګړه ئے کولہ | دا (یو خو) | دَ دۂ دَ قوم وو | او دا (بل) | دَ دۂ دَ دښمنانو نہ | پس فریاد وکړو دۂ تہ

جنګ وُلیدل ل دا (یو) خو دَ دۂ دَ قوم (بنی اسرائیل) نہ وو او بل دَ دۂ دَ دښمنانو نہ وو ، نو کوم تن چہ دَ دۂ

الَّذِیْ مِنْ شِیْعَتِهٖ عَلَى الَّذِیْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى

هغه چا چه | د ده د قوم نه وو | په خلاف د هغه چا | چه د ده د دښمنانو نه وو | پس سوک ورکړو هغه ته | موسیٰ

قوم سړے وو هغه د دښمن قوم د سړی په مقابله کښے د موسیٰ نه مدد وغوښتلو، نو موسیٰ ورله یو سوک ورکړو

فَقَضٰى عَلَیْهِ ۖ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ عَدُوٌّ

نو کار ئے تمام کړو | د هغه | ده ووئیل | دا (خو) | یو شیطانی حرکت دے | بیشکه هغه | دښمن دے

نو هغه په ځائے سوړ شو، موسیٰ ووئیل دا خو یو شیطانی کار وشو، بیشکه چه شیطان ښکاره دښمن دے

مُّضِلٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۱۵﴾ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ

ګمراه کوونکے | ښکاره | ده ووئیل | اے زما ربه! | بیشکه ما | ظلم وکړو | په خپل ځان

چه سړے په غلطه لاره اچوی، موسیٰ ووئیل چه اے زما ربه! ما په خپل ځان ظلم وکړو

فَاغْفِرْ لِیْ فَغَفَرَ لَهٗ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۶﴾

پس معاف کړه ما | نو معافی ئے وکړه ده ته | بیشکه هم دے | بخښونکے | مهربان دے۔

پس ته زما نه معافی وکړه نو الله تعالیٰ ورته معافی وکړه، بیشکه چه هغه بخښونکے مهربان دے

قَالَ رَبِّ بِمَاۤ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِیْرًا

ده ووئیل | اے زما ربه! | لکه چه | تا انعام وکړو | په ما | پس هیڅ کله به نه | یم زه | مددګار

موسیٰ ووئیل چه اے زما ربه! تا چه په ما کوم احسان کړے دے نو زه به هیڅرے د مجرمانو مددګار

لِّلْمُجْرِمِیْنَ ﴿۱۷﴾ فَاَصْبَحَ فِی الْمَدِیْنَةِ خَآئِفًا یَّتَرَقَّبُ فَاِذَا

د مجرمانو | پس صبا کړو ده | په ښار کښے | ویریدونکے | انتظار کوونکے | پس ناګهانه

نه جوړیږم۔ الغرض په موسیٰ باندې په ښار کښے د ویرے او انتظار په حالت کښے صبا شو نو څه ګوری چه

الَّذِی اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِخُهٗ ؕ قَالَ لَهٗ مُوْسٰۤى

هم هغه سړے | چه مدد ئے غوښتے وو | پرون | هغه ده ته فریاد کولو | ووئیل | ده ته | موسیٰ

پرون نژدے نه کوم سړی امداد غوښتلے وو هغه ورته نن بیا (د امداد د پاره) آواز ورکوی، موسیٰ ورته ووئیل چه ته

اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۱۸﴾ فَلَمَّاۤ اَنْ اَرَادَ اَنْ یَّبْطِشَ بِالَّذِیْ

بیشکه ته | ګمراه یئے | ښکاره | بیا هر کله چه | ده اراده وکړه | چه لاس وروا چوی | هغه چا ته چه

خو ښکاره بے لارے سړے یئے؟ نو څه وخت چه موسیٰ هغه سړی ته لاس وراوږد کړو کوم چه د دواړو

هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ یٰمُوْسٰۤى اَتُرِیْدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْ

هغه دښمن وو | د دے دواړو | ده ووئیل | اے موسیٰ! | آیا ته غواړے | چه ته ما ووژنے

شریک دښمن وو نو هغه (اسرائیلی) ووئیل چه اے موسیٰ! آیا ته ما هم هغسے وژل غواړے لکه

كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِیْدُ اِلَّاۤ اَنْ تَكُوْنَ

لکه څنګه چه | تا وژلے دے | یو سړے | پرون | ته نه غواړے | مګر دا چه | ته دِ یئے

چه پرون دِ یو سړے وژلے وو؟ ته خو بس په دے ملک کښے خپل رعب

جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ

ظالم | په زمکه کښې | او نهٔ غواړې | چه يې د ته | له نیکانو نه | او راغی

کښېنول غواړې ، او دا نهٔ غواړې چه سمه روغه د وکړې ، او یو سړے

رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ

یو سړے | د آخرے غاړے نه | د ښار | په منډه | ده وویل | اے موسیٰ | بیشکه

د ښار د بلے غاړے نه په منډه منډه راغی ، وے وئیل چه اے موسیٰ! دلباریان

الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

سرداران | مشورے کوی | ستا په حقله | چه و دے وژنی تا | پس ته ووځه | بیشکه زهٔ | تا د پاره

ستا په حقله مشورے کوی چه تا ووژنی نو ته (د ملک نه) بهر لاړ شه ، زهٔ ستا خیر

مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ

له نیک خواهانو نه یم | پس دے راووتلو | د هغه ځائے نه | ویریدونکے | انتظار کوونکے | ده وویل | اے زماربه

غواړم ۔ نو موسیٰ د هغه ځائے نه د ویرے او پریشانئ په حال کښې ووتلو ، دائے وویل چه اے زماربه!

نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ

نجات راکړه ماله | د ظالمانو له قوم نه | او هر کله چه متوجّه شو دے | طرف د مدین ته | نو وُئے وئیل

ما د دے ظالمانو نه خلاص کړه ! او څهٔ وخت چه موسیٰ د مدین اړخ ته روان شو نو دائے وویل

عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ

اُمید لرم | چه زما رب به | وښائی ماته | نیغه | لار | او هر کله چه | دے ورسیدو

چه اُمید دے چه خپل رب به راته سمه لار وښائی ۔ او بیا څهٔ وخت چه د مدین د اوبو

مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ

اوبو د مدین ته | ده بیاموند له | هلته | یو ډله | د خلقو | چه خړوبول ئے (څاروی) | او ده بیاموندلے

غاړے ته ورسیدو نو هلته ئے د خلقو یو ټولے بیاموندلو چه (څاروی) خړوبوی او د هغوئ نه ښکته

مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا

د دوئ نه جُدا | دوه ښځے | چه رامنع کړے ئے وے (چیلئ) | ده وویل | څهٔ دے حال ستاسو

اړخ ته ئے دوه ښځے ولیدے چه (چیلئ ئے) را ایسارے کړے ولاړے دی ، موسیٰ وویل چه تاسو څهٔ غواړئ ؟

قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ سكتة وَأَبُونَا

هغو دواړو وویل | نهٔ شو خړوبولے مونږ | تر دے چه | واپس بوځی | شپانهٔ | او زمونږ پلار

هغوئ وویل چه مونږ (په خپلو څاروو) اوبه نهٔ څښوو ترڅو چه کهٔ بانه (خپل کنډ کونه) پسته نهٔ کړی او زمونږ پلار

شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ

ډیر بوډا دے | نو موسیٰ خړوب کړے | د دوئ (چیلئ) | بیا | ور وګرځیدو | طرف د سوری ته

ډیر بوډا دے ، نو موسیٰ د هغوئ په خاطر (په کوهی) اوبه وڅښولے نو بیا یو اړخ ته په سوری کښېناستو نو دا

فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

پس دۀ وویٔیل | اے زما ربه! | بیشکه زۀ | هغه څیز ته چه | ته ئے نازل کړے | زما طرف ته | له ښیګړے نه

دُعائے وکړه چه اے زما ربه! اوس هر څۀ نعمت چه د راولیږلو نو زۀ ورته لیواله

فَقِيْرٌ ﴿۲۴﴾ فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ز

محتاج یم | پس راغله دۀ ته | یوه (جینۍ) له دواړو نه | راروانه | په حیا سره

یم. بیا په دے دوؤ جینکو کښے یوه ورته (واپس) راغله چه د حیا تګ ئے کولو،

قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ

دے وویٔیل | بیشکه | پلار زما | بلی تا | د پاره د دے چه درکړی تا ته | بدله | د هغے چه خړوب کړے تا

هغے وویٔیل چه زما پلار د غواړی چه تا له زموږ په دے کنهک باندے د اوبو څښولو

لَنَا ط فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ لا قَالَ لَا تَخَفْ قف

د پاره زموږ | پس هر کله چه | دے راغلو دۀ ته | او بیان ئے کړله | دۀ ته | قصه | دۀ وویٔیل | مۀ ویریږه

بدله درکړی نو څۀ وخت چه هغه شعیبؑ له راغلو او هغۀ ته ئے خپله قصه بیان کړله نو هغۀ ورته وویٔیل چه مۀ ویریږه

نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵﴾ قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا

ته خلاص شوے | له ظالم قوم نه | وویٔیل | یوے له دے دواړو نه

ته د ظالمانو خلقو (د لاس) نه راخلاص شوے یئے. په دے جینکو کښے یوے وویٔیل چه اے زما بابا!

يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ز اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ

اے زما پلاره! | ملازم ؤساته دے | بیشکه | ډیر ښۀ (سړے) | کوم چه ته ملازم ساتے | چه توانا

دے نوکر کړه، ځکه چه ښۀ نوکر هغه دے چه قوی او امانتګر

الْاَمِيْنُ ﴿۲٦﴾ قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى

امانتدار وی | (شعیبؑ) وویٔیل | بیشکه زۀ | غواړم | چه په نکاح درکړم تا ته | یوه

وی. هغۀ ورته وویٔیل چه زۀ دا غواړم چه په خپلو دوؤ لوڼو کښے د یوے تا سره

ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ج

زما له دے دواړو لوڼو نه | په دے (شرط) | چه ته ملازمت وکړے زما | اته | کاله

نکاح وکړم، په دے شرط چه ته به اته کاله زما خدمت کوے.

فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ج وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ

بیا که چرے ته پوره کړے | لس (کاله) | نو (هغه) به ستا له طرف نه (نیکی) وی | او نۀ غواړم زۀ | چه سختي د کړم

او که چرے تا لس کاله پوره کړل نو دا به ستا احسان وی او زۀ په تا څه درونډ کار کول

عَلَيْكَ ط سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۷﴾ قَالَ

په تا باندے | زر به ته بیا مومے ما | که چرے | وغواړی الله | له صالحانو نه | (موسیٰؑ) وویٔیل

نۀ غواړم. ته به انشاء الله ما په معامله کښے ډیر ښۀ بیا مومے. موسیٰؑ ورته وویٔیل چه

ذٰلِكَ بَيۡنِىۡ وَبَيۡنَكَ‌ؕ اَيَّمَا الۡاَجَلَيۡنِ قَضَيۡتُ

دا (وعده ده) | په مینځ زما | او په مینځ ستا کښې | کومه موده چه هم په دې دواړو کښې | زه پوره کړم

دا خبره زما او ستا تر مینځه خلاصه شوه. په دواړو کښې هره یوه نیته چه زه پوره کړم نو په

فَلَا عُدۡوَانَ عَلَىَّ‌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوۡلُ وَكِيۡلٌ ﴿۲۸﴾

نو نهٔ به وی جبر | په ما باندې | او الله | په هغهٔ چه | مونږ یې وایو | ګواه دے

ما به جبر نهٔ وی. او څهٔ چه مونږ وایو الله تعالیٰ په هغې ګواه دے

فَلَمَّا قَضٰى مُوۡسَى الۡاَجَلَ وَسَارَ بِاَهۡلِهٖۤ اٰنَسَ

پس هرکله چه | پوره کړه | موسیٰؑ | موده | او روان شو | خپل کور والا سره | نو ولیدو ده

نو څهٔ وخت چه موسیٰؑ نیته پوره کړه، او د خپل ټبر سره (پسته مصر ته) روان شو نو د طور (نومے

مِنۡ جَانِبِ الطُّوۡرِ نَارًا‌ ۚ قَالَ لِاَهۡلِهِ امۡكُثُوۡۤا اِنِّىۡۤ اٰنَسۡتُ

له (کوهِ) طور د طرف نه | یو اور | ده ووئیل | خپل کور والا ته | ایسار شئ تاسو | بیشکه ما ولیدو

غرهٔ) د غاړے نه یو اور ولیدو، خپل کور والا ته یې ووئیل چه تاسو دلته ایسار شئ، ما اور لیدلے

نَارًا لَّعَلِّىۡۤ اٰتِيۡكُمۡ مِّنۡهَا بِخَبَرٍ اَوۡ جَذۡوَةٍ مِّنَ النَّارِ

اور | شاید زهٔ | راؤړم تاسو ته | له دغه ځائے نه | څهٔ خبر | یا (راؤړم) څهٔ شعله | د اور

دے، شاید چه تاسو له ترے نه څهٔ خبر راؤړم، یا د اور یوه شعله چه تاسو ورته ځانونه

لَعَلَّكُمۡ تَصۡطَلُوۡنَ ﴿۲۹﴾ فَلَمَّاۤ اَتٰٮهَا نُوۡدِىَ مِنۡ شَاطِئِ

چه تاسو | ځان تود کړئ | پس هرکله چه | دے راغے هلته | (نو) آواز ورته وشو | له غاړے نه

تود کړئ، نو څهٔ وخت چه موسیٰؑ د اور خواته ورسیدو نو د هغې میدان د ښی طرف نه په

الۡوَادِ الۡاَيۡمَنِ فِى الۡبُقۡعَةِ الۡمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنۡ يّٰمُوۡسٰٓى

میدان د ښی اړخ | په ځائے | برکتی کښې | له یوے اونے نه | چه اے موسیٰؑ!

په هغه مبارک ځائے کښې د یوے اونے نه ورته آواز وشو چه اے موسیٰؑ!

اِنِّىۡۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۙ‏ ﴿۳۰﴾ وَاَنۡ اَلۡقِ عَصَاكَ‌ ؕ

بیشکه هم زهٔ یم | الله | پروردګار | د جهانونو | او چه | وغورزوه | خپله امسا

بیشکه هم زهٔ هغه الله یم چه د ټولو جهانونو پروردګار یم. او خپله امسا وغورزوه.

فَلَمَّا رَاٰهَا تَهۡتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدۡبِرًا

پس هرکله چه | ده ولیده امسا | چه حرکت کوی | لکه چه دا | مار دے | (نو) دے واپس شو | شا کړځونکے

نو څهٔ وخت چه هغهٔ ولیدل چه امسا لکه د مارغونډ حرکت کوی نو شا غاړے ته ئے منډه کړه او په

وَّلَمۡ يُعَقِّبۡ‌ ؕ يٰمُوۡسٰٓى اَقۡبِلۡ وَلَا تَخَفۡ‌ اِنَّكَ مِنَ الۡاٰمِنِيۡنَ ﴿۳۱﴾

او بیرته راؤنهٔ ګرځیدو | (حکم وشو) اے موسیٰؑ! | راوړاندِ شه | او مهٔ ویریږه | بیشکه تهٔ | له امن موندونکو نه یې

وروستو یې ونهٔ کتل (مونږ ووئیل) اے موسیٰؑ! راوړاندِ شه او مهٔ ویریږه، ولے چه تهٔ په امن کښې یې!

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ز

ننباسه | خپل لاس | په خپل گریوان کښے | هغه به راوځي | سپین | بے له څه عیب نه

(او) خپل لاس گریوان ته ننباسه نو بغیر د څه عیب نه به ځلنده سپین راوځي

وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ

او ملاؤ کړه | خپل ځان ته | خپل مټ | له ویرے نه | پس دا دواړه | دلیلونه دي

او د ویرے (د لرے کولو) د پاره خپل لاس (بیا) خپل بازو سره یوځائے کړه (چه سم شی)، دا ستا د رب له طرف نه

مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا

ستا د ربّ له طرف نه | طرف د فرعون | او د سردارانو د هغهٔ ته | بیشکه دوی | وُو

فرعون او د هغهٔ سردارانو د پاره دوه نخښے دي، یقینًا هغوی ډیر

قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۝٣٢ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ

خلق | نافرمانه | دهٔ ووئیل | اے زمار به! | بیشکه ما | وژلے وو | له دوی نه

نافرمانه خلق دي. موسیٰ ؑ ووئیل اے زمار به! ما له هغوی نه یو سړے وژلے

نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۝٣٣ وَاَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ

یو سړے | پس ویریږم زهٔ | چه دوی به ما ووژنی | او زما ورور | هارون ؑ | هغه | زیات فصیح دے

وو، په دے ویریږم چه مړ م نهٔ کړی. او زما د ورور هارون ژبه زما نه زیاته

مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْٓ ز

له مانه | په ژبه کښے | پس ولیږه دے | ماسره | مدد کوونکے | چه دے زما تصدیق وکړی

روانه چلیږی، په دے وجه تهٔ هغه ماسره (زما) مددګار جوړ کړه ولیږه چه هغه زما تصدیق وکړی

اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۝٣٤ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيْكَ

بیشکه زهٔ | ویریږم | چه دوی به ما دروغژن وګڼړی | وئے فرمائیل | مونږ به مضبوط کړو | ستا مټے | په ورور ستا

ماسره دا اندیښنه ده چه هغوی به ما دروغژن وګڼړی "الله وفرمائیل چه مونږ به ستا د ورور په ذریعه ستا مټے مضبوطے

معانقة ١١

وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكُمَا ۚج بِاٰيٰتِنَآ ۚج

او مونږ به درکړو | تاسو دواړو ته | غلبه | پس دوی به نهٔ شی دررسیدے | تاسو ته | په وجه د نخښو زمونږ

کړو او تاسو دواړو له به غلبه درکړو نو هغوی به درله لاس قدرله هم دروړلے نهٔ شی، زمونږ د نخښو په وجه

اَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغٰلِبُوْنَ ۝٣٥ فَلَمَّا جَآءَهُمْ

تاسو دواړه | او کوم خلق چه | ستاسو پیروی وکړی | غالب به وی | پس هرکله چه | راغے دوی ته

به تاسو او ستاسو ملګری غالب راځئ. پس هرکله چه موسیٰ ؑ هغوی ته

مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى

موسیٰ | زمونږ په واضح نخښو سره | دوی ووئیل | نهٔ دے دا | مګر | جادو | جوړ کړے شوے

زمونږ څرګندے دلیلونه یوړل نو هغوی ووئیل چه دا خو د ځانه جوړ شوے جادو دے

وَّمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالَ مُوْسٰى رَبِّيْٓ

آوننه دي اوٗريدلي موږ | دا | په خپلو پخوانو پلارانو نيکونو نه | او وٗويل | موسیٰ | زمارب

او موږ چرے دا سے خبرے د پلارنيکهٔ په وختونو کښے هم آوٗريدلے نه دي۔ او موسیٰؑ ورته وويل چه زما رب

اَعْلَمُ بِمَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِهٖ وَمَنْ تَكُوْنُ لَهٗ

ښهٔ پوهه دے | په هغه چا | چه راوړي | هدايت | د ده له طرف نه | او په هغه چا | چه دے هغهٔ د پاره

ډير ښهٔ پيژني چه چا د هغهٔ د طرف نه سم دين راوړے دے او د چا د آخرت انجام

عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

د آخرت | کور | بيشکه نهٔ کاميابيږي | ظالمان خلق | او ووئيل | فرعون

ښهٔ کيدونکے دے، يقيناً چه ظالمان هيچرے کاميابيدے نهٔ شي۔ او فرعون ووئيل چه

يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِيْ ۚ فَاَوْقِدْ

اے درباريانو! | زهٔ نهٔ پيژنم | تاسو د پاره | بل څوک معبود | خپل ځان نه سيوا | پس اور بل کړه

اے درباريانو! ماته خو تاسو د پاره د ځان نه سيوا بل خدائے نهٔ ښکاري، نو اے هامانه!

لِيْ يٰهَامٰنُ عَلَى الطِّيْنِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ

زما د پاره | اے هامانه! | په خټه | بيا جوړ کړه | زما د پاره | يو محل | د پاره د دے چه زهٔ

ماله خټه په اور کښے پخه کړه او يوه ماڼۍ راله جوړه کړه شايد چه زهٔ

اَطَّلِعُ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى ۙ وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣٨﴾

وٗګورم | د موسیٰؑ د معبود طرف نه | او بيشکه زهٔ | ګمان کوم په ده | له دروغ ويونکو نه

(په هغې کښے) د موسیٰؑ خدائے وٗليدے شم، او زهٔ خو دا سړے دروغژن ګڼړم

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُوْدُهٗ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوْٓا

او تکبر وکړو | ده | او د ده لښکرو | په زمکه کښے | په ناحقه | او دوي خيال وکړو

او فرعون او د هغهٔ لښکرو په ناحقه په زمکه کښے سرکشي وکړه او دائے خيال وو چه

اَنَّهُمْ اِلَيْنَا لَا يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٩﴾ فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ

چه بيشکه دوي به | زمونږ طرف ته | بيرته نهٔ شي راګرځولے | نو مونږ ونيولو دے | او لښکرے د ده | بيا مونږ وغورزول دوي

مونږ ته به هيچرے پستنه نهٔ راځي۔ نو مونږ هغه او د هغهٔ لښکرے ونيوے او بيا مونږ هغوئ

فِي الْيَمِّ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنٰهُمْ

په درياب کښے | پس وګوره | څنګه | شو | انجام | د ظالمانو | او جوړ کړل مونږ دوي

په درياب کښے وغورزول نو ته وګوره چه د دغے ظالمانو آخره خاتمه څنګه شوه؟ او مونږ هغوئ

اَئِمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿٤١﴾

پيشوايان | چه بلل به دوي (خلق) | طرف د اور ته | او په ورځ | د قيامت به | د دوي مدد نهٔ شي کيدے

پيشوايان جوړ کړي وو چه هم د دوزخ طرف ته به ئے (خلق) رابلل او د قيامت په ورځ به (هم) د هغوئ څهٔ مدد نهٔ شي کيدے

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِیْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ
او ورپسې کړه مونږ دوی | په دې دنیا کښې | لعنت | او په ورځ د قیامت به | دوی
او په دې دنیا کښې مو ورپسې لعنت ولګولو او د قیامت په ورځ به (هم) د هغوی حال

مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ
له بد حاله خلقو نه وی | او بیشکه | مونږ ورکړې وو | موسیٰ ته | کتاب | پس له هغې نه چه
ډیر خراب وی ، او مونږ موسیٰؑ له د پخوانو امتونو د تباه کولو نه پس

اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى
مونږ هلاک کړل | امتونه | پخوانی | دلیلونه | خلقو د پاره | او هدایت
کتاب ورکړو چه د (هغې زمانې د) خلقو د پاره د هوښیارتیا ذریعه وه او سراسر هدایت

وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٣﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ
او رحمت | د پاره د دې چه دوی | نصیحت حاصل کړی | او نه وې ته | په طرف د | مغرب کښې
او رحمت وو چه دوی ترې نه سبق واخلی . او ته (د کوهِ طور) قبلې ته اړخ ته موجود نه وې

اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٤٤﴾
هر کله چه مونږ ورکړل | موسیٰ ته | حکمونه | او نه | وې ته | له حاضرو خلقو نه
څه وخت چه مونږ موسیٰؑ له حکمونه ورکول او ته په هغو خلقو کښې شامل نه وې کوم چه حاضر وو ،

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ
او لیکن مونږ پیدا کړی وو | ډیر امتونه | بیا اوږده شول | په دوی باندې | عمرونه | او نه وې ته
بیا مونږ ډیر قومونه پیدا کړل بیا په هغوی اوږده زمانه تیره شوه او ته د مدین

ثَاوِيًا فِیْۤ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا
اوسیدونکے | په اهل د مدین کښې | چه تا تلاوت کولے | دوی ته | زمونږ آیتونه | او لیکن مونږ یو
په خلقو کښې هم دیره نه وې چه زمونږ آیتونه به درته آورولے ، بلکه دا خو هم مونږ یو

مُرْسِلِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ
رسول لیږونکی | او نه وې ته | په طرف | د طور | هر کله چه مونږ آواز وکړو | او لیکن (دا خو)
چه رسولان مو ورته لیږل . او نه ته دغه وخت د طور (غر) په ملنه کښې موجود وې هر کله چه مونږ (موسیٰؑ) ته آواز

رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ
رحمت دے | ستا د رب | چه ته ووېروې | هغه خلق | چه نه دے راغلے هغوی ته | څوک ویرونکے
کړے وو خو دا ستا د رب له طرف نه یوه مهربانی ده چه ته هغه قوم (د نافرمانئ د نتیجو نه) وویروې کوم ته چه له تا نه

مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ
له تا نه وړاندې | شاید چه دوی | نصیحت واخلی | او که چرے نه وے (دا خبره) | چه رسیدلے دوی ته
وړاندې څوک ویرونکے نه دے راغلے کیدے شي چه هغوی (ستا) نصیحت قبول کړی او که چرے دا خبره نه وے چه په دوی

مُّصِيۡبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتۡ اَيۡدِيۡهِمۡ فَيَقُوۡلُوۡا رَبَّنَا

څۀ مصیبت | په سبب دَ هغې چه | وړاندې لیږلې دے | لاسونو دَ دوی | پس دوی به ووائي | اے زمونږ ربه!

بانې به دَ خپلو عملونو دَ لاسه مصیبت راغلے وو ، نو بیا به ئے دا وینا کولے چه اے زمونږ ربه!

لَوۡلَاۤ اَرۡسَلۡتَ اِلَيۡنَا رَسُوۡلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوۡنَ

ولے راونۀ لیږلو تا | زمونږ طرف ته | څوک رسول | چه پیروی کړے وے مونږ | ستا دَ آیتونو | او شوے وے مونږ

تا مونږ ته (په دنیا کښې) ولے رسول راونۀ لیږلو چه مونږ ستا په حکمونو عمل کړے وے ، او مؤمنان

مِنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمُ الۡحَقُّ مِنۡ عِنۡدِنَا قَالُوۡا

له مسلمانانو نه | بیا هر کله چه | راغے دوی ته | حق | زمونږ له طرف نه | نو دوی ووئیل

شوی وے . خو څۀ وخت چه دِے خلقو ته زمونږ دَ اړخ نه حق راورسید و نو دوئ وائي چه

لَوۡلَاۤ اُوۡتِىَ مِثۡلَ مَاۤ اُوۡتِىَ مُوۡسٰى ؕ اَوَلَمۡ يَكۡفُرُوۡا بِمَاۤ

ولے ورنۀ کړے شو | په شان دَ هغې چه | ورکړے شوے وو | موسیٰؑ ته | آیا دوی انکار ونۀ کړو | دَ هغه څۀ نه

دِے نبي ته هم هغه څۀ ولے ورنۀ کړے شو چه موسیٰؑ ته ورکړے شوے وو ، آیا څۀ چه له دے نه وړاندې موسیٰ ته

اُوۡتِىَ مُوۡسٰى مِنۡ قَبۡلُ ۚ قَالُوۡا سِحۡرٰنِ تَظٰهَرَا ۚ وقفة

چه ورکړے شوی وو | موسیٰ ته | له دِے نه وړاندې | دوی ووئیل | چه هغه دواړه جادو دی | دَ یو بل موافق

ورکړے شوی وو نو دوئ دَ هغې نه انکار نۀ وو کړے ؟ هغوئ چه دوئ ووئیلې وو چه دا دواړه (قرآن او تورات) جادو دے دَ یو بل سره

وَقَالُوۡۤا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوۡنَ ﴿٤٨﴾ قُلۡ فَاۡتُوۡا بِكِتٰبٍ

او دوی ووئیل | بیشکه مونږ | دَ هر یو انکار کوونکي یُو | ووایه | پس راوړئ | یو کتاب

موافق او داوائي چه مونږ هغه دَ دواړو نه انکاریان یُو . (اے پیغمبره!) ورته ووایه کۀ چرے تاسو په خپله دعویٰ

مِّنۡ عِنۡدِ اللّٰهِ هُوَ اَهۡدٰى مِنۡهُمَاۤ اَتَّبِعۡهُ

له طرفه دَ الله نه | چه هغه | زیات هدایت ورکوونکے وی | له دِے دواړو نه | چه زۀ پیروی وکړم دَ هغې

کښې رښتینې یئ نو تاسو دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه یو داسے کتاب راوړئ چه دَ دِے دواړو کتابونو (قرآن او تورات)

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٤٩﴾ فَاِنۡ لَّمۡ يَسۡتَجِيۡبُوۡا لَكَ فَاعۡلَمۡ

کۀ چرے یئ تاسو | رښتینې | بیا کۀ چرے | دوی قبوله نۀ کړی خبره | ستا | نو پوهه شه

نه په هدایت کښې زیات بنه وی نو زۀ به هم دَ هغې پیروی وکړم ، بیا کۀ چرے دوی تا ته جواب درنۀ کړے شي نو پوهه شه

اَنَّمَا يَتَّبِعُوۡنَ اَهۡوَآءَهُمۡ ؕ وَمَنۡ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ

چه بیشکه | دوی پیروی کوی | دَ خپلو خواهشونو | او څوک | زیات ګمراه دے | له هغه چا نه | چه پیروی کوی

چه دوی صرف په خپلو خواهشاتو پسے روان دی ، او دَ هغه سړی نه به زیات ګمراه څوک وی چه دَ الله تعالیٰ

هَوٰٮهُ بِغَيۡرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِى

دَ خپل خواهش | بغیر | دَ هدایت نه | دَ الله دَ طرف نه | بیشکه الله | لاره نۀ ښائی

دَ هدایت نه بغیر دَ خپل خواهش پیروی کوی ، بیشکه الله تعالیٰ ظالمانو خلقو ته

الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۰﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ

ظالمانو خلقوته | او بیشکه | پرله پسے ولیږلو مونږ | دوی دَپاره | (خپل) کلام | دَپاره دَدے چه دوی

... نه بنائی ۔ او خلقو دَپاره مونږ خپل حکمونه پرله پسے لیږلو ، چه هغوی ترے نه

يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۱﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ

نصیحت حاصل کړی | هغه خلق چه | ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب | له دِدے نه وړاندِ | دوی | په دے

سبق واخلی ۔ کومو خلقو ته چه مونږ (دَ قران نه) وړاندِ کتاب ورکړو هغوی په دے (قران) باندِ هم

يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ

ایمان راوړی | او هرکله چه | لوستلے شی | دوی ته | (نو) دوی وائی | ایمان راوړے دے مونږ | په دے

ایمان لری او هرکله چه دوی ته قران لوستلے شی نو دوی وائی چه مونږ په دے ایمان راوړے

اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿۵۳﴾

بیشکه دا | ربښتیا دے | زمونږ دَرب له طرف نه | بیشکه وُو مونږ | له دِدے نه وړاندِ | فرمانبردار

دے، دا زمونږ دَرب له طرف نه برحق دے، مونږ خو (دَدِے دَراتلونه) وړاندِ فرمانبردار یُو ۔

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ

هم دا خلق دی | چه دوی ته به ورکولے شی | دَدوی اجر | دوه حُله | حُکه چه | دوی صبر وکړو | او دوی لرے کوی

هم دا خلق دی کومو ته چه به دَ دوی دَ صبر په وجه دوه حُله اجر ورکولے شی او دا خلق دَ نیکئ

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاِذَا

په ښیګړے سره | بدی | | او له هغه څه نه | چه مونږ ورکړل دوی ته | خرڅ کوی | او هرکله چه

په ذریعه بدی لرے کوی او څهٔ چه مونږ دوی ته ورکړی دی له هغے نه خرڅ کوی ۔ او هرکله چه

سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا

دوی اوُری | فضول خبره | نو مخ واړوی | له هغے نه | او وائی چه | مونږ دَپاره | زمونږ عملونه دی

عبث خبره واوُری نو مخ ترے نه ګرځوی او وائی چه زمونږ عملونه زمونږ دَپاره او

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿۵۵﴾

او تاسو دَپاره | ستاسو عملونه دی | سلام دے | په تاسو باندِ | مونږ نهٔ غواړو | جاهلان

ستاسو عملونه تاسو دَپاره دی، زمونږ له طرف نه په تاسو سلام دے، مونږ دَ جاهلانو (ملګرتیا) نهٔ غواړو ۔

اِنَّكَ لَا تَهْدِىْ مَنْ اَحْبَبْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ

بیشکه ته | هدایت نهٔ شے کولے | چاته چه ستا خوښه وی | او لیکن | الله | لاره ښائی | چاته چه

(اے پیغمبره!) چاته چه ته غواړے (په خپل خواهش سره) هدایت نهٔ شے کولے خو الله تعالیٰ چه چاته غواړی نو

يَّشَآءُ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾ وَقَالُوْٓا اِنْ نَّتَّبِعِ

هغه غواړی | او هغه | ښهٔ پوهه دے | په لاره موندونکو | او دوی وائی | که چرے | مونږ پیروی وکړو

هدایت ورته کوی او هدایت قبلوونکی هغهٔ ته په ښهٔ شان معلوم دی او دوی وائی چه که مونږ تاسره په دے

الْهُدٰى مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِنَا ؕ اَوَلَمْ نُمَكِّنْ

دَ هدایت | تاسره | نو موږ به وتښتولے شو | له خپلے زمکے نه | آیا ځائے نهٔ دے ورکړے موږ

هدایت روان شو ، نو دَ خپل ملک نه به وشړلے شو . آیا موږ دوئ له دَ

لَّهُمْ حَرَمًا اٰمِنًا يُّجْبٰٓى اِلَيْهِ ثَمَرٰتُ كُلِّ شَىْءٍ رِّزْقًا

دوی ته | دَ امن والا په حرم کښے | چه راړسولے شی دَ دے طرف ته | میوے | دَ هر قسم | روزی

امن او امان په حرم کښے ښبے مضبوطے کړی نهٔ دی، کوم ځائے نه چه دَ هر قسم میوے رسولے شی دا زموږ له

مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ اَهْلَكْنَا

زموږ له طرف نه | او لیکن | اکثرَ له دوی نه | نهٔ پوهیږی | او څومره هلاک کړل موږ

طرف نه دَ دوی رزق دے خو په دوی کښے اکثر خلق په دے خبره نهٔ پوهیږی. او موږ دلسے ډیر کلی تباه

مِنْ قَرْيَةٍۭ بَطِرَتْ مَعِيْشَتَهَا ۚ فَتِلْكَ مَسٰكِنُهُمْ

کلی | چه غرور به ئے کولو | په خپل گزران | پس دا دی | کورونه دَ دوی

کړل چه په خپلو سامانونو باندِ ځان نه غاوره وو نو دا دَ دوی (تباه شوی) کورونه (ستاسو په وړاندِ) دی

لَمْ تُسْكَنْ مِّنْۢ بَعْدِهِمْ اِلَّا قَلِيْلًا ؕ وَكُنَّا نَحْنُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿٥٨﴾

(چه) نهٔ دی آباد شوی | وروستو له دوی نه | مګر لږ | او شُو هم موږ | وارثان

چه دَ دے خلقو نه پس ډیر کم اباد شوی دی. او (آخر) هم موږ ئے وارثان شو.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى حَتّٰى يَبْعَثَ فِىْٓ اُمِّهَا

او نهٔ دے | ستا ربّ | هلاکونکے | دَ کلو | تر دے چه | راولیږی | په مرکز دَ هغے کښے

او (اے پیغمبره!) ستا رب تر هغے پورے کلی نهٔ تباه کوی ترڅو چه دَ هغے په مرکز کښے څوک پیغمبر

رَسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِى الْقُرٰٓى

څوک پیغمبر | چه تلاوت کوی | دوی ته | زموږ دَ آیتونو | او نهٔ یُو موږ | هلاکونکی | دَ کلو

رانهٔ لیږی چه زموږ آیتونه ور ته ولولی، او موږ هیڅ یو کلے نهٔ تباه کوو مګر صرف په دے

اِلَّا وَاَهْلُهَا ظٰلِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ وَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ

مګر | دا چه اوسیدونکی دَ هغے | ظالمان وی | او هر هغه څهٔ | چه درکړے شول تاسو ته | له څهٔ څیز نه

صورت کښے چه هلته دَ هغے اوسیدونکی نافرمانی اختیار کړی او تاسو له چه څهٔ درکړے شوی دی هغه دَ

فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَزِيْنَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ

پس (هغه) سامان دَ | دَ ژوند | دَ دُنیا | او ښائست دَ دے | او هغه څهٔ | چه دَ الله سره دی | هغه ښهٔ دی

دُنیا دَ ژوند سامان او دَ دِے زیب و زینت دے . او څهٔ چه دَ الله تعالیٰ سره دی هغه ډیر ښهٔ

وَّاَبْقٰى ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٠﴾ ع اَفَمَنْ وَّعَدْنٰهُ وَعْدًا حَسَنًا ع ٦ ٩

او باقی پاتے کیدونکی | پس آیا تاسو عقل نهٔ لرئ؟ | نو آیا هغه څوک | چه وعده کړے ده موږ دَ هغه سره | وعده | ښه

او باقی پاتے کیدونکی دی آیا تاسو خلق نهٔ پوهیږئ؟ آیا هغه څوک چه موږ ورسره ښه وعده کړے ده

أَفَمَنْ وَعَدْنَٰهُ … فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَٰهُ مَتَٰعَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا

بیا هغه | ده ته ملاویدونکے ده | په شان د هغه کس دے | چه ورکړو موږ ده ته | سامان | د ژوندن د دنیا

په هغه بهرنے خاندا بیا مومی د هغه چا په شان کیدے شی کوم له چه موږ د دنیا د ژوند سامان ورکړے دے

ثُمَّ هُوَ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ مِنَ ٱلْمُحْضَرِينَ ۝٦١ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

بیا به دے وی | په ورځ | د قیامت | له حاضرکړے شوو نه | او په کومه ورځ چه | هغه آواز به ورکړی دوی ته

دبیا به د قیامت په ورځ (د دوزخ) په حاضرانو کښے شامل وی ؟ او په هغه ورځ به الله تعالیٰ ورته آواز وکړی

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآءِىَ ٱلَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝٦٢ قَالَ

بیا به ؤفرمائی | کوم ځائے دی | زما (هغه) شریکان | د کوم چه | به تاسو گمان کولو ؟ | ؤ به وائی

او پتوس به ؤکړی چه زما هغه شریکان څهٔ شول چه تاسو به شریک گنړل ؟ نو په چا باندِ چه

ٱلَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلْقَوْلُ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ

هغه کسان | چه ثابت شو | په هغوئی باندِ | حکم (د عذاب) | اے زمونږه ربه! | دا هغه خلق دی | کوم چه

د الله تعالیٰ عذاب ثابت شوے وی هغوئی به ووائی اے زمونږه ربه ! هم دا هغه خلق دی کوم چه موںږ

أَغْوَيْنَآ أَغْوَيْنَٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَآ إِلَيْكَ

موږ گمراه کړی دی | موږ گمراه کړی دی دوی | لکه څنګه چه | گمراه شوی یُو موږ | موږ بیزاره کیږو (له دوئی) | طرف ستا ته

بےلارے کړی دو، لکه څنګه چه موږ خپله بےلارے ؤو دغه شان موږ دوئی گمراه کړل او س موږ ستا په وړاندِ د دوئی نه بیزاره یُو

مَا كَانُوٓاْ إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ۝٦٣ وَقِيلَ ٱدْعُواْ شُرَكَآءَكُمْ

نهٔ ؤو دوی | چه زمونږ | عبادت ئے کولے | او وُ به وئیلے شی | راؤبلئ | خپل شریکان

دوئی خو به زمونږ عبادت نهٔ کولو۔ او (مشرکانو ته به) وؤئیلے شی چه خپل شریکان راؤبلئ نو دوئی

فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُواْ لَهُمْ وَرَأَوُاْ ٱلْعَذَابَ ۚ لَوْ

پس دوئی به ئے راؤبلی | نو هغوئی به جواب نهٔ ورکوی | دوئی ته | او دوئی به ووینی | عذاب | اے کاش!

به ئے راؤبلی خو هغوئی به هیڅ جواب ورنهٔ کړی، او دوئی به (په خپلو سترګو) عذاب ؤوینی، کاش!

أَنَّهُمْ كَانُواْ يَهْتَدُونَ ۝٦٤ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَآ

چه دوئی | وے | سمه لار موندونکی | او په کومه ورځ | چه هغه آواز ؤکړی دوی ته | بیا به ؤفرمائی | چه څهٔ

چه دوئی په سمه لار روان راغلی وے۔ او په کومه ورځ چه (الله تعالیٰ) دوئی راوغواړی او پتوس وکړی چه تاسو

أَجَبْتُمُ ٱلْمُرْسَلِينَ ۝٦٥ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ ٱلْأَنۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ

جواب ورکړے وو تاسو | پیغمبرانو ته ؟ | پس بند به شی | په دوی باندِ | خبرونه | په دغه ورځ

پیغمبرانو ته څهٔ جواب ورکړے ؤو ؟ نو په دغه ورځ به د هغوئی نه ټول جوابونه هیر شی او په خپل

فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُونَ ۝٦٦ فَأَمَّا مَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا

پس دوئی به | د یو بل نه پتوس نهٔ شی کولے | خو څوک چه | توبه ؤکړی | او ایمان راؤړی | او عملونه ؤکړی | نیک

مینځ کښے به د یو بل نه پتوس هم نهٔ شی کولے۔ خو څوک چه توبه ؤباسی او ایمان راؤړی او نیک عملونه کوی

فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ

نو اُمید دے | چه وی به دے | له خلاصی موندونکونه | او ستا رب | پیدا کوی | هغه څه چه وُغواړی

نو اُمید دے چه دغه خلق به کامیابه شی ۔ او ستا رب چه څه غواړی ــ هغه پیدا کوی

وَيَخْتَارُ ؕ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى

او (څه چه) هغه خوښوی | نشته دے | دَ دوئ | اختیار | پاک دے | الله | او ډیر لوړ دے

او (هم هغه په کښے) خوښوی ، دَ دوئ هیڅ اختیار نشته ۔ الله تعالیٰ پاک دے او دَ دوئ دَ شریکانو

عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا

له هغه څه نه | چه شریکوی ئے دوی | او ستا رب | پوهیږی | په هغه څه | چه پټوی ئے | دَ دوی سینے | او په هغه څه

نه ډیر اُوچت دے ۔ او ستا رب ته ټول څیزونه معلوم دی کوم چه دَ دوئ په زړونو کښے پټ پراته دی او څه چه

يُعْلِنُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَهُ الْحَمْدُ

چه دوی ئے ښکاره کوی | او هم دے الله دے | نشته څوک بل معبود | سیوا دَ دهٔ نه | دهٔ دَ پاره دی ټول تعریفونه

دوئ ښکاره کوی او الله هغه ذات دے دَ کوم نه سیوا چه بل معبود نشته ، په دنیا او آخرت دواړو

فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٧٠﴾ قُلْ

په دُنیا کښے | او په آخرت (کښے) | او هم دَ دهٔ دے حکم | او دَ دهٔ طرف ته به | بیرته کرځولے شئ | دُوا یه

کښے هم دَ هغهٔ تعریف دے ، او حکم صرف دَ هغهٔ چلیږی او تاسو له هم دَ هغهٔ طرف ته واپس تلل دی، (اے نبیؐ!) ته دا

اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ

آیا لیدلی دی تاسو | کهٔ چرے | کړی | الله | په تاسو باندِ | شپه | همیشه دَ پاره | تر ورځے

دوایه چه دا خو راته وُښایئ چه کهٔ الله تعالیٰ در باندِ همیشه تر قیامته پورے توره شپه جوړه

الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ؕ اَفَلَا

دَ قیامت | نو څوک معبود دے | دَ الله نه سیوا | چه راولی تاسوله | رڼړا | پس آیا نهٔ

کړی نو دَ الله تعالیٰ نه سیوا بل څوک داسے معبود دے چه تاسوله رڼړا درکړے شی ، نو آیا تاسو

تَسْمَعُوْنَ ﴿٧١﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ

آؤرئ تاسو | دُوا یه | آیا کتلی دی تاسو | کهٔ چرے کړی | الله | په تاسو باندِ | ورځ

نهٔ آؤرئ ؟ (بیا) ورته دوایه چه دا خو راته وښایئ چه کهٔ الله تعالیٰ در باندِ همیشه تر قیامته پورے

سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ

همیشه دَ پاره | تر ورځے | دَ قیامت | نو څوک دے معبود | دَ الله نه سیوا | چه راولی تاسوله | شپه

ورځ جوړه کړی ، نو دَ الله تعالیٰ نه سیوا بل څوک داسے معبود دے چه تاسوله شپه

تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ

چه تاسو آرام وکړئ | په هغے کښے | پس آیا تاسو نهٔ ګورئ ؟ | او په خپل رحمت سره | دهٔ جوړه کړله | تاسو دَ پاره

راولی چه تاسو په کښے آرام وکړئ نو آیا تاسو ګورئ نه ؟ او دَ هغهٔ یوه مهربانی دا ده چه تاسو له

الَّيۡلَ وَالنَّهَارَ لِتَسۡكُنُوۡا فِيۡهِ وَلِتَبۡتَغُوۡا مِنۡ فَضۡلِهٖ

شپه | او ورځ | چه تاسو آرام وکړئ | په دے کښے | او دَ پاره دَ دے چه تاسو ولټوئ | دَ دهٔ فضل (روزی)

ئے شپه او ورځ دواړه جوړ کړل چه تاسو دَ شپے آرام وکړئ او (دَ ورځے) ځان له دَ هغهٔ مقرره کړے روزی ولټوئ

وَلَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٧٣﴾ وَيَوۡمَ يُنَادِيۡهِمۡ فَيَقُوۡلُ اَيۡنَ شُرَكَآءِىَ

او دَ پاره دَ دے چه تاسو | شکر وکړئ | او په کومه ورځ چه | هغه آواز وکړی دوی ته | پس وُبه فرمائی | کوم ځائے دی زما شریکان

او چه دَ هغهٔ شکر وُباسئ - او په کومه ورځ چه الله تعالیٰ به ورته په اوچت آواز ووائی چه اوس زما هغه

الَّذِيۡنَ كُنۡتُمۡ تَزۡعُمُوۡنَ ﴿٧٤﴾ وَنَزَعۡنَا مِنۡ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيۡدًا

هغه چه | تاسو به ئے | گمان کولو | او مونږ به بهر راوُباسو | له هر یو اُمّت نه | یو گواه

شریکان څهٔ شول کوم چه تاسو به گنړل ؟ او مونږ به دَ هر یو اُمت نه یو یو گواه بهر راوُباسو -

فَقُلۡنَا هَاتُوۡا بُرۡهَانَكُمۡ فَعَلِمُوۡۤا اَنَّ الۡحَقَّ لِلّٰهِ

پس وُبه وایو مونږ | راوړئ | خپل دلیل | پس دوی به پوهه شی | چه رښتینی خبره | دَ الله ده

نو بیا به ورته ووایو چه اوس خپل خپل دلیل راوړاندِ کړئ نو هغوئ به پوهه شی چه حقه خبره هم هغه ده چه الله تعالیٰ ویلے ده

وَضَلَّ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ﴿٧٥﴾ اِنَّ قَارُوۡنَ ع ٧

او ورک به شی | له دوی نه | هغه څهٔ چه | له ځانه به دوی جوړول | بیشکه | قارون

او خپلے جوړے کړے ټولے دروغ خبرے به ترے نه هیرے شی ، بیشکه چه قارون دَ موسیٰ

كَانَ مِنۡ قَوۡمِ مُوۡسٰى فَبَغٰى عَلَيۡهِمۡ وَاٰتَيۡنٰهُ

وو | له قوم دَ موسیٰ نه | پس دهٔ ظلم وکړو | په دوی باندِ | او مونږ ورکړے وُ دهٔ ته

دَ قوم سړے وو ، خو دَ خپل قوم په مقابله کښے غرور ئے شروع کړو ، او مونږ ورله

مِنَ الۡكُنُوۡزِ مَاۤ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوۡٓاُ بِالۡعُصۡبَةِ اُولِى الۡقُوَّةِ

خزانے | دومره چه | کُنجیانے دَ هغے | درنے وے | په یو جماعت | طاقتور

دومره ډیرے خزانے ورکړے وے چه دَ هغے کنجیانے به دَ مضبوطو کسانو په روغه ډله باندِ درنے وے.

اِذۡ قَالَ لَهٗ قَوۡمُهٗ لَا تَفۡرَحۡ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الۡفَرِحِيۡنَ ﴿٧٦﴾

هر کله چه | ووئیل | دهٔ ته | دَ دهٔ قوم | چه مهٔ غاوره کیږه | بیشکه الله | نهٔ خوښوی | غاوره کسان

څهٔ وخت چه دَ دهٔ قوم دهٔ ته ووئیل چه غاوره کیږه مه یقینًا غاوره کسان دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی

وَابۡتَغِ فِيۡمَاۤ اٰتٰكَ اللّٰهُ الدَّارَ الۡاٰخِرَةَ وَلَا تَنۡسَ نَصِيۡبَكَ

او ولټوه | په هغه څهٔ کښے | چه درکړی دی تا ته الله | کور دَ آخرت | او مهٔ هیروه | حصه خپله

او الله تعالیٰ چه تا له کوم مالونه درکړی دی په هغے کښے دَ آخرت دَ پاره څهٔ عمل وکړه او دَ دنیا په مال کښے خپله برخه

مِنَ الدُّنۡيَا وَاَحۡسِنۡ كَمَاۤ اَحۡسَنَ اللّٰهُ اِلَيۡكَ وَلَا تَبۡغِ

له دنیا نه | او نیکی کوه | لکه څنگه چه | احسان کړے دے | الله | په تا | او مهٔ لټوه

(آخرت ته وړل) مهٔ هیروه او لکه چه الله تعالیٰ تا سره احسان کړے دے د غسے ته هم (دَ خلقو سره) احسانونه کوه او په ملک

الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ ؕ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾ قَالَ

فساد | په زمکه کښې | بیشکه | الله | نه خوښوی | فساد کوونکی | ده ووئیل

کښې فساد ونه مه غوښته، بیشکه فسادیان خلق دَ الله تعالیٰ خوښ نه دی. قارون ووئیل

إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِندِي ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ

بیشکه | راکړے شوے دے ما ته دا | په هغه پوهه | چه ما سره ده | آیا دے نه پوهیدو | چه الله

چه دا (مالونه) خوما ته زما دَ علم (او زما دَ لیاقت) په وجه ملاؤ دی، آیا هغه په دے پوهه نه شو چه

قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً

هلاک کړی دی | وړاندِ له ده | ځومره اُمتونه | چه | هغه زیات سخت وو | له ده نه | په قوت کښې

الله تعالیٰ دَ هغهٔ نه وړاندِ داسے ډیر اُمتونه تباه کړی دی چه دَ هغهٔ نه په زور کښې زیات وو

وَأَكْثَرُ جَمْعًا ۚ وَلَا يُسْأَلُ عَن ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

او زیات وو | په جمع کښې | او تپوس به نه شی کیدے | دَ دوی دَ گناهونو په حقله | له مجرمانو نه

او ملګری ئے ډیر زیات وو، او له مجرمانو نه به دَ گناهونو په حقله تپوس پښتنے ته هیڅ حاجت نه وی

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۖ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ

بیا دے راووتلو | دَ خپل قوم په وړاندِ | په خپل پوره شان سره | ووئیل | هغه خلقو چه | غوښتلوئے

نو (یوه ورځ) هغه په خپل پوره شان سره دَ خپل قوم په مخکښے راووتلو، نو څوک چه دَ دنیا طلبګار وو هغوی ووئیل

الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ

ژوند | دَ دُنیا | اے کاش! چه مونږ سره وے | په شان | دَ هغه څه | چه ورکړی شوی دی | قارون ته

چه اے کاش! مونږ سره هم دَ غسے څیزونه موجود وے لکه چه قارون ته ورکړی شوی دی

إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

بیشکه دے | نصیب والا دے | لوئے | او ووئیل | هغه خلقو | چا ته چه ورکړے شوے وو | علم | افسوس په تاسو

بقیناً دے خو ډیر خوش نصیبه دے. او څوک چه دَ علم خاوندان وُو هغوی ووئیل چه اے بد نصیبو

ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقَّاهَا

دَ الله ثواب (اجر) | ډیر بهتر دے | هغه چا دَ پاره | چه ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وُکړو | نیک | او نه ملاویږی هغه (ثواب)

چه دَ الله تعالیٰ ثواب ډیر زیات غوره دے کوم چه دَ هغه کسانو نصیب کیږی چه ایمان راوړی او نیک کارونه کوی او دا خبره

إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ ۗ فَمَا كَانَ

مګر | صبر کوونکوته | نو مونږ ورښخ کړل | دے | او دَ دهٔ کور | په زمکه کښې | پس نه وُه

هغه چا ته بښودے شی چه صبر کوی. نو مونږ قارون او دَ هغه ما نړئ (دوا ړه) په مزکه کښے ورښخ کړل، نو بیا داسے یو

لَهُ مِن فِئَةٍ يَنصُرُونَهُ مِن دُونِ اللّٰهِ ۖ وَمَا كَانَ

دَ دهٔ دَ پاره | هیڅ یوه ډله | چه دَ دهٔ مدد ئے کړے وے | سیوا | دَ الله نه | او نه وو دے

تولے نه وُو چه دَ الله تعالیٰ په مقابله کښے ئے دَ دهٔ مدد کړے وے، او نه هغهٔ په خپله

مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿٨١﴾ وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ

له انتقام اخستونکونه | او صبا کړو | هغه خلقو چه | چه ارمان ئے کولو | دَ دهٔ دَ مرتبے

خپل ځان بچ کړے شو۔ او کوم خلق چه پرون پورے دَ هغهٔ په شان دَ جوړیدلو

بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

پرون | ووئيل | (چه) هائے افسوس | الله | فراخه کوی | رزق | چادَ پاره

ارمانیان ؤو ووئیل چه رښتیا دی چه هم الله تعالیٰ په خپلو بندګانو کښے دَ چا په حقله غواړی

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَآ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا

چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | او کموی | که چرے احسان نهٔ کولے | الله | په مونږ باندِ

روزی ورله فراخه کوی او (چادَ پاره چه غواړی) کموی ۔ که چرے په مونږ باندِ دَ الله تعالیٰ احسان نهٔ وے نو مونږ

لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٢﴾ ع تِلْكَ الدَّارُ

نو هغهٔ به مونږ ورښخ کړی وو | هائے افسوس! | چه نهٔ کامیا بیږی | کافران خلق | دا | کور

به هم په زمکه کښے ورښخ کړی ؤو رښتیا دی چه کافران نهٔ کامیا بیږی۔ دا دَ آخرت کور مونږ هغه خلقو

الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِى الْاَرْضِ

دَ آخرت | مونږ مقرر دَ ؤ دا | هغه خلقو دَ پاره | چه نهٔ غواړی | لوئی | په زمکه کښے

دَ پاره مقرر ساتلے دے چه په زمکه کښے تکبّر او فساد کول نهٔ

وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٨٣﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ

او نهٔ فساد | او انجام (ښهٔ) | پرهیزګارانو دَ پاره دے | څوک چه | راغے | په نیکئی سره

غواړی، او آخرت خو هم دَ پرهیزګارانو ښهٔ دے۔ څوک چه (دَ الله دربارته) نیکی راوړی

فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

نو هغهٔ دَ پاره دی | بهتر | له هغے نه | او چا چه | راوړله | بدی | نو بدله به نهٔ ملاویږی

نو هغهٔ ته به دَ خپل عمل غوره بدله ورکولے شی، او څوک چه بدی ځان سره راوړی نو بد کارو کسانو ته

الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٨٤﴾ اِنَّ الَّذِىْ

هغه خلقو ته | چه عملونه ئے وکړل بَدْ | مګر موافق دَ هغه څهٔ | چه دوی به کول | بیشکه هغه (الله) چا چه

به فقط هغه هومره بدله ورکولے شی څومره بد کارونه چه به هغوئ کول۔ یقینًا هغه الله چا چه په تا

فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ؕ قُلْ رَّبِّىْٓ

فرض کړو | په تا باندِ | قرآن | خامخا واپس کرځونکے دے تا لره | طرف دَ واپس کیدو ځائے ته | دوایه | زما رب

باندِ (دَ) قرآن (حکمونه او عمل) فرض کړے دے هم هغه به تا (اصلی) مقام ته واپس وګرځوی۔ (اے نبی!) نهٔ ورته دوایه

اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٨٥﴾

ښهٔ پوهه دے | چه څوک | راغے | په هدایت سره | او څوک دے | په ګمراهئ کښے | ښکاره

چه زما رب ښهٔ پوهیږی چه چا رښتینے دین راوړے دے او څوک په ښکاره ګمراهئ کښے پروت دے۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً

او تا اُمید نهٔ لرلو | چه نازل به کړے شي | ستا طرف ته | کتاب | مګر په رحمت

اوستا خو دا اُمید نهٔ وو چه دا کتاب به در باندِ نازل شي ، دا خو صرف ستا دَ

مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٦﴾ وَلَا يَصُدُّنَّكَ

ستا دَ ربّ | پس هیڅکله مهٔ کیږه ته | مددګار | دَ کافرانو | او دوئ دِ تا منع نهٔ کړي

رب رحمت وو نو تهٔ هیچرے دَ دے کافرانو پشت پناهي مهٔ کوه . او هرکله چه تا ته دَ الله

عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ

دَ الله دَ آیتونو نه | پس له هغے نه | چه هرکله نازل کړے شول | ستا طرف ته | او دعوت ورکوه | طرف دَ ربّ خپل ته

حکمونه راورسیدل اُوس تهٔ خیال سا ته چه دوئ ترے نه تا منع نهٔ کړے شي او دَ خپل رب طرف ته بلنه کوه

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

او تهٔ هرګز مهٔ کیږه | له مشرکانو نه | او تهٔ مهٔ بله | دَ الله سره | معبود بل

او په مشرکانو کښے مهٔ شاملیږه . او دَ الله تعالیٰ سره هیچرے دَ بل معبود بلنه مهٔ کوه

وقف لازم

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ۚ

نشته دے څوک بل معبود | بے له دهٔ نه | هر څیز | هلاکیدونکے دے | دَ دهٔ دَ مخ (ذات) نه سیوا

دَ هغهٔ نه سیوا بل معبود نشته ، هر څیز فنا کیدونکے دے دَ هغهٔ نه سیوا

لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٨﴾

هم دَ دهٔ دے | حکم | او هم دَ دهٔ طرف ته | به تاسو واپس کیږئ

حکم صرف دَ هغهٔ چلیږی او تاسو ټول به ورته خامخا واپس کیږئ .

ع ٩ — الثلثة

سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

سوره عنکبوت په مکه کښے نازل شو | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے (۶۹) آیتونه او (۷) رکوع کانے

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓ ﴿١﴾ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا

الٓمّٓ . | آیا خیال وکړو | خلقو | چه دوی به پرېښودے شي | چه دوئ ووئیل | چه مونږ ایمان راوړو

الٓمّٓ . آیا دَ دے خلقو دا خیال دے چه په دومره قدرے وینا به پرېښودے شي چه مونږ ایمان راوړے دے

وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ

او دوئ به | نهٔ شي آزمائیلے | او البته مونږ آزمیښت وکړو | په هغه خلقو چه | له دوی نه وړاندِ وو

او دَ دوئ به نور آزمیښت نهٔ کیږی ؟ او مونږ خو دَ دوئ نه وړاندِ خلق هم آزمائیلی دی

فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٣﴾

نو ضرور به معلوم (ښکاره) کړی | الله | هغه خلق چه | رښتیائے وُوئیل | او ضرور به معلوم کړی | دروغ ویُونکی

نو الله تعالیٰ به خامخا رښتینی او دروغژن خلق (جدا جدا) ښکاره کوی

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ أَنْ يَّسْبِقُوْنَا ط
آیا گمان وُکړو | هغه خلقو چه | کوی | بد کارونه | چه وړاندې به شی دوی په مونږ باندې
آیا څوک چه بد کارونه کوی دَ هغوئی دا خیال دے چه زمونږ نه به چرته بل خوا وُتښتی؟

سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝٤ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ
بد دی | هغه څۀ چه | دوی ئے فیصله کوی | څوک چه | اُمید لری | الله سره دَ ملاقات
ډیره غلطه اندازه ده چه دوی ئے لګوی۔ څوک چه دَ الله تعالیٰ سره دَ ملاقات اُمید ساتی

فَإِنَّ أَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ط وَهُوَ السَّمِيْعُ
نو بیشکه | مقرر شوے وخت | دَ الله | خامخا راتلونکے دے | او هغه | آؤریدونکے
نو دِ پوهه دِ شی چه) دَ الله تعالیٰ مقرر شوے وخت ضرور راتلونکے دے او هغه هر څۀ آؤری په

الْعَلِيْمُ ۝٥ وَمَنْ جٰهَدَ فَإِنَّمَا يُجٰهِدُ لِنَفْسِهٖ ط
پوهه دے | او څوک چه | جهاد کوی | نو بیشکه | دے جهاد کوی | دَ خپل ځان دَ پاره
هر څۀ پوهه دے۔ او څوک چه محنت کوی نو هغه دَ خپل ځان (دَ فائدے) دَ پاره محنت کوی۔

إِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بیشکه | الله | بے نیازه دے | دَ عالمونو نه | او هغه خلقو | چه ایمان ئے راوړو
یقیناً الله تعالیٰ دَ ټول کائنات نه بے پروا دے۔ او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ
او عمل ئے وکړو | نیک | مونږ به ضرور لرے کړو | له دوئی نه | بدیانے دَ دوئی
او هغوی نیک عملونه وکړل ، مونږ به دَ هغوئی ګناهونه دَ هغوئ نه لرے کړو

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٧ وَوَصَّيْنَا
او مونږ به ضرور جزا ورکړو دوئی ته | ډیره ښۀ | دَ هغے (عمل) | چه دوی به کول | او حکم وکړو مونږ
او کوم نیک عملونه چه هغوئی کول دَ هغے ډیره ښۀ بدله به ورکړو ، او مونږ انسان ته

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ط وَإِنْ جٰهَدٰكَ لِتُشْرِكَ
انسان ته | خپل مور پلار سره | دَ نیکئ کولو | او که چرے | دوی زور راچوی په تا | چه ته شریک کړے
دَ مور پلار سره دَ ښۀ سلوک حکم ورکړے دے او (دا حکم مو هم ورکړے دے چه) که هغوئی دواړه تا مجبوره کړی

بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ط إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
ما سره | هغه څۀ چه | نشته دے | تا ته | دَ هغے | څۀ علم | نو دَ دوئی اطاعت مۀ کوه | زما طرف ته | تاسو له واپس راتلل دی
چه ته ما سره څوک شریک جوړ کړے دَ کوم چه تا سره علم نشته نو دَ هغوئی دا خبره مۀ منه تاسو ټول به ما ته پسته راځئ

فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٨ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
نو زۀ به تاسو ته وُښایم | هغه څۀ | چه تاسو به کول | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | او وے کړل
نو زۀ به تاسو ته خپلو کړو کارونو خبر دَم ۔ او څوک چه ایمان اردی او دَ نیکئ کارونه

الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ﴿٩﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

نیک کارونه | مونږ به ضرور داخل کړو دوی | په نیکانو کښې | او ځنې له خلقو نه | هغه څوک دی

کوی ، نو مونږ به یې ضرور په نیکانو کښې شامل کړو ، او ځنې خلق داسې دی چه وائي

يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ

چه وائي | مونږ ایمان راوړو | په الله | بیا هرکله چه | تکلیف ورکړے شو | په (لاره د) الله کښې | (نو) وګرځولې | تکلیف ورکول

مونږ په الله تعالیٰ باندې ایمان راوړے دے خو چه د الله تعالیٰ په لاره کښې ورته (لږ څه شیر) تکلیف ورکړے شی نو

النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَىِٕنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ

د خلقو | په شان د عذاب د الله | او که چرے | راشی | څه مدد | ستا د رب له طرف نه

د خلقو د لاس تکلیف داسې وګڼړی لکه د الله تعالیٰ عذاب چه وی او که چرے ستا د رب له طرف نه (تا ته) امداد راورسی

لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۭ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا

نو دوی به ضرور وائي | چه بیشکه مونږ وو | تاسو سره | آیا نه دے | الله | ښه پوهه | په هغه څه

نو (مومنانو ته) وائي چه مونږ خو تاسو سره وو آیا الله تعالیٰ ته هغه هر څه معلوم نه دی چه د

فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٠﴾ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

چه په سینو کښې دی | د عالمونو | او ضرور به معلوم کړی | الله | هغه خلق | چه ایمان یې راوړو

مخلوق په سینو کښې (پټ) دی ، او کوم خلقو چه ایمان راوړے دے الله تعالیٰ به یې ضرور ښکاره کړی

وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ﴿١١﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او ضرور به معلوم کړی | منافقان (هم) | او وائي | هغه خلق | چه کافران دی | هغه خلقو ته | چه ایمان یې راوړے دے

او کوم چه منافقان دی هغوئ به هم ضرور ښکاره کړی. او کوم خلق چه کافران دی هغوئ مومنانو ته وائي چه زمونږ

اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ۭ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ

چه تاسو پیروی وکړئ | زمونږ د لارے | او مونږ به اوچت کړو | ستاسو ګناهونه | او نه دی دوی | اوچتونکی

مسلک اختیار کړئ ، او ستاسو د ګناهونو پنډ زمونږ په ذمه شو ، حال دا دے چه دوئ د هغوئ له ګناهونو

مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَيَحْمِلُنَّ

له ګناهونو د هغوئ نه | د څه شیز | بیشکه دوی | خو دروغژن دی | او خامخا به دوی اوچتوی

نه بخرے قدر له هم په ځان اخستے نه شی (بلکه) دوئ سراسر دروغژن دی. او دوئ به خپل پیتی هم

اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ۡ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

خپل بارونه | او بارونه | سره د بارونو خپلو | او ضرور به له دوی نه پښتنه کولے شی | په ورځ د قیامت

اوچت کړی وی او د خپلو سره نور پیتی هم ، او د قیامت په ورځ به ترے نه د دے

عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ ع ١ ١٣ ١٣

له هغه څه نه | چه دوی به دروغ جوړول | او بیشکه | مونږ ولیږلو | نوح | د ده د قوم طرف ته | نو دے پاتے شو

دروغو جوړولو په حقله ضرور تپوس کیږی. او مونږ نوح خپل قوم ته ولیږلو نو هغه په

فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ؕ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ

په دوی کښې | زر | کلونه | مګر | پنځوس | کاله (کم) | پس ونیول دوی | طوفان

کښې پنځوس کم زر کاله پاتې شو ، نو بیا هغوی طوفان راونیول

وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝۱۴ فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ

او دوی | ظالمان وو | بیا مونږ نجات ورکړو ده ته | او کشتۍ والو ته | او جوړه کړه مونږ دا

او دغه خلق غټ ظالمان وو ، بیا مونږ هغه او په کشتۍ کښې سوارو ټول بچ کړل ، او دا واقعه مو د ټولې

اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۱۵ وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

نخښه | د پاره د عالمونو | او ابراهیم | هرکله چه ده ووئیل | خپل قوم ته | چه عبادت کوئ | د الله

دنیا د پاره عبرت وګرځوله ـ او ابراهیم مو ولیږلو چه خپل قوم ته ئې ووئیل چه د الله تعالی عبادت کوئ

وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۶ اِنَّمَا

او ویرېږئ ده نه | دا | ډېره ښه ده | تاسو د پاره | که چرې | تاسو پوهېږئ ؟ | بیشکه

او د هغه نه ویره کوی ، دا خبره تاسو د پاره غوره ده که تاسو پوهېږئ ؟ تاسو الله تعالی

تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ

تاسو عبادت کوئ | سیوا | د الله نه | د بتانو | او تړئ تاسو | دروغ | بیشکه | هغه خلق چه

هیر کړې دے او د بتانو په عبادت پسې شوی یئ او د ځان نه دروغ تراشئ ، تاسو چه د الله تعالی

تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا

تاسو ئې بندګي کوئ | سیوا | د الله نه | دوی اختیار نه لری | تاسو د پاره | د رزق | پس تاسو ولټوئ

نه سیوا د نورو چا عبادت نو نه کوئ تو هغوئ تاسو له هیڅ روزی درکولے نه شی نو خپل رزق

عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۷

د الله سره | رزق | او عبادت وکړئ د ده | او شکر وکړئ | د ده | هم د ده طرفته | تاسو له واپس تلل دی

د الله تعالی سره ولټوئ او د هغه عبادت کوئ او د هغه شکر ادا کوئ او هغه ته به پسته ورځئ ـ

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا

او که چرې | دروغ ګڼړئ تاسو | نو بیشکه دروغ ګڼړلی وو | ډېرو امتونو | له تاسو نه وړاندې (هم) | او نه دی

او که چرې تاسو (حقه خبره) دروغ ګڼړئ نو (دا ځه نوې خبره نه ده) تاسو نه وړاندې هم ډېرو قومونو دروغ ګڼړلے ده ، او د

عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝۱۸ اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ

په پیغمبر | مګر پیغام رسول | ښکاره | آیا نه دی کتلی دوی | چه څنګه | په اول ځل پیدا کوی

پیغمبر په ذمه خو بس خپل پیغام ښکاره رسول دی ـ آیا دے خلقو ته معلومه نه ده چه الله تعالی څنګه په اول ځل

اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۱۹ قُلْ

الله | مخلوق | بیا به دوباره پیدا کړی دا | بیشکه دا | الله ته | آسان دی | ووایه

مخلوق پیدا کوی او بیا به ئې څنګه سر دوباره پیدا کوی ؟ دا کار الله تعالی ته ډېر آسان دے ـ ووایه

سِیۡرُوۡا فِی الۡاَرۡضِ فَانۡظُرُوۡا کَیۡفَ بَدَاَ الۡخَلۡقَ ثُمَّ اللّٰہُ

وگرځئ | په زمکه کښې | بیا وګورئ | چه څنګه | په اول ځل پیدا کړو | مخلوق | بیا به الله

چه په ملک کښې وګرځئ نو وګورئ چه الله تعالیٰ څنګه په اول ځل مخلوق پیدا کړے دے، بیا به هم الله

یُنۡشِئُ النَّشۡاَۃَ الۡاٰخِرَۃَ ؕ اِنَّ اللّٰہَ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ قَدِیۡرٌ ﴿۲۰﴾

پیدا کړی | پیدا کول | په دویم ځل | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قادر دے.

مخلوق په دویم ځل پیدا کړی، بیشکه الله تعالیٰ په هر څیز باندې قدرت لری

یُعَذِّبُ مَنۡ یَّشَآءُ وَ یَرۡحَمُ مَنۡ یَّشَآءُ ۚ وَ اِلَیۡہِ تُقۡلَبُوۡنَ ﴿۲۱﴾

دے به عذاب ورکړی | چا له چه وغواړی | او رحم به وکړی | په چا چه وغواړی | او د دهٔ طرف ته به | تاسو بیرته کړځولے شئ

هغه چا له چه غواړی عذاب ورکوی او چا باندې چه غواړی رحم کوی او هغهٔ ته به تاسو ټول بیرته ورځئ.

وَ مَاۤ اَنۡتُمۡ بِمُعۡجِزِیۡنَ فِی الۡاَرۡضِ وَ لَا فِی السَّمَآءِ ۫ وَ مَا

او نهٔ یئ | تاسو | عاجزکوونکی | په زمکه کښې | او نهٔ | په آسمان کښې | او نشته دے

او تاسو نهٔ په زمکه او نهٔ د آسمان د پاسه د هغهٔ مقابله کولے شئ، او د الله تعالیٰ

لَکُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰہِ مِنۡ وَّلِیٍّ وَّ لَا نَصِیۡرٍ ﴿۲۲﴾ وَ الَّذِیۡنَ ع ۲/۹/۱۴

تاسو د پاره | سیوا | د الله نه | څوک دوست | او نهٔ (څوک) مددګار | او کوم خلق چه

نه سیوا هیڅوک ستاسو کارساز او مددګار نشته. او څوک چه د

کَفَرُوۡا بِاٰیٰتِ اللّٰہِ وَ لِقَآئِہٖۤ اُولٰٓئِکَ یَئِسُوۡا مِنۡ رَّحۡمَتِیۡ

منکر دی | د آیتونو | د الله | او د دهٔ د ملاقات | هم دا خلق | نا اُمیده شول | زما د رحمت نه

الله تعالیٰ د آیتونو او د هغهٔ د ملاقات نه انکار کوی، دا سے خلق زما د رحمت نه نا اُمید دی

وَ اُولٰٓئِکَ لَہُمۡ عَذَابٌ اَلِیۡمٌ ﴿۲۳﴾ فَمَا کَانَ جَوَابَ قَوۡمِہٖۤ

او هم دے خلقو د پاره دے | عذاب | دردناک | پس نهٔ وو | جواب | د دهٔ د قوم

او هم دغه خلق دی چه دردناک عذاب ورله مقرر دے. نو د ابراهیم د قوم د طرف نه بس دا (یو)

اِلَّاۤ اَنۡ قَالُوا اقۡتُلُوۡہُ اَوۡ حَرِّقُوۡہُ فَاَنۡجٰىہُ اللّٰہُ مِنَ النَّارِ ؕ

مګر دا چه | دوی وویل | تاسو ووژنئ دے | یا وُسوزوئ دے | پس خلاصے ورکړو دهٔ ته الله | له اور نه

جواب وو چه دے مړ کړئ یا ئے وُسوزوئ مګر الله تعالیٰ هغه د اور د عذاب نه بچ کړو

اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یُّؤۡمِنُوۡنَ ﴿۲۴﴾ وَ قَالَ اِنَّمَا اتَّخَذۡتُمۡ

بیشکه | په دے کښې | نخښے دی | د پاره د هغه قوم | چه ایمان راوړی | او دهٔ وویل | بیشکه تاسو نیولی دی

بیشکه چه په دے کښې د مؤمنانو د پاره ډیرے نخښے دی. او ابراهیم وویل چه تاسو د الله تعالیٰ

مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰہِ اَوۡثَانًا ۙ مَّوَدَّۃَ بَیۡنِکُمۡ فِی الۡحَیٰوۃِ الدُّنۡیَا ۚ

سیوا | د الله نه | بتان | (په وجه د) دوستئ | په خپل مینځ کښې | په ژوند د دنیا کښې

نه بغیر ځان له چه کوم بتان خوښ کړی دی نو دا ستاسو د دنیا د ژوندے محبت په وجه دی،

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ

بیا به | په ورځ | دَ قیامت | انکارکوی | ځنې له تاسو نه | دَ ځنو | اولعنت به کوی

بیا به دَ قیامت په ورځ دَ یو بل مخالف شئ ، او په یو بل به

بَعْضُكُمْ بَعْضًا ز وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ

په تاسو کښې ځنې | په ځنو بانډِ | او ځلئ به ستاسو | دوزخ وی | او نهٔ (به وی) | تاسو دَ پاره

لعنتونه وایئ ، او ستاسو ټیکاونړه به دوزخ وی ، او هیڅوک به درسره

مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ قلے فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ م وَقَالَ اِنِّىْ مُهَاجِرٌ

څوک مددگار | پس ایمان راوړو | په دهٔ | لوط ؑ | او ووئے وئیل | بیشکه زهٔ | هجرت کوونکے یم

امداد نهٔ کوئ ، نو لوط ؑ دَ هغهٔ تصدیق وکړو ، او ابراهیم ؑ ووئیل چه زهٔ دَ خپل رب دَ پاره وطن

اِلٰى رَبِّىْ ط اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ

خپل رب طرف ته | بیشکه هم دے دے | غالب | دَ حکمت خاوند | او مونږ عطا کړل | دهٔ ته | اسحاق ؑ

پریږدم ، هغه ډیر زبردست دے دَ حکمتونو خاوند دے۔ او مونږ ورته (ځوئے) اسحاق ؑ او (نوسے)

وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِىْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ

او یعقوب ؑ | او کیښودلو مونږ | دَ دهٔ په اولاد کښې | نبوت | او کتاب

یعقوب ؑ ورکړو ، او دَ هغهٔ په اولاد کښې مو دَ پیغمبرئ او دَ کتاب سلسله جاری وُساتله

وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِى الدُّنْيَا ج وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ

او ورکړو مونږ دهٔ ته | دَ دِے اجر | په دنیا کښې | او بیشکه دے به | په آخرت کښې

او هغهٔ له مو په دُنیا کښې هم غټ اجر ورکړو ، او په آخرت کښې به (هم) په نیکانو

لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٢٧﴾ وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ

له صالحانو نه وی | او (مونږ وُلیږلو) لوط ؑ | هرکله چه دهٔ ووئیل | خپل قوم ته | بیشکه تاسو | کوئ

خلقو کښې شمیر وی ۔ او لوط ؑ مو پیغمبر کړو کله چه هغهٔ خپل قوم ته ووئیل چه آیا تاسو داسے دَ

الْفَاحِشَةَ ز مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾

کار دَ بے حیایئ | چه نهٔ دے کړے وړاندِ له تاسو نه | دا کار | هیڅ کس | له جهان دَ خلقو نه۔

بے حیایئ کار کوئ چه تاسو نه وړاندِ په ټوله دُنیا کښې هیچرے بل چا نهٔ دے کړے ؟

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۵ لا

آیا تاسو (خلق) | راځئ | سړو ته ؟ | او وهئ | لارے

تاسو دَ نارینوُ سره بد فعلی کوئ ، او لارے شُوکوئ

وَتَاْتُوْنَ فِىْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ط فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ

او تاسو کوئ | په خپلو محفلونو کښې | خراب کارونه | پس نهٔ وو | جواب | دَ دهٔ دَ قوم

او په ډک مجلس کښې نامناسب کارونه کوئ ۔ نو دَ قوم جواب ورته بس یوازے

وقف لازم

اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ

مګر | داچه | دوی وویل | راوله په مونږ | عذاب | دَ الله

دا وو چه ځه (لاړ شه) تهٔ دَ الله تعالیٰ هغه عذاب راوله

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۹﴾ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ

که چرے یئ تهٔ | له رښتیا ویونکو نه | دهٔ ووئیل | اے زماربه! | مدد داکړه ماته

که چرے تهٔ په خپله وعده کښے رښتینے یئ؟ لوط دعا وُکړه چه اے زماربه! تهٔ دَ دے

عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۳۰﴾ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ

په قوم | دَ مفسدانو | اوهر کله چه | راغلے | زمونږ رالیږلے شوے (فرښتے) | ابراهیم ته

فساد یانو په مقابله کښے زما مدد وکړه۔ او څهٔ وخت چه زمونږ فرښتو ابراهیم ته (دَ ځوئے پیدا کیدلو)

بِالْبُشْرٰى قَالُوْآ اِنَّا مُهْلِكُوْآ اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ اِنَّ

په زیری سره | (نو) دوی ووئیل | بیشکه مونږ | هلاکوونکی یُو | دَدِے کلی اوسیدونکو لره | بیشکه

زیرے یوړونو دائے هم ورته ووئیل چه مونږ خو دَ دغے کلی خلق تباه کول غواړو ځکه چه

اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾ قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا قَالُوْا

اوسیدونکی دَدے | وُو | ظالمان | دهٔ ووئیل | بیشکه | په هغے کښے | لوط (هم) دے | دوی ووئیل

دغه خلق ډیر بد عمله دی ۔ ابراهیم ورته ووئیل چه هلته خو لوط اوسیږی، هغوئ ووئیل

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ

مونږ | ښهٔ پوهه یُو | په هغه چاچه | په هغے کښے دی | مونږ به ضرور نجات ورکړو دهٔ ته | او دَ دهٔ دَکور خلقو ته

چه مونږ ته ښهٔ معلوم دی چه په هغے کښے څوک څوک دی مونږ به لوط او دَ هغهٔ دَکور خلق ضرور بچ کړو

اِلَّا امْرَاَتَهٗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۲﴾ وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ

سیوا | دَ دهٔ دَ بی بی نه | وی به هغه | له وروستو پاتے کیدونکو نه | اوهر کله چه | راغلے

خو یوازے ښځه به ئے په پاتے کیدونکی کښے وی ، او هر کله چه لوط ته زمونږ فرښتے

رُسُلُنَا لُوْطًا سِیْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا

زمونږ فرښتے | لوط ته | نوغمژن شو | په وجه دَ دوی | او تنګ شو | دَ دوی په وجه | په زړهٔ کښے | او دوی ووئیل

راغلے نو هغه پرے غمژن شو او زړهٔ ئے لنړ تنګ شو او فرښتو ووئیل

لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا

مهٔ ویریږه | او مهٔ غمژن کیږه | بیشکه مونږ به | نجات درکړونکی یو تا ته | او ستا دَکور خلقو ته | سیوا

چه تهٔ اندیښنه او غم مهٔ کوه ، مونږ به تا او ستا دَکور خلق ضرور بچ کړو ، خو یوه

امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ

ستا دَ بی بی نه | وی به هغه | له وروستو پاتے کیدونکو نه | بیشکه مونږ | نازلوونکی یُو | په اوسیدونکو

ستا ښځه چه دَ نورو پاتے کیدونکو سره به وروستو پاتے کیږی ، مونږ به دَ دے کلی په خلقو باندِ

هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۤءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٣٤﴾

دَ دے کلی | عذاب | له آسمان نه | په دے وجه چه | دوی به بد کاری کوله

دَ دے کلی په خلقو به مونږ ضرور نازل کړو عذاب له آسمان نه راکوزوو ، ځکه چه دوی بد عمله دی

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَاۤ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٣٥﴾

او بیشکه مونږ پریښودله | له دغه کلی نه | نخښه | واضحه | دَ پاره دَ هغه خلقو | چه دَ عقل نه کار اخلی

او مونږ دَ دغے (تباه شوی) کلی څۀ ښکاره نخښے دَ عقلمندو دَ پاره تراوسه پریښودی دی

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

او (مونږ ولیږلو) دَ مدین طرف ته | دَ دوی ورور | شعیب | نو دهٔ ووئیل | اے زما قومه! | عبادت وکړئ دَ الله

او دَ مدین خلقو ته مو دَ هغوی ورور شعیبؑ ولیږلو ، نو هغهٔ ورته ووئیل اے زما قومه! تاسو الله تعالیٰ عبادت کوئ

وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٣٦﴾

او اُمید لرئ | دَ ورځے | دَ آخرت | او مهٔ ګرځئ تاسو | په زمکه کښے | فساد کوونکی.

او دَ آخرت دَ ورځے اُمید ساتئ او په ملک کښے فساد مهٔ کوئ۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ

پس دوی دروغژن وګڼړلو دهٔ | پس ونیول دوی لره | زلزلے | پس دوی شول په وخت دَ صبا | په خپلو کورونو کښے

نو هغوی شعیبؑ دروغژن وګڼړلو نو زلزلے راګیر کړل ، او هغوی سحر په خپلو کورونو کښے پړمخے

جٰثِمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۠ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۫

پړمخے پرېوتلی | او (هلاک مو کړل) عاد | او ثمود | او (دا) واضحه شو | تاسو ته | دَ دوی له کورونو نه

پراتهٔ وو ۔ او عاد او ثمود مو هلاک کړل او دغه تباهی خوو، ته دَ هغوی باقی پاتے کورونو نه ښکاره ده

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ

او ښائسته کړی وو دَ دوی دَ پاره | شیطان | عملونه دَ دوی | پس دهٔ منع کړی وُو دوی | دَ لارے نه

او شیطان ورته خپل (بد) کارونه ښائسته ښکاره کړی وو نو هغوی ئے دَ سمے لارے نه منع کړی وو

وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿٣٨﴾ وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۫

او وُو دوی | هوښیار | او قارون | او فرعون | او هامان (مو هم هلاک کړل)

سره دَ دے چه هغوی ډیر هوښیاران وو ، او قارون او فرعون او هامان مو هم هلاک کړل

وَلَقَدْ جَاۤءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ

او بیشکه راغلے وو دوی ته | موسیٰؑ | په واضحه نخښو سره | نو دوی تکبّر وکړو | په زمکه کښے

او هغوی ته موسیٰؑ ښکاره نخښے ورسولے ، خو هغوی ملک کښے سرکشی کوله

وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٣٩﴾ فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ

او نهٔ | وُو دوی | وړاندِ وتونکی | پس هر یو | مونږ ونیولو | دَ دهٔ په ګناه | نو په دوی کښے (څوک)

او هغوی زمونږ (دَ نیوکے) نه وړاندے نهٔ تښتیدے شول ، نو مونږ ټول دَ هغوی دَ ګناهونو په وجه ونیول ، نو په څوبانډ

مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ

هغه دی | چه راولیږلو مونږ | په هغوئ باندې | دَ کانړو باران | او ځنې له دوئ نه | هغه څوک وو | چه ونیولو هغه لره | سخت آواز

خو مونږ کانړی ورول ، او څوک یوے چغے راونیول

وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ

او ځنے له دوئ نه | هغه څوک وُو | چه ښکته بوتلل مونږ | هغوئ | په زمکه (کښے) | او ځنے له دوئ نه | هغه څوک وو

او څه داسے ؤو چه مونږ هغوئ په زمکه ورننویستل ، او څهٔ خلق مونږ غرق

اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

چه غرق کړل مونږ | او نهٔ دے | الله (داسے) | چه ظلم ئے کولو په دوی | لیکن | دوی به | په خپلو ځانونو

کړل ، او الله تعالیٰ په هغوئ ظلم نهٔ دے کړے بلکه هغوئ به خپله په ځانونو

يَظْلِمُوْنَ ۝٤٠ مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ

ظلم کولو | مثال | دَ هغو خلقو | چه ونيول | سيوا | دَ الله نه | (نور) دوستان

ظلم کولو ، کوم خلقو چه الله تعالیٰ پریښودے دے او نور معبودان ئے جوړ کړی دی

كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۖ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۚ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ

په شان دَ مثال | دَ جولاګی دے | چه جوړ ئے کړو | یو کور | او بیشکه | ډیر زیات کمزوړے دَ کورونو نه

دَ هغوئ مثال دَ جولاګی دے چه هغهٔ ځان له یوه جاله جوړه کړه ، او په کورونو کښے کمزورے کور

لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝٤١ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وقف لازم

کور | دَ جولاګی دے | کاش ! | دوی پوهیدلے | بیشکه الله | پوهه دے

دَ جولاګی کور دے ، کاش ! هغوئ په دے خبره پوهیدلے . بیشکه الله تعالیٰ ته هغه ټول څیزونه

مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٤٢

په هغه څهٔ چه دوی ئے بلی | سیوا دَ الله نه | هر څیز چه وی | او دے | غالب | خاوند دَ حکمت دے

معلوم دی چه دوی ئے دَ الله تعالیٰ نه بغیر بلنه کوی او هغه دَ قدرت او دَ حکمتونو خاوند دے .

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا

او دا | مثالونه دی | مونږ بیانوو دا | خلقو دَ پاره | او نهٔ پوهیږی په دے باندې | مګر

او دا هغه مثالونه دی چه مونږه ئے خلقو ته بیانوو . او په دے باندې هغه خلق پوهیږی چه

الْعٰلِمُوْنَ ۝٤٣ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ

پوهه خلق | پیدا کړل | الله | آسمانونه | او زمکه | په رښتیا سره

دَ پوهے خاوندان دی . الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه ډیر په مناسبه طریقه پیدا کړی دی

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۝٤٤ ع ۴ / ۱۶

بیشکه | په دے کښے | نخښه ده | مؤمنانو دَ پاره

په دے کښے مؤمنانو دَ پاره عظیم دلیل پروت دے .

اُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ

تلاوت کوه ته | دَ هغه څهٔ | چه وحی ئے وُشوه | ستا طرف ته | له کتاب نه | او قائم کړه | مونځ

(اے نبی!) کوم کتاب چه تاته دَ وحی په ذریعه راغلے دے هغه لوله ، او دَ مونځ پابندی ساته

اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ

بیشکه | مونځ | منع کوی | دَ بے حیایئ | او له ناخوښه کارنه | او خامخا یادول | دَ الله

یقینًا مونځ دَ خرابو او دَ بے حیایئ دَ کارونو نه منع کوی ، الله تعالیٰ یادول ډیره

اَكْبَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ

ډیر لوئے دی | او الله | ښو هیږی | په هغه څهٔ | چه تاسوئے کوئ | او بحث مهٔ کوئ | دَ اهل کتابو سره

غټه خبره ده ، او الله تعالیٰ ستاسو په کارونو پوهه دے او اهلِ کتابو سره په سختئ نه بلکه

اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا

مگر | په داسے طریقه | چه هغه ډیره ښه وی | سیوا | دَ هغو خلقونه | چه ظالمان دی | له دوی نه | او وایئ چه

په مناسبه طریقه سره بحث کوئ . هنْ ! څوک چه په کښے زیاتے وکړی او تاسو داؤوایئ

اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ

مونږ ایمان راوړو | په هغه څهٔ | چه نازل کړے شول | په مونږ | او چه نازل کړے شول | په تاسو | او زمونږ معبود | او ستاسو معبود

چه زمونږ په هغه کتاب هم ایمان دے چه مونږ ته راغلے دے او په هغه کتاب هم چه تاسو ته راغلے دے او زمونږ او ستاسو معبود

وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

یو دے | او مونږ | هم دَ هغهٔ | فرمانبرداریو | او دغه شان | مونږ نازل کړو | ستا طرف ته

یو دے ، او مونږ دَ هغهٔ ټول حکمونه منو ، او هم دغسے مونږ تاته داکتاب راؤلیږلو

الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ

کتاب (قرآن) | پس هغه خلق چه | ورکړے دے مونږ هغوئ ته | کتاب | هغوئ ایمان راؤړی | په هغے | او ځنے

نو چا ته چه مونږ (پخوا) کتاب ورکړے وو اوس هغوئ په دے کتاب (هم) ایمان راؤړی ، او په دوئ

هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿٤٧﴾

له دوی نه | هغه څوک دی چه ایمان راوړی | په هغے | او نهٔ | کوی انکار | زمونږ له آیتونو نه | مگر | کافران

(مشرکانو) کښے هم ځنے خلق په دے کتاب ایمان راؤړی او زمونږ دَ آیتونو نه خود کافرانو نه بغیر نور څوک انکار نهٔ کوی

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ

او نهٔ لوستلو تا | له دے نه وړاندِ | څهٔ کتاب | او نهٔ تا لیکلو هغه | په خپل ښی لاس

او دَ دے نه وړاندِ نهٔ چرے تا کتاب لوستلے وُو ، او نهٔ دِ په خپل ښی لاس کتاب لیکلے شو

اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٤٨﴾ بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ

په دے صورت کښے | ضرور به شک کولو | دروغژن کوونکو | بلکه | هغه (قرآن) | آیتونه دی | واضحه

کنی دِ دے باطل پرستو به دربانده شکونه کول ، بلکه دا کتاب خو څرګند دلیلونه دی

فِیْ صُدُوْرِ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ وَمَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَاۤ اِلَّا

په سینو کښې | دَهغو کسانو | کوموته چه ورکړے شو | علم | او نهٔ | کوی انکار | زمونږ له آیتونو نه | مګر

دَهغه خلقو په سینو کښې کوموله چه علم ورکړے شوے دے. او زمونږ دَ آیتونو نه خو نور څوک نهٔ بلکه

الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۹﴾ وَقَالُوْا لَوْلَاۤ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ

ظالمان | او دوی ووئیل | ولے را ونهٔ لیږلے شوے | په دهٔ باندِ | نخښې | دَ دهٔ دَ رب له طرف نه

ظالمان انکار کوی. او دوی وائی چه په دے پیغمبر باندِ دَ خپل رب له طرف نه څهٔ (غیبی) نخښې ولے رانغلے

قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَاۤ اَنَا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۵۰﴾ اَوَلَمْ یَکْفِهِمْ

ووایه | بیشکه | نخښې | دَ الله سره دی | او بیشکه | زهٔ | ویرونکے یم | ښکاره | آیا کافی نهٔ ده دوی ته

ورته ووایه چه نخښې خو دَ الله تعالیٰ په قبضه کښې دی او زهٔ خو یو ویرونکے یم چه صفا صفا وینا کوم - آیا دوی له دا خبره

اَنَّاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰی عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّ

چه مونږ | نازل کړے دے | په تا باندِ | دا کتاب (قرآن) | چه لوستلے شی | دوی ته | بیشکه

کافی نهٔ ده چه مونږ تا ته دا کتاب رالیږلے دے چه دوی ته لوستلے شی؟ بیشکه چه په

فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِکْرٰی لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۱﴾ قُلْ کَفٰی ع

په دے کښې | رحمت دے | او نصیحت | دَ پاره دَ هغه قوم | چه یقین کوی | ووایه | بس دے

دے کتاب کښې دَ ایماندارو دَ پاره رحمت او نصیحت پروت دے - (اے نبیؐ!) ته ورته ووایه

بِاللّٰهِ بَیْنِیْ وَبَیْنَکُمْ شَهِیْدًا ۚ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ

الله | زما په مینځ کښې | او ستاسو په مینځ کښې | په هغه څهٔ | هغه پوهیږی | ګواه | چه په آسمانونو

چه یوازے الله زما او ستاسو تر مینځه ګواهئ له بس دے. هغهٔ ته دَ آسمانونو او دَ زمکے هر څهٔ معلوم

وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَکَفَرُوْا بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ

او زمکه کښې دی | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | په دروغو باندِ | او انکار ئے وکړو | دَ الله | هم دوی دی

دی - او څوک چه په ناحقو باور ساتی او دَ الله تعالیٰ نه انکار کوی

هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۵۲﴾ وَیَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَلَوْلَاۤ اَجَلٌ

نقصان موندونکی | او دوی له تا نه زر غواړی | عذاب | او که چرے نهٔ وے | وخت

خلق تاوانیان دی - او دا خلق دَ عذاب په غوښتلو کښې تُندی کوی. او که چرے (دَ دړانډِ نه دَ هر

مُّسَمًّی لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَیَاْتِیَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۵۳﴾

مقرر | نو خامخا به راغلے وو په دوی | عذاب | او خامخا به راشی په دوی | ناګهانه | او دوی به | نهٔ وی پوهه

څیز) وخت مقرر نهٔ وے نو په دوئی باندِ به عذاب راغلے وو او عذاب به په دوئی ناګهانه راځی او دوئی ته به خبر هم نهٔ وی

یَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِیْطَةٌۢ بِالْکٰفِرِیْنَ ﴿۵۴﴾

دوی زر غواړی له تا نه | عذاب | او بیشکه | دوزخ | راګیر کړی دی | کافران

دوئی په تا باندِ دَ عذاب راتلو تلوار کوی، او په دے کښې شک نشته چه دَ کافرانو نه به جهنّم راتاویږی

يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ

په کومه ورځ | چه پټ به کړی دوی لره | عذاب | د دوی د پاسه نه | او د دوی د بنپو لاندې نه

په کومه ورځ چه عذاب به پرے د برۀ نه او د بنپو د لاندې نه راخور شی

وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۵﴾ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

او وبه وائی الله | وڅکئ (مزه) | د هغه څۀ | چه تاسو به کول | اے زما بندګانو! | چه | ایمان مو راوړے دے

او الله تعالیٰ به ورته ووائی چه تاسو چه څۀ کول د هغے خوند وڅکئ ۔ اے زما ایماندارو بندګانو!

اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ﴿۵٦﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ

بیشکه | زما زمکه | ارته ده | پس خاص زما | عبادت کوئ | هر کس | څکونکے دے (مزه)

بیشکه زما زمکه ډیره وسیع ده نو تاسو خالص زما عبادت کوئ ۔ هر ژوندے به یو ځل خامخا د مرګ خوند

الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۵۷﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

د مرګ | بیا به | زمونږ طرف ته | تاسو واپس راګرځولے شئ | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | او عملونه ئے وکړل

څکی ، بیا تاسو ټول به مانه پسته راځئ ۔ او چا چه ایمان راوړے دے او نیک کار ونه

الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

نیک | مونږ به ضرور ځائے ورکړو دوی ته | د جنت | په بالاخانو (کښے) | چه بهیږی به | لاندې د هغے نه

کوی مونږ به ورله د جنت په بالاخانو کښے ځائے ورکړو چه د هغے لاندې به ولے

الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۵۸﴾ الَّذِيْنَ صَبَرُوْا

نهرونه | همیشه به وی دوی | په هغے کښے | څۀ ښۀ | اجر دے | د عمل کوونکو | کوم خلق چه | صبر وکړو

بهیږی تل تر تله به په کښے اوسیږی د (نیک) عمل کوونکو بدله ډیره ښه ده (یعنی) کوم چه صبر وکړو

وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۵۹﴾ وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ

او په خپل رب باندې | توکل کوی | او څومره | ژوندۀ سرے دی | چه نۀ وچتوی

او په خپل رب باندې توکل کوی ۔ او ډیر داسے ژوندۀ سرشته چه خپل ځان له روزی سنبالۀ

رِزْقَهَا ۖ اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٠﴾

خپله روزی | الله | رزق ورکوی هغوئی ته | او تاسو ته هم | او دے | اوریدونکے | پوهه دے ۔

نۀ ساتی ، الله تعالیٰ هغوئی له هم روزی ورکوی او تاسو له هم ، او هغه هرڅۀ اوری په هر څۀ پوهه دے

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ

او که چرے | تپوس وکړے ته ئے له دوی نه | چه چا | پیدا کړل | اسمانونه | او زمکه | او په کار ئے ولګول

او که چرے ته ترے نه تپوس وکړے چه هغه ذات څوک دے چه اسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی او نمر او

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ

نمر | او سپوږمئ | ضرور به ووائی دوی | چه الله | بیا کوم خوا | دوی اړولی روان دی؟ | الله

سپوږمئ ئے په کار لګولی دی؟ نو دوئ به ضرور ووائی چه الله نو بیا دوئ کوم خوا اړولی روان دی؟ الله

يَبۡسُطُ الرِّزۡقَ لِمَنۡ يَّشَآءُ مِنۡ عِبَادِهٖ وَيَقۡدِرُ لَهٗ

فراخه کوی | روزی | دَهغه چاچه | دے ئے غواړی | له خپلو بندګانو نه | او تنګوی | چادَ پاره چه غواړی

هغه ذات دے چه په خپلو بندګانو کښے په خپله خوښه دَ چا روزی فراخه کړی او دَ چا روزی تنګوی

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیۡءٍ عَلِيۡمٌ ﴿٦٢﴾ وَلَئِنۡ سَاَلۡتَهُمۡ مَّنۡ نَّزَّلَ

بیشکه | الله | په هر | څیز | پوهه دے | اوکهٔ چرے | تاسو تپوس وکړئ له دوئ نه | چه چا | رانښکته کړے

بیشکه الله تعالیٰ په هر څهٔ ډیر ښهٔ پوهه دے۔ اوکهٔ ته دَ دوئ نه تپوس وکړے چه چا دَ بره نه

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحۡيَا بِهِ الۡاَرۡضَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَوۡتِهَا

له آسمان نه | اوبهٔ | بیائے ژوندئ کړله | په دے سره | زمکه | پس | دَ دے له مرګ نه

اوبهٔ راواورولے ، نو مزکه ئے پرے دَ مړه کیدو نه پس بیا راژوندئ کړه

لَيَقُوۡلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ ؕ بَلۡ اَكۡثَرُهُمۡ لَا يَعۡقِلُوۡنَ ﴿٦٣﴾ ع ٦

نو دوی به ضرور ووائی | الله | ووایه | ټول تعریفونه الله لره دی | بلکه | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی

نو دوئ به ووائی چه الله، ته ووایه چه ټول تعریفونه الله دَ پاره دی، خو په دوئ کښے اکثر کسان نهٔ پوهیږی۔

وَمَا هٰذِهِ الۡحَيٰوةُ الدُّنۡيَآ اِلَّا لَهۡوٌ وَّلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ الدَّارَ

او نهٔ دے | دا | ژوند | دَ دنیا | مګر | لوبے | او تماشه | او بیشکه | کور

او دَ دُنیا دا ژوند دَ لوبو او دَ تماشو نه بغیر نور هیڅ حقیقت نهٔ لری او اصل ژوند وت

الۡاٰخِرَةَ لَهِیَ الۡحَيَوَانُ ۘ لَوۡ كَانُوۡا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٦٤﴾ فَاِذَا رَكِبُوۡا فِی الۡفُلۡكِ وقف لازم

دَ آخرت | هم دا دے | (اصل) ژوند | کاش | دوی پوهیدلے | بیا هر کله چه | دوی سوارهٔ شی | په کشتئ کښے

دَ آخرت دے، کاش! چه دوئ پوهیدلے۔ نو هر کله چه دوئ په کشتئ کښے سوارهٔ

دَعَوُا اللّٰهَ مُخۡلِصِيۡنَ لَهُ الدِّيۡنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰهُمۡ

نو دوئ بلی | الله | خالص کوونکی | دَ پاره دَ دهٔ | عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوئ ته

شی نو بیا په خالص اعتقاد سره دَ الله پاک بلنه کوی خو څهٔ وخت چه مونږ ئے اُوچے

اِلَى الۡبَرِّ اِذَا هُمۡ يُشۡرِكُوۡنَ ﴿٦٥﴾ لِيَكۡفُرُوۡا بِمَآ اٰتَيۡنٰهُمۡ

طرف دَ اوچے نه | نو ناګهانه دوی | شرک کوی | چه دوی انکار وکړی | دَ هغه څهٔ | چه مونږ ورکړی دَ دوی ته

غاړے ته راخلاص کړو نو فورًا الله تعالیٰ له شریکان راپیدا کړی نو څهٔ چه مونږ دوی له ورکړی دی دَ هغے ناشکری کوی۔

وَلِيَتَمَتَّعُوۡا ۚ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٦٦﴾ اَوَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّا جَعَلۡنَا

او چه دوی فائده واخلی | پس زر به | دوی ته معلومه شی | آیا دوی نهٔ دی لیدلی | چه مونږ جوړ کړو

او دَ پاره دَ دے چه څو ورځے مزے واخلی نو ډیر زر به (په ځان) پوهه شی ، آیا دوئ چرے غور نهٔ دے کړے چه مونږ حرم

حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنۡ حَوۡلِهِمۡ ؕ اَفَبِالۡبَاطِلِ

حرم | دَ امن والا | او تښتنولے شی | خلق | چار چاپیره دَ دوی نه | پس آیا دوی باطل باندے

دَ امن ځائے ګرځولے دے۔ او دَ ګیر چاپیره (علاقو) نه خلق (په زوره) ښهر وېستلے شی نو آیا دوئ بیا هم په

يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

ايمان راوړي | او په نعمت دَ الله | ناشكري كوي | او څوك | زيات ظالم دے | له هغه چا نه

باطلو معبودانو بانديِ ايمان راوړي او دَ الله تعالىٰ دَ نعمتونو ناقدري كوي. او دَ هغه چا نه غټ ظالم څوك كيدے شي

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ

چه وتړي | په الله بانديِ | دروغ | يا دروغژن كړي | حق | هر كله چه | هغه راشي دهٔ ته

چه په الله تعالىٰ بانديِ دروغ وتړي ، يا چه حقه خبره ورته ورسيږي نو هغے ته دروغ ووائي

اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَالَّذِيْنَ جٰهَدُوْا

آيا نهٔ دے | په دوزخ كښے | ځائے | دَ پاره دَ كافرانو | او كومو خلقو چه | محنت وُكړو

آيا دَ كافرو ټيكاڼهٔ به په دوزخ كښے نهٔ وي ؟ او څوك چه زمونږ دَ دين په لاره كښے

ركوع ٧ فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾ ع

زمونږ په لاره كښے | خامخا به مونږ وُښايو هغوئ ته | لارے خپلے | او بيشكه الله | سره دے | دَ نيكانو

كوشش كوي نو مونږ به ورته خپلے لارے وُښايو او بيشكه الله تعالىٰ نيكانو خلقو سره دے .

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ
سورة روم په مكه كښے نازل شوا و په	(شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډيرزيات رحم كوونكے دے	دے كښے ٦٠ ايتونه او ٦ ركوع گانے دي

دَ الله په نوم شروع كوم چه لوئے مهربان دَ ډيرزيات رحم خاوند دے

الٓمّٓ ﴿١﴾ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ﴿٢﴾ فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ

الٓمّٓ | مغلوب شول | روميان | په ډير نزدے | زمكه كښے | او دوي به

الٓمّٓ ۔ روميانو (دَ شام دَ ملك) په نزدے علاقه كښے (دَ ايران دَ لاسه) بيلات وكړو او هغوئ به دَ دے

مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ﴿٣﴾ فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ؕ

پس | دَ مغلوبه كيدونه | غالب كيږي | په څو | كالو كښے

بيلات نه پس په يو څو كاله كښے دننه دننه بيا غالب شي .

لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ

هم دَ الله په اختيار كښے دی تول كارونه | وړاندِ له دے نه | او پس له دے نه | او په دغه ورځ به | خوشحاله وي

وړاندِ هم اختيار دَ الله تعالىٰ دے او وروستو هم (اختيار) دَ هغه دے، او په دغه ورځ به مسلمانان

الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٤﴾ بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ

مؤمنان | په مدد دَ الله | دے مدد وركوي | چاته چه | وُغواړي | او دے

خوشحاله شي دَ الله تعالىٰ په امداد ، هغه چه دَ هر چا په حقله وغواړي نو مدد وركړي . او هغه زبردست

الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٥﴾ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ

غالب | مهربان دے | وعده ده دَ الله | خلاف نهٔ كوي | الله | دَ خپلے وعدے

دے رحم كوونكے دے . دا دَ الله تعالىٰ وعده ده، الله تعالىٰ دَ خپلے وعدے نه خلاف هيڅ نهٔ كوي.

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٦ يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا

او لیکن | اکثر | خلق | نهٔ پوهیږی | دوی پیژنی | ښکاره (حالت)

خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهیږی ۔ دا خلق خو بس دَ دنیا دَ ژوند په

مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ۝٧

دَ ژوند | دَ دنیا | او دوی | له آخرت نه | بے خبره دی

ښکاره مخ پوهیږی، او دَ آخرت نه بالکل ناخبره پاتے دی

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۗ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ

آیا نهٔ | کوی غور دوی | په خپلو زړونو کښے | چه نهٔ دی پیدا کړی | الله | آسمانونه

آیا دوی په خپلو زړونو کښے دا فکر نهٔ دے کړے، چه الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ

او زمکه | او څهٔ چه | دَ دے دواړو په مینځ کښے دی | مګر | په درست تدبیر سره | او یو وخت | مقرر دَ پاره

ترمینځه څیزونه هسے نه بلکه دَ یو حکمت دَ لاندې او دَ یو مقرر نیټے دَ پاره پیدا کړی دی؟

وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ۝٨

او بیشکه | ډیر | له خلقو نه | دَ ملاقات دَ رب خپل نه | منکر دی

او ډیر خلق هم دَ خپل رب سره دَ ملاقات کیدلو نه منکر دی۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

آیا دوی ونهٔ ګرځیدل | په زمکه کښے | چه دوی لیدلے | څنګه | شو | انجام

آیا دوی په ملک کښے نهٔ دی ګرځیدلی چه وګوری چه دَ دوی نه دَ پخوانو خلقو انجام

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّ

دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندې وو | هغوئ ؤو | ډیر زیات | له دوی نه | په طاقت کښے | او

څهٔ شو؟ هغوئ (خو) دَ دوئ نه په طاقت کښے هم زیات وو او په

اَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا

هغوئ واړوله | زمکه | او دلئے آباده کړے وه | زیاته | له دے نه چه | دوئ آباده کړے ده

زمکه کښے ئے کروندے هم (ډیرې) کړے وه، او څومره چه (نن) دوئ آباده کړے ده دَ دے نه ډیره زیاته ئے آباده کړے

وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ

او راغلی ؤو دوئ ته | دَ دوئ پیغمبران | په واضحه دلیلونو سره | پس نهٔ وو | الله (داسے) | چه ظلم ئے کولو په دوئ

وه، او هغوئ ته خپلو پیغمبرانو معجزے هم راوړلے وے، او الله تعالیٰ پرے یا نړِ زیاتے نهٔ کولو خو

وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝٩ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ

او لیکن | ؤو دوئ | چه په خپلو ځانونو بهٔ | ظلم کولو | بیا | شو | انجام | دَ هغه خلقو

هغوئ به په خپله په ځان زیاتے کولو، بیا کومو خلقو چه بد کارونه وکړل دَ هغوئ

أَسَٰٓـُٔوا السُّوٓأَىٰٓ أَن كَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا
کومو چه بدی وکړه | بده | دے دپاره چه | دوی دروغ وګڼل | آیتونه د الله | او دوی به هغے پورے
انجام دېر بد شو ، ځکه چه هغوئ د الله تعالیٰ آیتونه دروغ ګڼل او په هغے پورے

يَسْتَهْزِءُونَ ⑩ اللَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ
ټوقے کولے | الله | په اول ځل پیدا کوی | مخلوق | بیا به | دوباره ژوندی کړی دا | بیا به
خندا ملنے کولے ۔ هم الله تعالیٰ مخلوق په اول ځل پیدا کوی بیا په دویم ځل به ئے هم هغه را پیدا کوی، بیا به

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ⑪ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ⑫
د ده طرف ته | تاسو ورګرځولے شئ | او په کومه ورځ چه | قائم شی | قیامت | مایوسه به شی | مجرمان
هم د هغه طرف ته تاسو واپس کېږئ ۔ او په کومه ورځ چه قیامت راشی نو مجرمان به مایوسه پاتے شی

وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَآئِهِمْ شُفَعَٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَآئِهِمْ
او نه به وی | دوی دپاره | د دوی له شریکانو نه | څوک سفارشی | او وی به دوی | له خپلو شریکانو نه
او د دوئ په جوړو کړو شریکانو کښے هیڅوک به ئے سفارشی پیدا نه شی ، او دوئ به د خپلو شریکانو نه (په

كَٰفِرِينَ ⑬ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ⑭
منکر | او په کومه ورځ چه | قائم شی | قیامت | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شی
خپله) منکر شی ۔ او په کومه ورځ چه قیامت راشی نو په هغه ورځ به دا خلق جدا جدا (ټولی ټولی) شی

فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فَهُمْ فِى رَوْضَةٍ
پس کوم خلق چه | ایمان راوړی | او هغوئ عمل وکړی | نیک | پس هغوئ به | په باغ (جنت) کښے
نو چا چه ایمان راوړے وو او ښهٔ کارونه ئے کړی وو نو هغوئ به (د جنت) په باغ کښے

يُحْبَرُونَ ⑮ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايَٰتِنَا وَلِقَآئِ الْءَاخِرَةِ
خوشحاله وی | او کوم خلق چه | منکر شول | او دروغ ئے وګڼل | زمونږ آیتونه | او ملاقات د آخرت
خوشحاله (ناست) وی ۔ او چا چه کفر (غوره) کړے وو او زمونږ آیتونه او د آخرت راتلل ئے دروغ ګڼلی وو نو

فَأُولَٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ⑯ فَسُبْحَٰنَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
پس هم دوی به | په عذاب کښے | حاضر کړی شوی وی | پس پاکی بیانوئ د الله | هر کله چه | ماښام کوئ تاسو
هغوئ به په عذاب کښے (ګرفتار) حاضر ولی شی ۔ نو تاسو د ماښام او د سحر په وختونو کښے د الله

وَحِينَ تُصْبِحُونَ ⑰ وَلَهُ الْحَمْدُ فِى السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ
او هر کله چه | صبا کوئ تاسو | او هم ده لره دی | ټول تعریفونه | په آسمانونو کښے | او زمکه (کښے)
پاکیزګی بیانوئ ۔ او په آسمانونو کښے او په زمکه کښے هم د هغهٔ تعریف دے

وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ⑱ يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ
او د ورځے په آخر کښے | او هر کله چه | تاسو د زوال په وخت کښے داخلیږئ | دے راوباسی | ژوندے | له مړی نه
او د هغهٔ تسبیح کوئ او د ورځے په آخری وخت کښے او د ماسپښین ۔ هغه د مړی نه ژوندے راوباسی

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

اوراوباسی | مړے | له ژوندی نه | اوژوندئ کوی | زمکه | پس | دَ مړه کیدو دے نه

او دَ ژوندی نه مړے ، او زمکه دَ مړه کیدو (اوچیدو) نه پس بیا راژوندئ کوی

وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ع ۲ ۵

او هم دغه شان به | تاسو را وویستلی شئ | او دَ دهٔ له نخښونه دی | چه | دهٔ پیدا کړئ تاسو | له خاوړو نه

او دغه شان به تاسو (هم) را وویستلی شئ . او دهغهٔ بله نخښنه دا ده چه تاسوئے دَ خاوړو نه پیدا کړئ ، نو

ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ

بیا | ناګهانه | تاسو | سړی شوئ | (هر ځائے) خوارهٔ شوئ | او دَ دهٔ له نخښونه (دی) | چه

په لږو ورځو کښے (سم دم) سړی شوئ چه خوارهٔ وارهٔ ګرځئ ، او دَ هغهٔ په نخښنو کښے یوه دا ده چه تاسو

خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا

پیدائے کړل | تاسو دَ پاره | ستاسو له جنس نه | ښځے | چه تاسو آرام بیا مومئ | دَ دوی سره

له ئے ستاسو دَ خپل جنس نه جوړے راپیدا کړے ، چه آرام ورسره بیا مومئ

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ

او پیدائے کړلو | ستاسو په مینځ کښے | محبت | او رحمت | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی

او ستاسو (دَ ښځے خاوند) ترمینځهٔ ئے مینه او همدردی پیدا کړه ، په دے کښے دَ هغه خلقو دَ پاره نخښے

لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ

دَ هغه قوم دَ پاره | چه فکر کوی | او دَ دهٔ له نخښونه (دی) | پیدا کول | دَ آسمانونو

پرتے دی چه دَ فکرنه کار اخلی . او دَ هغهٔ په نخښنو کښے دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا کول

وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ

او دَ زمکے | او اختلاف | ستاسو دَ ژبو | او ستاسو دَ رنګونو | بیشکه | په دے کښے

هم دی ، او ستاسو دَ ژبو او دَ رنګونو جدا جدا کول هم دی ، بیشکه په دے کښے دَ پوهانو خلقو

لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ

نخښے دی | عالمانو دَ پاره | او دَ دهٔ له نخښونه (دی) | ستاسو اوده کیدل | په شپه | او ورځ کښے

دَ پاره نخښے (او دلیلونه) دی . او دَ هغهٔ په نخښنو کښے دَ شپے او دَ ورځے ستاسو اوده کیدل دی

وَابْتِغَآؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

او ستاسو لټول دی | دَ دهٔ له فضل نه | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ پاره دَ هغه قوم

او دَ هغهٔ دَ فضل نه (روزی) تلاش کول دی . بیشکه په دے کښے هغه خلقو دَ پاره نخښے دی چه (په غور

يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا

چه اوری | او دَ دهٔ له نخښونه (دی) | چه دے ښائی تاسو ته | آسمانی بریښنا | دَ ویرے

خبره اوری . او دَ هغهٔ په نخښنو کښے یوه دا ده چه تاسو ته دَ بریښنا برق ښائی په کښے (دَ تندر) دَ ویره هم

وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَيُحْيِ بِهِ الْاَرْضَ

او د امید (په توکه) | او دے نازلوی | له آسمان نه | اوبه | پس دے ژوندئ کوی | په دَسره | زمکه

او د (دَ باران) امید ورنه هم ـ او هغه دَ برہ نه اوبۀ راوروی ـ بیا زمکه دَ اُوچیدو نه پس را ژوندئ

بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۴﴾

پس | دَمړه کیدو دَ هغې نه | بیشکه | په دے کښې | نخښې دی | دَ پاره دَ هغه قوم | چه عقل لری ـ

تازه کړی ـ بیشکه په دے کښې دَ هغه خلقو دَ پاره نخښې دی چه دَ عقل نه کار اخلی ـ

وَمِنْ اٰيٰتِهٖۤ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ؕ

او دَ دهٔ له نخښو نه (دی) | چه قائم دے | آسمان | او زمکه | دَ دهٔ په حکم

او دَ هغهٔ یوه نخښه داده چه آسمان او زمکه دَ هغهٔ په حکم په ځائے قائم دی

ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۵﴾

بیا هر کله چه | راوبلی تاسو | په یوځل بللو سره | نو له زمکے نه به | ناګهانه تاسو | راوځئ

نو څهٔ وخت چه هغه تاسو دَ زمکے دَ دننه نه راوبلی نو تاسو به ناګهانه راوځئ ـ

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَهُوَ الَّذِيْ

او هم دَ دهٔ دی | څهٔ چه | په آسمانونو کښې | او زمکه (کښې دی) | هریو | هم دَ دهٔ | فرمانبردار دے | او هم دے دے چه

او څو مره خلق چه په آسمانونو او په زمکه کښې موجود دی دا ټول دَ هغهٔ مخلوق دے، ټول دَ هغهٔ تابعدار دی او الله هغه ذات دے

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ؕ وَلَهُ

پیدا کوی په اول ځل | مخلوق | بیا به هم دے دوباره پیدا کړی دا | او هغه زیات آسان دی | دهٔ دَ پاره | او هم دَ دهٔ

چه مخلوق په اول ځل پیدا کوی او بیا به ئے سر دوباره هم را پیدا کوی او دا کار ورته زیات آسان دے ـ او په آسمانونو

الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۷﴾ ع ۲/۱۷

شان | ډیر اُوچت دے | په آسمانونو کښې | او زمکه (کښې) | او هم دے | غالب | دَ حکمت خاوند دے

او په زمکه کښې دَ هغهٔ شان ډیر اوچت دے او هغه ډیر زبردست دَ حکمتونو خاوند دے ـ

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا

بیان کړو دهٔ | تاسو دَ پاره | یو مثال | له حال ستاسو نه | آیا تاسو دَ پاره | دَ هغو څخه

الله تعالیٰ تاسو دَ پاره (دَ توحید) یو مثال، هم له تاسو نه بیان کړے دے چه آیا دَ کومو غلامانو چه تاسو مالکان یئ په

مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ

چه مالکان ئے وی | ستاسو ښی لاسونه (یعنی غلامان) | څوک شریک شته؟ | په هغه څهٔ کښې | چه مونږ درکړے دے تاسو ته | چه تاسو

هغوئ کښې څوک داسے هم شته چه په هغه رزق کښې کوم چه مونږ تاسو له درکړے دے، ستاسو برابر

فِيْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

په هغے کښې | برابر شئ | ویریږئ تاسو له هغوئ نه | لکه چه تاسو ویریږئ | له خپل ځان نه | دغه شان | مونږ بیانو و

شریک دی؟ چه تاسو دَ هغوئ داسے خیال وُساتئ لکه په خپل مینځ کښې دَ یو بل چه ساتئ؟ مونږ هو بنیارو خلقو ته

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۸﴾ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا

نخښې | دپاره دَهغه قوم | چه پوهيږي | بلکه | پيروي وکړه | هغه خلقو | چه ظالمان دي

دَ غښې صفاصفا دليلونه اوروو. نا، بلکه دا ظالمان بې پوهې (او بې دليله) په خپلو

اَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ

دَ خپلو خواهشاتو | بغير دَ علم نه | بيا څوک دے | چه لاره وښائي | هغه چا ته چه | ګمراه ئے کړي | الله

خواهشونو پسې روان دي نو دا سے خلق به څوک په سمه لاره راولي کوم چه الله ګمراه کړي وي؟

وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۲۹﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ؕ

او نشته دے | دوي دپاره | څوک مددګار | پس ته قائم کړه | خپل مخ | دَ دين طرف ته | يو طرف شوے

او دَ هغوئ به هيڅوک مددګار نه وي، نو ته هميشه خپل مخ دَ دين طرف ته ساته يو مخيزے اوسيږه

فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ

دا دَ الله فطرت دے | چه پيدا ئے کړل | خلق | په هغے باندې | نشته هيڅ بدليدل | په دين دَ الله کښې

دَ الله تعالىٰ په فطرت قائم اوسيږه چه الله تعالىٰ پرے ټول خلق پيدا کړي، دَ الله تعالىٰ پيدا کړي څيزونه بدلول پکار نه دي

ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾

هم دا دے | دين | درست | او ليکن | اکثر | خلق | نه پوهيږي

پس دغه سم دين دے. خو اکثر خلق نه پوهيږي.

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا

رجوع کوونکي | دَ دهٔ طرف ته | او وويريږئ له دهٔ نه | او قائم کړئ | مونځ | او مه کيږئ تاسو

(خلقو!) الله تعالىٰ طرف ته رجوع وکړئ او دَ هغهٔ نه ويريږئ او دَ مونځ پابندي ساتئ او په مشرکانو کښې مه

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۳۱﴾ مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا

له شرک کوونکو نه | له هغه کسانو نه | چه ټوټې ټوټې ئے کړو | خپل دين | او شول دوئ

شاملیږئ. کومو خلقو چه خپل دين ټکړے ټکړے کړو او فرقې فرقې

شِيَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿۳۲﴾ وَاِذَا مَسَّ

ډلې ډلې | هره يوه | ډله | په هغه څهٔ | چه دوئ سره دي | خوشحاله دي | او هر کله چه ورسيږي

شول هره فرقه هم په دے خوشحاله ده څهٔ چه دوی سره دي، او څهٔ وخت چه خلقو

النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ

خلقو ته | تکليف | (نو) دوي بلي | خپل رب | رجوع کوونکي | دَ دهٔ طرف ته | بيا | هر کله چه | هغه وڅکوي دوئ ته

ته تکليف ورسيږي نو خپل رب ته زاري شروع کړي، بيا هر کله چه هغه دَ خپل رحمت مزه په

مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۳﴾

له خپل طرف | (مزه) دَ رحمت | (نو) څهٔ وخت | يوه ډله | له دوی نه | دَ خپل رب سره | شريک نيسي

هغوئ وڅکوي نو څښے کسان خپل رب له شريکان پيدا کول شروع کړي.

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۥ وقفۃ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۴﴾

چه ناشکری وکړی | دَ هغه څهٔ | چه ورکړی دی مونږ دوی ته | پس فائده واخلئ | پس زر به | تاسو پوهه شئ

حاصل دا چه زمونږ دَ وربخښلو نعمتونو ناشکری کوی نو تاسو فائدے واخلئ، ډیر زر به تاسو ته (انجام) معلوم شی

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ

یا نازل کړے دے مونږ | په دوی باندِ | څهٔ دلیل | پس دغه دلیل بیانوی | هغه څهٔ | چه دوی دئ | دَ الله سره

آیا مونږ دے کافرانو ته څهٔ سند رالیږلے دے چه هغه. ورته دَ شرک خبرے

يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۵﴾ وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ

شریکوی | او هر کله چه | مونږ وڅکوو | خلقو ته | څهٔ رحمت | نو دوی خوشحاله شی | په هغے | او که چرے

بیانوی؟ او هر کله چه مونږ دے خلقو ته دَ خپلے مهربانئ لږ ډیر خوند وُښایو نو دوی پرے خوشحاله شی (او شکر

تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿۳۶﴾

ورسیږی دوی ته | څهٔ بدی | په وجه دَ دے چه | دړاندِ لیږلی دی | دَ دوی لاسونو | نو ناګهانه دوی | نا اُمیده شی

نهٔ کوی) او که دَ خپل عمل دَ لاسه پرے څهٔ قدرے مصیبت راشی نو زر نا اُمیده شی (او صبر نهٔ کوی).

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّ

آیا دوی نهٔ دی کتلی | چه | الله | فراخه کوی | رزق | هغه چا ته | چه وُغواړی | او تنګوی | بیشکه

آیا دوی ته معلومه نهٔ ده چه الله تعالیٰ دَ چا په حقله وُغواړی نو روزی ورله فراخه کړی او چا دَ پاره چه وغواړی تنګه کړی

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۳۷﴾ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ

په دے کښے | نخښے دی | دَ پاره دَ هغه قوم | چه ایمان لری | پس ورکړه | رشته دار ته | دَ ده حق

بیشکه په دے کښے دَ ایماندارو خلقو دَ پاره ډیرے نخښے دی. نو تاسو خپلو رشته دارانو ته، مسکینانو

وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ

او مسکین | او مسافر ته (هم) | هم دا | غوره دی | هغه خلقو دَ پاره | چه غواړی

او مسافرو ته دَ هغوئ حق ورکوئ. دا خبره دَ هغه خلقو دَ پاره ډیره غوره ده چه دَ الله تعالیٰ

وَجْهَ اللّٰهِ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۳۸﴾ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا

رضا | دَ الله | او هم دا خلق دی | کامیاب | او څهٔ چه تاسو ورکوئ | له سود نه

رضامندی غواړی او هم دا خلق فلاح بیا موندونکی دی او تاسو خلق چه (کوم رقم) په سود ورکوئ

لِّيَرْبُوَا۠ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ

چه ډیرشی هغه | په مالونو کښے | دَ خلقو | پس نهٔ ډیریږی هغه | په نزد دَ الله | او څهٔ چه

چه دَ خلقو په مال کښے ملاؤ شی زیات شی نو دا سے څیز دَ الله تعالیٰ سره نهٔ ډیریږی. او چه کوم زکوٰة دَ الله

اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿۳۹﴾

تاسو ورکوئ | له صدقے نه | چه غواړئ تاسو | رضا دَ الله | پس دا خلق | هم دوی دی دوچند کوونکی

رضا دَ پاره ورکوئ نو دا سے خلق (خپل مالونه) دَ الله تعالیٰ سره (په څو څو چنده) زیاتوی

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ

(هم) الله دے | کوم چه | پیدا کړی ئی تاسو | بیا | دهٔ روزی درکړه تاسو ته | بیا | به مړهٔ کړی تاسو | بیا به | ژوندی کړی تاسو

الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے پیدا کړئ بیائے روزی درکړه. بیا به دربانډې مرګ راولی او بیا به مو (دوباره) ژوندی

هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ

ایا | څوک شته ستاسو له شریکانو نه | چه وُکړی | له دے (کارونو) نه | څهٔ څیز

کوی - ایا ستاسو په شریکانو کښے څوک داسے شته چه په دے کارونو کښے یو هم وکړے شی ؟

سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۴۰﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ ع ۷

پاک دے دے | او ډیر لوړ دے | له هغه څهٔ نه | چه دوی ئے شریکوی | ظاهر شو | فساد | په وُچه

الله تعالیٰ د دوی د پیدا کړو شریکانو نه پاک او ډیر اُوچت دے - په اُوچه او لوند ه (هر ځائے) کښے د خلقو د (بدو)

وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ

او په دریا بو کښے | په وجه د هغه څه | چه کړی دی | لاسونو | د خلقو | د پاره د دے چه دے وُڅکوی دوی ته (مزه) | د ځنې

عملونو په وجه فساد خور شوے دے ، چه الله تعالیٰ دوی ته د ځنې عملونو (د سزا)

الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۴۱﴾ قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ

هغه څهٔ چه | دوی کړی دی | د پاره د دے چه دوی | بیرته راوګرځی | دوایه | وُګرځئ | په زمکه کښے

خوند وُښائی شاید چه دوی منع شی - (اے پیغمبره!) ورته دوایه چه په ټول ملک کښے وګرځئ

فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ ؕ كَانَ اَكْثَرُهُمْ

بیا وګورئ | چه څنګه | شو | انجام | د هغه خلقو چه | وړاندې ؤو | ؤو | اکثر له دوی نه

نو وُګورئ چه تاسو نه د مخکنو خلقو انجام څهٔ شو ؟ په هغوئی کښے اکثر

مُّشْرِكِيْنَ ﴿۴۲﴾ فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ

مشرکان | پس ته سم کړه | خپل مخ | دین (د اسلام) طرف ته | چه درست دے | وړاندې له دے نه

خلق مشرکان وو ، تو ته خپل مخ سم دین طرف ته کرځیدلے ساته ، د دے خبرے نه وړاندې چه هغه

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ﴿۴۳﴾

چه راشی | هغه ورځ | چه نشته دے بیرته ګرځیدل | د هغے | د الله د طرف نه | په دغه ورځ به | دوی جدا جدا شی

ورځ راشی چه بیا یه د الله تعالیٰ (وینا) ته پسته راګرځیدل نهٔ کیږی، په هغه ورځ به ټول خلق جدا جدا شی

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ

چا چه کفر وکړو | نو هم په هغهٔ دے | (وبال) د دهٔ د کفر | او چا چه عمل وکړو | نیک | نو هغوی هم د ځان د پاره

چا چه انکار وکړو نو د هغهٔ د انکار ضرر به هم هغهٔ ته رسیږی، او څوک چه نیک کارونه کوی نو خپل ځان له سامان

يَمْهَدُوْنَ ﴿۴۴﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

تیاری کوی | د پاره د دے چه جزا ورکړی الله | هغه خلقو ته | چه ایمان راوړی | او عملونه ئے وکړل | نیک

(د راحت) تیاروی - نو کوم خلق چه ایمان راوړی او هغوئی عملونه هم ښهٔ وُکړی

مِنْ فَضْلِهٖ ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ

له خپل فضل نه | بیشکه دے | نهٔ خوښوی | کافران | اودَ دهٔ له نخښونه (دی)

هغوی ته به په خپل فضل سره صله ورکړی. بیشکه کافران دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی ـ اودَ هغهٔ په نخښو کښې یوه دا ده

اَنْ يُّرْسِلَ الرِّيٰحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ

چه رالیږی | بادونه | زیرے ورکوونکی | اوچه وُڅکوی تاسو ته | له خپل رحمت نه | اوچه جاری شی

چه هغه (د باران) زیرے ورکوونکی بادونه رالیږی دَ پاره دَدے چه دَ خپلے مهربانئ خوند دربانلِ وُڅکی او دِے دَپاره هم

الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٤٦﴾

کشتئ | دَ دهٔ په حکم | اوچه تاسو وُلټوئ | دَ دهٔ فضل (روزی) | او چه تاسو | شکر وُکړئ

چه دَ هغهٔ په حکم کشتئ وُچلیږی او چه تاسو (دَ تجارت په ذریعه) دَ هغهٔ مقرره کړے روزی وُلټوئ اوچه دَ هغهٔ شکراداکړئ.

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ

او بیشکه | مونږ لیږلی دی | ستاته وړاندِ | پیغمبران | دَ دوی دَ قوم طرف ته | پس هغوئی راغلل دوی ته

او مونږ ستا نه وړاندِ ډیر پیغمبران خپلو خپلو قومونو ته لیږلی دی ، نو هغوئی به ورته

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ۚ وَكَانَ حَقًّا

په واضحه نخښو سره | بیا مونږ انتقام واخستو | دَ هغو خلقو نه | چه مجرمان وو | او وو | حق

ښکاره نخښے یوړے، نو بیا مونږ دَ مجرمانو خلقو نه بدله واخسته ، او مؤمنانو له غلبه ورکول

عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٧﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ

په مونږ باندِ | مدد ورکول | مؤمنانو ته | الله هغه دے چه | لیږی | بادونه

زمونږ ذمه واری وه ـ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه بادونه رالیږی نو هغه

فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَآءِ كَيْفَ يَشَآءُ

بیا هغه وچتوی وریځے بیا دے خوروی هغه په آسمان کښے څنګه چه دے غواړی

(بادونه) وریځے راوُچتوی بیا چه الله تعالیٰ څنګه غواړی هغسے ئے په فضا کښے خوروی

وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ

او دے هغه کړی | ټوټے ټوټے | بیا ته وینے | څاڅکی | چه راوُځی | له مینځ دَ هغے نه

او غټو سکی غټو سکی ټوټے ئے جوړوی نو ته وینے کورے چه دَ هغے دَ مینځ نه باران راوریږی

فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ

بیا هر کله چه | دے وُرسوی | دا | هغه چاته چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | نو هغه وخت | دوی

بیا چه الله تعالیٰ هغه باران په کومو بندګانو باندِ ورَوِی نو هغوئی پړے خوشحالئ

يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ

خوشحاله شی | اګرکهٔ وُو دوی | له دے نه وړاندِ | چه هغه (باران) نازل شی | په دوی باندِ

شروع کړی ـ اګرکهٔ هغوئی دَ باران دَ وریدو نه وړاندِ دَ دِے خوشحالئ نه ډېر و مېې

مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ﴿٤٩﴾ فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ

له دے نه وړاندې | نا اُميده | پس وګوره | طرف | دَ آثارو | دَ الله دَ رحمت | چه څنګه

قطعي نا اميده وو . نو ته دَ الله تعالىٰ دَ رحمت دِ ے نخښو ته وګوره چه څنګه زمکه دَ مرګ

يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ

ژوندۍ کوي | زمکه | پس دَ مرګ کيدلو دَ دے نه | بيشکه | دے | خامخا ژوندے کوونکے | دَ مړو دے

نه پس بيا راژوندۍ کوي ؟ هم دغه خدائے دے چه مړی راژوندی کوی

وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٥٠﴾ وَلَئِنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ

او دے | په هر څيز باندې | قادر دے | او که چرے | راولیږو موږ | باد | پس دوی ووینی هغه

او هغه په هر څه باندې قدرت لري ؟ او که موږ په دوئ باندې بل شان سيلئ راوستو او دوی

مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ﴿٥١﴾ فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى

زيړ شوے | نو دوی به ضرور شي | پس له هغے نه | ناشکري کوونکي | پس بيشکه ته | نه شے آوروے | مړو ته

خپل فصل زيړ وويني نو دَ دے نه پس به هم (په زړو نعمتونو) ناشکري د کړي . نو ته مړو ته خبرے آوروے نه شے

وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَمَآ اَنْتَ

او ته نه شے آوروے | کڼو ته | آواز دَ بللو | هر کله چه | دوی واپس شي | شا ګرځوونکي | او نه يے ته

او کڼو ته آواز رسولے نه شے هر کله چه هغوی درنه شاګرې او په شا ګرځه درنه روان شي . او ته (دَ عقل

بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ

لاره ښودونکے | ړندو ته | له ګمراهئ دَ دوئ نه | ته نه شے آوروے | مګر هغه چا ته چه | ايمان راوړي

ړاندو دَ ګمراهئ نه سمے لار ے ته لا اړولے نه شے ، ته خو بس هغه چا ته (دَ دين) خبرے آوروے شے چه زموږ

بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٥٣﴾ ع اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ

زموږ په آيتونو | پس هم دوی | مسلمانان دی | الله هغه دے چه | پيدا ئے کړي تاسو | (په حالت دَ) کمزورئ کښے

په آيتونو يقين ساتي او هم دغه فرمانبردار دي . الله تعالىٰ هغه ذات دے چه تاسو ئے دَ کمزورئ په حالت کښے پيدا کړي

ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا

بيا پيدا کړو ده | پس | له کمزورئ نه | طاقت | بيا ئے پيدا کړه | پس | له طاقت نه | کمزوري

بيا دَ کمزورئ نه پس ئے طاقت درکړو ، بيا ئے دَ (ځوانئ د) طاقت نه پس درباندې کمزوري او بوډا توب

وَّشَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿٥٤﴾ وَيَوْمَ

او بوډا والے | دے پيدا کوي | څه چه دے غواړي | او دے | پوهه | قدرت والا دے | او په کومه ورځ

راوستلو . هغه چه څه غواړي نو هغه څيز پيدا کوي او الله تعالىٰ په هر څه پوهه دَ قدرتونو خاوند دے او څه ورځ چه

تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ۬ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ

چه قائم شي | قيامت | (نو) قسمونه به خوري | مجرمان خلق | چه نه وو پاتے شوی دوی | يو ساعت نه زيات

قيامت راشي نو مجرمان به قسمونه خوري ، چه موږ خو دَ يو درنګ شيبې نه زيات پاتے شوی نه وو ،

ع ۵ ۸ — في ضعف بضم الضاد وفتحها في الثلاثة لكن الضم مختار (حفص)

كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ

دغه شان | دوی له لارے نه اړولی روان وو | او وُبه وائي | هغه خلق چه | ورته ورکړے شوے وو | علم

دوئ (په دنیا کښے) هم د غسے اړولی چلیدل۔ او چاله چه علم او ایمان (دواړه نعمتونه) ورکړے شوی

وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا

او ایمان | بیشکه وُسیدلی وئ تاسو | (مطابق دَ) الله دَ کتاب | ترورځے دَ دوباره پاڅیدلو | پس هم دا دَ

دی هغوئ به دوائي چه تاسو دَ الله تعالیٰ دَ لیک مطابق (په موده موده) دَ قیامت تر ورځے پورے پلتے شوی یئ نو دا ئن دَ

يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ

دَ دوباره پاڅیدلو ورځ | او لیکن تاسو | نهٔ پوهیدلئ۔ | پس په دغه ورځ به | فائده نهٔ ورکوی | هغوته

قیامت هغه ورځ ده، مګر تاسو به پرے نهٔ پوهیدلئ۔ نو په دغه ورځ به ظالمانو ته خپل عذرونه

ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

چه ظلم ئے وکړو | عذر دَ هغوئ | او نهٔ به له دوی نه | توبه قبوله شی | او بیشکه | مونږ بیان کړی دی | خلقوته

هیڅ فائده ورنهٔ کړی او نهٔ به دَ الله تعالیٰ دَ راضی کولو دوی ته موقع ورکولے شی۔ او مونږ دَ خلقو دَ فائدے دَ پاره په

فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ

په دے قرآن کښے | دَ هر قسم | مثالونه | او که چرے | راوړے ته دوی ته | څهٔ معجزه

دے قرآن کښے هر قسم مضامین بیان کړی دی۔ او که چرے ته دے کافرانو ته څهٔ معجزه پیش کړے نو

لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿٥٨﴾ كَذٰلِكَ

نوضرور به ووائي | هغه خلق چه | کافران دی | چه نهٔ یئ تاسو | مګر | دروغ ویونکی | دغه شان

بیاهم څوک چه کافران دی هغوئ به دا ووایا کوی چه تاسو خو بس دروغژن یئ۔ دغه شان

يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ

مهر لګوی الله | په زړونو | دَ هغو خلقو | چه نهٔ پوهیږی | پس صبر کوه

الله تعالیٰ دَ هغه خلقو په زړونو مهر لګوی څوک چه نهٔ پوهیږی۔ پس ته صبر کوه

(ع ٦) اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٦٠﴾

بیشکه | وعده دَ الله | حقه ده | او بے صبره دِ نهٔ کړی تا | هغه خلق چه | یقین نهٔ لری۔

دَ الله تعالیٰ وعده دِ سِتینیِ ده او (خیال ساته) چه دا بے یقینه خلق تا بے قابو نهٔ کړے شی

سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ لقمان په مکه کښے نازل شوا و په | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ٣٤ آیتونه او ٤ رکوع ګانے دی

دَ الله په نامهٔ شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

الٓمّٓ ﴿١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ هُدًى وَّرَحْمَةً

الٓمّٓ | دا | آیتونه دی | دَ کتاب | حکمت والا | هدایت | او رحمت دے

الف۔لام۔میم دا دَ دا سے کتاب آیتونه دی چه په حکمت پوره دے۔ چه نیکانو له هدایت او

لِلْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣﴾ الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ

دَ پاره دَ نیکانو | کوم چه | قائموی | مونځ | او ورکوی | زکوٰة

رحمت دے هغه کسانو له چه دَ مونځ پابندی کوی او زکوٰة ورکوی

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى

او دوئ | په آخرت باندِ | یقین لری | هم دا خلق دی | په هدایت باندِ

او په آخرت باندِ پوره پوره یقین ساتی۔ دغه خلق دی چه دَ خپل ربِ دَ طرف نه په

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

دَ خپل رب له طرف نه | او هم دادی | خلاصے موندونکی | او ځنې له خلقو نه | هغه څوک دی

راغلے سمه لار روان دی او هم دغه کسان نجات موندونکی دی او په خلقو کښې هغه (بدبخت) هم دی

يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

چه اخلی | فضول کلام | دَ پاره دَ دے چه گمراهه کړی | دَ الله دَ لارے نه | بے دَ علم نه

چه دَ الله تعالیٰ نه غافله کوونکے خبرے په بیعه اخلی چه خلق پرے بے دَ پوهے نه دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه گمراه کړی

وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿٦﴾ وَاِذَا

او وکړی دِ دے پورے | توقے | هم دا خلق دی | چه دوی دَ پاره | عذاب دے | رسوا کوونکے | او هر کله چه

او دَ الله په (رالیږلی) تعلیم پورے ملنډے وکړی، دا سے خلقو له سپکوونکے عذاب مقرر دے۔ او څه وخت چه

تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا

لوستلے کیږی | دهٔ ته | زمونږ آیتونه | نو مخ واړوی | په غرور سره | لکه چه | دهٔ نهٔ دی آوریدلی هغه

دَ هغهٔ په وړاندِ زمونږ آیتونه لوستلے شی نو دے ترے نه په غرور سره مخ واړوی لکه چه هغه و آوریدلی ئے نهٔ وی

كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٧﴾

لکه چه | دَ دهٔ په دواړو غوږونو کښې | درونوالے دے | پس زیرے ورکړه دهٔ ته | دَ عذاب | دردناک

لکه چه غوږونه ئے درانهٔ وی ۔ نو (اے پیغمبره!) دَ دردناک عذاب زیرے ورته ورکړه

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ

بیشکه | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | هغوی دَ پاره | باغونه دی

بیشکه څوک چه ایماندار دی او دَ نیکئ کارونه کوی ، هغوئ له دَ عیش باغونه

النَّعِيْمِ ﴿٨﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

دَ نعمت | همیشه به وی دوی | په هغې کښې | وعده ده | دَ الله | رښتینې | او دے | غالب

تیار دی چه همیشه به په کښې (خوشحاله) اوسیږی دا دَ الله تعالیٰ پخه وعده ده او هغه زبردست او دَ

الْحَكِيْمُ ﴿٩﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا

حکمت والا دے | دهٔ پیدا کړل | آسمانونه | بے | دَ ستنو | تاسو وینئ دا

حکمتونو خاوند دے۔ هغهٔ آسمانونه بے له ستنو ودرولی دی چه تاسو ئے په خپله وینئ

وَاَلْقٰی فِی الْاَرْضِ رَوَاسِیَ اَنْ تَمِیْدَ بِکُمْ وَبَثَّ

او دهٔ وغورزول | په زمکه کښې | غرونه | چه (نهٔ) خوزی دا | په تاسو | او خوارهٔ کړل

او په زمکه کښې د غرونو (میخونه) لګولی دی چه په تاسو نهٔ جړقیږی او هر قسم

فِیْهَا مِنْ کُلِّ دَآبَّةٍ ؕ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا

په دے کښې | دَ هر قسم څناور | او مونږ راؤورولے | له آسمان نه | اُوبهٔ | بیا را زرغون کړل مونږ

څناور ئے په کښې خوارهٔ کړی دی او مونږ له آسمان نه اُوبهٔ راؤورولے ، او په زمکه کښې

فِیْهَا مِنْ کُلِّ زَوْجٍ کَرِیْمٍ ⑩ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِیْ

په دے کښې | دَ هر قسم | جوړے | ښئے | دا (خو) | مخلوق دے | دَ الله | پس تاسو ؤښایئ ماته

مو هر قسم ښهٔ څیزونه را زرغون کړل ۔ دا خو دَ الله تعالیٰ جوړ کړی څیزونه شول نو اوس ماته ؤښایئ

مَاذَا خَلَقَ الَّذِیْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ

چه څهٔ | پیدا کړی دی | هغه (معبودانو) | چه دَ دهٔ نه سیوا دی ؟ | بلکه | ظالمان

چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا بل چا نور څهٔ پیدا کړی دی ؟ اصل خبره دا ده چه دا خلق په ښکاره

فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ⑪ ع وَلَقَدْ اٰتَیْنَا لُقْمٰنَ الْحِکْمَةَ اَنِ اشْکُرْ

په ښکاره ګمراهئ کښې دی | او بیشکه | مونږ ورکړے وو | لقمان ته | حکمت | چه شکر وکړه

ګمراهئ کښې دی ۔ او بیشکه مونږ لقمان ته هوښیارتیا ورکړه (او ؤمو وئیل) چه دَ الله تعالیٰ

لِلّٰهِ ؕ وَمَنْ یَّشْکُرْ فَاِنَّمَا یَشْکُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ کَفَرَ

دَ الله | او څوک چه | شکر کوی | نو بیشکه | هغه شکر کوی | دَ خپل ځان دَ پاره | او څوک چه | ناشکری کوی

شکر کوه او څوک چه شکر کوی نو دَ خپل ځان دَ فائدے دَ پاره ئے کوی ، او څوک چه ناشکری کوی

فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِیٌّ حَمِیْدٌ ⑫ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ

نو بیشکه | الله | بے نیازه | دَ تعریف لائق دے | او هر کله چه | ؤوئیل | لقمٰن | خپل ځوئے ته | او هغهٔ

نو الله تعالیٰ بے نیازه دَ تعریفونو قابل دے ۔ او څهٔ وخت چه لقمان خپل ځوئے ته دَ نصیحت په

یَعِظُهٗ یٰبُنَیَّ لَا تُشْرِکْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّ الشِّرْکَ لَظُلْمٌ

نصیحت کولو دهٔ ته | اے زما ځویه ! | ته شریک مهٔ نیسه | دَ الله سره | بیشکه | شرک | ظلم دے

طور ووئیل چه اے زما ځویه ! ته خدائے له شریک مهٔ پیدا کوه ، بیشکه شرک ډیر لوئے ظلم

عَظِیْمٌ ⑬ وَوَصَّیْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَیْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ

ډیر لوئے | او مونږ حکم وکړو | انسان ته | دَ دهٔ دَ پلار او مور په حقله | اُوچت کړو دے | دَ دهٔ مور

دے ۔ او مونږ بنیادم ته دَ مور او پلار په حقله ډیر تاکید کړے دے ۔ (ځکه چه) مور دَ ډیرے کمزورئ

وَهْنًا عَلٰی وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِیْ عَامَیْنِ اَنِ اشْکُرْ لِیْ

ضعف په ضعف باندے | او له تی نه خلاصول دَ دهٔ | په دوؤ کالو کښې دی | دا چه شکر وکړه | زما

سره په ګیډه کښې سنبال ؤساتلو او بیا په دوه کاله کښې ئے دَ تی نه خلاص کړو چه اے بنده ! ته زما هم او دَ مور پلار

ع ۱۰

وقف النبی صلی الله علیه وسلم

النصف

وَلِوَالِدَيْكَ ۚ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿١٤﴾ وَاِنْ جٰهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ

او دَ خپل مور او پلار | هم زما طرف ته واپس راتلل دی | او که چرے | کوشش کوی دوی په تا | په دے چه ته شریک مقرر کړے

هم شکر کوه او ماته په خاما پسته راځے ۔ او که چرے دوی دواړه دربانږ دا زور راچوی چه ته ما سره بغیر

بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا

ما سره | هغه څیز | چه نشته دے | تا ته | دَ هغے | څه علم | نو دَ دوی فرمانبرداری مه کوه | او تعلق ساته دَ دوی سره

دَ څه دلیل نه څوک شریک ومنه ، نو دَ هغوی دواړو خبره مه منه او په دُنیا کښے هغوی سره

فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۚ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ

په دنیا کښے | په ښه طریقه | او پیروی کوه | دَ لارے | دَ هغه چا | چه رجوع کوی | طرف زما ته | بیا

ښه سلوک ساته ، او دَ هغه چا په لاره روان وسیږه چه ما ته رجوع کوی ، بیا ستاسو

اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ يٰبُنَيَّ

زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دی | پس زه به وښایم تاسو ته | څه چه | تاسو کول - | اے زما ځویه!

دَ ټولو ما ته واپس راتلل دی ، بیا به زه ستاسو دَ عملونو نه تاسو خبر کړم ۔ (لقمان ووئیل) اے زما ځویه!

اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ

بیشکه (څه عمل) | که چرے وی | برابر | دَ دانے | دَ اوړی | بیا وی | په یو کاڼړی کښے

که یو عمل دَ اوړی دَ دانے هومره نرے وی بیا هغه په یو کاڼړی کښے دننه پټ پروت وی

اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ

یا | په آسمانونو کښے | یا | په زمکه کښے | حاضر به کړی | هغه | الله | بیشکه | الله

یا په آسمانونو کښے یا په زمکه کښے دننه پټ وی نو الله تعالیٰ به ئے راحاضر کړی ۔ بیشکه الله تعالیٰ ډیر

لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿١٦﴾ يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ

باریک بین | خبردار دے | اے زما ځویه! | قائم کړه | مونځ | او حکم کوه | دَ نیکئ

باریک بین (او) باخبره دے ۔ اے زما ځویه! مونځ کوه او خلقو ته دَ نیکئ حکم ورکوه ،

وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَآ اَصَابَكَ ۚ اِنَّ ذٰلِكَ

او منع کوه | له بدئ نه | او صبر کوه | په هغه څه | چه دررسی تاته | بیشکه | دا

او دَ بدئ نه خلق منع کوه او چه کوم مصیبت دربانږ راشی نو په هغے صبر کوه ۔ بیشکه دا ډیر

مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿١٧﴾ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ

دَ همّت | له کارونو نه (دے) | او مه تاوَوه | خپل مخ | له خلقو نه | او مه ځه

دَ همّت کار دے ۔ او خلقو ته خپل مخ مه پړسوه ، او په زمکه

فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿١٨﴾

په زمکه کښے | په غرور سره | بیشکه | الله | نه خوښوی | هر | مغروره | فخر کوونکے

بانږ غاوره مه ګرځه ۔ دَ الله تعالیٰ غاوره فخر کوونکی خلق خوښ نه دی

وَاقْصِدْ فِىْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ؕ اِنَّ

اومیانه روی کوه | په خپل تګ کښې | او ښکته کړه | خپل آواز | بیشکه

او په خپل تګ کښې اعتدال ساته او په خپل آواز کښې نرمي پیدا کړه ۔ بیشکه په

ع ٨ ٢ ١١ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ⑲ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ

ډیر زیات بد | په آوازونو کښې | آواز | دَ خر دے | ایا تاسو نهٔ دی کتلی | چه | الله

آوازونو کښې خراب آواز دَ خر دے ۔ ایا تاسو دانهٔ وینئ چه الله تعالیٰ

سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ

په کار لګولی دی | تاسو دَ پاره | هغه څهٔ | چه په آسمانونو کښې دی | او هغه څهٔ | چه په زمکه کښې دی | او دهٔ پوره کړل

دَ آسمانونو او دَ زمکې ټول څیزونه ستاسو په خدمت باندې لګولی دی ، او تاسو ته ئے

عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ؕ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

په تاسو | خپل نعمتونه | ښکاره | او پټ | او څخه له خلقو نه | هغه څوک دی چه

خپل ښکاره او پټ نعمتونه پوره په پوره درکړی دی ، او څخه خلق داسے دی چه دَ الله تعالیٰ

يُّجَادِلُ فِى اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ⑳

بحث کوی | دَ الله په حقله | بغیر دَ علم نه | او بغیر دَ هدایت نه | او بغیر دَ روښانه کتاب نه

په حقله بغیر دَ څهٔ واقفیت نه او بغیر دَ څهٔ دلیل نه او بغیر دَ یو روښانه کتاب نه (ناسره) جګړے کوی

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا

او هر کله چه | وویلے شی | دوی ته | چه پیروی وکړئ | دَ هغه څهٔ | چه نازل کړو | الله | (نو) دوی وائی

او هر کله چه ورته وویلے شی چه دَ هغه حکمونو پیروی کوئ چه الله تعالیٰ نازل کړی دی نو داوائی چه نه

بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ

بلکه | مونږ به پیروی کوو | دَ هغه څهٔ چه موندلی دی مونږ | په هغې باندې | خپل پلاران | آیا اګر که | شیطان

مونږ خو به هم په هغه لاره باندې ځو په کومه چه مونږ خپل پلار نیکهٔ روان موندلی دی اګر که په دغه لاره باندې

يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ㉑ وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ

بللی دوی | طرف دَ عذاب | دَ دوزخ ته | او څوک چه | متوجه کړی | خپل مخ | دَ الله طرف ته

شیطان ئے دَ دوزخ انګار ته راولی ، او څوک چه خپل مخ الله تعالیٰ ته وُسپاری

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ وَاِلَى اللّٰهِ

او دے | نیکو کار وی | نو بیشکه دهٔ وُنیوله | کړئ | مضبوطه | او الله طرف ته دے

او په اخلاص نیکی کوی ، نو هغهٔ مضبوطه کړئ وُنیوله ، او آخر دَ ټولو کارونو

عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ㉒ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ؕ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

آخیر | دَ (ټولو) کارونو | او څوک چه کفر وکړی | نو غمژن دِ نهٔ کړی تا | دَ هغهٔ انکار | زمونږ طرفته دی | دَ دوئی واپس راتلل

انجام الله تعالیٰ ته دے ۔ او چا چه کفر غوره کړونو ته دَ هغهٔ دَ کفر په وجه مهٔ غمژنه کیږه مونږ ته به دوئی ټول پسته راځی

فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۲۳

بیا به مونږ وښایو دوی ته | څه چه | عمل وکړو دوی | بیشکه الله | ښه پوهه دے | په راز | د سینو

نو مونږ به ورته خپل ټول کارونه په ګوته کوو، بیشکه الله تعالیٰ ته د زړه د تو پټ راز ښه معلوم دے.

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۲۴ وَلَىِٕنْ

مونږ به فائده ورکړو دوی ته | لږ ه | بیا به مونږ وشړو دوی | طرف د عذاب | سخت ته | او که چرے

مونږ به دوی له لږ ه شان موقع ورکوو او بیا به ئے یو سخت عذاب طرف ته راکاږو، او که ته ترے نه

سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ

ته تپوس وکړے له دوی نه | چه چا | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | نو دوی به ضرور ووائی | هم الله

تپوس وکړے چه دا آسمانونه او زمکه چا پیدا کړی دی ؟ نو په جواب کښے به ووائی چه الله

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۲۵ لِلّٰهِ مَا

ووایه | ټول تعریفونه | الله لره دی | بلکه | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | هم د الله دی | څه چه

نو ته ورته ووایه چه ټول تعریفونه د الله (په کار) دی خو په دوی کښے اکثر خلق نه پوهیږی، د آسمانونو او د

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۲۶ وَلَوْ اَنَّ مَا

په آسمانونو کښے | او زمکه کښے دی | بیشکه هم الله دے | بے نیازه | د حمد لائق | او که چرے | هغه څه

زمکے هر څیز د الله تعالیٰ مال دے. بیشکه چه الله تعالیٰ بے نیازه د تعریفونو خاوند دے. او که د

فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ

چه په زمکه کښے دی | له ونو نه | قلمونه شی | او دریاب (سیاهی) | چه مدد وکړی د دے | له دے نه پس

زمکے په مخ باندے دا ټولے ونے قلمونه شی او سمندر سیاهی جوړه شی او د دے د مدد د پاره

سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۲۷

اووه | دریابونه (نور) | (نو هم به) ختمے نه شی | خبرے | د الله | بیشکه الله | ډیر غالب | حکمت والا دے

اووه سمندرونه نور راشی بیا به هم د الله تعالیٰ خبرے ختمے نه شی؛ بیشکه الله زبردست د حکمتونو خاوند دے.

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۲۸

نه دے پیدا کول ستاسو | او نه راپورته کول ستاسو | مګر په شان د یو تن | بیشکه الله | آوریدونکے | لیدونکے دے

ستاسو د ټولو په اول ځل راپیدا کول او بیا سر دوباره ژوندی کول بالکل داسے دی لکه د یو سړی راپیدا کول الله هر خبره آوری هر عمل

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ

آیا تا نه دی کتلی | چه الله | داخلوی | شپه | په ورځ کښے | او داخلوی | ورځ | په شپه کښے

وینی ګوری. آیا تا ته معلومه نه ده چه الله تعالیٰ شپه په ورځ کښے او ورځ په شپه کښے ور ننباسی ؟

وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۡ كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى

او ده تابع کړی دی | نمر | او سپوږمۍ | هر یو | روان دے | تر موده | مقرر دے پورے

او هم ده نمر او سپوږمۍ په کار باندے لګولی دی چه هر څیز به تر مقرر نیټے پورے روان دی

وَاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ خَبِيۡرٌ ﴿٢٩﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡحَقُّ

او بیشکه الله | له هغه څه نه | چه تاسو ئې کوئ | خبردار دے | دا | حُکه چه الله | هم دے دے برحق

او الله تعالیٰ ستاسو په ټولو کارونو خبر دے۔ دا حُکه چه الله تعالیٰ په خپله هستیٔ کښې په خپله کامل دے

وَاَنَّ مَا يَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِهِ الۡبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الۡعَلِىُّ

او چه کوم څیز (هم) | دوی بلی | سیواله دهٔ نه | هغه باطل دی | او بیشکه | هم الله دے | عالیشان

او دوئ چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا دَ نورو چا بلنه کوی هغه ټول باطل دی۔ او الله تعالیٰ دَ هر څیز نه اوچت ډیر

ع ١١/١٢
الۡكَبِيۡرُ ﴿٣٠﴾ اَلَمۡ تَرَ اَنَّ الۡفُلۡكَ تَجۡرِىۡ فِى الۡبَحۡرِ بِنِعۡمَتِ اللّٰهِ

دیر لوئے | آیا تا نهٔ دی کتلی | چه کشتیٔ | روانه وی | په دریاب کښې | په فضل دَ الله

لوئے دے۔ آیا تهٔ نهٔ وینے چه هم دَ الله تعالیٰ په فضل سره کشتیٔ په دریاب کښې چلیږی

لِيُرِيَكُمۡ مِّنۡ اٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّـكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوۡرٍ ﴿٣١﴾

چه دے وښائی تاسو ته | خپلې نخښې | بیشکه | په دے کښې | نخښې دی | دَ پاره دَ هر | صبر کوونکی | شکر کوونکی

چه تاسو ته دَ خپل قدرت نخښې وښائی۔ بیشکه چه په دے کښې دَ هر صبر کوونکی او شکر کوونکی دَ پاره نخښې پرتې دی

وَاِذَا غَشِيَهُمۡ مَّوۡجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخۡلِصِيۡنَ لَهُ

او هر کله چه | پټ کړی دوی | څپه | په شان دَ سائیان | نو بلی دوی الله | خالص کوونکی | دَ پاره دَ دهٔ

او هر کله چه (دَ سمندر) څپې دَ څپرونو په شان په دوئ باندے راوُخیژی نو دوئ ډیر په اخلاص سره دَ الله بلنه شروع

الدِّيۡنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمۡ اِلَى الۡبَرِّ فَمِنۡهُمۡ مُّقۡتَصِدٌ ؕ

عبادت | بیا هر کله چه | نجات ورکړی دوی ته | دَ اُوچے طرف ته | نو (څوک) له دوی نه | په اعتدال وی

کړی، خو چه هغه ئې دَ اُوچے طرف ته راخلاص کړی نو ډیر لږ خلق په کښې په اعتدال پاتے کیږی

وَمَا يَجۡحَدُ بِاٰيٰتِنَاۤ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوۡرٍ ﴿٣٢﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوۡا

او انکار نهٔ کوی | زمونږ دَ آیتونو | مکر | وعده ماتوونکے | ناشکر کګزار | اے خلقو! | ویریږئ

او زمونږ دَ آیتونو نه خو هغه خلق انکار کوی چه بے لوظه ناشکره وی۔ اے خلقو! دَ خپل رب دَ عذاب

رَبَّكُمۡ وَاخۡشَوۡا يَوۡمًا لَّا يَجۡزِىۡ وَالِدٌ عَنۡ وَّلَدِهٖ ۚ وَلَا مَوۡلُوۡدٌ

دَ رب خپل نه | او ویره کوئ | له هغه ورځے نه | (چه) په کار به رانهٔ شی | (هیڅ) پلار | دَ خپل ځوئے | او نهٔ (څوک) ځوئے

نه ویره کوئ او دَ هغے ورځے نه ویریږئ چه یو پلار به دَ خپل ځوئے بدله ورکولے نهٔ شی او نهٔ به یو ځوئے دَ

هُوَ جَازٍ عَنۡ وَّالِدِهٖ شَيۡـئًا ؕ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الۡحَيٰوةُ

به په کار راځی | دَ خپل پلار | دَ څهٔ څیز | بیشکه | وعده دَ الله | رښتیا ده | پس دوکه درنهٔ کړی تاسو ته | ژوند

خپل پلار څهٔ په کار راشی۔ بیشکه دَ الله تعالیٰ وعده رښتینې ده، پس دَ دنیا ژوند مو په دوکه کښې

الدُّنۡيَا ٚ وَلَا يَغُرَّنَّكُمۡ بِاللّٰهِ الۡغَرُوۡرُ ﴿٣٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ عِنۡدَهٗ عِلۡمُ

دَ دُنیا | او دوکه درنهٔ کړی تاسو ته | دَ الله په حقله | دوکه ورکوونکے (شیطان) | بیشکه الله | هم دهٔ سره دے | علم

وانهٔ چوی او نهٔ دوکه باز شیطان مو دَ الله تعالیٰ په حقله په دوکه کښې واچوی۔ بیشکه هم الله تعالیٰ ته دَ قیامت

السَّاعَةِ ۚ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ ۗ وَمَا تَدْرِيْ

دَ قیامت | او دے نازلوی | باران | او پوهیږی | په هغه څهٔ چه په خیټو دَ حاملو کښے دی | او نهٔ پوهیږی

علم دے او هم هغه باران وروی او هم هغه دَ رحم دننه (ماشوم) پیژنی - او هیڅ څوک نهٔ پوهیږی چه

نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۗ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ

هیڅ کس چه | څهٔ به | کوی هغه | صبا له | او نهٔ | پوهیږی | هیڅ کس چه | په کومه زمکه به

نهٔ ده چه صبا به څهٔ کوی ؟ او هیڅ څوک نهٔ پوهیږی چه کوم ځائے به مړ

تَمُوْتُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ۝٣٤ ع

هغه مری | بیشکه الله | پوهه | خبردار دے

کیږی - بیشکه الله تعالیٰ ته هر څهٔ معلوم دی په هر څهٔ خبر دے

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورة سجده په مکه کښے نازل شوه | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان دیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۳۰ آیتونه او ۳ رکوعگانے دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ دیر زیات رحم خاوند دے

الٓمّٓ ۝١ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٢

الٓمّٓ | نازلول دَ (دے) کتاب | هیڅ شک نشته | په دے کښے | له طرفه دَ رب | دَ عالمونو نه دے۔

الف، لام، میم - دا را نازل شوے کتاب دے چه هیڅ شک په کښے نشته ، دَ رب العٰلمین دَ طرف نه راغلے دے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ

آیا دوی وائی چه | تا دَ ځانه جوړ کړے دے دا | (نا) بلکه | دا | رښتیا دے | ستا دَ رب له طرف نه

آیا دا خلق وائی چه پیغمبر دا کتاب دَ ځانه جوړ کړے دے۔ نه! بلکه دا ستا دَ رب له طرف نه په حقه راغلے دے

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ

دَ پاره دَ دے چه ووېرو ې ته | هغه خلق | چه نهٔ دے راغلے دوئ ته | څوک ویرونکے | له تا نه وړاندې | دَ پاره دَ دے چه دوی

چه ته ووېروے هغه قوم چه له تا نه وړاندے ورته هیڅوک ویرونکے نهٔ دے راغلے ، شاید چه دوئ به

يَهْتَدُوْنَ ۝٣ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

لاره بیا مومی | (هم) الله دے | چا چه | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | او څهٔ چه دَ دے دواړو په مینځ کښے دی

سمه لاره روان شی - الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او زمکه او دَ دے دواړو ترمینځه څیزونه

فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ

په شپږو | ورځو کښے | بیا | دے قائم شو | په عرش باندے | نشته تاسو له | بے له دهٔ نه

ئے په شپږو ورځو کښے پیدا کړل ، بیا په عرش باندے قائم شو ، دَ هغهٔ نه سیوا ستاسو نهٔ څوک مددگار

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝٤ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ

څوک دوست | او نهٔ | سفارش کوونکے | نو آیا تاسو غور نهٔ کوئ | دے انتظام کوی | دَ ټولو کارونو

شته او نهٔ سفارشی نو آیا تاسو دَ دے نه سبق نهٔ اخلئ ، هغه دَ آسمان نه ترزمکے پورے

مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ

له آسمان نه | طرف دَ زمکے ته | بیا پورته خیژی | دَ دهٔ طرف ته | په یوه ورځ کښے

دَهر کار بندوبست کوی ، بیا هر یو کار به دَ هغهٔ حضور ته پیش کیږی ، په یو داسے ورځ کښے

كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑤ ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ

چه مقدار دَ هغې دے | یو زر | کاله | په هغه حساب | چه تاسوئے شمیری | هم دا دے | چه عالم دے | په پټو

چه دَ هغې مقدار به ستاسو دَ حساب مطابق پوره زر کاله وی . هم دا الله دے چه په پټو او په ښکاره

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥ الَّذِىْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَىْءٍ خَلَقَهٗ

او په ښکاره (خیزونو) | زبردست دے | رحم کوونکے دے | هغه چاچه | ښهٔ ئے جوړ کړو | هر څیز | چه دهٔ پیدا کړو

تو څیزونو عالم دے زبردست او مهربان دے . هر څهٔ چه ئے جوړ کړی دی نو ډیر ښهٔ (او محکم) ئے جوړ کړی دی

وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ⑦ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ

او شروع ئے وکړه | دَ پیدائش | دَ بنیادم | له خاوړے نه | بیائے جوړ کړو | دَ دهٔ نسل | له خلاصے

او دَ انسان پیدائش ئے دَ خاوړے نه شروع کړے دے . بیا دَ هغهٔ نسل ئے دَ نچوړ شوو (او) دَ بیقدره

مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ⑧ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ

دَ اوبو | حقیرو نه | بیائے درست کړو دے | او پوک ئے وهلو | په دهٔ کښے | له خپل روح نه | او پیدا ئے کړل

اوبو نه وچلولو . بیائے دَ هغهٔ اندامونه روغ کړل او په کښے ئے د خپل (طرف نه) روح پوک وهلو . او تاسو له

لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ⑨ وَقَالُوْٓا

تاسو له | غوږونه | او سترګے | او زړونه | (مګر) ډیر لږ | تاسو شکر کوئی | او دوی وائی

ئے غوږونه ، سترګے او زړونه ورکړل ، مګر تاسو ډیر لږ شکر ادا کوئ . او دوی وائی

ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِى الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِىْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۬ؕ بَلْ هُمْ

آیا هر کله چه ورک شو موږ | په زمکه کښے | نو آیا موږ به | دَ نوی سره پیدا کیږو ؟ | (نا) بلکه | دوی (خو)

چه هر کله موږ په زمکه کښے ختم شو نو آیا موږ به بیا دَ نوی سره راژوندی کیږو ؟ خبره دا ده چه

بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ⑩ قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ

دَ ملاقات نه | دَ رب خپل | منکر دی | ووایه | قبض کوی روح ستاسو | فرښته | دَ مرګ

دا خلق دَ خپل رب دَ ملاقات نه منکر دی . (اے پیغمبره!) ووایه ، چه ملک الموت چه په تاسو مقرر دے

الَّذِىْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ⑪ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ

کوم چه | مقرر کړے شوے دے | په تاسو | بیا به | تاسو دَ خپل رب طرف ته | واپس کولے شئ | او که چرے ووینے ته | کوم وخت چه ګناهګاران به

ستاسو روحونه به قبض کوی نو بیا به خپل رب ته واپس کولے شئ . او کاش! ته هغه مجرمان ووینے چه هغوی به

نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا

ټیټ کړی وی | خپل سرونه | دَ خپل رب په وړاندې | اے زمونږه ربه ! | مونږه ولیدل | او مونږ واوریدل

خپل خدائے ته سرونه ټیټ نیولی وی (او وائی به) اے زمونږ ربه ! اوس زمونږ سترګے او غوږونه پرانستے شول

فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا

پس واپس ولیږه موږ | چه موږ وکړو | نیک عمل | بیشکه موږ | نیکي کوونکي یُو | اوکه چیرے | غوښتلے وے موږه | نو ورکړے به وو موږ

نو واپس مو دنیا ته ولیږه چه موږ نیک عمل وکړو، زموږ اوس یقین ؤشو اوکه موږ ته منظوره وے نو هر چا ته به مو

كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ

هر کس ته | دَ دهٔ هدایت | او لیکن | ثابته شوے ده | خبره | زما له طرف نه | چه زهٔ به خامخا ډک کړم

خپله لار ورکړے وه ، خو زما دَ طرف نه دا خبره فیصله شوے ده چه دوزخ به دَ (بد کارو) پیریانو او

جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ

دوزخ | له پیریانو | او انسانانو | ټولو نه | پس وُڅکئ | په بدله دَ هغې کِنې | چه تاسو هیر کړو

او بنیادمو دواړو نه ډکوم ، نو اوس (دَ خپل عمل) خوند وُڅکئ ځکه چه دَ دے

لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ

ملاقات | دَ دے ورځے خپلے | بیشکه موږ | هیر کړئ تاسو | او وُڅکئ تاسو | عذاب | دَ همیشه

ورځے راتګ مو هیر کړے وو. نن موږ تاسو هیر کړئ ، او دَ خپلو عملونو په بدل کښے دَ همیشه

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا

په بدله دَ هغه څه | چه تاسو به کول | بیشکه چه | ایمان راوړی | په اَیتونو زموږ | هغه خلق چه | هر کله

عذاب خوندونه وُڅکئ. زموږ په اَیتونو باندِ هغه څوک ایمان راوړی چه څهٔ وخت

ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّ سَبَّحُوْا

نصیحت کولے شي دوی ته | په هغے | نو پریوزی دوی | سجده کوونکي | او | پاکیزګي بیانوی

ورته یادولے شي ، نو په سجده کښے پریوزی ، او دَ خپل رب حمد او

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ ۩ السجدة تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ

په حمد سره | دَ خپل رب | او دوی | کبر نهٔ کوی | جدا وی | اړخونه دَ دوی

ثنا وائی ، او هغوئ تکبّر نهٔ کوی ، دَ هغوئ اړخونه دَ خوب دَ ځایونو

عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۠ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ

له خواب ګاهونو نه | دوی بلی | خپل رب | په ویره | او په اُمید | او له هغه څهٔ نه | چه موږ روزی ورکړے ده دوی ته

نه په ډډه وی او خپل رب ته دَ ویرے او اُمید دواړو ترمینځه دعا کوی او څهٔ چه موږ هغوئ ته ورکړی

يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ

خرڅ کوی | پس نهٔ دے پوهه | هیڅ نفس | په هغه څهٔ | چه پټ مقرر شوے دے | دَ دوی ځپاره | له یخوالی | دَ سترګو نه

دی دَ هغے نه خرڅ کوی ، نو هیچا ته معلومه نهٔ ده چه دَ هغهٔ دَ پاره په غیبو کښے دَ سترګو دَ یخوالی څومره ډیر سامان

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ

بدله | دَ هغه (عملونو) | چه دوی به کول. | آیا هغه څوک | چه وی | مؤمن | په شان دَ هغه چا دے

سنبال پروت دے دغه دَ هغوئ دَ خپلو عملونو بدله ده. آیا څوک چه مومن وی هغه به هم دَ فاسق په شان (وګڼلے)

السجدة ٩

فَاسِقًا ۭ لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

چه فاسق وی؟ | نهٔ برابریږی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

شی؟ دوی هیچرې برابر کیدے نهٔ شی۔ چا چه ایمان راوړو او نیک کارونه ئے وکړل،

فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۡ نُزُلًا ۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

پس دوی دَ پاره | باغونه دی | دَ اوسیدو | میلمستیا | په بدله دَ هغې کښې | چه دوی به کول | او هغه خلق چه

دَ هغوی دَ اوسیدو دَ پاره به باغونه وی دا به میلمستیا وی دَ هغوی دَ عملونو په بدله کښې۔ او څوک چه فاسقان

فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا

نافرمان وُو | پس ځائے دَ دوی | دوزخ دے | هرکله چه | دوی اراده وکړی | چه دوی وُځی | له هغې نه | نو بیرته به ورغورځولے کیږی

پاتے شول نو دَ هغوی ټیکاؤ نړه اوس دے۔ هرکله چه ترے نه بهرته وتل غواړی نو پستنه به په کښې ورغورځولے

فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿٢٠﴾

په هغې کښې | او وُبه ویلے شی | دوی ته | چه وُڅکئ (مزه) | دَ عذاب | دَ دوزخ | هغه | کوم چه به تاسو | دروغ گڼړلو۔

شی او ورته به وُویلے شی چه اوس دَ هغې دوزخ دَ عذاب خوند وُڅکئ چه تاسو به دروغ گڼړلو۔

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ

او مونږ به خامخا وُڅکوو دوی ته | څهٔ عذاب | دَ نزدے (دُنیا) | دَ لوئے عذاب نه وړاندِ | دَ پاره دَ دے چه دوی

او مونږ به ورله دَ هغه لوئے عذاب نه وړاندِ دلته نزدے سزا هم ورکړو شاید چه دوئ راجعه لاڑ شی (بیرته)

يَرْجِعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ

بیرته راوګرځی | او څوک | زیات ظالم دے | له هغه چا نه | کوم ته چه نصیحت وکړے شو | دَ خپل رب په آیتونو | بیا | هغهٔ مخ واړولو

واپس شی۔ او دَ هغه چا نه بل غټ ظالم څوک کیدے شی چه دَ خپل رب آیتونه ورته رایاد کړے شی او دے ترے نه بیا هم

عَنْهَا ۭ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

له هغې نه | بیشکه مونږ | له مجرمانو نه | انتقام اخستونکی یُو | او بیشکه | مونږ ورکړے وو | موسیٰ ته | کتاب

مخ واړوی؟ مونږ به خامخا دَ مجرمانو نه بدله اخلو۔ او مونږ موسیٰؑ ته کتاب (تورات) ورکړے وو، نو

فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاۗىِٕهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ﴿٢٣﴾ ۚ

پس مهٔ | کیږه ته | په شک کښې | له ملاویدو دَ دهٔ نه | او مونږ جوړ کړے وو دا | هدایت | دَ بنی اسرائیلو دَ پاره

ته دَ الله تعالیٰ سره په ملاقات کښې هیڅ شک مهٔ کوه او هغه مو دَ بنی اسرائیلو دَ پاره دَ هدایت سبب ګرځولے وو

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَىِٕمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ڛ

او جوړ کړل مونږ | له دوی نه | پیشوایان | چه سمه لار به ئے ښودله | زمونږ په حکم | هرکله چه | دوی صبر وکړو

او په هغوی کښې مونږ ډیر پیشوایان پیدا کړی وو چه زمونږ په حکم به ئے خلقو ته سمه لار ښودله ځکه چه هغې نیکانو صبر کولو۔

وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ﴿٢٤﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

او وُو دوی | چه زمونږ په آیتونو به ئے | یقین کولو | بیشکه | ستا رب به | فیصله وکړی | دَ دوی په مینځ کښې | په ورځ دَ قیامت

او زمونږ په آیتونو به ئے یقین کولو۔ بیشکه چه ستا رب به په خپله دَ قیامت په ورځ دَ دوئ ترمینځهٔ په اختلاف

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٥﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ

په هغه څه کښې چه | دوی به په هغې کښې اختلاف کولو | آیا رهنمائی ونه کړه | دَ دوی (دے خبرے چه) | چه څومره

خبرو کښې فیصله کوی. آیا دوی دَدے خبرے نه هم سبق وانه خستلو چه مونږ دَ دوی

أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ ۚ إِنَّ

مونږ هلاک کړل | له دوی نه وړاندې | قومونه | چه دوی روان دی | دَ دوی په کورونو کښې | بیشکه

نه وړاندې څومره ډیر قومونه هلاک کړی دی چه (نن) دوی دَ هغوی په کورونو کښې تګ راتګ کوی بیشکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ ۖ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٦﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ

په دے کښې | نخښې دی | پس آیا دوی نهٔ اوری ؟ | آیا نهٔ دی کتلی دوی | چه مونږ | روانوو | اوبهٔ

په دے کښې لوئے نخښې دی، نو آیا دوی نهٔ اوری؟ آیا دوی (چرے) غور نهٔ دے کړے چه مونږ اوبهٔ اوچے زمکے

إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ

طرف دَ زمکے | بے ګیاه ته | بیا مونږ راؤباسو | په دے سره | فصل | چه خوری | له دے نه | څاروی دَ دوی

طرف ته رسوو، نو مونږ دَ دے په ذریعه فصلونه راپیدا کوو چه دَ دوی څاروی ئے هم خوری

وَأَنْفُسُهُمْ ۖ أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ

او دوی په خپله (هم) | نو آیا دوی نهٔ ګوری | او دوی وائی | کله به وی | دا | فیصله | که چرے یئ تاسو

او دوی په خپله هم نو آیا دوی نهٔ وینی؟ او دوی وائی که تاسو رښتینی یئ نو (ونبایئ چه) دا (آخری) فیصله

صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

رښتینی | ووایه | په ورځ دَ فیصلے به | نفع ورنهٔ کړی | هغوته چه | کافران دی | دَ دوی ایمان راوړل | او نهٔ به دوی ته

به کله وی؟ ورته ووایه چه دَ فیصلے په ورځ به کافرانو ته ایمان راوړل هیڅ فائده نهٔ ورکوی او نهٔ به ورته

يُنْظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

مهلت ورکولے شی | پس ته مخ واړوه | له دوی نه | او ته انتظار کوه | بیشکه دوی (هم) | انتظار کوونکی دی.

څهٔ مهلت ورکیدے شی نو ته دَ دوی دَ وینا خیال مهٔ ساته او (دَ حق دَ غلبے) انتظار کوه، دوی هم (لګیا دی) انتظار کوی

سُورَةُ الْأَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ | ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ آيَةً وَتِسْعُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ احزاب په مدینه کښے نازل شوے ده | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۷۳ آیتونه او ۹ رکوع ګانې دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ ۗ إِنَّ اللَّهَ

اے نبی! | ویریږه | دَ الله نه | او فرمانبرداری مهٔ کوه | دَ کافرانو | او منافقانو | بیشکه الله

اے نبی! ته دَ الله تعالیٰ نه ویره کوه او دَ کافرانو او منافقانو خلقو خبره مهٔ منه. بیشکه الله تعالیٰ

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

دے | پوهه | دَ حکمت والا | او پیروی کوه | دَ هغه څهٔ چه وحی کولے شی | تا ته | ستا دَ رب له طرف نه | بیشکه | الله

ډیر ښهٔ پوهه دَ حکمتونو خاوند دے. او دَ خپل رب دَ طرف نه چه درته کومه وحی شوے ده دَ هغے پیروی کوه، بیشکه الله

كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٢﴾ وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

دے | په هغه څه چه | تاسو ئے کوئ | خبردار | او توکل کوه | په الله | او کافی دے | الله

ستاسو په کارونو ښهٔ خـبـردے۔ او په الله تعالیٰ توکل ساته ، او هم الله تعالیٰ کافی

وَكِيْلًا ﴿٣﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ

کارساز | نهٔ دی جوړ کړی | الله | د هیڅ سړی | دوه زړونه | د ده په سینه کښے | او نهٔ ئے دی جوړ کړی

کارساز دے۔ الله تعالیٰ د هیچا په سینه کښے دوه زړونه نهٔ دی ایښی ، او تاسو چه کوم ښځو

اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ

ستاسو ښځے | هغه ښځے | چه ظهار کوئ تاسو | د هغوئ سره | میاندے ستاسو | او نهٔ دی جوړ کړی | ستاسو د خلے وئیلی ځامن

سره ظهار وکړی نو هغه ئے ستاسو میاندے کړی نهٔ دی۔ او نهٔ ئے ستاسو په ځامنو نیولی هلکان

اَبْنَآءَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي

ستاسو ځامن | دا ستاسو خبره ده | ستاسو د خلو | او الله | وائی | حقه خبره | او دے ښائی

(په رښتیا) ستاسو ځامن کړی دی، دا خو هسے ستاسو د خلے خبرے دی او الله حقه خبره کوی او هم هغه دے چه

السَّبِيْلَ ﴿٤﴾ اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآىِٕهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْٓا

لار ه | بلئ دوی | د دوئ د پلارانو په نسبت | دا ښهٔ سمه خبره ده | په نزد د الله | بیا کهٔ چرے نهٔ پیژنئ تاسو

سمه لار ښائی، د غه هلکان د خپلو سکه پلارانو په نومو نو بلئ دا خبره د الله په نزد ډیره د انصاف ده ، نو کهٔ تاسو ئے پلاران

اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ۭ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

پلاران د دوئ | نو هغه ورونړه دی ستاسو | په دین کښے | او ستاسو دوستان دی | او نشته دے | په تاسو باندے | هیڅ گناه

نهٔ پیژنئ ، نو هغوئ ستاسو دینی ورونړه او دوستان دی۔ او چه په دے کښے درنه څهٔ غلطی وشی

فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

په دے کښے | چه تاسو غلطی وکړئ | او لیکن هغه | چه اراده وکړه | زړونو ستاسو | او دے الله | بخښونکے

نو هیڅ گناه در باندے نشته۔ خو هغه گناه په دے کښے ده چه څهٔ تاسو د زړهٔ په اراده سره وکړئ او الله بخښونکے

رَّحِيْمًا ﴿٥﴾ اَلنَّبِيُّ اَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗٓ

مهربان | پیغمبر | زیات حق لری | په مؤمنانو باندے | د دوی د ځانونو نه | او د پیغمبر بیبیانے

مهربان دے۔ نبیؐ په مومنانو باندے د هغوئ د خپلو ځانونو نه هم زیات حق لری ، او د دهٔ بیبیانے د

اُمَّهٰتُهُمْ ۭ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ

د دوئ میاندے دی | او رشته دار | ځنے د دوی ډیر نزدے دی له ځنو نه | د الله په کتاب کښے

مسلمانانو میاندے دی۔ او خپل خپلوان د الله تعالیٰ په کتاب کښے د نورو (عامو) مسلمانانو او مهاجرو

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓىِٕكُمْ مَّعْرُوْفًا ۭ

له مؤمنانو | او مهاجرو نه | مگر دا چه تاسو کوئ | د خپلو دوستانو سره | څهٔ نیکی

په مقابله کښے زیات تعلق لری ، خو هغه کهٔ تاسو خپلو دوستانو سره څهٔ نیک سلوک کول غواړئ نو کولے شئ

كَانَ ذٰلِكَ فِى الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۶﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ

دے دا | پہ کتاب کنبے | لیکلے شوے | او هرکله چه مونږ واخستله | له پیغمبرانو نه | وعده د دوی

دا خبره پہ لوح محفوظ کنبے لیکلے شوے پرته ده ۔ او هغه وخت چه مونږ د ټولو پیغمبرانو نه وعده واخسته

وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ

او له تا نه | او له نوح؏ نه | او ابراهیم؏ نه | او موسیٰ؏ نه | او عیسیٰ؏ | ځوئے د مریم نه

او ستا نه هم او د نوح؏ او ابراهیم؏ او د موسیٰ؏ او عیسیٰ؏ ځوئے د مریم نه هم

وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۷﴾ لِّيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ

او واخستله مونږ | له دوی نه | وعده | پخه | چه تپوس وکړی الله | له رښتیا ویونکو نه | د دوی د رښتیا ؤ په حقله

او د دے ټولو نه مونږ پوخ لوظ واخستلو ، چه الله د رښتینو خلقو نه د خپل رښتینی تعلیم په حقله تحقیق وکړی

ع ۸ ۱۷
وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۸﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا

او ده تیار کړے دے | کافرانو د پاره | عذاب | دردناک | اے ایمان والو! | یاد کړئ

او ده کافرانو د پاره دردناک عذاب تیار ساتلے دے ۔ اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ دا احسان

نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا

نعمت | د الله | په تاسو باندے | هرکله چه | راغلے تاسو ته | لښکرے | پس راولیږلو مونږه | په هغوئ باندے | باد

را یاد کړئ هرکله چه (د غزوۀ خندق په موقع) په تاسو باندے ډیرے لښکرے راوختلے نو مونږ پرے یوه سیلئ راوستله

وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿۹﴾

او لښکرے | چه نۀ لیدے | تاسو هغه | او دے الله | په هغه څۀ | چه تاسو ئے کوئ | بینا

او داسے (غیبی) لښکرے مو راولیږلے چه تاسو نۀ لیدلے او الله تعالیٰ لیدل څۀ چه تاسو کول ۔

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ

هرکله چه راغلل دوی په تاسو | ستاسو د پاسه نه | او د لاندے نه | ستاسو | او هرکله چه وازے پاتے شوے | سترگے

څۀ وخت چه هغوئ ستاسو د بره طرف نه او ستاسو د لاندے طرف نه په تاسو راوختل او (له ویرے نه) ستاسو سترگے وازے

وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ﴿۱۰﴾

او ورسیدل | زړونه | حلق ته | او تاسو گمان کولو | د الله په حقله | گمانونه (مختلف)

پاتے شوے او زړونه مو خولے ته راغلل ، او تاسو په الله تعالیٰ باندے رنګ رنګ گمانونه شروع کړل ۔

هُنَالِكَ ابْتُلِىَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ﴿۱۱﴾ وَاِذْ يَقُوْلُ

دغه ځائے کنبے | آزمیښت وکړے شو | د مومنانو | او وُجرقولے شول دوی | په جرقولو | سخت سره | او هرکله چه وویل

په دغه موقع باندے د مسلمانانو پوره آزمیښت وکړے شو او په زوره زوره وُجرقولے شول ۔ او څۀ وخت چه

الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ

منافقانو | او هغه خلقو | چه په زړونو د هغوئ کنبے | بیماری ده | چه نۀ ده کړے وعده مونږ سره الله | او د ده رسول؏

منافقانو او هغه کسانو چه په زړونو کنبے ئے بیماری وه دا وینا کوله چه مونږ سره خو الله او د هغۀ رسول؏ په لوظ کنبے

اِلَّا غُرُوۡرًا ⑫ وَاِذۡ قَالَتۡ طَّآئِفَةٌ مِّنۡهُمۡ یٰۤاَهۡلَ یَثۡرِبَ

مکر فریب | او هرکله چه | وویئیل | یوے ډلے | له دوی نه | اے دَ مدینے والو!

فریب کړے دے۔ او څهٔ وخت چه بوتولی وویئیل دَ دوئ څخه چه اے دَ مدینے خلقو!

لَا مُقَامَ لَکُمۡ فَارۡجِعُوۡا ۚ وَیَسۡتَاۡذِنُ فَرِیۡقٌ مِّنۡهُمُ النَّبِیَّ

هیڅ ځائے نشته | تاسو دَ پاره | پس بیرته وګرځئ | او اجازت غواړی | یوه ډله | له دوئ نه | له پیغمبر نه

تاسو (دَ دښمن مقابلے ته) نهٔ شئ ټینګیدے نو بیرته لاړ شئ۔ او یو تولی دَ پیغمبر نه (دَ واپسئ) اجازت غوښتلو، دا ئے وئیل

یَقُوۡلُوۡنَ اِنَّ بُیُوۡتَنَا عَوۡرَةٌ ۛ وَمَا هِیَ بِعَوۡرَةٍ ۚۛ اِنۡ یُّرِیۡدُوۡنَ مع ۱۰

دوی وائی | چه بیشکه کورونه زمونږ | محفوظ نهٔ دی | او نهٔ دی هغه | غیر محفوظ | نهٔ غواړی دوی

چه زمونږ کورونه په ډاګه پراته دی حالانکه هغه په ډاګه نه وو خو دوئ صرف دَ تیښتے

اِلَّا فِرَارًا ⑬ وَلَوۡ دُخِلَتۡ عَلَیۡهِمۡ مِّنۡ اَقۡطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا

مګر تیښته | او کهٔ چرے داخل شی | په دوی باندِ | له اطرافو دِ (مدینے) نه | بیا | ددی ته دو بیلے شی

ږو کودر لټولو، او کهٔ چرے دَ مدینے دَ غاړو نه پرے څوک راننوځی او دوئ ته دَ فساد جوړولو

الۡفِتۡنَةَ لَاٰتَوۡهَا وَمَا تَلَبَّثُوۡا بِهَاۤ اِلَّا یَسِیۡرًا ⑭

دَ فساد دَ پاره | نو (فوراً) به راشی | او درنګ به تیر نهٔ کړی | په دے کښے | مګر | لږ

وینا وکړی نو په هغے پسے به (چه منډه) ورشی او په دغه کوړوټو کښے به ډیر لږ (ناست) پاتے شی

وَلَقَدۡ کَانُوۡا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنۡ قَبۡلُ لَا یُوَلُّوۡنَ الۡاَدۡبَارَ ؕ

او بیشکه | دوی وعده کړے وه | الله سره | له دے نه وراندِ | چه دوی به نهٔ ګرځوی | شا

او حال دا دے چه هم دِ دے خلقو دَ اول نه الله تعالیٰ سره دا وعده کړے وه چه دوی به تیښته نهٔ کوی

وَکَانَ عَهۡدُ اللّٰهِ مَسۡـُٔوۡلًا ⑮ قُلۡ لَّنۡ یَّنۡفَعَکُمُ الۡفِرَارُ

او ده | وعده | دَ الله | چه پوښتلے به شی | ووایه | هیڅ کله به فائده درنهٔ کړی تاسو ته | تیښته

او دَ الله تعالیٰ سره شوے وعده خو خامخا پوښتلے شی۔ ته ورته ووایه چه تیښته هیڅ فائده نهٔ شی درکولے

اِنۡ فَرَرۡتُمۡ مِّنَ الۡمَوۡتِ اَوِ الۡقَتۡلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوۡنَ

کهٔ چرے وتښتئ تاسو | له مرګ نه | یا دَ قتل کیدو نه | او دغه وخت به | تاسو ته موقع ملاؤ نهٔ شی

کهٔ تاسو دَ مرګ یا دَ قتل نه تښتئ او په دغه (تیښته) کښے به فائده او چنه نهٔ کړے شئ

اِلَّا قَلِیۡلًا ⑯ قُلۡ مَنۡ ذَا الَّذِیۡ یَعۡصِمُکُمۡ مِّنَ اللّٰهِ اِنۡ اَرَادَ

مګر لږه | ووایه | څوک دے | هغه کس چه | بچ کړی تاسو | دَ الله نه | کهٔ چرے هغه وغواړی

خو لږه۔ ته ورته ووایه چه څوک دی چه دَ الله تعالیٰ نه به تاسو بچ کړی کهٔ چرے دے

بِکُمۡ سُوۡٓءًا اَوۡ اَرَادَ بِکُمۡ رَحۡمَةً ؕ وَلَا یَجِدُوۡنَ لَهُمۡ

تاسو ته | تکلیف رسول | یا | وغواړی | په تاسو باندِ | مهربانی کول | او دوی به نهٔ بیاموی | ځان دَ پاره

تاسو له تکلیف درکول وغواړی یا کهٔ په تاسو مهربانی کول وغواړی (نو څوک دے منع کولے شی)؟ او دوئ دَ الله تعالیٰ نه بغیر

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ

سیوا | دَ الله نه | څوک دوست | او نهٔ څوک مددګار | بیشکه پیژنی | الله

بل هیڅوک دوست یا مددګار موندلے نهٔ شی ـ الله تعالیٰ په تاسو کښے هغه کسان ښهٔ پیژنی

الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ج

منع کوونکی | له تاسونه | او (هغه چه) وائی | خپلو وروڼړو ته | چه راشئ | زمونږ طرف ته

(چه په جهاد کښے دَ شریکیدو نه) منع کوی او خپلو وروڼړو ته وائی ، چه زمونږ طرف ته راشئ

وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٨﴾ لا اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ صلے فَاِذَا

او نهٔ راځی دوی | جنګ ته | مګر | لږ | شومان دی | ستاسو په حق کښے | پس هرکله چه

او (خپله هم) په جنګ کښے نهٔ شریکیږی ، مګر ډیر کم ـ ستاسو په حق کښے ډیر شومان دی ـ نو هرکله چه

جَآءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرُ اَعْيُنُهُمْ

راشی | ویره | نو ته به وینے دوی | چه ګوری دوی | ستا طرف ته | چه ګرځی | دَ دوی سترګے

دَ ویرے وخت راشی ، نو ته به ئے وینے چه داسے درته ګوری چه (له ویرے نه) دَ دوی سترګے تاوراتاو

كَالَّذِيْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ج فَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ

په شان دَ هغه چا | چه بے هوشی راغلی وی | په هغهٔ | دَ مرګ | بیا هرکله چه | لاړه شی | ویره

کیږی لکه چه دَ مرګ بے هوشی پرے راغلی وی ، خو چه ویره (ترے نه) لاړه شی

سَلَقُوْكُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدَادٍ اَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ط اُولٰٓئِكَ

نو دوی طعنے درکوی تاسو ته | په ژبو | تیزو سره | شومتیا کوونکی | په مال | هم دا خلق دی

نو دوی دَ مالِ غنیمت په لالچ کښے په تیزو ژبو سره تاسو له طعنے درکوی ، دے خلقو هم

لَمْ يُؤْمِنُوْا فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ ط وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ

چه ایمان ئے نهٔ دے راوړے | نو ضائع کړل | الله | عملونه دَ دوی | او دهٔ | دا (خبره) | الله ته

ایمان نهٔ دے راوړے نو الله تعالیٰ دَ دوی ټول عملونه برباد کړل ـ او دا (خبره) الله تعالیٰ ته ډیره

يَسِيْرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ج وَاِنْ يَّاْتِ

آسانه | دوی خیال کوی | چه لښکرے | (لا) تلے نهٔ دی | او که چرے راشی

آسانه ده ـ دوی دا خیال کوی چه (په مدینه باندِ حمله کوونکے) لښکرے لا واپس تلے نهٔ دی ، او که دغه لښکرے

الْاَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْاَلُوْنَ

لښکرے | نو آرزو به کوی دوی | چه کاش دوی | بهرو تلی وے | په کلو کښے | دوی تپوس کولے

بیا راشی نو دوئ به دا غوره وګڼړی چه بهر په میرو کښے دیره وی ، تش ستاسو دَ

عَنْ اَنْۢبَآئِكُمْ ط وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قٰتَلُوْٓا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢٠﴾ ع ۲ / ۱۸

ستاسو دَ خبرونو | او که چرے وے دوی | په تاسو کښے (موجود) | نو دوی به نهٔ جنګیدل (دښمن سره) | مګر ډیر کم

حال احوال تپوسونه کوی ، او که چرے دوئ تاسره هم وی نو په جنګ کښے به ډیره کمه حصه اخلی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِىْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ

بیشکه | وه | تاسو دَ پاره | (په ذات دَ) رسول الله کښې | نمونه | ښهٔ | دَ پاره دَ هغه چا

(مسلمانانو!) تاسو دَ پاره (په دِے سختو حالاتو کښې) دَ رسول الله په ذات کښې ښائسته نمونه موجود ده دا سے

كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢١﴾ وَ

چه امید لری | دَ الله | او دَ ورځے | دَ آخرت | او یادوی الله | ډیر | او

خلقوله چه دَ الله نه او دَ قیامت دَ ورځے نه ویریږی او الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوی۔ او څهٔ

لَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ

هر کله چه | ولیدل | مؤمنانو | لښکرے | نو دوی ووئیل | دا دی هغه څهٔ | چه وعده ئے کړے وه موږ سره الله

وخت چه مؤمنانو دغه لښکرے ولیدلے نو وئے وئیل دا خو هغه (موقع) ده دَ کومے چه الله تعالیٰ او

وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۫ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّآ

او دَ دهٔ رسول | او رښتیا وئیلی وُو | الله | او دَ دهٔ رسول | او زیات نهٔ کړو په دوی کښې (څهٔ نور) | سیوا

دَ دهٔ رسول موږ سره دَ وړاندِ نه وعده کړے وه او الله او دَ دهٔ رسول رښتیا وئیلی وو او (دَ کفارو دِے حملے) دَ دوی ایمان

اِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿٢٢﴾ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا

دَ ایمان | او فرمانبرداری نه | په مؤمنانو کښې (ډیر) | هغه سړی دی | چه رښتیا ئے کړل | هغه څهٔ

او اطاعت نور زیات کړو۔ په مؤمنانو کښې څنے داسے دی چه دَ الله تعالیٰ سره ئے خپل

عٰهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ

چه وعده ئے کړے وه | الله سره | په هغے | بیا څنے له دوی نه | هغه دی | چه پوره ئے کړو | خپل اقرار

لوظ په رښتیا پوره کړو نو چا خو خپله منښته پوره کړه

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ لِّيَجْزِىَ اللّٰهُ

او څنے له دوی نه | هغه څوک دی چه انتظار کوی | او بدل ئے نهٔ کړو | څهٔ بدلول | دَ پاره دَ دِے چه بدله ورکړی | الله

او څوک لا دَ وخت انتظار کوی او دوئی (په خپله رویه کښې) ذره قدرله بدل نهٔ شول، دا واقعه ځکه وُشوه

الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ

رښتینی خلقو ته | په رښتیا دَ دوئی | او عذاب ورکړی | منافقانو ته | که چرے | هغه وغواړی

چه الله رښتینو مسلمانانو ته دَ دوئی دَ رښتیا اجر ورکړی او منافقانو ته که چرے وغواړی نو سزا ورکړی یا دَ هغوئ

اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَرَدَّ اللّٰهُ

یا توبه قبوله کړی | دَ دوی | بیشکه الله | دے | بخښونکے | مهربان | او واپس کړل | الله

توبه قبوله کړی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے۔ او الله تعالیٰ کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ؕ وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ

هغه کوم چه | کافران دی | دَ دوی دَ غصے سره | چه حاصله نهٔ شوه دوی ته | (څهٔ) ښیگړه | او کافی شو | الله | مؤمنانو دَ پاره

دَ قهره ډک واپس کړل او دَ هغوئ هیڅ مراد پوره نهٔ شو۔ او هم الله تعالیٰ مؤمنانو دَ پاره په جنګ کښې

الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ﴿۲۵﴾ وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ

په جنګ کښے | او دے | الله | ډیر طاقت ور | غالب | او ښکته ئے راکوز کړل | هغه کسان چه | مدد ئے کړے وو ددوی

کافی شو، او الله تعالیٰ ډیر قوی او زبردست دے. او په اهل کتابو کښے چه کومو خلقو (د مکے د

مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ

له اهل کتابو نه | د دوی له کلاګانو نه | او واچولو | د دوی په زړونو کښے | رعب

کفارو مدد کړے وو هغوی ئے د کلاګانو نه لاندې راکوز کړل او د هغوی په زړونو کښے ئے ستاسو رعب واچولو

فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿۲۶﴾ وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ

یوه ډله | تاسو وژله | او قیدوله مو | بله ډله | او وارثان ئے کړئ تاسو | د دوی د زمکے

چه ځوک مو تړے نه وژل او ځوک مو تړے نه قیدول. او تاسو ئے د هغوی د زمکو او د کورونو

وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَئُوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ

او | د دوی د کورونو | او د دوی د مالونو | او د هغے زمکے | چه تاسو قدم نۀ وو ایښے په هغے | او دے | الله

او د نورو مالونو خاوندان کړئ. او د هغے زمکے چه تاسو پرے (د جنګ په غرض) قدم قدرے ایښے نۀ وو او الله تعالیٰ

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۷﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ ع ۱۹/۳

په هر څیز باندِ | قادر | اے نبیؐ! | ووایه | خپلو بیبیانو ته | کۀ چرے

په هر څۀ پوره قدرت لری. اے نبیؐ! خپلو بیبیانو ته ووایه چه کۀ تاسو د

كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ

غواړئ تاسو | ژوند | د دنیا | او د دے ښائست | نو راشئ | چه زۀ تاسو له لږ سامان درکړم

دنیا د ژوند خوندونه او د دے ډول سنګار غواړئ نو راځئ چه زۀ درله څۀ لږ ډیر سامان درکړم

وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۲۸﴾ وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

او رخصت کړم تاسو | په رخصت کولو | ښۀ وسره | او کۀ چرے تاسو | غواړئ | الله | او د دۀ رسول

او په ښۀ مناسبه طریقه مو رخصت کړم. او کۀ تاسو الله تعالیٰ او د دۀ رسول او

وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا

او کور | د آخرت | نو بیشکه الله | تیار ساتلے دے | نیکو بیبیانو د پاره | له تاسو نه | اجر

آخرت غواړئ، نو الله تعالیٰ په تاسو کښے نیکو بیبیانو له ډیر لوئے اجر تیار

عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾ يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ

ډیر لوئے | اے بیبیانو د نبیؐ! | ځوک چه | وکړی | له تاسو نه | بدکاری | ښکاره

ساتلے دے. اے د پیغمبر بیبیانو! په تاسو کښے ځوک چه څرګنده ګناه وکړی نو

يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾

نو غبرګ به کړے شی | دے ته | عذاب | دوه غبرګه | او دے | دا (خبره) | په الله باندِ | آسانه

هغے له به دوه غبرګه سزا ورکولے شی، او دا کار الله تعالیٰ ته ډیر آسان دے

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا

او څوک چه | فرمانبرداری وکړی | له تاسو نه | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | او عمل وکړی | نیک

او په تاسو کښې چه څوک دَ الله تعالیٰ او دَ ده دَ رسول اطاعت وکړی او نیک عمل وکړی ، نو

نُّؤْتِهَآ اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾

نو ورله به کړو مونږ ورکړه | اجر دَ دے | دوه ځله | او تیاره کړے ده مونږ | دَ پاره دَ هغې | روزی | ښه

مونږ به هغې له دَ دے بدله کښې دوه اجر ورکړو او دَ هغې دَ پاره مونږ دَ عزت روزی تیاره ساتلې ده۔

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَيْتُنَّ

اے دَ نبی بیبیانو! | نهٔ یئ تاسو | په شان دَ یو هم | له ښځو نه | کهٔ چرے تاسو پرهیزګاری وکړئ

اے دَ نبی بیبیانو! تاسو دَ نورو عامو ښځو په شان نهٔ یئ کهٔ پرهیزګار اوسیدل غواړئ

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ

نو نرمی مهٔ کوئ | په خبره کولو کښې | چه طمع وکړی | هغه سړے چه | په زړهٔ دَ هغهٔ کښې | بیماری ده

نو په نرمئ خبرے مهٔ کوئ ، چه دَ چا داسے سړی طمع درته پیدا نهٔ شی چه په زړهٔ کښې ئے مرض پروت

وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ

او وایئ تاسو | خبره | په مناسبه طریقه | او ناستے وسئ | په خپلو کورونو کښې | او ښائست مهٔ ښکاره کوئ

وی او سمے خبرے او په خپلو کورونو کښې قلارے ناستے وسیږئ ، او دَ جاهلیت دَ تیرے زمانے

تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاُوْلٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ

ښکاره کول دَ زینت | (دَ زمانے) دَ جاهلیت | پخوانی | او | قائم ساتئ | مونځ | او ورکوئ

په شان خپل سنګار مهٔ ښایئ ، او دَ مونځونو پابندی ساتئ او زکوٰة

الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

زکوٰة | او حکم منئ | دَ الله | او دَ ده دَ رسول | بیشکه | غواړی | الله

اداکوئ ، او دَ الله او دَ رسول حکمونه منئ ، الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه له تاسو نه

لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

چه لرے کړی | له تاسو نه | پلیتی | اے اهلِ بیتو! | او چه پاک کړی تاسو

هره پلیتی لرے وساتی ، اے دَ پیغمبر دَ کور خلقو! او تاسو پاکیزه

تَطْهِيْرًا ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

په پاکولو سره | او یادوئ | څهٔ چه لوستلے شی | ستاسو په کورونو کښې | آیتونه | دَ الله

وساتی ، او ستاسو په کورونو کښې چه دَ الله تعالیٰ کوم آیتونه او دَ علم خبرے لوستلے شی

وَالْحِكْمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ اِنَّ

او دَ علم خبرے | بیشکه | الله | دے | باریک بین | خبردار | بیشکه

هغه یاد ساتئ۔ بیشکه چه الله تعالیٰ په هر راز پوهه په هر څهٔ خبر دے۔ بیشکه مسلمانان

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ

مسلمانان سړی | اومسلمانانې ښځې | او مؤمنان سړی | او مؤمنانې ښځې | اوفرمانبردار سړی

سړی او مسلمانانې ښځې ، او مؤمنان سړی ، او مؤمنانې ښځې ، او فرمانبردار سړی

وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَالصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ

اوفرمانبردارې ښځې | او رښتیا ویونکی سړی | او رښتیا ویونکې ښځې | او صبرکوونکی سړی | او صبرکوونکې ښځې

او فرمانبردارې ښځې اورښتینی سړی ، او رښتینې ښځې او صابره سړی او صابرې ښځې

وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ

اوعاجزی کوونکی سړی | او عاجزی کوونکې ښځې | اوصدقه ورکوونکی سړی | او | صدقه ورکوونکې ښځې

اوویریدونکی سړی ، او ویریدونکې ښځې ، اوخیرات کوونکی سړی او خیرات کوونکې ښځې

وَالصّٰٓئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ

اوروژه نیوونکی سړی | او روژه نیوونکې ښځې | او حفاظت کوونکی سړی | دَ شرمګاهونو خپلو | او حفاظت کوونکې ښځې

او روژه دار سړی او روژه دارې ښځې او دَ خپلو شرمګاهونو حفاظت کوونکی سړی او ښځې

وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً

اوذکرکوونکی سړی | دَالله | ډیر | اوذکرکوونکې ښځې | تیاره ساتلې ده | الله | دوی دَپاره | بخښنه

اوالله تعالیٰ ډیر ډیر یادوُنکی سړی او ښځې ، الله تعالیٰ دے ټولو له ډیره بخښنه او غټ

وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۳۵﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى

اواجر | لوئے | اونشته | دے (حق) | دَ چامؤمن سړی | او نهٔ | دَ مؤمنې ښځې | (چه) هر کله فیصله وکړی

اجر مقرر کړے دے . او دَ هیڅ مؤمن یا مؤمنې دَ پاره دا ګنجائش نشته چه

اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ

الله | اودَدهٔ رسول | دَ څهٔ کار | چه | وی | دوی ته | اختیار | په خپل کار کښې | اوڅوک چه

هر کله خدائے اودَدهٔ رسول دَ یو کار حکم ورکړی نو بیا هغوئی ته دِ لاهم په کښې څهٔ اختیار وی ' او څوک چه

يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ؕ ﴿۳۶﴾ وَاِذْ تَقُوْلُ

نافرمانی وکړی | دَالله | اودَدهٔ دَرسول | نو بیشکه | هغه ګمراه شو | په ګمراهئ | ښکاره سره | او هر کله چه | تاووئیل

دَالله تعالیٰ اودَدهٔ دَرسول خبره ونهٔ منی نو هغه څرګنده ګمراه شو . او (یادساته) هر کله چه تا

لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ

هغه کس ته | چه انعام وکړو | الله | په هغهٔ | اوانعام کړے دے تا | په هغهٔ | چه وُساته | خپل ځان سره

(زیدؓ بن حارثه ته) په چا چه الله تعالیٰ احسان کړے وواو تا هم احسان کړے وو ووئیل چه خپله ښځه په خپله

زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ

خپله ښځه | او وویریږه | دَالله نه | اوپټول تا | په خپل زړهٔ کښې | هغه څهٔ | چه الله | ښکاره کوونکې دَهغه دے

نکاح کښې وُساته اودَ الله تعالیٰ نه وویریږه اوتا په خپل زړهٔ کښې هغه خبره پټه ساتله کومه چه الله ښکاره کوله

وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَ اللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰهُ ؕ فَلَمَّا

او ته ویریدے | له خلقونه | او | الله | زیات حقدار دے | چه ته وویریږے له هغهٔ نه | بیا هر کله چه

او ته دَ خلقو (دَ اعتراض) نه ویریدلے ، حالانکه الله تعالیٰ دَ دے خبرے زیات حقدار دے چه ته دَ دهٔ نه وویریږے ، بیا هر کله چه

قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ

پوره کړو | زید | له هغے نه | حاجت | نو په نکاح کړه مونږ تا ته دا | دَ پاره دَ دے چه | چه نهٔ وی

زید دَ خپلے ښځے نه حاجت پوره کړو (او طلاق ئے ورکړو) نو مونږ تا ته هغه په نکاح کړه ، دَ پاره دَ دے چه دَ بیا دَ پاره

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ اِذَا قَضَوْا

په مؤمنانو باندِ | هیڅ تنګی | په نکاح کولو دَ ښځو | دَ خُلو ویُلے شوو ځامنو | هر کله چه دوی پوره کړی

مسلمانانو ته دَ هغے ښځو په وَدَو لو کښے هیڅ تنګی پاتے نهٔ شی چه دَ خوئے په ځائے ئے نیولی وی څهٔ وخت چه دَ

مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۳۷﴾ مَا كَانَ

له دوی نه | حاجت | او دے | حکم | دَ الله | خامخا کیدونکے والا | نشته دے

هغوئ زړونه ترے نه ماړهٔ شی۔ او دَ الله تعالیٰ حکم خامخا پوره کیږی - دِے پیغمبر له چه الله تعالیٰ

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ

په نبی باندِ | (څهٔ) ګناه | په هغه (خبره) کښے | چه مقرره کړه | الله | دهٔ دَ پاره | دا طریقه ده

کومه خبره مقرره کړے ده په هغے کښے په دِے نبی هیڅ الزام نشته. دَ پخوانو (پیغمبرانو)

اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا

دَ الله | په هغه خلقو کښے (چه) | تیر شوی دی | وړاندِ له دهٔ نه | او دے | حکم دَ الله | مقرر شوے

په حقله الله تعالیٰ هم دغسے قاعدے مقرر کړے وے - او دَ الله تعالیٰ دَ هر کار اندازه مقرر

مَّقْدُوْرَا ۙ﴿۳۸﴾ الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ

په (صحیح) اندازه | هغه خلق چه | رسوی | پیغامونه | دَ الله | او ویریږی له دهٔ نه

شوے ده - دا ټول هغه پیغمبران دی چه دَ الله تعالیٰ پیغامونه ئے (خلقونه) رسول او له دهٔ نه ویریدل او دَ

وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿۳۹﴾ مَا كَانَ

او نهٔ ویریږی دوی | له هیچانه | سیوا دَ الله نه | او کافی دے الله | حساب اخستونکے | نهٔ دے

الله تعالیٰ نه سیوا دَ هیچانه نهٔ ویریدل او حساب اخستلو له یوازے الله تعالیٰ کافی دے . محمدٌ ستاسو

مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ

محمدٌ | پلار | دَ هیچا | ستاسو له سړو نه | لیکن | رسول دے دَ الله | او خاتم دے

په سړو کښے دَ هیچا پلار نهٔ دے ، هغه خو دَ الله تعالیٰ یو رسول دے او آخری

النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

دَ نبیانو | او دے | الله | په هر | څیز | پوهه | اے مؤمنانو !

نبی دے . او الله تعالیٰ ته هر څیز ښه معلوم دے - اے مؤمنانو !

اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿۴۱﴾ وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۴۲﴾ هُوَ

یاد کړئ | الله | په یادولو | ډیر وسره | او پاکی بیان کړئ د ده | سحر | او ماښام | هم دے دے

تاسو الله تعالیٰ ډیر ډیر یادوئ ، او سحر ماښام د ده تسبیح لولئ الله تعالیٰ داسے

الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

کوم چه | رحمت لیږی | په تاسو | او د ده فرښتے | د پاره د دے چه دوی بهر اُوباسی تاسو | له تیاروں نه

ذات دے چه دے او د ده فرښتے په تاسو رحمتونه راوروی ، چه د (کفر د) تورو تیارو نه مو (د اسلام) رڼا

اِلَى النُّوْرِ ۭ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿۴۳﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

طرف د رڼا نه | او دے الله | په مؤمنانو باندِ | مهربان | د دوی د پاره دعا (به وی) | په کومه ورځ چه

ته راوُباسی او دے په مؤمنانو ډیر زیات مهربان دے الله تعالیٰ سره د ملاقات په ورځ به د

يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ښ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿۴۴﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ

دوی ملاقات به کوی د ده سره | سلام | او ده تیار کړے دے | دوی د پاره | اجر | د عزت | اے نبی !

دوی دعا داوی چه "السلام علیکم" او الله تعالیٰ ورله ډیره ښه بدله تیاره کړے ده. اے پیغمبره ! مونږ ته یو

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿۴۵﴾ وَّدَاعِيًا

بیشکه مونږ | رالیږلے یئے ته | ګواهی ورکوونکے | او زیرے ورکوونکے | او ویروونکے | او بلونکے

داسے رسول لیږلے یئے چه ګواه هم یئے او (نیکانو ته) زیرے ورکوونکے هم او (د بدانو) ویروونکے هم یئے. او د الله

اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿۴۶﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ

د الله طرف ته | د ده په حکم | او ډیوه | رڼیانه | او زیرے ورکړه | مسلمانانو ته | د دے خبرے چه

طرف ته د هغهٔ په حکم رابلونکے هم یئے او یوه روښانه ډیوه یئے. او ته مؤمنانو له زیرے ورکړه چه په هغوی

لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿۴۷﴾ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ

دوی د پاره | د الله د طرف نه | فضل دے | ډیر لوئے | او خبره مهٔ منه | د کافرانو

د الله د طرف نه لوئے فضل کیدونکے دے . او د کافرانو او منافقانو

وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى

او د منافقانو | او پرواه مهٔ کوه | د دوی د تکلیف درکولو | او توکل کوه | په الله باندِ | او کافی دے

خبرے مهٔ منه. او د دوی د لاسه د رسیدونکی تکلیف پرواه مهٔ ساته او په الله باور لره او الله درله

بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۴۸﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ

الله | کارساز | اے خلقو (چه) | ایمان مو راوړے دے | هر کله چه تاسو نکاح کوئ | مؤمنانو ښځو سره | بیا

کافی کارساز دے اے مؤمنانو ! هر کله چه تاسو د مسلمانانو ښځو سره نکاح وکړئ ، بیا

طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ

تاسو طلاق ورکوئ دوی ته | وړاندِ له دے نه | چه | تاسو لاس یوسئ دوی ته | نوښشته | تاسو له | د دوی په ذمه | څهٔ عدت

د لاس نکولو نه ورله وړاندِ طلاق ورکړئ ، نو ستاسو په وجه په هغوی هیڅ عدت مقرر نشته

تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٤٩﴾

چه تاسو پوره کړئ شمیر دَ هغې | نو ورکړئ دوئ ته څه فائده | او رخصت کړئ دوئ | په رخصتولو | ښو سره

چه شمیره ئې دکړئ نو څه مناسب سامان ورته ورکړئ ، او په ښه طریقه ئې رخصت کړئ .

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّاۤ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْۤ اٰتَيْتَ

اے نبی ! | بیشکه حلالے کړے مونږ | دَپاره ستا | بیبیانے ستا | هغه چه | ورکړے دے تا

اے نبی ! مونږ تا ته ستا بیبیانے حلالے کړی دی چه تا ورته مهر ادا کړے

اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّاۤ اَفَآءَ اللّٰهُ

مهر دَ هغوئ | او هغه (وینزے) | چه مالک دے دَ هغوئ | ستا لاس | له هغو نه | چه درکړی دی | الله

دے ، او هغه ښځے هم چه ستا په ملکیت کښے دی چه الله تعالیٰ درته په غنیمت کښے

عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ

تا ته (په طور دَ غنیمت) | او لونړه ستا دَ تره | او لونړه ستا دَ تروریانو | او لونړه ستا دَ ماما | او لونړه ستا دَ خاله ګانو

درکړی دی ، او ستا دَ تره لونړه او ستا دَ ترور یانو لونړه او ستا دَ ماما لونړه او ستا دَ خاله ګانو لونړه

الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۫ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ

هغه چه | هجرت ئے کړے دے | تا سره | او ښځه | مسلمانه | که چرے | وُبخښی

هغه چه تا سره ئے هجرت کړے دے او هغه مؤمنه ښځه چه خپل ځان (بے عوضه) نبیؐ

نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً

خپل ځان | نبیؐ ته | که چرے | وُغواړی | نبیؐ | چه | په نکاح کړی هغه | (دا حکم) خاص

ته وُبخښی ، هله که پیغمبر ئے په نکاح کښے راوستل وُغواړی ، دا حکم خاص ستا

لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ

تا دَپاره دے | سیوا | دَ نورو مؤمنانو نه | بیشکه مونږ پوهه یو | په هغه څه | چه فرض کړل مونږ | په دوئ باندې

دَپاره دے نورو مؤمنانو له دا سے حکم نۀ دے مونږ ته هغه حکمونه معلوم دی چه دوئ باندې مو دَ

فِيْۤ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ

دَ دوئ دَ بیبیانو په حقله | او دَ هغې (وینځو) په حقله | چه مالک دَ هغوئ دے | لاس دَ دوئ | چه نۀ وی

بیبیانو او دَ وینځو په حقله مقرر کړی دی ، دَ پاره دَ دے چه په تا

عَلَيْكَ حَرَجٌ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٠﴾ تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ

په تا باندې | څۀ تنګسیا | او دے | الله | ډیر بخښونکے | مهربان | نۀ لرے ساته | کومه چه | تۀ غواړے

باندې څۀ تنګسیا لا نۀ شی ، او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے په دې بیبیانو کښے تۀ چه کومه غواړے

مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْۤ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ؕ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ

له هغوئ نه | او ځائے ورکوه | خپل ځان سره | کومه چه | تۀ وغواړے | او کومه چه | تۀ وُغواړے | له هغوئ نه

ورځائے په ډډه وساته او کومه چه تۀ غواړے نو ځان ته ئې رانزدے کړه او کومه چه دې په ډډه ساتلے وی که هغه

عَزَلْتَ فَلَاجُنَاحَ عَلَيْكَ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ

چه د ے نه کړی دی تا | نو نشته څهٔ گناه | په تا باندِ | دا (حکم) | زیات نزدے دے | (دے ته) چه یخے شی

(بیا نزدے کول) وُغواړے نو په دے کښے هیڅ گناه نشته . په دے (حکم) سره زیات اُمید دے چه دَهغوی

اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۭ وَاللّٰهُ

سترگے دَدوی | اودوی غمژنے نهٔ وی | اودوی راضی وی | په هغه څهٔ | چه ورکړے ته دوئی | تولو ته | او الله

سترگے یخے شی او غمژنے نهٔ شی او نهٔ چه څهٔ هغوئی له ورکړے هغه تولے په هغے راضی وی . او الله تعالی

يَعْلَمُ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ

پوهیږی | په هغه څهٔ | چه ستاسو په زړونو کښے دی | او دے | الله | پوهه | بُرد باره | حلالے نهٔ دی

ته ستاسو دَ زړونو حال معلوم دے ، او هغه په هر څهٔ پوهه برد باره دے . دَدِے موجوده ښځو

لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ

تا دَپاره | ښځے | پس له دے نه | او نهٔ دا چه | ته بدل کړے | په ځائے دَدوی | نورے بیبیانے | اگر که

نه علاوه نورے ښځے (واده کول) تا له حلالے نهٔ دی او دا هم روا نهٔ دی چه ته دَ دوئی په بدل کښے نورے ښځے واخلے اگر که

اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

په تعجب کښے اچوی تا | ښائست دَهغوی | مگر | هغه چه پرے مالک شو | لاس ستا | او دے الله

دَهغوئی ښائست دِ زړهٔ ته پریوځی ، سیوا دَدِے نه چه ستا وینځه وی ، او الله تعالیٰ په

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ﴿٥٢﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ ع ٢

په هر | څیز | نگهبان | اے | ایمان والو ! | مهٔ داخلیږئ | په کورونو کښے

هر څیز باندِ نگران دے . اے مؤمنانو ! دَ پیغمبرؐ کورونو ته مهٔ ورننوزئ

النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ

دَ نبی | مگر (هغه وخت) | چه | اجازت درکړے شی | تاسو ته | دَ طعام دَپاره | نهٔ انتظار کوونکی

خو هله ورننوزئ چه دَ خوراک دَ پاره درته اجازت درکړے شی ، په دے شان چه دَ هغے طعام دَپخلی

اِنٰىهُ ۙ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا

دَ پخلی دَهغے | او لیکن | هر کله چه | وُبللے شئ تاسو | نو داخل شئ | بیا هر کله چه | تاسو طعام وُخورئ | نو خوارهٔ وارهٔ شئ

انتظار مهٔ کوئ خو کله چه دعوت درکړے شی نو هله ورشئ ، بیا چه ډوډئ وُخورئ نو خوارهٔ وارهٔ شئ

وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِى النَّبِيَّ

او ناست مهٔ پاتے کیږئ | خبرو دَپاره | بیشکه | ستاسو دا خبره | تکلیف رسوی | نبیؐ ته

او خبرو ته ښخ ناست مهٔ پاتے کیږئ ، بیشکه ستاسو په دے خبرو پیغمبرؐ ته تکلیف رسی

فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ ۡ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّ ۭ وَاِذَا

پس دے حیا کوی | له تاسو نه | او الله | نهٔ شرمیږی | له حق (بیانولو) نه | او هر کله چه

خو هغه ستاسو لحاظ کوی ، او الله تعالیٰ په صفا وینا کښے لحاظ نهٔ کوی او هر کله چه

سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٍ ذَٰلِكُمْ

غواړئ تاسو له بيبيانو د نبي نه | څه څيز | نو غواړئ له دوى نه | له ورو ستونه | د پردے | ستاسو دا خبره

د پيغمبر د بيبيانو نه څه څيز غواړئ ، نو د پردے شاته ئے غواړئ ، دا کار ستاسو او

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا

زيات پاکيزه ده | ستاسو د زړونو د پاره | او د دوئ د زړونو د پاره | او نه دى (جائز) تاسو د پاره | چه | تاسو تکليف ورکړئ

د هغوئ د زړونو د پاره ډيره پاکيزه طريقه ده او تاسو د پاره دا جائز نه دى چه د الله تعالىٰ رسول

رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓا أَزْوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَبَدًا إِنَّ

رسول | د الله ته | او نه دا چه | تاسو نکاح وکړئ | د دهٔ د بيبيانو سره | پس له دهٔ نه | هيڅ کله | بيشکه

ته تکليف ورکړئ يا دا چه د هغهٔ نه پس د هغهٔ بيبيانو سره چرے نکاح وتړئ ، دا خبره د الله

ذَٰلِكُمْ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِن تُبْدُوا شَيْـًٔا أَوْ تُخْفُوهُ

ستاسو دا خبره | ده | د الله په نزد | لويه (ګناه) | که چرے تاسو ښکاره کوئ | څه څيز | يا تاسو پټ ساتئ هغه

په نزد ډيره غټه ګناه ده ، که تاسو يوه خبره ښکاره کړئ او که پټه ئے وساتئ

فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾ لَّا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ

نو بيشکه | الله | دے | په هر څيز باندے | پوهه | نشته دے (هيڅ) ګناه | په دوى باندے

نو الله تعالىٰ ته هر څيز ډير ښهٔ معلوم دے ۔ د پيغمبر بيبيانو له خپلو پلارانو او

فِىٓ ءَابَآئِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ إِخْوَٰنِهِنَّ وَلَآ أَبْنَآءِ إِخْوَٰنِهِنَّ

د خپلو پلارانو (په وړاندے راتلو کښے) | او نه د خپلو ځامنو | او نه د خپلو وروڼرو | او نه | د خپلو وروڼرو د ځامنو

ځامنو او وروڼرو او وريرونو او خوريونو او خپلو (مسلمانانو) زنانو

وَلَآ أَبْنَآءِ أَخَوَٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُهُنَّ

او نه د ځامنو | د خپلو خويندو | او نه | د خپلو (هم جنسو) ښځو | او نه د هغه چا | چه مالک شوى دے | پرے لاس د دوئ (وينځے)

او خپلو وينځو ته (په مخامخ کيدو باندے) هيڅ پابندى نشته ، او تاسو

وَٱتَّقِينَ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ ٱللَّهَ

او ويريږئ | د الله نه | بيشکه | الله | دے | په هر څيز باندے | ګواه | بيشکه | الله

د الله تعالىٰ نه ويره ساتئ ، الله تعالىٰ په هر څيز باندے ګواه دے ۔ بيشکه الله تعالىٰ

وَمَلَٰٓئِكَتَهُۥ يُصَلُّونَ عَلَى ٱلنَّبِىِّ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا

او د دهٔ فرښتے | درود ليږى | په نبي باندے | اے ايمان والو ! | تاسو (هم) درود وليږئ

او د دهٔ فرښتے په نبي باندے رحمتونه ليږى اے ايمان والو ! تاسو هم په دهٔ

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ ٱلَّذِينَ يُؤْذُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ

په دهٔ باندے | او سلام ووايئ | په سلام ويلو سره | بيشکه | کوم خلق چه | تکليف ورکوى | الله | او د دهٔ رسول ته

باندے درود او سلام ليږئ ۔ څوک چه الله تعالىٰ او د هغهٔ رسول له تکليف ورکوى

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا

لعنت وکړو په دوی باندې | الله | په دنیا کښې | او په آخرت (کښې) | او تیار ئے ساتلے دے | دوی د پاره | عذاب

نو الله تعالىٰ به پرے په دنیا او آخرت دواړو کښې لعنت ورووی او هغوئ له ئے سپکوونکے عذاب تیار

مُّهِيْنًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوْا

رسوا کوونکے | او کوم خلق چه | تکلیف ورکوی | مؤمنانو سړو | او مؤمنانو ښځو ته | بغیر | د څه (ګناه) کړے نه

ساتلے دے۔ او څوک چه مؤمنانو سړو او مؤمنانو ښځو له بے ګناه بے قصوره تکلیف ورکوی

فَقَدِ احْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿٥٨﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ ع ٢

نو بیشکه اوچت کړو دوی | بهتان | او ګناه | واضحه | اے نبی! | ووایه

نو هغوئ ډیر لوئے بهتان لګوی او ښکاره ګناه کوی ، اے پیغمبره! خپلو بیبیانو ته او

لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ

خپلو بیبیانو ته | او خپلو لونړو ته | او ښځو | د مؤمنانو ته | چه راښکته ساتی | په خپلو ځانونو

خپلو لونړو ته او د نورو مسلمانانو بیبیانو ته ووایه چه خپل څادرونه لږ راښکته

مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ؕ

خپل څادرونه | دا (خبره) | زیاته نزدے ده | (دے ته) چه | دوی وپیژندے شی | نو دوی ته به تکلیف نه شی ورکولے

ساتی ـ دغه شان به زر پیژندے شی او دوی ته به (د بے هوده سړو د طرف نه) څه تکلیف نه رسی

وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ

او دے | الله | ډیر بخښونکے | مهربان | که چرے | منع نه شول | منافقان | او هغه خلق

او الله تعالىٰ بخښونکے مهربان دے۔ که چرے منافقان او هغه خلق د کومو په زړونو کښې

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ

چه په زړونو د هغوئ کښې | مرض دے | او هوائی خبرے ښورونکی | په مدینه کښې | نو خامخا به مسلط کړو مونږ تا

چه خرابی ده او هغه خلق چه په مدینه کښې هوائی خبرے ښوروی منع نه شول ، نو مونږ به در پسے

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَاۤ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٦٠﴾ مَّلْعُوْنِيْنَ ۛۚ اَيْنَمَا

په دوی باندې | بیا به | دوی پاتے نه شی تا سره | په مدینه کښې | مګر | لږه موده | لعنت کړی شوی | کوم ځائے چه

تا ورپاځوو نو بیا به دوئ تا سره په مدینه کښې ډیر لږ پاتے شی او لعنتیان به پاتے شی ، هر ځائے چه

ثُقِفُوْۤا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ

موندے شی | ونیوے به شی | او وبه وژلے شی | په بنه وژلو سره | (دا) دستور د الله دے | په هغو خلقو کښې

موندلے شی نو نیولے به شی او وژلے به شی ـ الله تعالىٰ د پخوانو (قامونو) په حقله هم دا

خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٦٢﴾ يَسْئَلُكَ

چه تیر شوی دی | وړاندې له دوی نه | او ته به هیڅکله بیا نه مومے | د الله په دستور کښې | څه بدلون | تپوس کوی له تا نه

دستور ایښے وو او د الله تعالىٰ په دستور کښې به هیڅ قسم له تبدیلی بیا نه مومے ـ دا خلق له تا نه

معانقة ١٢

الربع

النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۖ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَمَا يُدْرِيْكَ

خلق | دَ قیامت په حقله | ووایه | بیشکه | علم دَ دے | الله سره دے | او تا ته څۀ خبر دے

دَ قیامت (دَ نیټې) په حقله تپوس کوی، ورته ووایه چه دَ هغې حال (یوازے) الله تعالیٰ ته معلوم دے او تا ته څۀ معلومه

لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ﴿٦٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ

شاید چه | قیامت | وی | نزدے | بیشکه | الله | لعنت کړے دے | په کافرانو | او تیار کړے دے

ده؟ کیدے شی چه قیامت ډیر رانزدے وی. بیشکه الله تعالیٰ کافران دَ خپل رحمت نه لرے ساتلی دی او هغوئی له

لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا

دوئی دَ پاره | دَ لمبو اور | تل تر تله به وی دوی | په هغې کښے | همیشه | نۀ به بیا مومی | څوک دوست

ئے دَ لمبو اور تیار کړے دے چه همیشه به په کښے پراته وی. هیڅوک به خپل یار یا مددګار

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ

او نۀ (څوک) مددګار | په کومه ورځ چه | اړولی راړولی به شی | مخونه دَ دوی | په اور کښے | دوی به وائی

بیا نۀ مومی. په کومه ورځ چه دَ هغوئی مخونه په دوزخ کښے اړولی راړولی شی نو دا به وائی چه

يٰلَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوْا رَبَّنَآ

اے کاش زمونږ | چه اطاعت کړے وے مونږ | دَ الله | او اطاعت کړے وے مونږ | دَ رسول | او دوی ووئیل | اے زمونږ ربه!

اے کاش! کۀ مونږ دَ الله حکمونه منلی وے او دَ رسول فرمان مو په ځائے کړے وے او دا به وائی چه اے زمونږه ربه!

اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَآ

بیشکه مونږ حکم منلے وو | دَ خپلو سردارانو | او دَ خپلو مشرانو | پس دوی مونږ بے لارے کړو | دَ (حق) لارے نه | اے زمونږ ربه!

مونږه به دَ خپلو سردارانو او دَ خپلو مشرانو خبرے منلے، نو دَ لارے نه ئے بے لارے کړو. اے زمونږه ربه!

اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿٦٨﴾ ع ٨

ورکړه دوی ته | غبرګ | عذاب | او لعنت وکړه په دوی | لعنت | لوئے

هغوئی له دوچنده سزا ورکړه، او غټ غټ لعنتونه پرے ووروه

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ

اے | ایمان والو! | مۀ کیږئ تاسو | په شان دَ هغه خلقو | چه تکلیف ئے ورکړے وو | موسیٰ ته | بیا بری کړو دے | الله

اے مومنانو! تاسو دَ هغه چا په شان مۀ کیږئ چه موسیٰ له ئے تکلیفونه ورکول نو الله تعالیٰ هغه دَ خلقو

مِمَّا قَالُوْا ۚ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿٦٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

له هغه څۀ نه | چه وئیلی وو دوی | او وو دے | په نزد | دَ الله | ډیر مخور ریز | اے ایمان والو!

دَ خبرونه بری کړو او هغه دَ الله تعالیٰ په نزد ډیر عزتمند وو. اے مؤمنانو!

اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿٧٠﴾ يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ

ووېرېږئ | دَ الله نه | او وایئ | خبره | سمه | دے به درست کړی | تاسو دَ پاره | ستاسو عملونه

دَ الله نه ووېرېږئ او خبره پخه (او رښتینی) کوئ. الله تعالیٰ به ستاسو عملونه صالح کړی

وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ

او معاف به کړی | تاسو ته | ګناهونه ستاسو | او څوک چه | حکم ومنی | د الله | او د ده د رسول | نو بیشکه هغه کامیاب شو

او ستاسو ګناهونه به بخښی ، او چا چه د الله او د ده د رسول خبره ومنله نو هغه ډیر زیات

فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿٧١﴾ اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

په کامیابئ | لوئے سره | بیشکه | مونږ پیش کړو | خپل امانت | په آسمانونو | او په زمکه

کامیاب شو ـ مونږ آسمانونو ، زمکے او غرونو ته (د اطاعت د ذمه دارئ اوچتولو) امانت پیش

وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا

او په غرونو | نو دوی انکار وکړو | چه اوچت کړی دوی دا | او دوی وویریدل | له هغے نه | او اوچت کړو دا

کړو نو ټولو د دے (غټے) ذمه وارئ د قبلولو نه انکار وکړو او له دے نه وویریدل او یوازے انسان وو چه دا

الْاِنْسَانُ ۗ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿٧٢﴾ لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ

انسان | بیشکه دے | وو | ډیر ظالم | ډیر نادان | چه عذاب ورکړی | الله

ذمه وارئ ئے قبوله کړه هغه بیشکه ډیر ظالم او نادان دے ـ نو نتیجه دا شوه چه الله تعالیٰ به

الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ

منافقانو سړو ته | او منافقانو ښځو ته | او مشرکانو سړو ته | او مشرکانو ښځو ته | او توبه قبوله کړی

منافقانو سړو ، منافقانو ښځو او مشرکانو سړو او مشرکانو ښځو له سزا ورکړی او د مؤمنانو سړو او

اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٧٣﴾

الله | د مؤمنانو سړو | او د مؤمنانو ښځو | او دے | الله | بخښونکے | مهربان

د مؤمنانو ښځو ګناهونه به معاف کړی او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ـ

سُوْرَةُ سَبَاٍ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سوره سبا په مکه کښے نازل شوا و په دے کښے ۵۴ ایتونه او ۶ رکوع ګانی دی | (شروع) د الله په نوم سره چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

د الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

ټول تعریفونه | الله لره دی | هغه الله | د کوم چه دی | څه چه په آسمانونو کښے دی | او څه چه په زمکه کښے دی

ټول تعریفونه یوازے الله تعالیٰ لره دی چه د هر هغه څیز مالک دے چه په آسمانونو او زمکه کښے دے

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿١﴾

او هم د ده دی | ټول تعریفونه | په آخرت کښے (هم) | او هم دے دے | حکمت والا | خبردار

او په آخرت کښے هم ټول تعریفونه هم د ده د پاره دی او هغه د حکمتونو خاوند او په هر څه خبر دے ـ

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

دے پوهه دے | په هغه څه | چه داخلیږی | په زمکه کښے | او په هغه څه چه اوځی | له دے نه | او څه چه

هغه ته ټول معلوم دی هر څه چه په زمکه کښے دننه ورننوځی او هر څه چه تر ے نه بهر راوځی او هر څه چه

يَنۡزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعۡرُجُ فِيۡهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِيۡمُ

نازلیږی | له آسمان نه | اوڅۀ چه | پورته خیژی | په دے کښے | او دے | مهربان

له آسمان نه راکوزیږی او څۀ چه آسمانونو ته خیژی ، او هغه ډیر رحم کونکے

الۡغَفُوۡرُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا لَا تَاۡتِيۡنَا السَّاعَةُ ؕ قُلۡ

عفوه کونکے دے | او وائی | کوم خلق چه | کافران دی | چه نۀ به راځی په مونږ | قیامت | ووایه

زیات بخښونکے دے. او دا کافران وائی چه په مونږ به قیامت نۀ راځی ـ (اے پیغمبره!) ته ورته ووایه

بَلٰى وَرَبِّىۡ لَتَاۡتِيَنَّكُمۡ ۙ عٰلِمِ الۡغَيۡبِ ۚ لَا يَعۡزُبُ

ولے نه | زما د په رب قسم وی | هغه به ضرور راځی په تاسو | عالم دے | په غیبو | نۀ پټیږی

چه ولے به نۀ راځی ؟ زما د رب قسم دے ! چه عالم الغیب دے چه خامخا به درباندې راځی ، د هغۀ نه یوه

عَنۡهُ مِثۡقَالُ ذَرَّةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الۡاَرۡضِ وَلَاۤ

له د هٔ نه | په وزن | د یوے ذرے | په آسمانونو کښے | او نۀ | په زمکه کښے | او نۀ

ذره قدر له هم پټه نۀ ده نۀ په آسمانونو کښے او نۀ په زمکه کښے ، او نۀ د دے

اَصۡغَرُ مِنۡ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكۡبَرُ اِلَّا فِىۡ كِتٰبٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٣﴾ لِّيَجۡزِىَ

زیات وړوکے | له دے نه | او نۀ ډیر لوئے | مګر | (درج) دی په کتاب | ښکاره کښے | چه جزا ورکړی

(ذرے) نه وړوکے او نۀ ترے نه لوئے څیز خو دا هر څۀ په یو ښکاره کتاب (لوح محفوظ) کښے درج دی ، د پاره د

الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ مَّغۡفِرَةٌ

هغه کسانو ته | چه ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | ښۀ | هم دا کسان دی | چه دوی د پاره | بخښنه ده

دے چه الله تعالیٰ اجر ورکړی هغه مؤمنانو له چه نیک کارونه کوی ، هم دا هغه خلق دی چه دوی د پاره

وَّرِزۡقٌ كَرِيۡمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِيۡنَ سَعَوۡ فِىۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيۡنَ

او روزی | د عزت | او کوم خلق چه | کوشش وکړو | زمونږ په آیتونو کښے | د رد کولو

مغفرت او د عزت روزی ده ـ او هغه خلق کوم چه زمونږ د آیتونو د ناکامه کولو کوشش وکړو

اُولٰٓئِكَ لَهُمۡ عَذَابٌ مِّنۡ رِّجۡزٍ اَلِيۡمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِيۡنَ

هم دا کسان دی | چه د دوی د پاره | عذاب دے | له سزا | درد ورکونکے نه | او وینی | هغه خلق کوم ته

هغوئی له به د (رنګ رنګ) سختۍ نه ډک دردناک عذاب درکولے شی ـ او کوم خلقو ته چه علم ورکړے

اُوۡتُوا الۡعِلۡمَ الَّذِىۡۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ مِنۡ رَّبِّكَ هُوَ الۡحَـقَّ ۙ

چه ورکړے شو | علم | هغه څیز | چه نازل شو | تا ته | ستا د رب له طرف نه | چه دا حق دے

شوے دے هغوئی پو هیږی چه کوم (کلام) ستا د رب له طرف نه په تا نازل شوے دے هغه بالکل رښتینے دے

وَيَهۡدِىۡۤ اِلٰى صِرَاطِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَمِيۡدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِيۡنَ

او هغه ښائی | لاره (د الله) | چه غالب | او د حمد و ثنا لائق دے | او وائی | هغه خلق چه

او دا کلام (خلقو ته) لار ښائی د غالب او د تعریفونو لائق خدائے طرف ته ـ او کافرانو (یو بل ته) وویل

كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ

کافران دی | آیا موږ وښایو تاسو ته | هغه سړے | چه تاسو ته خبر درکوی | هرکله چه | تاسو ریزه ریزه کړے شئ

چه راشئ چه داسے سړے درته وښایو چه هغه درته دا خبر درکوی چه څۀ وخت تاسو ریزه ریزه شئ

كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۚ﴿۷﴾ اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

په پوره ریزه ریزه کید لو سره | نو بیشکه تاسو به | سر دوباره راپیدا کیږئ | آیا دۀ تړلی دی | په الله باندې

نو بیا به تاسو سر دوباره راپیدا کیږئ ۔ آیا دۀ په الله تعالیٰ باندې دروغ تړلی

كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ

دروغ | یا په دۀ | لیونتوب دے | بلکه | هغه خلق چه | یقین نۀ کوی | په آخرت باندې

دی او که لیونے شوے دے؟ (نه) بلکه هغه خلق کوم چه په آخرت باندې یقین نۀ لري

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ﴿۸﴾ اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ

په عذاب کښے | او په ګمراهئ | لرے کښے دی | آیا دوی کتلی نۀ دی | طرف د هغه څۀ ته | چه د دوئ په وړاندې دی

هغوئ په عذاب کښے او په اوږده ګمراهئ کښے پراته دی۔ آیا دوئ آسمان او زمکے ته نۀ دی

وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ

او څۀ چه | له دوئ نه وروستو دی | له آسمان | او زمکے نه | که چرے موږ وغواړو | نو ښخ به کړو موږ

کتلی چه د دوئ نه وړاندې او وروستو ښوارۀ شوی دی، که چرے موږ وغواړو نو دوئ به

بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ ؕ اِنَّ

دوی | په زمکه کښے | یا به موږ وغورځوو | په دوئ باندې | ټکړے | له آسمان نه | بیشکه

په زمکه کښے ښخ کړو یا به په دوئ له آسمان نه ټکړے راوغورځوو ۔ یقیناً په

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ﴿۹﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ ع ۷

په دے کښے | نخښه ده | د پاره د هر | بنده | رجوع کوونکی | او بیشکه | موږ ورکړے وو | داؤد ته

دے کښے د عبرت نخښه ده هغه بنده د پاره چه الله طرف ته رجوع کوی ۔ او یقیناً موږ داؤد ته خپل نعمتونه

مِنَّا فَضْلًا ؕ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا

له خپل طرفه | فضیلت | اے غرونو! | تسبیح کوئ | د دۀ سره | او (اے) مارغانو (تاسو هم) | او نرمه کړله موږ

ورکړی وو (او حکم مو وکړو چه) اے غرونو! داؤد سره تسبیح لولئ او مارغانو ته هم دا حکم وو او موږ دۀ د

لَهُ الْحَدِيْدَ ۙ﴿۱۰﴾ اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

دۀ د پاره اوسپنه | چه | جوړے کړه | کشاده زغرے | او اندازه ساته | په (کړو) جوړولو کښے

پاره اوسپنه نرمه کړه او (حکم مو ورکړو) چه پوره پوره زغرے جوړوئ او د کړو جوړولو اندازه مقرر کړئ

وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۱﴾ وَلِسُلَيْمٰنَ

او عمل کوئ | نیک | بیشکه زۀ | هغه څۀ ته | چه تاسو کوئ | ګورم | او سلیمان د پاره (موږ تابع کړله)

او ښۀ عملونه کوئ بیشکه زۀ ستاسو عملونه وینم ګورم ۔ او موږ هوا د سلیمان

الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا

هوا | دَ ډېرِ دَ سحره تلل | دَ يوے مياشتے (سفر دو) | او دَ مابنام تلل (هم) | دَ يوے مياشتے (سفر) | او بهيولے وه مونږ

تابع کړله چه سحر به ئے هم دَ مياشتے هومره منزل کولو او مابنام به ئے هم دَ مياشتے هومره منزل کولو او مونږ دَ

لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ؕ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ

دهٔ دَ پاره | چينه | دَ (وِيلے شوے) تانبے | او له پيريانو نه (ځنے) | (داسے وو) چه کار به ئے کولو | دَ دهٔ په وړاندِ

هغهٔ دَ پاره دَ وِيلے شوے تانبے چينه جارى کړله او ځنے پيريان داسے وو چه دَ هغهٔ په وړاندِ به ئے دَ خدائے پاک په

بِاِذْنِ رَبِّهٖ ؕ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ

په حکم | دَ رب دَ دهٔ | او څوک چه | واوړى | له دوى نه | زمونږ له حکم نه | نو مونږ به وُڅکوُو دهٔ ته

حکم کار خدمت کولو او کهٔ چرے په دوى کښے څوک زمونږ دَ حکم (يعنى اطاعت دَ سليمان) نه کوږ شى نو مونږ به هغهٔ ته

مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ (١٢) يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ

له عذاب | دَ دوزخ نه | دوى به جوړول | دهٔ دَ پاره | هغه څهٔ چه دهٔ به غوښتل | دنگ دنگ ځايونه

دَ جهنّم دَ عذاب مزه وُڅکوُو - دے پيريانو به سليمانؑ له دَ دهٔ دَ مرضئ څيزونه جوړول لکه دنگ دنگ ځايونه

وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ؕ اِعْمَلُوْٓا

او تصويرونه | او خانکونه | په شان دَ تالابونو | او ديگونه | کلک په ځائے پراتهٔ | عمل کوئ

او تصويرونه او دَ تالاب غونډِ لوئے لوئے خانکونه او لوئے لوئے ديگونه چه (هم په يو ځائے به) پراتهٔ وو- اے دَ داؤد

اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ؕ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ (١٣) فَلَمَّا

اے آل دَ داؤد | دَ شکر | او لږ دى | زما له بندګانو نه | شکر کوونکى | بيا هر کله چه

کوونئ (دَ الله تعالىٰ) شکر په ځائے راوړئ او زما په بندګانو کښے شکر کوونکى ډير کم دى- نو څهٔ وخت چه

قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰى مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَآبَّةُ الْاَرْضِ

حکم جارى کړو مونږ | په دهٔ | دَ مرگ | (نو) پته ورنهٔ کړه دوى ته | دَ دهٔ دَ مرگ | مگر | يو وينهٔ (چينجى)

مونږ په هغهٔ دَ مرگ حکم جارى کړو نو هغوئ ته بل چانهٔ خو يو وينهٔ (چينجى) دَ مرگ پته ورکړه چه دَ

تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا

چه خوړله ئے | اَمساء دَ دهٔ | بيا هر کله چه | ډے پريوتلو | نو ښکاره شوه | پيريانو ته | که چرے | وے دوى

هغهٔ امسائے خوړله ، نو څهٔ وخت چه هغه راپريوتلو نو پيريانو ته ښکاره شوه ، چه کهٔ چرے مونږ دَ غيبو

يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ؕ (١٤)

پوهه | په غيبو | نو نهٔ به وُو دوى پراتهٔ | په عذاب کښے | دَ ذلت

په کارونو خبر وے ، نو په دے ذليل عذاب کښے به (دومره موده) پراتهٔ نهٔ وے -

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ

بيشکه | وه | (قوم دَ) سبا دَ پاره | دَ دوى په ځائے دَ اُوسيدو کښے | يوه نخښه | دوه باغونه

بيشکه دَ سبا دَ قوم دَ پاره دَ دوئ په آبادئ کښے (دَ الله تعالىٰ) نخښے وے چه دَ دِے بنى اوکس

عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ۬ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ بَلْدَةٌ

له ښي طرف نه اوله کس طرف نه | خورئ تاسو | له رزق نه | دَ رب خپل | او شکر کوئ | دَ ده | ښار دے

طرف نه دوه باغونه (ښوارهٔ) وو (او اجازت وو چه) دَ خپل رب درکړے رزق خورئ او دَ هغهٔ شکر کوئ دا (ستاسو ښار) پاکيزه

طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿١٥﴾ فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ

پاکيزه | او رب دے | بخښونکے | پس دوی مخ واړولو | نو راولېږلو مونږ | په دوی باندې

ښار دے او (ستاسو رب) بخښونکے رب دے. نو هغوئ زمونږ دَ حکم نه مخ واړولو نو مونږ په هغوئ باندې دَ زور

سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ

سيلاب | دَ زور | او په بدل کښے ورکړل مونږ دوی ته | په ځائے دَ دوه باغونو دَ دوی | دوه باغونه نور | چه دَ دے ميوه وه

سيلاب راپرېښودو او دَ دواړو اړخونو دَ (ګڼړو کورو) باغونو په بدل کښے مو ورته داسے باغونه ورکړل چه

خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿١٦﴾ ذٰلِكَ

بے خونده | او اُونے دَ غز | او څهٔ | (اُونې) دَ بېرے | لږ شان | دا

بے خونده ميوے او غزونو او لږے غونډے دَ بېرو جاړے په کښے ولاړے وے دا مو ورته

جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ؕ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿١٧﴾

سزا ورکړے وه مونږ دوی ته | په وجه دَ دوئ دَ ناشکرئ | او نهٔ | ورکوو مونږ ه سزا | مګر | ناشکرو ته

دَ ناشکرئ بدله ورکړه. او مونږ داسے سزا ګانے فقط ناشکرو خلقو له ورکوو،

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا قُرًى

او جوړکړی وو مونږ | په مينځ دَ دوی | او په مينځ دَ هغه کلو کښے | چه برکت اېښے وو مونږ | په هغے کښے | کلی

او مونږ دَ هغوئ دَ ملک او دَ هغو کلو تر مينځه چه برکتونه مو په کښے اېښی وو نور ډېر کلی آباد کړی وو چه څرګند

ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيْهَا السَّيْرَ ؕ سِيْرُوْا فِيْهَا لَيَالِيَ

چه ښکاره وو | او اندازے مقرر کړے مونږ | په هغے کښے | دَ تګ راتګ | روان اوسئ | په دے کښے | دَ شپے

پراته وو او په هغے کښے مو دَ تګ راتګ (سمے پخے) اندازے مقرر کړے وے، چه بے غمه او بے فکره دِ په کښے شپه

وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا

او دَ ورځے | په امن سره | پس دوی وو ئيل | اے زمونږ ربه! | لرے والے پيدا کړه | زمونږ دَ سفرونو په مينځ کښے

او ورځ تګ راتګ کوئ. نو هغوئ وو ئيل چه اے زمونږه ربه! زمونږ دا سفرے لږے او ږدے کړه!

وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ؕ

او دوی ظلم وکړو | په خپلو ځانونو | پس جوړکړل مونږ دوی | افسانے | او ټوټے ټوټے کړل مونږ دوی | په پوره ټوټے کولو سره

او په خپل ځان ئے زياتے وکړو، نو مونږ ترے نه قيصئ جوړے کړے او ښوارهٔ وارهٔ مو کړل

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ

بيشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ پاره دَ هر صبر کوونکی | شکر کوونکی | او بيشکه | رښتيا بيا موندلو

په دے واقعه کښے هر صبر کوونکی او شکر کوونکی انسان دَ پاره (دَ عبرت) نخښے دی. او شيطان دَ هغوئ په حقله

عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٠﴾

په دوی باندِ | شیطان | خپل گمان | پس دوی پیروی وکړه دده | سیوا | ډیوے ډلے | له مؤمنانو نه

خپل (دګمراهئ) ګمان صحیح بیاموندو نو دایماندارو دیو ټولی نه بغیر نورتول خلق دهغهٔ په لاره روان شول -

وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ

او نهٔ | وه | دده | په دوی باندِ | څهٔ غلبه | مګر | چه مونږ معلوم کړو | چه څوک یقین کوی

او دشیطان په هغوئی باندِ نور هیڅ وس نهٔ رسیدو ، مګر دد ے (امتحان) دپاره چه مونږ هغه خلق کوم چه په

بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِیْ شَكٍّ ؕ وَرَبُّكَ

په آخرت باندِ | له هغه چانه | چه هغه | له دے نه | په شک کښے دی | او ستارب

آخرت یقین لری د هغه خلقو نه (جدا) ښکاره کړو څوک چه په دے کښے شک کوی ، او ستارب د هرخیز

عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ

په هرخیز باندِ | نګهبان دے | ووایه | ؤبلئ | هغه کسان چه | تاسوئے ګمان کوئ

نګران دے - (اے پیغمبره!) تهٔ ورته ووایه چه تاسو دالله تعالیٰ نه بغیر په بل چا دخدائی ګمان

مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ لَا یَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا

سیوا د الله نه | چه مالکان نهٔ دی دوی | د وزن | دیوے ذرے | په آسمانونو کښے | او نهٔ

کوئ هغوئ ټول راوبلئ ، هغوئ خو په آسمانونو او زمکه کښے د ذرے برابر اختیار هم نهٔ

فِی الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِیْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ

په زمکه کښے | او نشته دے د دوی | په دے دواړو کښے | څهٔ شرکت | او نشته دے | د الله | له دوی نه

لری ، او نهٔ د هغوئ په دے کښے څهٔ حصه شته ، او نهٔ په هغوئ کښے څوک د الله تعالیٰ سره

مِّنْ ظَهِیْرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ؕ

څوک مددګار | او فائده به نهٔ ورکوی | سفارش | الله سره | مګر | هغه چانه | چا دپاره چه دے اجازت وکړی

امداد کولے شی - او د الله تعالیٰ په دربار کښے سفارشونه هیڅ فائده نهٔ ورکوی خو د چا په حقله چه هغه اجازت

حَتّٰۤى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ؕ

تر دے چه | هر کله (هیبت) لرے کړے شی | د دوی د زړونو نه | (نو) وائی | چه څهٔ | وفرمائیل | ستاسو رب

ورکړی تر دے چه څهٔ وخت د هغوئ د زړونو نه هیبت کم شی نو دیو بل نه تپوس کوی چه ستاسو رب څهٔ حکم ورکړے دے؟

قَالُوا الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْكَبِیْرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ یَّرْزُقُكُمْ

دوی وائی | حقه (خبره) | او هم دے دے | عالیشان | د ټولونه لوئے | ووایه | څوک | روزی درکوی تاسو ته

هغوئ ورته وائی چه د حقے خبرے ، او دے دیر اوچت د ټولو نه لوئے دے - (اے پیغمبره!) تهٔ پتوس وکړه چه تاسو له د آسمان

مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّاۤ اَوْ اِیَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى

له آسمانونو نه | او زمکے نه | ووایه | الله | او بیشکه مونږ | یا تاسو | په هدایت یو

او د زمکے (دواړو) نه څوک روزی درکوی؟ ورته ووایه چه الله (روزی درکوی) او بیشکه مونږ یا تاسو یا خو په سمه لاره روان یو

اَوْ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۲۴﴾ قُلْ لَّا تُسْــَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا

یا | په ګمراهئ | ښکاره کښې | ووایه | تپوس به نه شي کیدې له تاسونه | د ډې په حقله | چه مونږ جرم وکړو

یا په ښکاره ګمراهئ کښې یو ۔ ته ورته ووایه چه تاسونه به زمونږ د جرمونو په حقله تپوس نه کیږي اونه

وَلَا نُسْــَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۵﴾ قُلْ یَجْمَعُ بَیْنَنَا رَبُّنَا

اونه به له مونږ نه تپوس کولے شي | د هغه څه | چه کوئ ئې تاسو | ووایه | جمع به کړي | مونږ | زمونږ رب

به مونږ نه ستاسو د اعمالو (په باره کښې) تپوس کیږي ۔ ته ورته ووایه چه زمونږ رب به ټول را جمع کړي نو بیا به

ثُمَّ یَفْتَحُ بَیْنَنَا بِالْحَقِّ ؕ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِیْمُ ﴿۲۶﴾ قُلْ

بیا به فیصله وکړي | زمونږ په مینځ کښې | په انصاف سره | او دے | لوئے فیصله کوونکے | پوهه دے ۔ | ووایه

زمونږ تر مینځه سمه روغه فیصله وکړي او هغه په فیصله کولو کښې ډیر ښه په هر څه پوهه دے ۔ ته ورته ووایه

اَرُوْنِیَ الَّذِیْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا ؕ بَلْ هُوَ اللّٰهُ

وښایئ ما ته | هغه خلق چه | جوړ کړي دی تاسو هغوئ | د هٔ سره | شریکان | هیڅکله نه | بلکه | هم دے دے | الله

چه لږ ما ته خو هغه شریکان وښایئ چه تاسو د الله تعالیٰ سره یو ځائے کړي دي نا هیچرے نا ۔ بلکه الله تعالیٰ یوازے هغه دے

الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۲۷﴾ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِیْرًا

غالب | د حکمت خاوند | او نه یئ رالیږلے مونږ ته | مګر | ټولو انسانانو طرف ته | زیرے ورکوونکے

چه ډیر زبردست او د حکمت خاوند دے ۔ او (اے نبی!) مونږ ته ټولو خلقو د پاره (د جنت) زیرے ورکوونکے او (د عذاب نه)

وَّنَذِیْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۲۸﴾ وَیَقُوْلُوْنَ مَتٰی

او ویروونکے | او لیکن | اکثر | خلق | نه پوهیږي | او دوئ وائي چه | کله به (پوره کیږي)

ویروونکے جوړ کړے لیږلے یئے ۔ خو اکثر خلق په دے خبرے نه پوهیږي ۔ او دوئ وائي چه دا (د قیامت) وعده

هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۲۹﴾ قُلْ لَّكُمْ مِّیْعَادُ یَوْمٍ

دا | وعده | که چرے | یئ تاسو | رښتیا ویونکی | ووایه | تاسو د پاره | وعده د کا | د هغه ورځے

به کله پوره کیږي که چرے تاسو رښتینې یئ ؟ ته ورته ووایه چه تاسو سره د یوے داسے ورځے وعده

لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ

چه تاسو به وروستو پاتے نه شئ | له هغې نه | یو ساعت | او نه به | تاسو وړاندې شئ | او وائي | کوم خلق چه

ده چه نه به ترے نه یو ساعت وروستو کیدے شئ او نه به ترے نه مخکښے کیدے شئ ۔ او دا کافران

كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِیْ بَیْنَ یَدَیْهِ ؕ

کافران دی | چه مونږ به هیڅکله ایمان نه راوړو | په دے قرآن باندې | او نه | په هغه (کتاب) باندې | چه له دې نه وړاندې دے

وائي چه مونږ به هیڅکله په دے قرآن باندې ایمان رانه وړو او نه په هغه کتابونو چه د دے نه وړاندې راغلی دی

وَلَوْ تَرٰۤی اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖۚ یَرْجِعُ

او کاش! | ته ووینې | هغه وخت چه ظالمان به | ودرولے شي | د خپل رب په وړاندې | اړوي به

او که ته هغه وخت وګورے کله چه دا ظالمان به خپل رب ته مخامخ ودرولے شي ، په یو بل باندې به

بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ ۚ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

و له دوی نه | په یل بانندې | خبره (الزام) | وائی به | هغه خلق چه | چه کمزوری گڼړلے شوی وو

لزامونه د راړه وی — کمزوری خلق به غټانو خلقو ته دا وائی

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ

هغو کسانو ته | چه کبرژن وو | که چرے تاسو نه وے | نو مونږ به ضرور وو | ایمان والا | وُبه وائی | هغه خلق چه

چه که چرے تاسو موجود نهٔ وے نو مونږ به ضرور ایمان راوړے وو. نو غټان به

اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ

کبرژن وو | هغه کسانو ته | چه کمزوری گڼړلے شوی وو | آیا مونږ | منع کړی وُ تاسو | له هدایت نه

کمزورو ته جواب ورکړی، چه آیا تاسو مونږ د هدایت قبلولو نه منع کړی وُ

بَعْدَ إِذْ جَاءَكُم ۖ بَلْ كُنتُم مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا

پس د نه | چه هغه راغے تاسو ته | بلکه | وُ تاسو | مجرمان | او وُبه وائی | هغه خلق | چه کمزوری وو

هغه وخت چه هدایت تاسو ته راغلے وو؟ تا بلکه تاسو په خپله قصور کړے وو. او کمزوری خلق به دغه

لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا

هغه خلقو ته | چه کبرژن وو | (نه) بلکه | مکر | د شپے | او د ورځے | هر کله چه به | تاسو مونږ ته حکم کولو

غټانو ته ووائی — چه (دا خو) ستاسو د صبا بیگا مکرونو مونږ منع کړی وو چه تاسو به را ته (هر

أَن نَّكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا ۚ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا

چه مونږ انکار وکړو | د الله | او مونږ مقرر کړو | د هٔ د پاره | شریکان | او دوی به پټوی | پښیمانتیا | هر کله چه

وخت) وینا کولے کولے چه مونږ د الله نه انکار وکړو او هغهٔ له د شریکان پیدا کړو، او دغه خلق چه عذاب ووینی نو خپله

رَأَوُا الْعَذَابَ ۚ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ هَلْ

دوی ووینی | عذاب | او واچوو مونږ | طوقونه | په څټونو کښے | د هغه کسانو | چه کافران دی | نهٔ به

پښیمانی به پټوی — او مونږ به د هغو خلقو په غاړو کښے طوقونه واچوو کوم چه کفر وکړو، دوی ته به هم

يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ

بدله ورکولے شی دوی ته | مگر | د هغه څهٔ | چه دوی به کول | او نهٔ دے لیږلے مونږ | په یو کلی کښے | څوک ویروونکے

د هغو عملونو سزا ملاویږی کوم چه به دوی کړی دی. او مونږ چه هر چرے یو کلی ته څوک ویروونکے ورلیږلے دے

إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾

مگر | وئیل یه | خوشحاله خلقو د هغه کلی | بیشکه مونږ | د هغه څهٔ نه | چه رالیږلے شوی یئ تاسو په هغے | منکر یُو

نو د هغه ځائے مالدارو دا وئیلی دی چه مونږ خو ستاسو د راوړلو حکمونو نه انکاریان یُو.

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

او دوی ووئیل | چه مونږ | زیات یُو | په مال | او اولاد کښے | او مونږ له به عذاب نهٔ شی راکولے

او هغوی دا هم وئیلی دی چه مونږ د مال او اولاد په لحاظ سره تاسو نه ډیر زیات یُو او مونږ له به هیڅ عذاب نهٔ شی راکولے

قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر

دوايه | بيشكه | زمارب | كشاده كوى | روزى | چاد پاره چه | وغواړى | او تنګوى

ته دوى ته دوايه چه زما رب د چا په حقله وغواړى نو روزى ورله فراخه كړى يا (روزى ورله) تنګه كړى

ولكن اكثر الناس لا يعلمون ﴿٣٦﴾ وما اموالكم ولا اولادكم

او ليكن | اكثر | خلق | نه پوهيږى | او نه دى مالونه ستاسو | او | نه اولاد ستاسو

خو اكثر خلق (په دے خبره) نه پوهيږى۔ او ستاسو دا مالونه او ستاسو دا اولاد تاسو زمونږ

بالتي تقربكم عندنا زلفى الا من امن وعمل صالحا

(دا سے) چه هغه | تاسو نزدے كړى | مونږ ته | په قربت كښے | مګر | څوك چه | ايمان راوړى | او عمل ئے وكړو | نيك

په دربار كښے نزدے كولے نه شى ، البته هغه خلق چه ايمان راوړى او هغوئ نيك عمل هم وكړى

فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم

پس دغه خلق | چه دوى د پاره | بدله ده | غبرګه | د هغه څه | چه دوى وكړو | او | دوى به

نو هغوئ ته به د خپل عمل دوچنده بدله وركولے شى ، او هغوئ به (د جنت)

في الغرفت امنون ﴿٣٧﴾ والذين يسعون في ايتنا

په بالاخانو كښے | په امن وى | او كوم خلق چه | كوشش كوى | زمونږ (د) آيتونو (په معامله كښے)

په بالاخانو كښے په امن او امان سره وى۔ او هغه خلق چه زمونږ د آيتونو د ناكامه كولو كوشش

معجزين اولئك في العذاب محضرون ﴿٣٨﴾ قل ان ربي

زمونږ د عاجزه كولو | هم دا خلق به | په عذاب كښے | حاضر كړے شى | دوايه | بيشكه | زمارب

كوى نو دا ئے خلق به عذاب ته ورمخامخ كړے شى۔ دوايه چه زمارب په خپلو

يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما

فراخه كوى | روزى | چاد پاره | چه ئے وغواړى | له خپلو بندګانو نه | او تنګوى | هغه د پاره | او څه چه

بندګانو كښے چه د چا د پاره وغواړى روزى فراخه كوى او چا د پاره چه وغواړى تنګوى ئے ، او څه چه تاسو (د

انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرزقين ﴿٣٩﴾

تاسو خرڅ كوئ | له څه څيز نه | نو دے | د هغے بدله وركوى | او دے | د تولو نه بهتر | رزق وركوونكے دے

الله تعالىٰ په لار كښے) خرڅ كوئ نو هغه به د دے بدله دركوى او هغه ډير بهتر روزى وركوونكے دے۔

ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملئكة اهؤلاء

او په كومه ورځ | چه د ے جمع كړى دوى | تول | بيا به | وفرمائى | فرښتو ته | آيا هم دا دى

او په كومه ورځ چه الله تعالىٰ دوى تول راجمع كړى نو د فرښتو نه به پوښتنه وكړى چه آيا دے خلقو به

اياكم كانوا يعبدون ﴿٤٠﴾ قالوا سبحنك انت ولينا

(چه) ستاسو | عبادت به كولو دوى | دوى به ووائى | ته پاك يئے | ته | زمونږ دوست يئے

ستاسو عبادت كولو ؟ هغوئ به ووائى چه (اے ربه!) ته پاك يئے زمونږ تعلق خو تاسره دے دوى

مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ

په ځلئ دَ دوی | بلکه | دوی خو عبادت کولو | دَ پیریانو | اکثر له دوی نه

سره نهٔ دے . واقعه داده چه دوئ خو به دَ پیریانو عبادت کولو ، په دوی کښے اکثرو په

بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۴۱﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا

په ددی ایمان لرلو | پس نن | مالکان نهٔ دی | څوک په تاسو کښے | بل دَ پاره | دَ څهٔ نفع

دے (پیریانو) ایمان لرلو ، پس نن ورځ په تاسو کښے څوک یو بل ته دَ نفع یا نقصان رسولو اختیار

وَّلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ

او نهٔ دَ نقصان | او مونږ به ووایو | هغو خلقو ته | چه ظلم ئے وکړو | چه وڅکئ تاسو | عذاب | دَ دوزخ

نهٔ لری او مونږ به ظالمو ته ووایو چه دَ دے اور دَ عذاب مزه وڅکئ کوم

الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿۴۲﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ

هغه چه تاسو به هغه | دروغ گڼړلو | او هر کله چه لوستلے شی | په دوی باندے | زمونږ آیتونه | دوښانه

چه به تاسو دروغ گڼړلو . او هر کله چه به دَ دوئ په وړاندے زمونږ واضحه آیتونه لوستلے شول

قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا

نو دوی وائی | چه نهٔ دے دا (څوک) | مگر | یو سړے | چه غواړی | چه منع کړی تاسو | له هغه څهٔ نه

نو دوئ به وئیل چه دا (پیغمبر خو) یو داسے سړے دے چه تاسو دَ هغه بتانو نه منع کوی ، دَ کوموچه به

كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ

چه عبادت به ئے کولو | پلارانو ستاسو | او دوی وائی | چه نهٔ دے دا (قرآن) | مگر | دروغ | تړلے شوے

ستاسو پلار نیکهٔ عبادت کولو . او وائی دا (کلام) خو جوړ شوے دروغ دے .

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا

او وائی | کوم چه | کافران دی | حق خبرے ته | هر کله چه | داغله دوی ته | نهٔ دے دا | مگر

او څهٔ وخت چه کافرانو ته حق داورسیدو نو دوی دوئیل چه دا خو یو څرګند

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۳﴾ وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ

جادو | ښکاره | او نهٔ دے ورکړے مونږ دوی ته | څهٔ کتاب | چه دوی لوستلے هغه | او نهٔ دے لیږلے مونږ

جادو دے . او مونږ دوئ ته داسے (آسمانی الهامی) کتابونه نهٔ وو ورکړی چه کنی دوئ به لوستل او مونږ

اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿۴۴﴾ وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ

دَ دوی طرف ته | له تانه وړاندے | څوک ویروُنکے | او دروغ گڼړلے وو | هغه خلقو چه | وړاندے له دوی نه وو

ستانه وړاندے دوئ ته هیڅوک ویروُنکے لیږلے نهٔ وو . او (دَ غسے) دَ دوئ نه مخکښے خلقو هم (پیغمبران) دروغژن گڼړلی

وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۣ

او دا خلق نهٔ دی رسیدلی | لسمے حصے ته | دَ هغه څهٔ | چه ورکړی وُو مونږ دوی ته | پس دوی دروغ وګڼړل | زما پیغمبران

وو او مونږ چه هغوئ ته څه ورکړی وو نو دوئ دَ هغے په لسمه برخه هم نهٔ دی رسیدلی خو هغوئ زما پیغمبران دروغژن وګڼړل

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝۴۵ قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا

پس څنګه | شو | عذاب زما | ووايه | بيشکه | زهٔ نصيحت کوم تاسو ته | صرف د يوے خبرے | چه تاسو ودريږئ

نو زما د طرف نه پرے څنګه عذاب راغے. اے پيغمبره! ووايه چه زهٔ مو په يوه خبره پوهوم هغه دا چه تاسو خالص

لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۖ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ

الله د پاره | دوه دوه | او يو يو | بيا | تاسو فکر وکړئ | چه نشته دے په دے ملګري ستاسو | څهٔ ليونتوب

د الله د پاره ودريږئ دوه دوه او يو يو بيا فکر وکړئ چه ستاسو دا ملګرے (پيغمبر يقيناً) ليونے نهٔ دے، دے

اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ۝۴۶ قُلْ

نهٔ دے دے | مګر | يو ويروونکے | تاسو د پاره | وړاندے | له عذاب | سخت نه | تهٔ ووايه

خو تاسو د سخت عذاب د راتلو نه وړاندے ويروونکے دے. تهٔ ورته ووايه

مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا

هغه څهٔ | چه سوال مے کړے وي ما له تاسو | له اجرته | نو هغه | تاسو د پاره دے | نهٔ دے | زما اجر | مګر

چه کهٔ ما له تاسو نه څهٔ معاوضه غوښتے وي نو هغه ستاسو شوه. زما اجر خو بس د الله تعالیٰ په ذمه

عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝۴۷ قُلْ اِنَّ رَبِّيْ

په الله دے | او دے | په هر څيز باندے | ګواه دے | ووايه | بيشکه | زما رب

دے او هغه په هر څهٔ باندے پوره خبر دے. تهٔ ورته ووايه چه زما رب هميشه

يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝۴۸ قُلْ جَآءَ الْحَقُّ

غلبه ورکوي | حق له | دے ډير ښهٔ پوهه دے په ټولو پټو خبرو | ووايه | چه راغے | حق

حق له غلبه ورکوي. د غيب په خبرو ډير ښهٔ پوهه دے. ورته ووايه چه اوس حق راورسيدو

وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ۝۴۹ قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ

او نهٔ به اول ځل پيدا کوي | باطل معبود | او نهٔ | به دوباره پيدا کوي | ووايه | کهٔ چرے بے لارے شم زهٔ

او باطل نهٔ پخوا څهٔ څيز ؤو او نهٔ اوس څهٔ حيثيت لري. تهٔ ورته ووايه چه کهٔ زهٔ ګمراه يم نو د هغے

فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ

نو بيشکه | چه بے لارے کيږم به زهٔ | په خپل ځان | او کهٔ چرے | زهٔ په هدايت باندے يم | نو څکه چه | وحي کوي | زما طرف ته

وبال به يواځے په ما راپريوځي اوکهٔ زهٔ په سمه لاره روان يم نو دا د هغه وحي په وجه روان يم چه زما

رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ۝۵۰ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا

زما رب | بيشکه دے | آورېدونکے | نزدے دے | او کاش | تهٔ ووينے | هر کله چه | دوی ودېريږي

رب زما طرف ته رالېږلے ده هغه هر څهٔ آوري ډير نزدے دے. او کهٔ تهٔ دا خلق هغه وخت ووينے چه دوی به ډيريدلی

فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ۝۵۱ وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا

نو بچ به نهٔ شي | او دوی به ونيولے شي | د نزدے ځائے نه | او دوی به ووائي | مونږ ايمان راوړے دے

ګرځي نو خلاصيدے به نهٔ شي او د نزدے ځاؤ شا نه به راؤ ونيوے شي او دا به وائي چه (بس) مونږ په دے دين

بِهٖ ج وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾ ج صلے وَّ

پہ دے | او چرته (ممکن دي) | دوی دپاره | حاصلول (دَ ایمان) | دَ دومره لرے ځائے نه | حال دا دے چه

پالله ایمان راوړو ، خواوس دَ دومره لرے ځائے نه دَ دوئ لاس چرته وررسیدے شو ؟ حال دا دے

قَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ج وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ

دوی انکار کړے وو | دَ دے | له دے نه وړاندِ (په دنیا کښے) | او دوی غورزول (خیالی غشی) | بے لیدلو

چه دوئ ترے نه پخوا راسے انکار کولو . او دوئ دَ لرے نه بے لیدلو خیالی غشی

مِنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ

دَ لرے ځائے نه | او رکاوټ به واچولے شی | دَ دوی په مینځ کښے | او په مینځ | دَ هغه څهٔ کښے | چه دوی به غوښتل

ویشتل . او دَ دوئ او دَ دوئ دَ خواهشونو ترمینځه به یو دیوال وُدرولے شی .

كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ط اِنَّهُمْ كَانُوْا فِيْ شَكٍّ مُّرِيْبٍ ﴿٥٤﴾ ع

لکه څنگه | چه شوی وو | دَ دوئ غونډِ خلقو سره | له دے نه وړاندِ | بیشکه دوی | وُو | په شک | قوی کښے

لکه څنگه چه دَ دے نه وړاندِ دَ دوئ غونډِ خلقو سره شوے دے او هغوئ هم دَ دوئ په شان په بنکاره شک کښے پراته وو

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سورهٔ فاطر په مکه کښے نازل شوا او په دے | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | کښے ۴۵ آیتونه او ۵ رکوع گانړی

دَ الله تعالیٰ په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے .

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ

ټول تعریفونه | الله لره دی | چه پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او زمکے دے | جوړوُنکے | دَ فرښتو

ټول تعریفونه یوازے الله پاک له ښائی چه آسمانونه او زمکه ئے پیدا کړل ، او فرښتے ئے خپلے پیغام رسوُنکے

رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ط يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ

پیغام رسوُنکے | دَ وزرو والا | دوهٔ دوهٔ | دریو دریو | او څلور وڅلور | زیاتوی | په پیدا وښت کښے

جوړے کړے چه دوه دوه او درے درے او څلور څلور بازو گان ئے دی هغه چه دَ چا په حقله

مَا يَشَآءُ ط اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١﴾ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ

څهٔ چه دے وُغواړی | بیشکه الله | په هر څیز باندِ | قادر دے | څهٔ چه پرانیزی | الله

وغواړی نو په پیدا وښت کښے (دَ نورونه) زیات کړی بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څهٔ قدرت لری ، الله تعالیٰ چه دَ خلقو دَ پاره

لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ج وَمَا يُمْسِكْ لا فَلَا مُرْسِلَ

خلقو دَ پاره | له رحمت نه | پس څوک بندوُنکے نشته | دَ هغے | او څهٔ چه دے بند کړی | نو څوک لیږونکے نشته

(دَ) رحمت (دروازه) پرانیزی نو هغه هیڅوک بندولے نهٔ شی او کوم څیز چه هغه بند کړی نو بیائے څوک

لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ط وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

دَ دے | پس له دهٔ نه | او دے | غالب | دَ حکمت خاوند دے | اے خلقو!

جاری کولے نهٔ شی ، او هغه غالب دَ حکمتونو خاوند دے . اے خلقو !

اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۭ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ

یاد کړئ | نعمت | دَ الله | په خپل ځان | آیا | څوک پیدا کوونکے شته دے | سیوا

په تاسو چه دَ الله تعالیٰ کوم احسانونه شوی دی هغه یاد ساتئ . آیا دَ الله تعالیٰ نه بغیر بل څوک خالق شته

اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ ۭ لَآ اِلٰهَ

دَ الله نه | چه روزی درکوی تاسو ته | له آسمان نه | او ز مکے نه | څوک بل معبود نشته

چه تاسو ته دَ آسمان او دَ زمکے نه روزی دررسوی ؟ دَ هغهٔ نه سیوا بل

اِلَّا هُوَ ڮ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝ ۳ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ

سیوا دَ هغهٔ نه | نو کوم خوا | تاسو اړولی روان یئ | او که دوی تا دروغژن گنړی | نو بیشکه دروغژن گنړلے شوی دی

معبود نشته نو دا تاسو کوم طرف ته اړولی روان یئ ؟ او (اے نبیؐ!) که دوئ تا دروغژن وگنړی نو تا نه

رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝ ۴ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

پیغمبران | له تا نه وړاندې (هم) | او الله طرف ته به | واپس کولی شی | ټول کارونه | اے خلقو!

وړاندې هم پیغمبران دروغژن گنړلے شوی دی او آخر ټولے معاملے به الله تعالیٰ ته پیستنه ورځی اے خلقو!

اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۫ وقفه

بیشکه | وعده | دَ الله | رښتینی ده | پس په دوکه کښے دِوانه چوی تاسو | ژوند | دَ دُنیا

دَ الله تعالیٰ وعده بالکل رښتینې ده ، نو د دُنیا (دا لنډ) ژوند مو خطا نهٔ کړی

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ۝ ۵ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ

او دوکه درنه کړی تاسو له | دَ الله په حقله | دوکه باز (شیطان) | بیشکه | شیطان | ستاسو | دښمن دے

او نهٔ دَ الله تعالیٰ په حقله دوکه باز (شیطان) تاسو له دوکه درکړی ، یقیناً شیطان ستاسو ښکاره دښمن دے

فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۭ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ

نو تاسو دے وگنړئ | دُښمن | بیشکه دے بلی | خپل ټولے | دَ پاره دَ دے چه شی دوی | اهل

نو تاسو ئے (همیشه) دُښمن گنړئ ، هغه خو (لگیا دے) خپل ټولے په دے غرض راغواړی چه په دوزخ کښے

السَّعِيْرِ ۝ ۶ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ڛ وَالَّذِيْنَ

دَ دوزخ | کوم خلقو چه | کفر وکړو | دوی دَ پاره دے | عذاب | سخت | او کوم خلقو چه

ستنی کړی . هغه خلق کوم چه کفر اختیار کړو هغوئ دَ پاره سخت عذاب (مقرر) دے او چا چه ایمان

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝ ۷ ع اَفَمَنْ ع ۷ ۱۳

ایمان راوړو | او عمل ئے وکړو نیک | هغوئ دَ پاره ده | بخښنه | او اجر | ډیر لوے | پس آیا هغه کس

راوړے دے او دَ نیکئ کارونه کوئ ، هغوئ دَ پاره بخښنه او ډیر غټ اجر (تیار) دے . آیا چا ته چه خپل

زُيِّنَ لَهٗ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ

چه ښائسته کړے شوے وُ ته | خراب | عمل دَ دهٔ | پس دهٔ ولیدلو هغه | ښهٔ | نو بیشکه | الله | گمراه کوی | هغه څوک

بد عمل ښائسته ښکاره شو او هغه یرے دَ نیک عمل گمان وکړو (نو هغه دَ نیکانو برابر کیدے شی؟) الله چه دَ چا په حقله وغواړی

يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

چه دے وغواړی | او لاره ښائی | چا ته چه | دے وغواړی | پس لاړه دِ نه شی | ستا ځان | په دوی باندِ

ئے ګمراه کړی او چه دَچا په حقله وُغواړی نو په سمه لاره ئے روان کړی، پس ته په دوی باندِ په افسوس کولو کښے

حَسَرَاتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٨﴾ وَاللَّهُ الَّذِي

له افسوس نه | بیشکه | الله | پوهه دے | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | او (هم) الله دے | هغه چه

ځان ورنه کړے . بیشکه الله تعالیٰ دَ دوئی په کارونو باندِ ښهٔ خبر دے . الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

أَرْسَلَ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيِّتٍ

لیږی | هوا ګانے | پس هغه اُوچتوی | وریځے | نو مونږ روانه کړو دا | طرف دَ ښار | مړه ته

بادونه راوُلیږی ، نو هغه وریځے رابرسیره کړی ، نو مونږ ئے مړے (اوچے) مزکے ته ورولیږو

فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿٩﴾ مَن

بیا مونږ ژوندئ کوو | په دے سره | زمکه | پس دَ دے دَ مړه کیدو نه | دغه شان دی | دوباره راوُچتیدل | څوک چه

نو زمکه پرے دَ مرګ نه پس بیا راژوندئ کړو، هم دغسے به (ستاسو) سر دوباره ژوندون کیږی څوک چه

كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ

غواړی | عزت | نو الله دَ پاره دے | عزت | ټول | طرف دَ دهٔ ته | خیژی | خبرے

عزت لټوی نو ټول عزت یوازے الله تعالیٰ څخه دے . ښهٔ کلام الله تعالیٰ طرف ته بره خیژی

الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ

پاکیزه | او عمل | نیک | بره اُوچتوی دا | او کوم خلق چه | تدبیرونه کوی | بد

او ښهٔ کارونه هغه کلام مخ په بره خیژوی او څوک چه ناکاره فریبونه جوړوی

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يَبُورُ ﴿١٠﴾ وَاللَّهُ

دوی دَ پاره دے | عذاب | سخت | او تدبیر | دَ دے خلقو به | برباد وی | او الله

هغوئ له سخت عذاب مقرر دے او دَ دے خلقو ټول تدبیرونه به برباد شی . او الله تعالیٰ

خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ

پیدا کړئ تاسو | له خاوُرے نه | بیا | له نطفے نه | بیائے | جوړے کړئ تاسو | جوړے

هغه ذات دے کوم چه تاسو دَ خاوُرے نه ، بیائے دَ نطفے نه پیدا کړئ ، بیائے جوړے جوړے کړئ

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِن مُّعَمَّرٍ

او نهٔ حامله کیږی | هیڅ ښځه | او نهٔ زیږوی | مګر | دَ دهٔ په علم | او نهٔ بیا مومی عمر | څوک اوږد عمر والا

او هر کله چه دَ یوے ښځے حمل جوړیږی یا زیږون کیږی نو هغهٔ ته ښهٔ معلوم وی او نهٔ دَ چا عمر زیاتیږی

وَلَا يُنقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

او نهٔ کمولے شی | له عُمر دَ دهٔ نه | مګر دا په کتاب کښے درج دی | بیشکه | دا (خبره) | الله دَ پاره

او نهٔ دَ چا ژوند کمیږی خو دا هرڅهٔ په لوح محفوظ کښے لیکلی پراته دی، دا ټول کارونه الله تعالیٰ ته

بَسِيْرٌ ⑪ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ

آسانه دهٔ | اونهٔ دی برابر | دوه دریابونه | دا (یو) | خوږ | تنده ماتوونکے | چه خوشګواردی

ډیر آسان دی او دواړه (قسم) دریابونه برابر نهٔ دی، یو (قسم) خوږ دے، تنده ماتوی او ښبل ئے خوشګوار

شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا

ښبل دَدے | او دا (بل) | مالګین | ترِیو دے | اوله هریو نه | تاسو خورئ | غوښه

دی او (دویم قسم) مالګین او ترِیو دے او له هریو نه تاسو تازه غوښه (دَ کبانو وغیره)

طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ

تازه | او راوباسئ تاسو | کالی | چه تاسو اغوندئ هغه | او ته وینے | کشتئ | په دے کښے

خورئ او کالی (موتی وغیره) راوباسئ چه تاسو ئے اغوندئ۔ او ته په کښے کشتئ (او جهازونه) وینے چه

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ⑫ يُوْلِجُ

شلوونکے دَ اوبو | دَ پاره دَ دے چه ولټوئ تاسو | (روزی) له فضل دَ دهٔ نه | او چه تاسو | شکر وکړئ | ننباسی

دَ اوبو سینه شلوی او وړاندې ځی دَ دے دَ پاره چه تاسو هغهٔ پیدا کړے روزی (ځان دَ پاره) ولټوئ او داځکه چه تاسو هغهٔ شکر وکړئ، هغه

الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ

شپه | په ورځ کښے | او ننباسی | ورځ | په شپه کښے | او په کار ئے لګولی دی | نمر

شپه په ورځ کښے او ورځ په شپه کښے ور ننباسی، او نمر او سپوږمئ ئے په کار

وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ

او سپوږمئ | هریو | روان دے | .بووخت | مقرر پورے | هم دا دے الله | ستاسو رب

لګولی دی، هر یو به تر خپلے مقررے نیټے پورے روان وی، هم دغه الله دے چه ستاسو رب دے

لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ

هم دَ دهٔ ده | بادشاهی | او کوم چه | تاسو بلئ | بے له دهٔ نه | دوی نهٔ دی مالکان

بادشاهی هم دَ دهٔ ده، او دَ هغهٔ نه بغیر چه تاسو چا بلنه کوئ نو هغوئ دَ قجورے دَ هډوکی دَ پاسه پرونی دَ

مِنْ قِطْمِيْرٍ ؕ ⑬ اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا

دَ تجورے دَ هډوکی دَ پوستکی | کهٔ چرے بلئ تاسو دوئ | (نو) دوئ نهٔ آوری | بلنه ستاسو | او کهٔ چرے دوی واوری هم

نری پوستکی قدر اختیار هم نهٔ لری کهٔ تاسو ئے وبلئ نو هغوئ ستاسو بلنه هم نهٔ آوری او (فرض کړه) کهٔ دوئ واوری

مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ

نو دوئ جواب نهٔ درکوی | تاسو ته | او په ورځ | دَ قیامت به | دوئ انکار وکړی | ستاسو دَ شرک نه

هم نو دوئ به تاسو ته جواب نهٔ شی درکولے او دَ قیامت په ورځ به ستاسو دَ شرک نه انکار وکړی او دَ سم خبردار (خدائے)

وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ؑ ⑭ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ

او تا ته به خبر درنهٔ کړی څوک | په شان | دَ باخبره (الله) | اے خلقو! | تاسو | محتاج یئ

غوندِ بل هیڅوک به دِ سم خبر نهٔ کړی۔ اے خلقو! تاسو ټول دَ الله تعالٰی محتاج

اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝١٥ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ

دَ الله | او هم الله دے | بے حاجته | ستائیلے شوے | که چرے دے وغواړی | نو فنا به کړی تاسو

بیځ او الله تعالیٰ غنی او دَ خوبیانو خاوند دے . که هغه وغواړی نو تاسو به فنا کړی او یو

وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝١٦ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝١٧

او رابه ولی | مخلوق | نوے | او نه دے | دا کار | په الله باندِ | څه گران

بل نوے مخلوق به راپیدا کړی . او دا کار الله تعالیٰ ته هیڅ گران نه دے .

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا

او نه به اُوچتوی | څوک اُوچتونکے دَ بوج | بوج دَ بل چا | او که چرے | وبلی | څوک بوج والا | طرف دَ بار خپل ته

او هیڅوک به دَ بل چا بار نه وړی ، او که (فرض کړه) .یو باروړونکے دَ خپل بار دَ اوچتولو دَ پاره

لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۭ اِنَّمَا تُنْذِرُ

نو اُوچت به نه کړے شی | له دغه بوج نه | هیڅ څیز | اگر که | وی | نزدے رشته دار | بیشکه | ته ویروے

څوک راوبلی نو یو پوټے وزن به ترے نه هم اُوچت نه کړے شی اگر که (نزدے) خپلوان ئے وی ، اے نبیؐ! ته خو بس دا سے

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ وَمَنْ

هغه خلق چه | ویریږی | له رب خپل نه | بے لیدلو | او قائموی | مونځ | او څوک چه

خلق ویروے شے چه دَ خپل رب نه بے لیدلو ویریږی ، او دَ مونځونو پابندی کوی او څوک چه

تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۝١٨ وَمَا يَسْتَوِي

پاک شو | نو بیشکه | دے پاکیږی | دَ خپل ځان دَ پاره | او دَ الله طرف ته دی | واپس تلل | او نه دی برابر

پاک شو نو دَ خپل ځان دَ پاره پاک شو ، او الله تعالیٰ ته دَ هر چا پستنه تگ دے او یو ړوند او بل

الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۝١٩ وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ۝٢٠ وَلَا الظِّلُّ

ړوند | او بینا | او نه تیارهٔ | او نه رڼرا (برابر دی) | او نه سورے

دَ سترگو خاوند (دواړه) برابر کیدے نه شی ، او نه تیارے او رڼرا یو شان کیدے شی ، او نه (یخ) سورے او

وَلَا الْحَرُوْرُ ۝٢١ وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

او نه گرم باد | او نه دی برابر | ژوندی | او نه | مړی | بیشکه | الله

(تود) نمر یو شان کیدے شی او نه ژوندی او مړی برابر کیدے شی ، الله تعالیٰ چه دَ چا په

يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝٢٢ اِنْ اَنْتَ

اَوروی | چا ته چه دے وغواړی | او نه یئ ته | آوَروُنکے | هغه چا ته چه | په قبرونو کښے دی | نه یئ ته

حقله وغواړی نو خبره ورته واوَروی او ته په قبرونو کښے پرتو (مړو) ته خپل آواز آوَروُلے نه شے ، ته خو بس

اِلَّا نَذِيْرٌ ۝٢٣ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۭ

مگر ویروُنکے | بیشکه | مونږ را وُلیږلے ته | په رښتینی دین | زیرے ورکوونکے | او ویروونکے

یو ویروونکے یئ ! مونږ ته دَ حق تعلیم سره زیرے ورکوونکے او ویرَوُنکے رالیږلے یئے

وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿٢٤﴾ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

او نشته دے هیڅ اُمت | مگر | تیر شوے دے | په هغې کښې | ویرونکے | او که چرے | دوی دروغژن وګڼری تا

او داسے یو اُمت نشته چه په کښې (د الله د نافرمانئ نه) ویرونکے نه وی راغلے او که چرے داخلق تا دروغژن

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

نو بیشکه | دروغژن ګڼړلی وو | هغه خلقو (هم) | چه له دوی نه وړاندې وو | راغلل دوی ته | د دوئ پیغمبران | په واضحه نخښو سره

کوی نو کوم خلق چه د دوئ نه وړاندې تیر شوی دی هغوئ هم دغه شان دروغژن ګڼړلی وو، هغوئ ته خپلو پیغمبرانو ښکاره

وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او په صحیفو سره | او په کتاب | روښانه سره | بیا | ما ونیول | هغه خلق | چه منکر شول

معجزے، صحیفے او روښانه کتابونه راوړی وو، بیا کوم خلقو چه انکار وکړو ما هغوئ راونیول نو (دګوره)

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿٢٦﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ ع ٣ ١٢ ١٥

پس څنګه وو | زما عذاب | آیا تا نه دی لیدلی چه | الله | راورولے دی | له آسمان نه | اوبه

بیا زما عذاب څنګه شو۔ آیا تا دے ته نه دی لیدلی چه الله تعالیٰ د بره نه اوبه راورولے۔

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ

بیا راوویستلے مونږ | په دے سره | میوے | (چه) مختلف وی | رنګونه د هغې | او له غرونو نه | حصے دی

بیا د هغې په ذریعه مونږ رنګ رنګ میوے را زرغونے کړے، او د غرونو کښے هم رنګ رنګ غرونه دی

بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ

سپینے | او سرے | چه مختلف دی | رنګونه د هغې | او ډیر تک تور دی | او له خلقونه

څه سپین دی څه سره دی چه د هغې هم قسم قسم رنګونه دی او څه تک تور دی او دغه شان په بنیادمو

وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ كَذٰلِكَ ۗ اِنَّمَا

او له ځناورو | او څارووه (هم) | چه مختلف دی | رنګونه د هغوئ | هم دغه شان | بیشکه

او په ځناورو او په څاروو کښے هم څنې داسے دی چه رنګونه ئے ادل بدل دی، د الله تعالیٰ

يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿٢٨﴾

ویریږی | د الله نه | د دهٔ له بندګانو نه | عالمان | بیشکه الله | غالب | ډیر بخښونکے دے

نه خو بس هغه بندیان ویره کوی چه پوهان دی۔ بیشکه چه الله تعالیٰ په هرڅه غالب، ډیر بخښونکے دے

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا

بیشکه | کوم خلق چه | تلاوت کوی | د کتاب | د الله | او قائموی | مونځ | او خرڅ کوی

بیشکه څوک چه د الله تعالیٰ د کتاب تلاوت کوی او د مونځ پابندی ساتی او زمونږ د ورکړی

مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿٢٩﴾

له هغه څه نه | چه ورکړی مونږ دوئ ته | پټ | او ښکاره | دوی اُمید لری | د تجارت | چه هیڅ کله به برباد نه شی

رزق نه په پټه او په ښکاره خیرات نه کوی هغوئ د داسے تجارت اُمید لری چه هیڅرے تاوان نه کوی

لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

چه الله پوره ورکړي دوی ته | اجرونه د دوی | او زیات ورکړي دوی ته | له خپل فضل نه | بیشکه دے | بخښونکے | قدردان دے

دا څکه کوي چه الله تعالیٰ هغوی ته (د خپل عمل) پوره پوره اجرونه ورکړي او په خپل فضل نور زیات ورکړي هغه بخښونکے قدردان

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا

او هغه څه چه | وحي ئې وکړه مونږ | ستا طرف ته | له کتاب (قرآن) نه | هم دا دے حق | چه تصدیق کوونکے دے | د هغه څه

دے او مونږ چه تا ته دا کتاب د وحي په ذریعه رالیږلے دے دا بالکل حق (کتاب) دے او له دے نه وړاندې چه کوم کتابونه نازل

بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا

چه وړاندې له ده نه دي | بیشکه الله | خپلو بندګانو نه | خبردار | بینا دے | بیا | مونږ وارثان جوړ کړل

شوي دي د هغے تصدیق کوي بیشکه الله تعالیٰ د خپلو بندګانو په حال ښه خبر دے هر څه ویني ګوري. بیا مونږ دا کتاب هغه بندګانو

الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۖ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ

د کتاب | هغه کوم چه | مونږ غوره کړل | له خپلو بندګانو نه | پس څنې له دوی نه | ظلم کوونکي دي

ته ورسولو چه مونږ په نورو بندګانو کښے غوره کړي ـــ وو ، نو اوس څوک خو په خپل ځان زیاتے

لِّنَفْسِهِ ۖ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ ۖ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ

په خپل ځان | او څنې له دوی نه | میانه رو دي | او څنې له دوی نه | وړاندې والے کوونکي دي | په نیکیو کښے

کوي ، څوک په کښے میانه حال دي ، او څوک په کښے د الله تعالیٰ په فضل سره په نیکیو کښے

بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّاتُ عَدْنٍ

په حکم | د الله | هم دا دے | فضل | لوئے | باغونه | د همیشه پاتے کیدو

مخ په وړاندې روان دي ، هم دا ډیر لوئے فضل دے . (دوئي د پاره) باغونه دي د همیشه اوسیدو

يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا ۖ

دوی به داخلیږي ددے ته | اغوستو به شي دوی ته | په دے کښے | بازوګان | د سرو | او ملغلرے

چه دوئي به په کښے داخلیږي ، هلته به ورته د سرو زرو کنګن او ملغلرے واچولے شي ، او

وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ

او د دوی جامے به | په دے کښے | د ریښمو وي | او دوی به وائي | قول تعریفونه | الله لره دي | هغه ذات چه | لرے ئې کړو

هلته به د دوئي لباس د ریښمو وي ، او دا به وائي چه قول تعریفونه الله تعالیٰ د پاره دي کوم چه له مونږ

عَنَّا الْحَزَنَ ۖ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا

له مونږ نه | غم | بیشکه | زمونږ رب | ډیر بخښونکے | قدردان دے | هغه ذات چه | را ئې وستلو مونږ

نه غم لرے کړو ، زمونږ رب یقیناً بخښونکے (او) قدردان دے . هغه ذات چه مونږ ئې په خپل

دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ ۖ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا

کور د همیشه پاتے کیدو ته | په خپل فضل سره | نه به رسیږي مونږ ته | په دے کښے | (څه) تکلیف | او نه به | رسیږي مونږ ته

فضل سره د همیشه اوسیدو ځائے ته ورسولو ، چه نه به په کښے راته څه تکلیف رارسي او نه به ترے نه

فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضَىٰ

په دے کښے | ستومانی | او کوم خلق چه | کفر وکړو | هغوئ دَ پاره | اور | دَ دوزخ دے | نهٔ به خو قضا راځی

چرے ستړی کیږو ۔ او څوک چه کافران شول هغوئ له دَ دوزخ اور مقرر دے ، نهٔ به ورله اجل راځی

عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُم مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذَٰلِكَ

په دوی باندِ | چه دوی مړهٔ شی | او نهٔ به سپک کړے شی | له دوی نه | عذاب دَ هغے | دغه شان

چه مړهٔ شی (او بے غمه شی) او نهٔ به ترے نه دَ دوزخ عذاب کمولے شی ، مونږ هر یو کافرله

نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿٣٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

مونږ سزا ورکوؤ | هر ناشکره ته | او دوی به | چغے وهی | په هغے کښے | چه اے زمونږ ربه! | اُوباسه مونږ

هم دغسے سزا ورکوو ۔ او دوئ به په کښے دننه چغے وهی چه اے زمونږه ربه! مونږ دَدے اُور نه

نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا

چه مونږ عمل وکړو | نیک | بے | له هغے نه | چه مونږ به کولو | آیا مونږ عمرنهٔ وو درکړے تاسو ته | چه

بهر اُوباسه چه دَ نیکئ کارونه وکړو دَ هغے نه خلاف چه مخوا به مو کول (الله به وُفرمائی چه) آیا مونږ تاسو له دومره عمرنهٔ وو

يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ ۖ فَذُوقُوا فَمَا

نصیحت موحاصل کړے وے | په هغے کښے | څوک چه | نصیحت حاصلول غواړی | او راغلے وو تاسو ته | ویرونکے | پس وُڅکئ (عذاب) | چه نشته

درکړے چه دَ پوهے طلبگار په کښے ځان پوهولے او آیا تاسو ته ویرونکے درغلے نهٔ وو ؟ تو اوس (دَ عذاب) خوند وُڅکئ

لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ ع ۱۶

دَ ظالمانو | څوک مددگار | بیشکه | الله | پوهیږی | په غیبو | دَ آسمانونو

دَ داسے ظالمانو دَ پاره څوک مددگار نشته ۔ الله تعالیٰ ته دَ آسمانونو او دَ زمکے تولے پټے خبرے

وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٨﴾ هُوَ الَّذِي

او دَ زمکے | بیشکه دے | ښهٔ پوهیږی | په رازن | دَ سینو | هم دے دے | هغه ذات چه

معلومے دی ، بیشکه چه هغهٔ ته دَ زړونو پټ رازونه هم معلوم دی ۔ هغه داسے ذات دے

جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَمَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ

چه جوړ کړئ تاسو | قائم مقام | په زمکه کښے | پس څوک چه | کفر وُکړی | نو هم په هغهٔ به وی | (وبال) دَ کفر دَ هٔ

چه تاسو ئے په زمکه باندِ آباد کړئ نو چا چه کفر غوره کړو نو دَ کفر وبال به ورته په خپله ورسیږی

وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ

او نهٔ زیاتوی | کافرانو ته | کفر دَ دوی | په نزد دَ رب دَ دوی | مگر غضب | او نهٔ زیاتوی

او دَ کافرانو دَ پاره خپل کفر الله تعالیٰ سره دَ خفگان دَ زیاتیدو باعث گرځی ، او کافرانو ته خپل

الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ

کافرانو دَ پاره | کفر دَ دوی | مگر نقصان | وُوایه | آیا تاسو لیدلی دی | خپل شریکان

کفر نور څهٔ نه خو دَ تاوان باعث گرځی ۔ (اے نبیؐ!) ته ووس وکړه چه آیا تاسو خپل هغه شریکان لیدلی دی

الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا

کوم چه | تاسو بلئ | سیوا | دَ الله نه | وُښایئ ماته | چه څهٔ څیز | دوی پیدا کړے دے

چه تاسوئے بغیر دَ خدائے نه بلنه کوئ ، ماته وُښایئ چه هغوئ په زمکه کښے څهٔ

مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا

له زمکے نه | یا دوئ دَ پاره | (څهٔ) شرکت دے | په آسمانونو کښے | یا | ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب

پیدا کړی دی؟ یا په آسمانونو کښے دَ هغوئ څهٔ شرکت دے یا مونږ هغوئ ته څهٔ کتاب ورکړے دے

فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

چه دوی | واضح دلیل لری | له هغے نه | بلکه | وعده نهٔ ورکوی | ظالمان | یو بل ته

چه هغوئ دَ هغے کتاب په دلیل ټینګ ولاړ دی؟ (نا) بلکه دا ظالمان یو بل سره دَ دروغو وعدے

اِلَّا غُرُوْرًا ﴿٤٠﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ

مګر دَ دوکے | بیشکه الله | راټینګ کړی دی | آسمانونه | او زمکه | چه دوئ وُ(نهٔ) خوزی

کوی ۔ یقیناً الله تعالیٰ آسمانونه او زمکه دواړه راټینګ کړی دی چه وُنهٔ خوزی

وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا

او کهٔ دوئ وُخوزی | نو نهٔ شی راټینګولے دوئ | هیڅوک | پس له دهٔ نه | بیشکه دے | دے | بُردبار

او کهٔ دوئ دَ ځلئے نه بے ځایه شی نو بیا دَ الله تعالیٰ نه سیوا بل هیڅوک ئے راټینګولے نهٔ شی الله تعالیٰ ډیر حلیم

غَفُوْرًا ﴿٤١﴾ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ

بخښونکے | او دوئ قسمونه خوړل | په الله | ډیر کلک | قسمونه خپل | کهٔ چرے | راغے دوئ ته

بخښونکے دے ۔ او دے کافرانو به په الله تعالیٰ باندې سخت قسمونه خوړل چه کهٔ څوک ویروونکے راته

نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ

څوک ویروونکے (پیغمبر) | نو دوی به ضرور وُ | زیات لاره موندونکی | له هریو | اُمّت نه | بیا هر کله چه | راغے دوی ته

راغے نو مونږ به دَ بل هریو اُمت نه زیات هدایت قبول کړو خو څهٔ وخت چه ورته ویرووُنکے

نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرَا ﴿٤٢﴾ اسْتِكْبَارًا فِي الْاَرْضِ وَمَكْرَ

ویروُنکے | (نو) زیات ئے نهٔ کړو دوئ کښے | مګر | نفرت | په وجه دَ تکبر | په زمکه کښے | او تدبیر

راغے نو دِے سره دَ دوئ نفرت نور زیات شو چه په دنیا کښے ئے خپل ځان غټ وګڼړلو او خراب خراب

السَّيِّئِ ؕ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ

بد | او نهٔ پریوزی | تدبیر | بد | مګر | دَ دِے په کوونکی | پس دوی انتظار نهٔ کوی

فریبونه ئے جوړ کړل او دَ خرابو چالونو وبال په خپله په چالبازو باندې پریوزی نو آیا دا خلق دَ پخوانو خلقو

اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَ

مګر | دَ دستور | دَ وړاندینو خلقو | پس هیڅ کله به بیا نهٔ موے ته | دَ الله په دستور کښے | (څهٔ) تبدیلی | او

غوندِ دَ انجام انتظار کوی ۔ نو تهٔ به دَ الله تعالیٰ په دستور کښے څهٔ تبدیلی بیا نهٔ موے ، او

لَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿٤٣﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا

هيڅ کله به ته بيانهٔ موے | دَ الله په دستورکښے | (څهٔ) تغير | آيا دوی نهٔ دی ګرځيدلی | په زمکه کښے | چه دوی ووينی

او دَ الله دستور به هيڅ کله او هيڅ ونکے بيانهٔ موے۔ آيا دوئ دَ زمکے په مخ ګرځ راتګ نهٔ کوی چه دا وګوری

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ

چه څنګه شو | انجام | دَ هغو خلقو | چه له دوی نه وړاندِ وو | او هغوئ وُو | ډير زيات | له دوئ نه

چه دَ پخوانو خلقو انجام څهٔ شو؟ سره دَ دے چه هغوئ دَ دوئ نه زيات

قُوَّةً ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا

په طاقت کښے | او نهٔ | دے | الله (داسے) | چه عاجزه کړی دے | څهٔ څيز | په آسمانونو کښے | او نهٔ

زور آور وُو، او الله تعالیٰ داسے نهٔ دے چه هغه ډِ څوک عاجزه کړے شی نهٔ په آسمانونو کښے او نهٔ

فِي الْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿٤٤﴾ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ

په زمکه کښے | بيشکه دے | پوهه | قدرت والا | او که چرے | نيولے | الله | خلق

په زمکه کښے، هغه په هرڅهٔ پوهه او دَ قدرتونو خاوند دے۔ او که الله تعالیٰ دَ (خرابو) عملونو په سبب دَ خلقو

بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰي ظَهْرِهَا مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ

دَ دوئ په عملونو | نو نهٔ به ئے وو پريښودے | په شا دَ زمکے | څهٔ ساه دار څيز | ليکن | دے مهلت ورکوی دوئ ته

نيول شروع کړی نو دَ مزکے په مخ به هيڅ ګرځنده باقی پاتے نهٔ شی خو الله تعالیٰ ورته تر يو بے نيټے پورے

اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿٤٥﴾

يو وخت مقرر پورے | بيا هر کله چه راشی | دَ دوئ مقرر وخت | نو بيشکه الله | دے | په خپلو بندګانو | بينا

مهلت ورکوی، نو څهٔ وخت چه هغه ټاکلے وخت راشی نو الله تعالیٰ دَ بندګانو عملونه وينی ګوری۔

سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثٌ وَّ ثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سوره يٰسٓ په مکه کښے نازل شوا او په دے کښے ۸۳ آيتونه او ۵ رکوع گانی دی | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے

دَ الله په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

يٰسٓ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾

يٰسٓ | قسم دے دَ قرآن | حکمت والا | بيشکه ته | له پيغمبرانو نه يئے۔

ياسين۔ په قرآن باندِ قسم دے چه دَ حکمتونو نه ډک دے، چه ته په پيغمبرانو کښے يو (پيغمبر) يئے۔

عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾

په لاره | سمه يئے۔ | نازل شوے | دَ غالب | مهربان۔

(دَ هدايت) په نيغه لاره قائم يئے۔ (دا قرآن) دَ غالب او مهربان (خدائے) دَ طرف نه نازل شوے دے

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَاۗؤُهُمْ فَهُمْ

دَ پاره دَ دے چه ته ووېروے | هغه قوم | چه نهٔ دی | ويرولی شوی | پلاران دَ دوی | پس دوی

چه ته ئے ووېروے هغه خلق (دَ عذابه) دو ويروے چه دَ هغوئ پلار نيکهٔ چرے ويرولی شوی نهٔ وُو نو ځکه بے خبره

غٰفِلُوۡنَ ⑥ لَقَدۡ حَقَّ الۡقَوۡلُ عَلٰۤى اَكۡثَرِهِمۡ

غافل دی | بیشکه | ثابته شوه | خبره (دَالله) | په اکثرو دَدوی

پاتے دی ، په دوئ کښے په اکثرو خلقو باندِ (دَتقدیر) وینا ثابته شوے ده ، نو

فَهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ⑦ اِنَّا جَعَلۡنَا فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ

پس دوی | ایمان نهٔ راوړی | بیشکه مونږ اچولی دی | دَدوئ په څټونو کښے

اوس دوئ ایمان نهٔ راوړی . مونږ دَدوئ څټونو ته داسے داسے طوقونه اچولی

اَغۡلٰلًا فَهِىَ اِلَى الۡاَذۡقَانِ فَهُمۡ مُّقۡمَحُوۡنَ ⑧ وَجَعَلۡنَا

طوقونه | بیا هغه | تر زنو پورے دی | پس دوئ | سرونه پورته کړی دی | او مونږ جوړ کړو

دی چه تر زنو پورے ئے راختلی دی په دے وجه دَدوئ سرونه بره طرفته اُوچت پاتے شوی دی . او مونږ یو

مِنۡۢ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ سَدًّا وَّمِنۡ خَلۡفِهِمۡ سَدًّا فَاَغۡشَيۡنٰهُمۡ

دَدوئ نه مخکښے | یو دیوال | او دَدوئ نه وروستو | یو دیوال | بیا پټ کړی دی مونږ دوئ

دیوال خو دَدوئ مخے طرف نه وُدرولے دے او بل دیوال دَدوئ دَشا اړخ نه . بیا دَ بره نه مو پټ کړی

فَهُمۡ لَا يُبۡصِرُوۡنَ ⑨ وَسَوَآءٌ عَلَيۡهِمۡ ءَاَنۡذَرۡتَهُمۡ اَمۡ

پس دوئ | نهٔ وینی | او برابره ده | په دوئ باندِ | کهٔ ویروے تهٔ دوی | یا

دی نو (وړاندِ وروستو) هیڅ نهٔ وینی . او دَدوئ په حقله دواړه خبرے برابرے دی کهٔ تهٔ ئے دو ویروے او

لَمۡ تُنۡذِرۡهُمۡ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ ⑩ اِنَّمَا تُنۡذِرُ مَنِ اتَّبَعَ

نهٔ | ویروے تهٔ دوئ | ایمان نهٔ راوړی دوی | بیشکه | تهٔ ویروے | هغه څوک | چه پیروی کوی

کهٔ ئے نهٔ ویروے خو دوئ ایمان نهٔ راوړی . (اے نبی!) تهٔ خو بس هغه څوک ویروے شے چه په نصیحت

الذِّكۡرَ وَخَشِىَ الرَّحۡمٰنَ بِالۡغَيۡبِ ۚ فَبَشِّرۡهُ بِمَغۡفِرَةٍ

دَنصیحت | او ویریږی | دَرحمٰن نه | بے لیدلو | پس زیرے ورکړه هغهٔ ته | دَ بخښنے

پسے روانیږی او دَرحم کوونکی خدائے نه بے لیدو وکتو ویره کوی ، نو داسے سړی ته دَ بخښنے او دَ ښهٔ

وَّاَجۡرٍ كَرِيۡمٍ ⑪ اِنَّا نَحۡنُ نُحۡىِ الۡمَوۡتٰى وَنَكۡتُبُ مَا

او دَ اجر | چه عزت والا دے | بیشکه مونږ ه | ژوندی کوُو | مړی | او مونږ لیکو | هغه څهٔ چه

اجر زیرے ورکړه . مونږ به هټول مړی بیا راژوندی کوُو او هغه ټول کارونه لیکو کوم چه دوئ دَ ځان

قَدَّمُوۡا وَاٰثَارَهُمۡ ۗ وَكُلَّ شَىۡءٍ اَحۡصَيۡنٰهُ فِىۡۤ اِمَامٍ مُّبِيۡنٍ ⑫

وړاندِ لیږلی دی دوی | او نخښے دَ قدمونو دَدوئ | او هر څیز | مونږ محفوظ کړے دے | په کتاب | ښکاره کښے

نه وړاندِ لیږی او کوم چه وروستو په شا پرېږدی او مونږ هر یو څیز په یو کتاب کښے محفوظ ساتلے دے .

وَاضۡرِبۡ لَهُمۡ مَّثَلًا اَصۡحٰبَ الۡقَرۡيَةِ ۘ اِذۡ جَآءَهَا

او بیان کړه | دوی دَ پاره | یو مثال | دَ یو کلی دَ خلقو | هر کله چه | راغلل دغه کلی ته

او (اے پیغمبره!) دوئ ته دَ یو کلی دَ خلقو قصه واوروه ! څهٔ وخت چه هغے کلی ته پیغمبران

وقف لازم

ع ٢ | ١٨ وقف غفران

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۳﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَیْهِمُ اثْنَیْنِ فَکَذَّبُوْهُمَا

پیغمبران | هر کله چه | ولیږل مونږ | دَدوی طرف ته | دوه سړی | نو دوی هغه دواړه دروغژن وګڼل

ورغلل ، څهٔ وخت چه هغوی ته مونږ دوه تنه ولیږل ، نو هغوی هغه دواړه دروغژن وګڼل

فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَیْکُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿۱۴﴾

نو قوت ورکړو مونږ | په دریم سړه | نو دوی وویل | بیشکه مونږ | ستاسو طرف ته | رالیږلے شوی یو

نو مونږ دَ یو دریم تن په ذریعه دغه دواړه مضبوط کړل نو دے نبیانو وویل چه بیشکه مونږ ستاسو طرف ته رالیږلے شوی یو

قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ

دوی وویل | نهٔ یئ تاسو | مګر | بنیادم | په شان زمونږ | او نهٔ دے | رالیږلے | (الله) رحمن

هغه خلقو جواب ورکړو چه تاسو خو زمونږ په شان بنیادم یئ ـ او الله تعالیٰ هیڅ هم نهٔ دی نازل

مِنْ شَیْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَکْذِبُوْنَ ﴿۱۵﴾ قَالُوْا رَبُّنَا یَعْلَمُ

(څهٔ) څیز | نهٔ | یئ تاسو | مګر | دروغ وایئ | دوی وویل | زمونږ رب | پوهه دے

کړی ـ دا تاسو خو بس سروپ دروغ وایئ ـ هغه نبیانو وویل چه زمونږ رب ته معلومه ده

اِنَّآ اِلَیْکُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۶﴾ وَمَا عَلَیْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۷﴾

چه بیشکه مونږ | ستاسو طرف ته | خامخا رالیږلے شوی یو | او نشته دے | په مونږ | مګر | پیغام رسول | ښکاره ـ

چه مونږ خاص هم تاسو ته رالیږلے شوی یو او زمونږ نوره ذمه واری نشته خو (تاسو ته) ښکاره حکم رسول دی.

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَیَّرْنَا بِکُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّکُمْ وَ

دوی وویل | بیشکه مونږ | سپیرهٔ ګڼړو تاسو | کهٔ چرے | منع نهٔ شوئ تاسو | نو مونږ به ضرور تاسو سنګسار کړو | او

هغه خلقو وویل چه مونږ خو تاسو سپیرهٔ ګڼړو که تاسو (دَ دے تبلیغ نه) منع نهٔ شوئ نو مونږ به مو سنګسار کړو ، او

لَیَمَسَّنَّکُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱۸﴾ قَالُوْا طٰٓئِرُکُمْ مَّعَکُمْ ؕ

ضرور به ورسیږی تاسو ته | زمونږ له طرفه | عذاب | دردناک | دوی وویل | ستاسو سپیرهٔ توب | تاسو سره دے

زمونږ دَ طرف نه به درته ډیر دردناک تکلیف ورسیږی ـ رسولانو وویل ستاسو سپیرهٔ توب په خپله په تاسو پورے

اَئِنْ ذُکِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۱۹﴾ وَجَآءَ

آیا کهٔ چرے | تاسو ته نصیحت وکړے شی | (نه) بلکه | تاسو یئ | خلق | له حده تیریدونکی | او راغے

نښتے دے آیا کهٔ تاسو ته نصیحت وکړے شی (نو دا نحوست دے ؟) نا ! بلکه تاسو دَ حد نه تیر شوی خلق یئ ، او دَ دغے ښار دَ

مِنْ اَقْصَا الْمَدِیْنَةِ رَجُلٌ یَّسْعٰی قَالَ یٰقَوْمِ اتَّبِعُوا

دَ بلے غاړے نه | دَ ښار | یو سړے | په منډه منډه | دهٔ وویل | اے زما قومه ! | پیروی وکړئ

بلے غاړے نه یو سړے په منډه منډه راغے ورته ئے وویل چه اے زما قومه ! تاسو دَ دے

الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۲۰﴾ اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا یَسْئَلُکُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۲۱﴾

دَ پیغمبرانو | پیروی وکړئ | دَ هغه چا | چه نهٔ غواړی له تاسو نه | څهٔ اجر | او دوی | په سمه لاره روان دی

پیغمبرانو په لاره روان شئ ـ دَ هغه چا په لاره چه تاسو نه هیڅ بدله نهٔ غواړی او په سمه لاره قائم ولاړ دی

الجزء ٢٣

وَمَا لِيَ لَآ اَعۡبُدُ الَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿٢٢﴾

او څه (عذر) دے ما د پاره | چه زهٔ عبادت وُنهٔ کړم | دَ هغه چا چه | پیدا ئے کړم زهٔ | او هم دَ دهٔ طرف ته | به تاسو پستنه ورځئ

او څهٔ وجه ده چه زهٔ دِ دَ هغه (مالک) عبادت وُنهٔ کړم چا چه زهٔ پیدا کړم او تاسو ټول به هغهٔ ته پستنه ورځئ

ءَاَتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنۡ يُّرِدۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغۡنِ

آیا زهٔ وُنیسم | بے له دهٔ نه (نور) | معبودان | که چرے | اراده وکړی | رحمٰن | ماته دَ تکلیف راکولو | نو په کار به رانهٔ شی

آیا زهٔ خدائے پریږدم او ځان له داسے معبودان وُنیسم چه که رحمٰن خدائے راته څهٔ ضرر رارسول وغواړی نو دَ هغوئ

عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا وَّلَا يُنۡقِذُوۡنِ ﴿٢٣﴾ اِنِّيۡۤ اِذًا لَّفِيۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿٢٤﴾

زما | دَ دوی سفارش | هیڅ هم | او نهٔ به دوی ما خلاص کړی | بیشکه زهٔ به دغه وخت | په ښکاره ګمراهئ کښے یم

سفارش م هیڅ په کار راتلے نهٔ شی او نهٔ م (ترے نه) خلاصولے شی که زهٔ داسے وکړم نو په څرګنده ګمراهئ کښے به پرېوځم

اِنِّيۡۤ اٰمَنۡتُ بِرَبِّكُمۡ فَاسۡمَعُوۡنِ ﴿٢٥﴾ قِيۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ

بیشکه ما | ایمان راوړو | ستاسو په رب | پس تاسو زما خبره واورئ | حکم وُشو | داخل شه | په جنت کښے | دهٔ ووئیل

ما ستاسو په رب ایمان راوړے دے پس زما خبره واورئ ـ بیا ئے سړی ته ووئیلے شول چه ځه ته جنت ته ورننوزه هغهٔ ووئیل

يٰلَيۡتَ قَوۡمِيۡ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٦﴾ بِمَا غَفَرَ لِيۡ رَبِّيۡ وَجَعَلَنِيۡ

اے کاش! | چه قوم زما | پوهه شی | په دے خبره چه | بخښنه وکړه | ماته | زما رب | او زهٔ ئے کړمه

چه اے کاش! زما قوم ته دا خبره معلومه شوے چه زهٔ خپل ربّ وُبخښلم ، او په درنو خلقو کښے ئے

مِنَ الۡمُكۡرَمِيۡنَ ﴿٢٧﴾ وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلٰى قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ

له عزتمندو نه | او را نهٔ لیږلے مونږه | دَ دهٔ په قوم | پس له دهٔ نه | څهٔ لښکرے

شامل کړم ـ او مونږ دَ هغهٔ نه پس دَ هغهٔ په قوم باندِ دَ (عذاب پاره) آسمان نه څهٔ لښکر راکوز کړے نهٔ

مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنۡزِلِيۡنَ ﴿٢٨﴾ اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ

له آسمان نه | او نهٔ وُو مونږ | رالیږونکی | نهٔ وُو (څهٔ نور) | مګر | یوه چغه | پس ناګهانه دوی

وو او نهٔ لښکر راکوزولو ته زمونږ څهٔ حاجت وو ، هغه (عذاب) خو بس یوه چغه قدر له وه نو ټول په هغه درنګ

خٰمِدُوۡنَ ﴿٢٩﴾ يٰحَسۡرَةً عَلَى الۡعِبَادِ ۚ مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ رَّسُوۡلٍ اِلَّا كَانُوۡا

وقف غفران ١٢

بشان مړشوی اوړشول | افسوس دے | په بندګانو باندِ | نهٔ دے راغلے دوی ته | څوک رسول | مګر دوی وُو

سا ړهٔ شول ـ هائے افسوس! دَ دغه بندګانو په حال! چه کله هم ورته یو رسول ورغلے وو نو دوئ

بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿٣٠﴾ اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ

چه هغه پورے | به ئے ټوقے کولے | آیا دوی نهٔ دی کتلی | چه څومره هلاک کړل مونږ | له دوئ نه وړاندِ | قومونه

ور پورے خندا کانے کړے وے. آیا دوئ دے خبرے ته نهٔ ګوری چه مونږ دَ دوئ نه وړاندِ څومره امتونه داسے

الربع

اَنَّهُمۡ اِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿٣١﴾ وَاِنۡ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿٣٢﴾

چه هغوئ به | دَ دوئ طرف ته | (چرے هم) واپس نهٔ راځی | او نهٔ دی څهٔ نور | مګر | ټول به | مونږ ته | حاضر کړے شی

تباه کړل چه پستنه به ورته رانهٔ شی ـ او ټول به زمونږ په وړاندِ حاضر کړے شی ـ

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا

او نخښه ده | دَ پاره دَ دوی | زمکه | مړه | چه ژوندئ کړله مونږ دا | او راوویستله مونږ | له دے نه | دانه

او دوی دَ پاره یوه نخښه مړه (اُوچه) زمکه هم ده چه مونږ هغه را ژوندئ کړه او غلے مو ترے نه راوُویستلے، نو دوئ

فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ٣٣ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ

پس له دغه دانے نه | دوی خوری | او جوړ کړل مونږ | په دے کښے | باغونه | دَ قجورو | او دَ انګورو

دَ هغے نه خوراکونه کوی او مونږ په دِے کښے دَ قجورو او دَ انګورو باغونه جوړ کړل، او

وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ٣٤ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ

او روانے کړلے مونږ | په دے (باغونو) کښے | چینے | دَ پاره دَ دِے چه دوی وخوری | دَ دِے له میوو نه | او نهٔ ده جوړه کړے دا

په دِے کښے مو چینے جاری کړے ۔ دَ دِے دَ پاره چه دوئ دَ دغے باغونو میوے وُخوری او دا څیزونه

اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ٣٥ سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا

لاسونو دَ دوی | نو آیا دوئ شکر نهٔ کوی؟ | پاک دے | هغه ذات چه | پیدا ئے کړلے | جوړے | ټولے

دَ دوئ لاسونو نهٔ دی جوړ کړی نو بیا دوئ شکر ولے نهٔ کوی؟ الله تعالیٰ هغه ذات دے چا چه دَ دِے ټولو څیزونو جوړے پیدا کړے

مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ٣٦ وَاٰيَةٌ

له هغه څهٔ نه | چه را ټوکوی ئے | زمکه | او خپله دَ دوی له ځانونو نه | او له هغه څهٔ نه | چه دوی ئے نه پیژنی | او نخښه ده

هم دَ زمکے په زرغونه کښے، هم په خپله په دوئ کښے او هم په هغه څیزونو کښے چه دوئ ته هغه معلوم نهٔ دی، او دَ

لَّهُمُ الَّيْلُ ۖۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ٣٧ ۙ

دوی دَ پاره | شپه | چه مونږ را کاږو | له هغے نه | ورځ | پس ناګهانه دوی | په تیارهٔ کښے شی

دوئ دَ پاره یوه نخښه شپه ده چه مونږ ترے نه (رڼړا) ورځ را کاږو نو دوئ په تیارهٔ کښے پاتے شی

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ٣٨

او | نور | روان وی | په خپله مقرره لاره | دا | اندازه ده | دَ خدائے غالب | پوهه

او (یوه نخښه) نور دے چه په خپله مقرره لاره روان دے، دا دَ زبردست او پوهه خدائے ټړلے اندازه ده

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ٣٩

او سپوږمئ | مقرر کړل مونږ دَ دے | منزلونه | تر دے چه | شی | په شان دَ قجورے دَ شاخ | زوړ

او مونږ سپوږمئ له منزلونه مقرر کړی دی تر دے چه دَ قجورے دَ زړے څانګے په شان وړه پاتے شی

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَاۤ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ

نهٔ خو نور | مناسب دی | دهٔ دَ پاره | چه راوُنیسی | سپوږمئ | او نهٔ شپه | وړاندِ کیدُنکے ده

نهٔ نور له دا ممکنه ده چه هغه (وړاندِ شی او) سپوږمئ راوُنیسی، او نهٔ شپه دَ ورځے نه مخکښے

النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ٤٠ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا

له ورځے نه | او هر یو | په (خپله) دائره کښے | روان وی | او نخښه ده | دوی دَ پارهٔ | دا چه مونږ | اُوچت کړل

راتلے شی، او هر یو په خپله خپله دائره کښے (لګیا دے) لامبو وهی ۔ او دَ دوئ دَ پاره یوه نخښه دا ده چه مونږ

ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهِ مَا

د دوی نسل | په کشتۍ کښې | ډکه کړے شوے | او پيدا کړل مونږ | دوی دپاره | پشان د دے (کشتۍ) | هغه څه چه

دوی اولاد په ډکه کشتۍ کښے سواره بوځو . او مونږ ورله د کشتۍ غوندې نور د سورلۍ سامان هم پيدا

يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

سوريږی دوی په هغے | او که چرے | مونږ وغواړو | نو غرق به کړو مونږ دوی | بيا به نه څوک فريادرس وی | د دوی دپاره | او نه به دوی

کړے دے . او که مونږ وغواړو نو دوی به ډوب کړو ، بيا به نه د دوی څوک فرياد اورېدونکی وی او نه به ئے

يُنقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

خلاص کړے شی | مگر په رحمت | زمونږه | او فائدے دی | ترڅه موده پورے | او هرکله چه | وويلے شی | دوی ته

څوک خلاصولے شی ، خو دا چه زمونږه مهربانی ده او (دوی ته) تر يو مقرر وخته پورے فائده رسول دی او څه وخت چه دوی ته ووئیلے

اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾

په دويريږئ | له هغه (عذاب) نه | چه ستاسو په وړاندې دے | او کوم چه ستاسو وروستو دے | د پاره د دے چه په تاسو | رحم وکړے شی .

شی چه د هغه عذاب نه ووېرېږئ چه ستاسو وړاندې هم دے او ستاسو وروستو هم دے چه رحم درباندې وشی (نو دوی هيڅ پروا نه کوی)

وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾

او نه راځی دوی ته | هيڅ نخښه | له نخښو | د رب د دوی نه | مگر | دوی وو | له هغے نه | مخ کرځوونکی .

او دوی ته د دوی د رب له طرف نه داسے نخښه نه ده راغلے چه دوی ترے نه مخ نه وی اړولے .

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

او هرکله چه | وويلے شی | دوی ته | چه خرچ وکړئ تاسو | له هغه څه نه | چه رزق درکړو تاسو ته الله | (نو) وائی | کافران

او هرکله چه دوی ته وويلے شی چه د هغے رزق نه خرچ کوئ چه الله ستاسو روزی کړے دے ، نو کافران مسلمانانو ته

لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا

هغه خلقو ته | چه ايمان ئے راوړے دے | آيا طعام ورکړو مونږ | هغه چا ته | چه که چرے غوښتلے الله | نو طعام به ئے ورکړے وو دۀ ته | نه يئ تاسو | مگر

داسے وائی چه آيا مونږ په هغه چا باندې وخوړوو چه که د الله مرضی وے نو د روزئ خاوندان کړی به ئے وو؟ دا تاسو خو په

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ

په گمراهئ کښے | ښکاره | او دوی وائی | چه کله به (پوره کيږی) | دا وعده | که چرے يئ تاسو

ښکاره گمراهئ کښے پراته يئ ، او دوی وائی چه (ښه ! نو) دا وعده به (آخر) کله پوره کيږی که تاسو

صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ

رښتيا ويونکی | دوی انتظار نه کوی | مگر د يوے چغے | چه راونيسی دوی | او دوی به

رښتينی يئ ؟ دا خلق خو بس د يوے درنے چغے په انتظار کښے (ناست) دی چه راونه به ئے نيسی او دوی به

يَخِصِّمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

جګړے کوونکی وی | بيا به دوی نه شی کولے | وصيت | او نه به خپل کورواله طرف ته | واپس تلے شی

لا په خپلو جګړو کښے نښتی وی نو نه به د وصيت کولو فرصت بيامومندے شی او نه به د کور خلقو ته پستنه ورسيدے شی

وَنُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰی رَبِّهِمْ یَنْسِلُوْنَ ﴿۵۱﴾

او پوکے به وُهلے شی | په شپیلئ کښے | پس ناګهانه به دوی | له قبرونو نه | دَخپل رب طرف ته | به منډه ورزغلی

او شپیلئ به پوک وهلے شی نو دوئ تول به دَ قبرونو نه دَخپل رب طرف ته په منډه روان شی

قَالُوْا یٰوَیْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ٚ سکتة هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ

دوئ به وائی | چه هائے افسوس | چا | راپا څولومونږ | له قبرونو زمونږ نه | هم دا ده | چه | وعده ئے کړے ده | رحمٰن

دا به وائی چه هائے زمونږ بد نصیبه ! دا مونږ چا دَ قبرونو نه راپاڅولو ؟ دا هم هغه قیامت دے دَکوم وعده چه الله رحمٰن

وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۲﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَیْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِیْعٌ

او رښتیا وئیلی دی | پیغمبرانو | نهٔ به وی دا (واقعه) | مګر | یوه درنه چغه | پس ناګهانه به دوی | تول

کړے وه او رسولانو واقعی رښتیا وئیلی وو . پس یوه درنه چغه به وی ، او فورًا دوئ تول به زمونږ په

لَّدَیْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿۵۳﴾ فَالْیَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ

مونږ ته | حاضر کړے شوی وی | پس نن ورځ به | ظلم نهٔ کیږی | په هیڅ کس | هیڅ هم | او بدله به نهٔ شی درکولے تاسو ته

وړاندې حاضر کړے شی . پس نن (دَ قیامت په) ورځ به په هیچا هیڅ ظلم نهٔ کیږی او تاسو ته به دَ هغو عملونو

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۴﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْیَوْمَ فِیْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿۵۵﴾

مګر دَ هغه څهٔ | چه تاسو به | کول | بیشکه | اهل دَ جنت به | نن ورځ | په مشغلو کښے | خوشحاله وی

بدله ملاویږی چه تاسو به کول . یقینًا جنتیان به په دغه ورځ په خپلو مشغلو کښے مشغول وی .

هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِیْ ظِلٰلٍ عَلَی الْاَرَآىِٕكِ مُتَّكِــٴُوْنَ ﴿۵۶﴾ لَهُمْ فِیْهَا

دوئ | او دَ دوئ بیبیانے به | په سورو کښے | په تختونو باندې | تکیه لګولی ناست وی | دوئ دَپاره به | په دے کښے

دوئ او دَ دوئ بیبیانے به دَ (اُونو دَ) سورو لاندې په تختونو باندې تکیه لګولی ناست وی ، دوئ ته به میوے ورکولے

فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا یَدَّعُوْنَ ﴿۵۷﴾ سَلٰمٌ ۟ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِیْمٍ ﴿۵۸﴾

میوه وی | او دوی له به وی | هغه څهٔ چه دوئ غواړی | سلام | به فرمائیلے شی | دَ مهربان رب له طرف نه

شی او چه څهٔ غواړی هغه به بیا مومی ، دَ مهربان رب له طرف نه به پرے سلامونه وئیلے شی .

وَامْتَازُوا الْیَوْمَ اَیُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۵۹﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَیْكُمْ یٰبَنِیْۤ اٰدَمَ

او جدا شئ | نن ورځ | اے مجرمانو ! | آیا ما حکم نهٔ وو درلیږلے | ستاسو طرف ته | اے اولاد دَ آدم

او (مجرمانو ته به وویلے شی) اے مجرمانو ! تاسو (دَ دوئ نه) جدا شئ . اے دَ آدم اولاده ! آیا ما تاسو نه دَ دے خبرے وعده نهٔ وه

اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّیْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ ﴿۶۰﴾ وَّاَنِ

چه | تاسو عبادت مهٔ کوئ | دَ شیطان | بیشکه دے | ستاسو | دښمن دے | ښکاره | او دا چه

اخستے چه دَ شیطان عبادت مهٔ کوئ ؟ هغه ستاسو ښکاره دښمن دے . او دا چه (صرف)

اُعْبُدُوْنِیْ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ﴿۶۱﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ

عبادت وکړئ زما | دا دهٔ | لاره | سمه | او بیشکه | ګمراه ئے کړو | له تاسو نه

زما عبادت کوئ ، هم دا سمه نیغه لاره ده . او هغهٔ په تاسو کښے ډیر خلق

جِبِلًّا كَثِيْرًا ؕ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ

مخلوق | ډیر | نو آیا تاسو عقل نهٔ لرئ ؟ | دا دے | (هغه) دوزخ | دَکوم چه

گمراه کړل ، نو آیا تاسو نهٔ پوهیدلئ ، دا هغه دوزخ دے چه تاسو سره به

كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ

تاسو سره وعده شوے وه | داخل شئ دے ته | نن ورځ | په سبب دَدے چه | تاسو به کفر کولو | نن ورځ به

ئے وعدے کیدلے ، دَدے کفر او انکار په بدله کښے چه تاسو به کولو نن په دے کښے ورننوزئ، نن به

نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ

مونږ مهر ولګوو | دَدوئ په خُلو بانډِ | او خبرے به وکړی مونږ سره | لاسونه دَدوی | او ګواهی به ورکړی | ښپے دَدوی

مونږ دَدوئ په خُلو بانډِ مهر ولګوو او دَدوی لاسونه به مونږ سره خبرے کوی ، او دَ دوئ ښپے به دَ

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ

په هغهٔ | چه دوی به کول | او که چرے | مونږ وُغواړو | نو نابوده به کړو مونږ | سترګے دَدوی

دوئ په عملونو ګواهی ورکوی ، او که چرے مونږ غوښتلے نو دَدوئ سترګے به مو په ټپو ړندے کړے وے

فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ

پس دوی به وړاندِ کیږی | لارے طرف ته | پس له کوم ځائے نه به | دوی وُوینی | او که چرے وُغواړو مونږ | نو مسخ به کړو مونږ دوی

نو لارے طرف ته به ئے منډے وهلے خو هیڅ به ئے نهٔ لیدل ، او که مونږ غوښتلے نو په دغه ځائے به مو دَدوئ

ع ٤/٤ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ

دَدوی په ځایونو | وس به وُنهٔ شی دَدوی | دَ تیریدو | او نهٔ به دوی بیرته راوُګرځی | او دَچا چه | مونږ عمر اُوږد کړو

شکلونه مسخ کړی وو نو بیا به نهٔ وړاندِ تلے شول او نهٔ به ورو ستو راګرځیدے شول۔ او مونږ چه دَ چا عمر زیات

نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ

بیا ئے ضعیف کړو | په مخلوق کښے | نو آیا دوی عقل نهٔ لری | او نهٔ دی | ښودلی مونږ دهٔ ته | شعر وئیل

کړو نو (په طبعی طریقے سره) راټیټ ئے کړو، نو آیا دوئ نهٔ پوهیږی ؟ او مونږ دے پیغمبر ته نهٔ شاعری ښودلے ده او نهٔ

وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ ۙ

او | نهٔ دی مناسب | دهٔ دَپاره | نهٔ دے دا | مګر | نصیحت | او قرآن | ښکاره

دا دَدهٔ دَ شان سره مناسب ده ، دا کلام خو (یوزبردست) نصیحت او روښانه قرآن دے.

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾

چه دے ووېروی | هغه څوک | چه وی | ژوندے | او ثابته شی | خبره (حجت) | په کافرانو بانډِ

چه هغه کسان ووېروی چه (زړونه ئے) ژوندی دی او چه په کافرانو بانډِ حجت تمام شی.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا

آیا نهٔ دی کتلی دوی | چه هم مونږ | جوړ کړل | دوی دَپاره | له هغهٔ نه | چه جوړ کړل | زمونږ لاسونو | څاروی

آیا دا خلق دے ته نهٔ ګوری چه مونږ ورله په خپل لاس بانډِ دَ جوړو کړو څیزونو نه څاروی راپیدا کړل

فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ

پس دوی | دَ هغې | مالکان دی | او مونږ تابع کړل دَ غه څاروی | دَ پاره دَ دوی | پس ځنې له دوی نه | دَ دوی سورلی ده

نو (ئن) دوئ دَ هغې مالکان شول ۔ او (بیا) مونږ دغه څاروی دَ دوئ دَ حکم تابع کړل نو په ځنو باندې سورلئ کوی

وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبُ

او ځنې له دوی نه | دوی خوری | او دوی دَ پاره | په دے کښې | فائدے دی | او | دَ څښلو څیزونه

اوله ځنو نه خوراک کوی ۔ او په دغه څاروو کښے ورله نورے ډیرے فائدے او دَ څښلو څیزونه دی

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾

آیا دوی شکر نهٔ کوی | او دوی نیولی دی | بے دَ الله نه | معبودان | چه دوی ته | مدد ورکړے شی.

نو آیا دوی بیا هم شکر نهٔ کوی ۔ او دوئ دَ الله تعالیٰ نه بغیر ځان له نور معبودان په دې اُمید جوړ کړی دی چه لږ ډیر امداد به ورسره وکړے

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾

نهٔ | به شی کولے دوی | دَ دوی مدد | او دوی دی | دوئ دَ پاره | لښکر | حاضر کړے شوے

شی دغه معبودان دَ دوئ هیڅ امداد نهٔ شی کولے (بلکه) دغه څیزونه خو به دَ دے کافرانو په مقابله کښے دَ فریق په شان راپیش کړے

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ (وقف لازم)

نو غمژن دِ نهٔ کړی تا | دَ دوی خبره | بیشکه مونږ پوهیږو | په هغه څهٔ | چه دوئ ئے پټوی | او په هغه څهٔ | چه دوی ئے ښکاره کوی

شی نو ته دِ دَ دوئ په خبرو خفگان مهٔ کوه مونږ ته هر څهٔ معلوم دی کوم چه دوئ په زړونو کښے پټ ساتی او کوم چه خلقو ته ښکاره کوی

اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ

آیا نهٔ دی کتلی | انسان | چه مونږ پیدا کړو دے | له قطرے نه | پس ناګهانه دے (شو) | جګړه کونکے

آیا انسان دے نه نهٔ کوری چه مونږ دے دَ یو څاڅکی نه راپیدا کړو ، بیا دے په ښکاره (دَ خپل رب په باره کښے)

مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ يُّحْيِ

ښکاره | او دهٔ بیان کړو | مونږ دَ پاره | یو مثال | او هیر ئے کړو | خپل پیدائش | دهٔ وویل | څوک به | ژوندی کړی

جګړے کوی ، او دے زمونږ په باره کښے مثالونه بیانوی او خپل حقیقت ئے هیر کړو ، وائی چه څوک به هډوکی

الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ

هډوکی | هر کله چه هغه | زاړهٔ شوی وی | ووایه | ژوندی به کړی هغه | هغه ذات چه | پیدا ئے کړل هغه

راژوندی کړی هر کله چه هغه به زاړهٔ شوی وی (اے نبی!) ته ئے جواب ورکړه چه هغه ذات به ئے راژوندی کوی چا چه

اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُۨ ﴿٧٩﴾ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ

په اول ځل | او دے په هر قسم | پیدا او ښت | ښهٔ پوهه دے | هغه ذات چه | پیدا ئے کړو | تاسو دَ پاره

په اول ځل راپیدا کړی دی او هغه په هر قسم پیدا او ښت ښهٔ پوهه دے ۔ هغه دا سے ذات دے چه تاسو له ئے دَ

مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾

له اُونے | شنے نه | اور | پس ناګهانه | تاسو | له هغې نه | اور بلوئ

شنو اُونو نه اور راپیدا کړے دے ، نو بیا دَ هغې نه تاسو نور اور ونه بلوئ ۔

اَوَلَيْسَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ

آیا نهٔ دے | هغه ذات چه | پیدا ئے کړل | آسمانونه | او زمکه | قادر | په دے چه

آیا هغه الله تعالیٰ چاچه آسمانونه او زمکه پیدا کړل په دِے خبرے قادر نهٔ دے چه هغه به دَ دوئ

يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلٰى ۗ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ

پیدا کړی | په شان دَ دوی | ولے نه | هم دے هر څهٔ پیدا کوونکے | پوهه دے | دَ دهٔ حکم خو دا سے دے | هر کله چه

غوندِ نور (خلق) را پیدا کړی ؟ ولے نه ! هم هغه خو پیدا کوونکے او پوهه دے ، دَ هغه شان دا دے چه څهٔ وخت

اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ الَّذِىْ

دَ اراده وکړی | دَ څهٔ څیز | نو دے فرمائی | هغه څیز ته | چه شه | پس هغه شی | پس پاک دے | هغه ذات چه

هغه دَ څهٔ څیز اراده وکړی نو ورته وائی چه شه نو هغه شی ۔ پس پاک دے هغه الله تعالیٰ

بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَىْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

په لاس کښے دَ دهٔ | بادشاهی ده | دَ هر | څیز | او طرف دَ دهٔ ته | به تاسو واپس کړے شئ

چه دَ چا په لاس کښے دَ هر یو څیز پوره پوره اختیار دے او تاسو ټول به هغهٔ ته پستنه ورځئ ۔

سُوْرَةُ الصّٰٓفّٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اثْنَتَانِ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سورهٔ صٰفّٰت په مکه کښے نازل شوا وپه | (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ١٨٢ ایتونه او ۵ رکوع کانے دی

دَ الله په نامهٔ شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ اِنَّ

قسم دے په صف تړونکو فرښتو باندِ | پس قسم دے په هغه ټولی چه شړونکی دی په شړلو سره | بیا تلاوت کوونکو | دَ قرآن | بیشکه

قسم دے په هغه ټولګو چه په صفو نو کښے په قطارو ولاړه دی او په هغه کسانو چه (شیطانان) په کلکه رټی او په هغه کسانو چه دَ قرآن تلاوت کوی بیشکه

اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

ستاسو معبود | یو دے | چه رب دے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او هغه څهٔ چه | دَ دوی په مینځ کښے دی | او رب دے

ستاسو معبود یو دے ۔ هغه دَ آسمانونو او دَ زمکے او دَ دِے ترمینځهٔ دَ ټولو څیزو نو رب دے او دَ نمر راختلو

الْمَشَارِقِ ﴿٥﴾ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ نِ الْكَوَاكِبِ ﴿٦﴾

دَ مشرقونو | بیشکه | مونږ ښائست ورکړو | آسمان | دَ دُنیا ته | په ښائست | دَ ستورو سره ۔

دَ ځایونو رب دے ۔ دا مونږه یُو چه دَ دُنیا آسمان مو په یو عجیبه رونق یعنی په ستورو ښائسته کړے دے ۔

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى

او بچ موږ ساتلو | له هر شیطان | سرکش نه | غوږ نهٔ شی ایښوے | طرف دَ فرښتو | اعلیٰ ته

او دَ هر یو سرکش شیطان نه مو دَ هغے حفاظت کړے دے ۔ (شیطانان) (دَ فرښتو دَ) مجلس اعلیٰ هیڅ خبره نهٔ شی

وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ

او دوی ویشتلے شی | له هر | طرف نه | دَ تښتولو دَ پاره | او دوی دَ پاره | عذاب دے

اوریدے او دَ هر طرف نه دَ دوئ دَ تښتولو دَ پاره په دوئ باندِ (سرو ټکے) غورځولے شی او دَ دوئ دَ پاره دائمی